İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI

İKSV TİYATRO

20.İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ

3 - 28 MAYIS 2016

20th ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

3 - 28 MAY 2016

Festival Eş Sponsorları

AYGAZ | opet | Tüpraş

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI

ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS

— İ K S V —

İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV), kâr amacı gütmeyen ve kamu yararına çalışan bir kültür kurumu. 1973 yılından bu yana İstanbul'un kültür sanat yaşamını zenginleştiren çalışmalar yürütüyor. Düzenli olarak İstanbul Müzik, Film, Tiyatro ve Caz festivalleri, İstanbul Bienali, İstanbul Tasarım Bienali, Leyla Gencer Şan Yarışması ve Filmekimi'ni düzenleyen, yıl boyunca özel etkinlikler gerçekleştiren vakıf, Nejat Eczacıbaşı Binası'nda yer alan Salon İKSV'de de farklı disiplinlerdeki etkinliklere ev sahipliği yapıyor. Venedik Bienali'nde dönüşümlü olarak Uluslararası Mimarlık ve Sanat Sergilerindeki Türkiye Pavyonu'nun organizasyonunu ve Fransa'daki Cité International des Arts sanatçı atölyesindeki bir misafir sanatçı programının koordinasyonunu da üstlenen İKSV, ayrıca kültür politikalarının geliştirilmesine katkıda bulunmak amacıyla araştırmalar yürütüyor ve raporlar hazırlıyor. Vakıf ayrıca festivallerinde sunduğu ödüller, verdiği eser siparişleri ve yer aldığı yerel ve uluslararası ortak yapımların yanı sıra her yıl klasik müzik alanında çalışan bir gence sunduğu Aydın Gün Teşvik Ödülü ve yine her yıl üstün başarılı bir edebiyat çevirisinin çevirmenine sunduğu Talât Sait Halman Çeviri Ödülü ile güncel kültür sanat üretimini destekliyor.

Istanbul Foundation for Culture and Arts (IKSV) is a non-profit cultural institution. Since 1973, the Foundation continues its efforts to enrich Istanbul's cultural and artistic life. IKSV regularly organises the Istanbul Festivals of Music, Film, Theatre and Jazz, the Istanbul Biennial, the Istanbul Design Biennial, Leyla Gencer Voice Competition, autumn film week Filmekimi and realises one-off events throughout the year. The Foundation hosts cultural and artistic events from various disciplines at its performance venue Salon, located at the Nejat Eczacıbaşı Building. IKSV also organises the Pavilion of Turkey at the International Art and Architecture Exhibitions of la Biennale di Venezia and coordinates an artist residency programme at Cité International des Arts, France. Furthermore, IKSV conducts studies and drafts reports with the aim of contributing to cultural policy development. The Foundation also supports artistic and cultural production through presenting awards at its festivals, commissioning works and taking part in international and local co-productions, as well as the Aydın Gün Encouragement Award, presented annually to a young musician working in the field of classical music, and Talât Sait Halman Translation Award, presented to the translator of an outstanding literary translation into Turkish.

İstanbul Tiyatro Festivali,
İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV) tarafından düzenleniyor.
Istanbul Theatre Festival
is organised by Istanbul Foundation for Culture and Arts (IKSV).

www.iksv.org

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI İKSV TİYATRO

20. İSTANBUL
TİYATRO FESTİVALİ

20TH ISTANBUL
THEATRE FESTIVAL

3 – 28 MAYIS/MAY
2016

Programda değişiklik hakkı saklıdır.
Programme subject to change.

İstanbul Kültür Sanat Vakfı
20. İstanbul Tiyatro Festivali'nin gerçekleştirilmesine büyük destek sağlayan
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı, Telif Hakları Genel Müdürlüğü, TC İstanbul Valiliği,
TC İstanbul İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, İstanbul Büyükşehir Belediyesi,
TC Beyoğlu Kaymakamlığı ve Beyoğlu Belediyesi'ne teşekkür eder.

The Istanbul Foundation for Culture and Arts
would like to thank the Ministry of Culture and Tourism, General Directorate of Copyright,
Governorship of Istanbul, Istanbul Provincial Directorate of Culture and Tourism,
Istanbul Metropolitan Municipality, Beyoğlu District Governorship,
and the Beyoğlu Municipality whose contributions have made
the 20th Istanbul Theatre Festival possible.

T.C.
Kültür ve Turizm Bakanlığı

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

BEYOĞLU BELEDİYESİ

FESTİVAL EŞ SPONSORLARI
FESTIVAL CO-SPONSORS

AYGAZ

opet

Tüpraş

İKSV
ÖNCÜ SPONSOR
LEADING SPONSOR

Eczacıbaşı

İKSV
RESMİ SPONSORLARI
OFFICIAL SPONSORS

İletişim
Communication

vodafone

Taşıyıcı
Carrier

DHL

Konaklama
Hotel

THE MARMARA
COLLECTION

GÖSTERİ SPONSORLARI
PERFORMANCE SPONSORS

BRITISH COUNCIL

TÜRK TUBORG A.Ş.

TEKFEN HOLDİNG

FESTİVALE YİRMİ GÜN BOYUNCA
YAPTIĞI EV SAHİPLİĞİ İÇİN
UNIQ İSTANBUL'A TEŞEKKÜR EDERİZ.
WE WOULD LIKE TO THANK
UNIQ İSTANBUL FOR KINDLY HOSTING
THE FESTIVAL FOR TWENTY DAYS.

UNIQ İstanbul

MEKÂN DESTEĞİ İÇİN
ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ'NE
TEŞEKKÜR EDERİZ.
WE WOULD LIKE TO THANK
ZORLU PERFORMING ARTS CENTER
FOR VENUE SUPPORT.

ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF

CAMÕES INSTITUTO DA COOPERAÇÃO E DA LÍNGUA PORTUGAL
MINISTÉRIO DOS NEGÓCIOS ESTRANGEIROS

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

İSTANBUL DEVLET TİYATROSU

INSTITUT FRANÇAIS
ISTANBUL

KADIKÖY BELEDİYESİ

swiss arts council
prohelvetia

BASIN SPONSORLARI
PRESS SPONSORS

- AKSAM
- BirGün
- Cumhuriyet
- DAILY SABAH
- HABER TÜRK
- Hürriyet
- Milliyet
- SABAH
- STAR
- Taraf
- VATAN

TELEVİZYON SPONSORLARI
TV SPONSORS

- 24
- 360
- a HD HBR
- Bloomberg HT
- CNN TÜRK
- dream
- HABER TÜRK
- KANAL D
- NTV
- TLC
- TV8

DERGİ SPONSORLARI
MAGAZINE SPONSORS

- ATLAS
- Condé Nast Traveller
- Türkiye Forbes
- İSTANBUL THE GUIDE
- InStyle
- LIFE
- SANAT
- NATIONAL GEOGRAPHIC TÜRKİYE
- TEMPO
- Time Out İstanbul
- tiyatro İSTANBUL
- yeni tiyatro

RADYO SPONSORLARI
RADIO SPONSORS

- "Açık Radyo." 94.9
- JOY FM
- NTV radyo
- SLOW TIME
- voyage 97.4 radyovoyage.com

TEŞEKKÜR

ACKNOWLEDGEMENTS

İKSV
SİGORTA SPONSORU
INSURANCE SPONSOR

ZURICH SİGORTA

İKSV
SAĞLIK SPONSORU
HEALTHCARE SPONSOR

MEMORIAL

İKSV
SERVİS SPONSORLARI
SERVICE SPONSORS

Kurumsal Eğitim
Corporate Education

navitas
gelişim rehberiniz

Stratejik Araştırma
Strategic Research

GfK

CRM Danışmanlığı
CRM Consultancy

directComm marketing group
Deepening Relationships
CRM | EVENT | DIGITAL

CRM Yazılım
CRM Software Development

AGC
YOUR TECHNOLOGY PARTNER

FESTİVAL KAMPANYASI
FESTIVAL CAMPAIGN

FESTİVALİN
TANITIM ÇALIŞMALARINDAKİ DESTEKLERİ
İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.
WE ACKNOWLEDGE THEIR KIND SUPPORT
TOWARDS THE PROMOTION OF THE
FESTIVAL.

ClearChannel

Wall

D&R

Yaratıcı Mecralar

bugun bugece

İstanbul Kültür Sanat Vakfı, 20. İstanbul Tiyatro Festivali'nin gerçekleşmesine katkıda bulunan tüm bakanlık, kurum ve kişilere teşekkür eder.
The Istanbul Foundation for Culture and Arts would like to thank the following ministrics, institutions, companies and individuals fort he generous support they have given to the 20th Istanbul Theatre Festival.

Sayın Mevlüt Çavuşoğlu, *Dışişleri Bakanı*
Sayın Mahir Ünal, *Kültür ve Turizm Bakanı*

TC İstanbul Valiliği
İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı
Beşiktaş Belediye Başkanlığı
Beyoğlu Belediye Başkanlığı
Kadıköy Belediye Başkanlığı
Şişli Belediye Başkanlığı
TC Başbakanlık Tanıtma Fonu Kurulu
TC Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarlığı
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Sinema Genel Müdürlüğü
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Telif Hakları Genel Müdürlüğü
TC Dışişleri Bakanlığı Kültür İşleri Genel Müdürlüğü
TC Dışişleri Bakanlığı Yurtdışı Tanıtım Genel Müdürlüğü
İstanbul Telif Hakları ve Sinema Genel Müdürlüğü
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Merkezleri Daire Başkanlığı
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı, Tanıtma Genel Müdürlüğü
TC İstanbul Valiliği – Atatürk Havalimanı Mülki İdare Amirliği
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı
Atatürk Havalimanı Kargo Gümrük Müdürlüğü
Atatürk Havalimanı Yolcu Salonu Gümrük Müdürlüğü
Gümrükler Genel Müdürlüğü Geçici Muafiyetler Şube Müdürlüğü
İstanbul İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü
İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü
Beyoğlu Kaymakamlığı
Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü
TRT Genel Müdürlüğü
Atatürk Havalimanı Giriş Gümrüğü Müdürlüğü
Atatürk Havalimanı Çıkış Gümrüğü Müdürlüğü
Atatürk Havalimanı Yolcu Salonu Gümrük Müdürlüğü
Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü
Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları Müdürlüğü
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları Müdürlüğü
İstanbul Devlet Tiyatroları Müdürlüğü

A Alt
Aslıhan Evrensel
Aykut Şengözer

B BEK Tasarım
Biletix
BravoİstanbuI
British Council
(Gregory Nash, Margaret Jack, Esra Aysun, Su Başbuğ)
Bülent Erkmen

C Caffe Nero

Ç Çetin Sarıkartal

D Dentur Avrasya
Derya Ergün
Duygu Bayram

F Format Matbaacılık
Fransız Kültür Merkezi, İstanbul
(Matthieu Bardiaux, Ekim Öztürk, Saadet Ersin)

G Goethe Institut İstanbul *(Dr. Christian Lüffe, Petra Diehl)*
Gül Mimaroğlu

H Hep İletişim

İ İnanç Can Akkoç
İsveç Başkonsolosluğu *(Suzi Erşahin)*

M Mário Tiago Paixão
Mehmet Çakal
Murat Ovalı
Müjdat Gezen Tiyatrosu

N Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Evi

O Onur Temurlenk
Oyuncular Sendikası

P Pera Müzesi *(Fatma Çolakoğlu, Firdevs Ev)*
PLANET Uluslararası Taşımacılık ve Dış Ticaret

R Rahmi M. Koç Müzesi

S Simten Gündeş

T Tiago Bartolomeu Costa
Tuğçe Tuna

V Vasıf Kortun SALT

Y Yeldeğirmeni Sanat Merkezi *(Nezahat Kurşun)*

Sunuş	16	Presentation
Onur Ödülleri	23	Honorary Awards
Açılış Oyunu: Godot'yu Beklerken	32	Opening Play: Waiting for Godot
Hizmetliler	34	Servants
O / Hakkâri'de Bir Mevsim	37	O / A Season in Hakkâri
Merhametliler	40	The Kindly Ones
Gizli Yüz	45	Secret Face
Aslan Asker Şvayk	48	The Good Soldier Švejk
Büyükannem Bir Taş	51	My Grandmother Is a Stone
Şizo Şeyks	53	Schizo Shakes
e-mülteci.com	56	e-refugee.com
Vibratör Oyunu	58	In The Next Room, or The Vibrator Play
Kıyamete Kadar Kapattım Kalbimi	60	I Shut Down My Heart Until The Apocalypse
Üç Kız Kardeş	62	Three Sisters
Nefret Radyosu	65	Hate Radio
Kahramanın El Kitabı	69	Hero's Handbook
Her Gün Biraz Daha	71	Ham Havâyi
Kargalar / Serencama Qijikan	74	The Crows
Kuvayı Milliye Destanı	76	The Epic of The War of Independence
Coriolanus	78	Coriolanus
Zululuzu	81	Zululuzu
Ân	85	The Moment
Vanya, Sonya, Maşa ve Spike	87	Vanya and Sonia and Masha and Spike
En Kötü İş.	90	The Worst Job.
Ev'vel Zaman	92	House Upon a Time
Yaşlı Çocuk	95	Old Child
Köpeklerin İsyan Günü	98	The Rebellion Day of Dogs
Baba ve Piç	101	The Bastard of Istanbul
Shakespeare'in Bütün Ölümleri	103	The Complete Deaths
Macbeth	107	Macbeth
Martı	110	The Seagull
gerçek hayattan alınmıştır	113	d'après une histoire vraie
Needles and Opium	116	Needles and Opium
Üç Yeşil Adam	120	Trois Hommes Verts
Yan Etkinlikler	123	Side Events
İstanbul Kültür Sanat Vakfı	135	Istanbul Foundation for Culture and Arts
İstanbul Tiyatro Festivali	138	Istanbul Theatre Festival
Künye	142	Colophon

BÜLENT ECZACIBAŞI

İKSV YÖNETİM KURULU BAŞKANI
CHAIRMAN OF İKSV

İstanbul Tiyatro Festivali bu yıl 20. kez düzenleniyor. 1989 yılında başlayan ve 2002 yılından bu yana iki yılda bir gerçekleştirilen festival, 20 festivalde 132'si yurtdışından olmak üzere 500'e yakın oyunu İstanbul seyircisiyle buluşturdu. Onlarca yan etkinlikle genç oyuncuların, öğrencilerin eğitim süreçlerine katkıda bulundu. Türkiye'de ve dünyada tiyatro sanatının gelişmesi için büyük emek sarf eden otuz bir isme Onur Ödülü sundu. Bugüne dek tüm faaliyetleriyle İstanbul'daki tiyatro yaşamının zenginleşmesinde önemli bir rol oynayan festivalimizi önümüzdeki yıllarda yeniden her yıl düzenlenebilen bir tiyatro şöleni hâline getirebilmeyi ümit ediyoruz.

İstanbul Kültür Sanat Vakfı olarak güncel sanat üretimine katkılarımızı İstanbul Tiyatro Festivali'yle de sürdürüyoruz. Bu yıl festivalde 21 yerli yapımın Türkiye prömiyeri, uluslararası bir yapımın ise dünya prömiyeri yapılacak. Türkiye ve yurtdışından sahne sanatlarının öne çıkan örneklerini sergilemenin yanı sıra festivalde uzun yıllardır en çok önemsediğimiz konulardan biri de aktif bir biçimde ortak yapımların parçası olarak tiyatro alanındaki güncel üretimi desteklemek. Bu yıl da festivaldeki dokuz yerli ve dört uluslararası projede ortak yapımcı olarak yer aldık. Ortak yapımlarımızın önemine yürekten inanıyoruz ve bu yöndeki çalışmalarımızı önümüzdeki yıllarda da artırarak sürdüreceğiz.

İstanbul Tiyatro Festivali, birçok değerli kuruluşun sponsorluklarıyla gerçekleşiyor. Başta uzun yıllardır bize destek veren festival sponsorları Koç Holding Enerji Grubu Şirketleri Aygaz, Opet ve Tüpraş olmak üzere, festivale katkıda bulunan tüm kurum ve kuruluşlara teşekkürlerimizi sunuyor, tüm sanatseverlere dört bir yanlarının tiyatroyla sarıldığı, güzel bir Mayıs ayı diliyorum.

We are pleased to host the 20th Istanbul Theatre Festival this y ear. Initiated in 1989, and held every two years since 2002, the Istanbul Theatre Festival has presented Istanbul audiences close to 500 different theatre performances in 20 festivals, 132 of them by international companies. Dozens of supplementary Festival events have created opportunities for young actors and students to further their education in the performing arts. Over this period, we also presented *Honorary Awards* to 31 individuals and institutions from Turkey and abroad recognizing their notable contributions to the advancement of theatre arts.

Supporting the contemporary production of art is a top priority for us, which is why we are increasingly participating in new theatre productions. This year, 21 of the local productions are premiers in Turkey and one of the international ones, a world premier. We co-produced nine local and four international works participating in our festival, and we plan to steadily increase the number of these co-productions in the years ahead. We have also organised 18 supplementary events for people in the performing arts world, including symposiums, master classes and readings.

The Istanbul Theatre Festival is made possible by the generous sponsorship of several institutions. I would like to take this opportunity to express our heartfelt gratitude to three Koç Holding Energy Division companies that have been our Festival Sponsors for many years: Aygaz, Opet and Tüpraş. I would also like to convey our warmest appreciation to the many other institutions and companies that have also contributed to this festival and to our audiences, who give us the courage to expand our festival and envision the day when we can once again organise it annually. I wish all of you a beautiful month of May.

GÖKHAN TEZEL

GENEL MÜDÜR
AYGAZ AŞ
20. İstanbul Tiyatro Festivali Sponsoru
GENERAL MANAGER
AYGAZ AŞ
Sponsor of the
20th Istanbul Theatre Festival

Değerli Sanatseverler,

Aygaz olarak, bir toplumun kültürel zenginliğinin, çağdaş uygarlığa açılan en önemli kapı olduğuna inanıyoruz. Toplumsal gelişimin sağlanmasının, sanatın herkes için ulaşılabilir hale gelmesiyle mümkün olacağı inancıyla; sosyal sorumluluk anlayışımızda kültür ve sanata öncelik veriyor, bu anlayışla da arkeolojik kazılar, gösteri sanatları ve kitap çalışmaları gibi kurumsal kültürümüzle uyumlu projelere destek vermeye gayret ediyoruz.

İKSV tarafından bu yıl 20.'si düzenlenen İstanbul Tiyatro Festivali'ne verdiğimiz destek de bunlardan bir tanesi. Hem dünya tiyatrolarını yerli seyirci ile buluşturan hem de yerli tiyatrolar için dünya sahnelerinde bir kapı açan bu festivali, Aygaz olarak 12 yıldır desteklemekten büyük mutluluk duyuyoruz.

Bireylerin yaratıcı düşünme sürecini geliştiren, toplumlar arasındaki benzerliklere ve farklılıklara dikkat çeken, güçlü bir toplumun oluşmasına katkıda bulunan bu sanat dalı için çalışan ve bu festivalde bizimle aynı heyecanı paylaşan tüm sanatseverlere ve sanatçılara teşekkür ediyor, bu vesile ile tüm tiyatroseverlere iyi seyirler diliyoruz.

Dear Art Enthusiats,

Aygaz believes that a society's cultural riches are their most valuable assets required to attain a civilised level. Social progress can only be possible by making art accessible to everyone; therefore we prioritise culture and arts in our social responsibility projects and try to support projects like archaeological excavations, performance arts and book publishing which conform to our corporate culture.

The Istanbul Theatre Festival, which will be organised by İKSV for the 20th time this year, is one of those projects we eagerly support. We are happy to be a part of this organisation for 12 years; it has presented some of the finest examples of world theatre to Turkey's audience and provided an opportunity for Turkish theatre to step into the global scene.

We are grateful to all lovers of art and also artists who have contributed to this festival and who have shared the same enthusiasm with us for this art discipline, which encourages creative thinking, draws attention to the similarities and differences between societies and contributes to the formation of a stronger society.

We wish a happy festival to all lovers of theatre.

CÜNEYT AĞCA

OPET PETROLCÜLÜK AŞ
GENEL MÜDÜRÜ
20. İstanbul Tiyatro Festivali Sponsoru
GENERAL MENAGER
OF OPET PETROLCÜLÜK AŞ
Sponsor of the
20th Istanbul Theatre Festival

İstanbul Tiyatro Festivali, İstanbul'un dünya kültür başkentleri arasında yer almasında büyük rol oynuyor. Biz de OPET olarak bu değerli organizasyonun bir parçası olarak uzun yıllardır sponsorluğunu üstlenmenin mutluluğu ve onurunu yaşıyoruz. Akaryakıt dağıtım sektörünün yenilikçi ve lider markası olarak, sadece akaryakıt istasyonlarındaki satış ve hizmetlerimiz ile değil, sosyal sorumluluk projelerimiz, sanat ve spor alanındaki sponsorluklarımız ile de müşterilerimizin hayatının içinde yer almayı hedefliyoruz. Kurum kültürümüz de ülkemize değer katacak projeler üretmeyi ya da desteklemeyi amaçlıyor. Bu nedenle odağında "insan"ın yer aldığı tiyatro sanatının bu tür bir festivalle kitlelere ulaşması; toplumsal gelişimimize katkı yaparken aynı zamanda ortak değerlerimize de hizmet ediyor.

Yurtiçi ve dışından klasik ve çağdaş yorumlarla bu yıl da yine çok çarpıcı bir seçki yaratan, binlerce seyirciyi aynı duyguda buluşturan İstanbul Tiyatro Festivali'nin organizasyonunu gerçekleştiren İstanbul Kültür Sanat Vakfı'na teşekkür ediyorum.

"Rolümüz ufak olsa bile ne mutlu bize..."

The Istanbul Theatre Festival plays in important part in placing Istanbul on the world's cultural map and OPET is happy and proud to be supporting this valuable organisation for long years. We are one of the leading and innovative brands of the fuel distribution sector, but we do not aim to take a part in our clients' lives only with our sales and services at fuel stations but with our social responsibility projects and sponsorships for sports and arts events. Our corporate philosophy also encourages us to develop projects that will add value to our country. In this perspective, the accessibility of masses to theatre, which takes "humans" as focus, both contribute to our social progress and serve our common purposes.

I would like to extend my gratitude to the Istanbul Foundation for Culture and Arts, the organising body of the Istanbul Theatre Festival, which has prepared a striking program of local and international classical and contemporary productions.

Even having a small part in this makes us very happy...

İBRAHİM YELMENOĞLU

TÜPRAŞ GENEL MÜDÜRÜ
20. İstanbul Tiyatro Festivali Sponsoru
GENERAL MENAGER OF TÜPRAŞ
Sponsor of the
20th Istanbul Theatre Festival

Değerli Tiyatroseverler,

Tüpraş olarak, ülkemizin enerji ihtiyacını karşılamakta üstlendiğimiz rolün yanı sıra, sürdürülebilir kültür politikalarının geliştirilmesini de sorumluluklarımız arasında sayıyoruz.

Bu anlamda Koç Topluluğu Enerji Grubu Şirketi olarak, 20. İstanbul Tiyatro Festivali'ni destekliyor olmaktan gurur duyuyoruz. Sanatçılarımızı hem tiyatroseverlerle hem de çağdaşları ile buluşturacak festival, bu yıl 28 farklı mekânda gerçekleşecek. Bunun tiyatro sahnelerimize de ayrı bir dinamizm katacağını düşünüyoruz.

Üç hafta süresince klasik ve çağdaş yorumlarla kültür sanat hayatımıza soluk katacak bu uluslararası etkinliği başarıyla organize eden İstanbul Kültür Sanat Vakfı'na teşekkürlerimi sunuyor, herkese keyifli ve enerjisi yüksek bir festival diliyorum. Tüpraş enerjisi ile kültür ve sanatı gönülden desteklemeye devam edecek.

Dear Lovers of Theatre,

Tüpraş not only assumes the responsibility of meeting the energy requirements of our country but developing sustainable cultural policies as well.

As one of the energy companies of the Koç Group, we are proud to be supporting the 20th Istanbul Theatre Festival, which will bring our artists together with theatre enthusiasts as well as their international colleagues. We believe that the 28 different venues which will host the festival's productions will add greatly to dynamism of our theatres.

I sincerely thank the Istanbul Foundation for Culture and Arts, which has been organising this acclaimed event that brings a fresh breath to our cultural life with classical and contemporary productions for three weeks. I also wish a happy and energetic festival to all. Tüpraş will go on supporting culture and arts with all the energy it has got.

DR. LEMAN YILMAZ

FESTİVAL DİREKTÖRÜ
FESTIVAL DIRECTOR

Tiyatro hayatı yansıtır, hayatı savunur...

İstanbul Tiyatro Festivali ilk olarak 1989 yılında düzenlenmeye başlandı. 2002 yılına kadar her yıl düzenlenen festival, 2002 yılından itibaren iki yılda bir gerçekleştirilmekte. Yirminci festivale ulaştığımız 2016 yılında, festivalin her yıl düzenlenmesi umudunu her zaman yüreğimizde taşıyoruz. Yirmi festivalde İstanbul'a çok önemli topluluklar ve sanatçılar geldi, tiyatronun en önemli güncel çalışmaları İstanbul sahnelerinde seyirciyle buluştu.

Bazen, tek bir anasahnede tüm yabancı oyunları programlamak zorunda kaldık, bazen de boş alanlara çadırlar kurup mekânlar yarattık. Son yıllarda İstanbul, yeni sahneler kazanırken, biz de bu sayede festival olarak programımızı yaparken biraz olsun nefes aldık. Bu yılki festival programında da İstanbul'dan başvuran toplulukların prömiyer yapması ilkesini koruduk. İstanbul Tiyatro Festivali programının en büyük gücü olan yerli yapımların 21'i bu yıl yine ilk gösterimleriyle seyirci karşısına çıkacak. Hepimiz heyecanla bu buluşmayı bekliyoruz.

Festivalin açılış oyunu, Studio Oyuncuları'nın Şahika Tekand'ın yönetiminde sahnelediği *Godot'yu Beklerken*. Bu oyunla hem festivali açıyoruz hem de yeni bir mekânı hayata geçiriyoruz: Uniq Hall, Uniq İstanbul.

Festival programında dokuz yabancı oyun yer alıyor. Fransa, İran, İngiltere, Portekiz, Kanada, Belçika, Hollanda, İsviçre ve Almanya bu yıl festivalin konuk ettiği ülkeler. Gelecek festivallerde farklı ülkelerin tiyatro yapımlarıyla seyircimizi buluşturmak en önemli hedefimiz. Yerli ve yabancı yapımların yanı sıra festivalin en önemli programlarından biri ise yan etkinliklerimiz. Yurtdışı ve yurtiçinden, alanlarında ünlü isim ve eğitmenler tarafından gerçekleştirilecek olan atölye çalışmaları, ustalık sınıfları, sempozyum ve paneller... Bir de özel projemiz var. Uzun yıllardır üzerinde çalıştığımız ve uygun mekânın bulunmasıyla ancak bu yıl gerçekleştirebildiğimiz *Üç Kuruşluk Opera*. Berliner Ensemble tarafından Robert Wilson rejisiyle sahnelenecek olan oyunu tiyatroseverler merakla bekliyor.

Uluslararası bir festivalin en önemli özelliklerinden biri de yabancı festival direktörleri ile Avrupa'daki ve diğer ülkelerdeki tiyatro profesyonelleriyle bir araya gelmek ve işbirlikleri geliştirmektir. İstanbul Tiyatro Festivali bu yıl ilk kez bir Avrupa Birliği Yaratıcı Avrupa projesinde işbirliği yaptığı *Merhametliler* oyununa da ev sahipliği yapıyor. Festival, yine bu bilgi alışverişi doğrultusunda 19–22 Mayıs tarihleri arasında üç önemli uluslararası toplantıya da programında yer veriyor. Bu toplantılar ve festivalin davetlisi olarak yurtdışından gelecek olan yabancı konuklar, bu tarihlerde özel olarak programlanmış oyunları da izleme fırsatı bulacak.

Uluslararası işbirlikleri ve ortak yapımlar ise bir festivalin yolunu açan en önemli çalışmalar. Festivalde prömiyer yapacak olan *Zululuzu*, Paris Şehir Tiyatrosu, Lizbon Şehir Tiyatrosu ve İstanbul Tiyatro Festivali ortaklığında gerçekleşiyor. Festivalin yerli yapım ortaklıkları da bu yıl dikkat çekiyor. Bu yapımlardan *Godot'yu Beklerken* Antwerp'te, *Köpeklerin İsyan Günü* Portekiz'de ve *Üç Kız Kardeş* Avignon Festivali'nde seyircilerle buluşacak. Amacımız daha fazla yerli yapımı uluslararası platformlara, festivallere taşıyabilmek.

Yüreklerimizdeki umudu kaybetmeden, barış ve güzellikler içinde yaşayacağımız nice festivallere...

Theatre reflects life and stands up for it

It was 1989 when the first edition of the Istanbul Theatre Festival was organised. It was an annual event until 2002 after which the festival started to be organised biannually. 2016 marks the twentieth edition of the festival and we still hope there will come a time for it to be held annually. Throughout twenty festivals, we have hosted leading artists and ensembles of the international theatre scene; the finest examples of contemporary theatre have been presented to the audience in Istanbul. There were times when we had to programme the entire festival for a single main venue and times when we had to set up tents on an empty space to create venues. Recent years have seen Istanbul gaining new performance venues, which gave us a little more breathing space when programming.

In this edition, we still preserve our principle of premiering local theatre companies' new productions, which have been the biggest force of our festival. Twenty-one new local productions will be meeting with the audience for the first time this year. The opening performance of the festival is *Waiting for Godot* by Studio Players directed by Şahika Tekand. This opening also marks the addition of a new venue to our cultural life, Uniq Hall, Uniq Istanbul.

The nine international productions to be presented in this festival come from countries like France, Iran, United Kingdom, Portugal, Canada, Belgium, the Netherlands, Switzerland and Germany. Our biggest aim is to invite different countries' troupes to the festival in the years to come.

In addition to the local and international productions, this year's festival also offers a rich selection of side events consisting of workshops, master-classes, symposia and panels to be realised by leading experts from Turkey and abroad. We also have a special project, something we have been working on for years and have found the opportunity to realise this year after finding the right venue: *The Threepenny Opera*. We know theatre enthusiasts are eagerly waiting for this Berliner Ensemble production directed by none other than Robert Wilson.

One of the most important functions of an international festival is to meet other international festivals' directors and theatre professionals in Europe and other countries for collaborations. This year, our festival will be presenting the play *The Kindly Ones* as part of a first-time collaboration with the Creative Europe Programme of the European Union. This information exchange and collaboration also brings three international panels to the festival between 19–22 May 2016. The international see the plays specially scheduled for these dates.

International cooperation and co-productions have always opened a new path for our festival. One of the festival's premieres, *Zululuzu* is realised in collaboration with Lisbon's São Luiz Teatro Municipal, Théâtre de la Ville (Paris) and Istanbul Theatre Festival. Our local co-productions are also worth noting: *Waiting for Godot*, *The Rebellion Day of Dogs* and *Three Sisters* will be staged in Antwerp, Portugal and the Avignon Festival, respectively. We aim to take more local productions to the international events and festivals.

We wish to meet with you in many more festivals to come without losing hope and with all the peace and beauties life will bring to us.

ONUR ÖDÜLLERİ

HONORARY AWARDS

ŞAHİKA TEKAND

ONUR ÖDÜLLERİ
HONORARY AWARDS

■ Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne ve Görüntü Sanatları Bölümü Tiyatro Anasanat Dalı Oyunculuk Sanat Dalı'ndan mezun olan Şahika Tekand, aynı dalda doktora yaptı ve doçentlik aldı.
1984'de tiyatro ve sinema oyunculuğuna başlayan ve üniversitede oyunculuk dersleri veren Şahika Tekand, 1988'de STUDIO adı altında oyunculuk stüdyosunu kurdu.
1990'da kendi tiyatro topluluğu Studio Oyuncuları'nı kuran ve "performatif sahneleme ve oyunculuk yöntemi" adı altında kendi yöntemini geliştiren Tekand, bugüne dek kendi yazdığı yedi oyun da dahil olmak üzere tiyatro oyunları ve pek çok performans yönetti. Topluluğu ile oynadığı, yönettiği ve yazdığı tüm oyunlarla yurtiçi ve yurtdışında pek çok uluslararası festivale davet edildi ve katıldı. Halen, Studio Oyuncuları'nda sanatsal faaliyetini sürdüren Tekand, oyunculuk stüdyosunda oyuncu ve yönetmenler yetiştirmenin yanı sıra çeşitli üniversitelerde de dersler vermektedir.
Şahika Tekand, 1984–85 sezonunda Dostlar Tiyatrosu'nun sahneye koyduğu *Galileo Galilei* ve 2001'de dünyaca ünlü yönetmen Robert Wilson'ın yönettiği *The Days Before* adlı oyunlarda rol aldı.1992'de *Mutlu Günler* ve 1993'te ise *Beş Kısa Oyun* adlı oyunlarda hem rol alıp hem de yöneten Tekand, 1998'de *Oyun Sonu* ve *Gitgel Dolap*, 2012'de ise İBB Şehir Tiyatroları'nın sahneye koyduğu *Oyun* adlı oyunları yönetti. 1994'te *Gergedanlaşma*, 2000'de *(Oyun)cu*, 2002'de *Oidipus Nerede?*, 2006'da *Evridike'nin Çığlığı*, 2008'de *Karanlık Korkusu* ve 2014'te *Gergedanlaşma 2.014* adlı oyunlarda hem rol alıp hem de yazıp yöneten Şahika Tekand, 2004'te *Oidipus Sürgünde*'yi yeniden yazdı ve yönetti. Sanatçı 2010'da ise *Anti-Prometheus*'u yazdı ve yönetti.

■ Şahika Tekand graduated from the Fine Arts Faculty, Department of Theatre and Acting at 9 Eylül University and she completed her PhD in the same department. She was granted her associate professorship in 2013.
She started her theatre and film acting career in 1984 while at the same time teaching acting at the University. In 1988 she founded an acting studio named STUDIO.
Tekand who in 1990 founded her own theatre ensemble, Studio Oyuncuları (The Studio Players) and developed her own method "the performative staging and acting method", directed many plays and performances including the seven plays she wrote herself. With all of the plays written, directed and staged by her ensemble the Studio Players, Tekand was invited to and participated in many national and international festivals.
She continues her artistic activities at the Studio Players and teaches at several universities besides training actors and directors at her acting studio.
Among the plays she acted and directed, we can cite *Galileo Galilei* (actor) staged by the Dostlar Theatre Company in 1984-85 season, *The Days Before* (actor) directed by world-famous Robert Wilson in 2001, *Happy Days* (actor and director, 1992) and *Five Short Pieces* (actor and director, 1993), *End Game* (director, 1998), *The Dumb Waiter* (director, 1998), *The Game* (director, 2012) staged by the Istanbul Municipal Theatre. *Becoming a Rhinoceros* (1994), *(Play)er* (2000), *Where is Oedipus?* (2002), *Euridice's Cry* (2006), *Fear of Darkness* (2008) and *Becoming A Rhinoceros 2.014* (2014) are plays she wrote, directed and played. Tekand re-wrote and directed *Oedipus in Exile* in 2004. She also wrote and directed *Anti-Prometheus* in 2010.

METİN AKPINAR

ONUR ÖDÜLLERİ
HONORARY AWARDS

■ 2 Kasım 1941'de Mustafa ve Nadide Akpınar çiftinin çocuğu olarak İstanbul, Aksaray'da dünyaya gelen Metin Akpınar, Pertevniyal Lisesi'nin ardından İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Edebiyat Fakültesi'nden mezun oldu. Henüz lisedeyken 1957'de Yeşil Sahne'de amatör tiyatro hayatına başlayan sanatçı, 1962'de tiyatro çalışmalarına devam ettiği Milli Türk Talebe Birliği'nde, aynı zamanda "Tiyatro Kolu" ve "Her Yer Tiyatro'dur" kampanyasında yönetici olarak görev yaptı. İleride hayatının ayrılmaz bir parçası olacak olan Zeki Alasya (1943–2015) ile burada tanıştı.
1964'te Ulvi Uraz Tiyatrosu'nda *Gözlerimi Kaparım Vazifemi Yaparım* adlı oyunla profesyonel oyunculuğa başlayan sanatçı, 1965'te yine aynı tiyatronun sahnelediği *Hababam Sınıfı'nda* rol aldı. Zeki Alasya ile birlikte 1966'da Genar Tiyatrosu'nun, ardından 1967'de, ülkemizin ilk kabare tiyatrosu olan Devekuşu Kabare Tiyatrosu'nun kurucuları arasında yer aldı. Kurucusu, ortağı ve oyuncusu olduğu Devekuşu Kabare'nin kapandığı tarih olan 1992'ye dek yöneticiliğini üstlendi.
1998'de Devlet Sanatçısı unvanıyla onurlandıran sanatçı; 2008 İsmail Dümbüllü Ödülleri "Yaşam Boyu Onur Ödülü", 2010 Altın Portakal Film Festivali "Yaşam Boyu Onur Ödülü" ve 2011 Uluslararası İstanbul Film Festivali "Onur Ödülü"ne layık görüldü. Haliç ve Okan üniversiteleri konservatuvarlarında Tiyatroda Kabare Tarihi dersleri vermekte olan Metin Akpınar; Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik Vakfı, Tanıtım Kurulu Başkanı ve Danışma Kurulu Üyesi ve aynı zamanda Pertevniyal Eğitim Vakfı Onursal Başkanı'dır.
Gözlerimi Kaparım Vazifemi Yaparım, Vatan Kurtaran Şaban, Bu Şehr-i İstanbul ki, Generallerin 5 Çayı, Astronot Niyazi, Ha Bu Diyar, Gergedan, Dün Bugün, Haneler, Yalan Dünya, Biz Bize Benzeriz, Reklamlar, İnsanlığın Lüzumu Yok, Beyoğlu Beyoğlu, Yasaklar, Aşk Olsun, Geceler, Deliler ve Şuna Bana Dokunduk gibi oyunlarda oynayan Metin Akpınar'ın rol aldığı sinema filmleri arasında *Tatlı Dillim* (1972), *Köyden İndim Şehre* (1974), *Salak Milyoner* (1974), *Beş Milyoncuk Borç Verir Misin* (1975), *Nerden Çıktı Bu Velet* (1975), *Hasip ile Nasip* (1976), *Nereye Bakıyor Bu Adamlar* (1976), *Petrol Kralları* (1978), *Davetsiz Misafir* (1983), *Patron Duymasın* (1985), *Güle Güle* (1999), *Propaganda* (1999), *Abuzer Kadayıf* (2000), *Rus Gelin* (2002), *Eğreti Gelin* (Misafir Oyuncu, 2004), *Döngel Kârhanesi* (2005), *Kısık Ateşte 15 Dakika* (2006), *Eve Giden Yol 1914* (2006) ve *Amerikalılar Karadeniz'de 2* (2006) adlı filmler sayılabilir. Sanatçının rol aldığı bazı TV projeleri ise şunlardır: *Güler Misin Ağlar Mısın* (1988), *Biz Bize Benzeriz* (1992), *Zeki-Metince* (1992), *Hastane* (1993-1996), *Baykuşların Saltanatı* (2000), *Çat Kapı* (2005), *Papatyam* (2009-2011) ve *Aşkın Halleri* (*Oh Olsun*, 2012)

■ Metin Akpınar was born to Mustafa and Nadide Akpınar on 2 November 1941 in Aksaray, Istanbul. After completing his secondary education at the Pertevniyal High School, he completed his studies at the Istanbul University Faculties of Law and Literature. He started theatre as an amateur during his high school days at the Yeşil Sahne (Green Stage) in 1957 and went on with Turkish National Students Association to work as a manager at the "Theatre Hour" and "Everywhere is Theatre" campaigns. It was here he met Zeki Alasya (1943–2015) who would later become an inseparable part of his life.
He went professional in 1964 with the play *Gözlerimi Kaparım Vazifemi Yaparım* at the Ulvi Uraz Theatre and also took part in *Hababam Sınıfı* in 1965 staged by the same company. Together with Zeki Alasya, he had become one of the founders of Genar Theatre in 1966 and then Devekuşu Cabaret Theatre, the first cabaret theatre of Turkey, in 1967. In addition to being its founder, partner and actor, he was the director of Devekuşu Cabaret from its inception until 1992 when it closed its doors. Akpınar was honoured with the title of "State Artist" in 1998 and was granted the Lifetime Achievement Award of the İsmail Dümbüllü Awards (2008), Altın Portakal Film Festival's Lifetime Achievement Award (2010) and Istanbul Film Festival's Honorary Award (2011). He still teaches History of Cabaret in Theatre at the Haliç and Okan universities and is the President of the Promotion Board and member of the Advisory Board of Uğur Mumcu Investigative Journalism Foundation and the Honorary President of The Pertevniyal Education Foundation.
Among the countless plays he took part in are *Gözlerimi Kaparım Vazifemi Yaparım, Vatan Kurtaran Şaban, Bu Şehr-i İstanbul ki, Generallerin 5 Çayı, Astronot Niyazi, Ha Bu Diyar, Gergedan, Dün Bugün, Haneler, Yalan Dünya, Biz Bize Benzeriz, Reklamlar, İnsanlığın Lüzumu Yok, Beyoğlu Beyoğlu, Yasaklar, Aşk Olsun, Geceler, Deliler and Şuna Bana Dokunduk*. His movie projects include motion pictures like *Tatlı Dillim* (1972), *Köyden İndim Şehre* (1974), *Salak Milyoner* (1974), *Beş Milyoncuk Borç Verir Misin* (1975), *Nerden Çıktı Bu Velet* (1975), *Hasip ile Nasip* (1976), *Nereye Bakıyor Bu Adamlar* (1976), *Petrol Kralları* (1978), *Davetsiz Misafir* (1983), *Patron Duymasın* (1985), *Güle Güle* (1999), *Propaganda* (1999), *Abuzer Kadayıf* (2000), *Rus Gelin* (2002), *Eğreti Gelin* (guest actor, 2004), *Döngel Kârhanesi* (2005), *Kısık Ateşte 15 Dakika* (2006), *Eve Giden Yol 1914* (2006) and *Amerikalılar Karadeniz'de 2* (2006). His projects for television are *Güler Misin Ağlar Mısın* (1988), *Biz Bize Benzeriz* (1992), *Zeki-Metince* (1992), *Hastane* (1993–1996), *Baykuşların Saltanatı* (2000), *Çat Kapı* (2005), *Papatyam* (2009–2011) and *Aşkın Halleri* (*Oh Olsun*, 2012).

BERLINER ENSEMBLE

Marcus Lieberenz

ONUR ÖDÜLLERİ
HONORARY AWARDS

■ Berliner Ensemble; Nazilerin iktidarı nedeniyle 14 yılını Almanya dışında geçirdikten sonra sürgünden dönen Bertolt Brecht ve eşi Helene Weigel tarafından, Deutsches Theater'ın bir kolu olarak Ocak 1949'da Doğu Berlin'de kuruldu. Wolfgang Langhoff'un sanat yönetmeni olduğu Deutsches Theater'da, Brecht'in yazıp yönettiği *Cesaret Ana ve Çocukları*'nı sahnelemek için bir araya gelen genç ve tanınmış oyunculardan oluşan topluluk, özellikle Brecht'in yazdığı veya uyarladığı oyunları sahnelemeyi ilke edindi.

Berlin'de bulunan Theater am Schiffbauerdamm binasının 1928'deki açılış oyunu, *Üç Kuruşluk Opera* olmuştu. Brecht'in yazıp yönettiği, besteci Kurt Weill'ın müziklerini bestelediği oyun Brecht'e dünya çapında ün kazandırmakla kalmadı, 20. Yüzyılda Berlin'de sahnelenmiş en iyi tiyatro performanslarından biri olarak kabul edilegeldi. 1954'e dek Deutsches Theater'da çalışmalarını sürdüren Berliner Ensemble, bu tarihte, açılışı *Üç Kuruşluk Opera* ile yapılan işte bu tiyatroya, Theater am Schiffbauerdamm'a taşındı ve Doğu Almanya'nın (Alman Demokratik Cumhuriyeti) bağımsız devlet tiyatrosu olarak bu binada kurumsallaştı.

Bu tiyatroda Brecht kendi oyunları olan *Kafkas Tebeşir Dairesi*'ni ve Erich Engel ile birlikte *Galilei'nin Yaşamı*'nı yönetti.

Öğrencileri; Benno Besson, Egon Monk, Peter Palitzsch ve Manfred Wekwerth'e, daha önce sahnelenmemiş Brecht oyunları yönetme fırsatı verildi. Sahne tasarımcıları Caspar Neher ve Karl von Appen, besteciler Paul Dessau ve Hans Eisler ve dramaturg Elisabeth Hauptmann, Brecht'in en yakın işbirlikçileriydi.

Brecht'in 1956'daki ölümünden sonra, Helene Weigel topluluğun sanat yönetmeni olarak görevine devam etti. Manfred Karge ve Matthias Langhoff gibi genç yönetmenler kariyerlerine Berliner Ensemble'da başladı. Topluluk, Ekkehard Schall'ın Ui olarak rol aldığı, *Arturo Ui'nin Önlenebilir Yükselişi* ve Helene Weigel'in *Coriolanus* ve *Ana*'daki unutulmaz performansları ile daha da ünlendi. İlk kez 1958'de sahnelenen *Arturo Ui'nin Önlenebilir Yükselişi*, 400'den fazla performansla Berliner Ensemble tarihinin en başarılı oyunlarından biri oldu.

1971'de Ruth Berghaus sanat yönetmeni olduğunda, topluluk politik ve sanatsal yenilenme şansı yakaladı. Berghaus, Alman Demokratik Cumhuriyeti tarafından birçok oyunu yasaklanan Heiner Müller'in *Zement* oyununu yönetti. Genç yönetmenler Bernhard Klaus Tragelehn, Einar Schleef ve sahne tasarımcısı Andreas Reinhardt, Brecht tiyatrosu geleneğini sorguladılar. Resmi otorite, Berghaus'un deneysel yollarını onaylamayınca Manfred Wekwerth 1977'de sanat yönetmeni olarak yerini aldı. Yine de, yeni drama sahnede kendi yolunu buldu, Volker Braun ve Georg Seidel gibi yazarlar bir Horst Sagert yapımı olan *Urfaust*'un sahneleriyle repertuvara yeni bir soluk getirdiler. Matthias Langhoff, Fritz Marquardt, Heiner Müller, Peter Palitzsch ve Peter Zadek'in sanat yönetimi altındaki Berliner Ensemble; 1992'de devlet tiyatrosu konumundan, şehir yönetimi destekli özel tiyatro statüsüne geçti. 1991'den 2000'li yılların başlarına dek, yaklaşık on yıllık bir zaman dilimi boyunca organizasyon sorunlarıyla boğuşan topluluk, Claus Peymann'ın Eylül 1999'da sanat yönetmeni olmasıyla birlikte bu sıkıntılı durumdan sıyrıldı ve oyunların ilk gösterimleri kadar klasiklerin yönetilmesi de modern bir bakış açısıyla gerçekleştirilmeye başlandı.

8 Ocak 2000'de Berliner Ensemble, George Tabori'nin *Brecht Dosyası* ile tekrar açıldı. 2001'de Shakespeare'in *II. Richard*'ını yöneten Claus Peymann, 2002–2003 sezonuyla birlikte Brecht oyunlarına odaklandı. 2005'te Brecht'in *Ana*, *Mezbahaların Kutsal Johanna'sı* ve *Cesaret Ana ve Çocukları* adlı oyunları, ayrıca 2009'da Carlo Goldoni'nin *Tatil Üçlemesi* ve Frank Wedekind'in *İlkbahar Uyanışı*, 2010'da Mark Ravenhill'in çağdaş oyunu *Freedom and Democracy I Hate You*, 2011'de Thomas Bernhard'ın *Einfach Kompliziert*, 2012'de Georg Büchner'in *Danton'un Ölümü* ve Friedrich Schiller'in *Hile ve Sevgi*, 2013'te Kafka'nın *Dava* ve Mart 2015'te Thomas Bernhard'ın *Die Macht der Gewohnheit* adlı oyunları Berliner Ensemble'ın öne çıkan yapımları oldu.

Berliner Ensemble, Thomas Langhoff, Robert Wilson, Leander Haussmann, Peter Stein, Peter Zadek, Luc Bondy, Katharina Thalbach, Günter Krämer, Philip Tiedeman, Manfred Karge ve Andrea Breth gibi yönetmenlerle çalışan bir topluluk.

Berliner Ensemble'da bugün Almanca oynanan, Elfriede Jelinek'in *Wolken. Heim. Und dann nach Hause* (2005), Peter Handke'nin *Untertagblues* (2004), *Spuren der Verirrten* (2007) ve yönetmenliğini Andrea Breth'in üstlendiği Albert Ostermaier'in *Blaue Spiegel*'i (2009) gibi çağdaş oyunlar sergilenmekte.

2006'da Bertolt Brecht'in ölümünün 50. yılı anısına, oyunlarının asla eskimeyeceğini gösteren devasa bir Brecht Festivali düzenleyen Berliner Ensemble, bu festival ile seyircinin yoğun ilgisini çekti. 2007 yazında Friedrich Schiller'in *Wallenstein* adlı oyununu sahneleyen topluluk, Peter Stein'ın yönettiği ve Klaus Maria Brandauer'ın Wallenstein'ı canlandırdığı oyunla, Almanya dışında da büyük heyecan yarattı ve bu başarılı işbirliği, 2008'de Heinrich von Kleist'ın *Kırık Testi* ve 2010'da ise Sofokles'in *Oidipus Kolonos'ta* adlı oyunlarıyla devam etti. 2012 Mayıs ve Temmuz arasında Berliner Ensemble, I. Viyana Festivali'nde 62 oyunu ve çeşitli açılış gösterileriyle büyük bir başarıya ulaştı.

İlk kez 1998'de Berliner Ensemble ile çalışmaya başlayan Robert Wilson, 2003'te müzikleri Herbert Grönemeyer'e ait olan Georg Büchner eseri *Leonce ile Lena*'yı, 2005'te ise Shakespeare'in *Kış Masalı*'nı yönetti. 2007'de yönettiği *Üç Kuruşluk Opera*, 1928 yılında ilk gösterinin yapıldığı aynı yerde seyirciyle buluştu. Dünya çapında büyük bir beğeni ile karşılanan oyun; daha sonra Paris, Hong Kong, New York, Sao Paulo ve Perth gibi şehirlerde de sahnelendi. Müzisyen Rufus Wainwright'la birlikte çalıştığı Shakespeare'in *Soneler*'ini Nisan 2009'da üçüncü kez yöneten Robert Wilson; 2011'de müzisyen Lou Reed ile Frank Wedekind'in yazdığı *Lulu*'yu ve 2013'te ise Amerikalı müzik grubu CocoRosie ile birlikte çalışarak *Peter Pan*'ı yönetti. Günümüzdeki projesi ise *FAUST I ve II Goethe/Wilson/Grönemeyer*'dir.

■ Berliner Ensemble was founded by Bertolt Brecht and Helene Weigel in 1949, following the greatly acclaimed production of Brecht's *Mother Courage*. After Brecht's return from exile, the company first worked at Wolfgang Langhoff's Deutsches Theater. Eventually, in 1954, it was given its own home at the Theater am Schiffbauerdamm, a theatre with a lavish neo-Baroque interior which had survived the war without much damage. In 1928 the debut performance of Bertolt Brecht's and Kurt Weill's *The Three Penny Opera* took place at the Theater am Schiffbauerdamm, directed by Ernst Josef Aufricht. It was one of the most successful theatre performances in Berlin in the 20th century.

In this theatre Brecht directed his plays *The Caucasian Chalk Circle* and, together with Erich Engel, *The Life of Galileo*. His students Benno Besson, Egon Monk, Peter Palitzsch and Manfred Wekwerth were given the opportunity to direct plays by Brecht, which had not yet been staged. The stage designers Caspar Neher and Karl von Appen, the composers Paul Dessau and Hanns Eisler, and the dramaturge Elisabeth Hauptmann were among Brecht's closest collaborators. After Brecht's death in 1956, Helene Weigel continued as the company's artistic manager. Young directors including Manfred Karge and Matthias Langhoff started their careers with the Berliner Ensemble. The company made its mark with such productions as *The Resistible Rise of Arturo Ui* with Ekkehard Schall as Ui, and with Helene Weigel's memorable performances in *Coriolan* and *The Mother*.

When Ruth Berghaus became artistic director in 1971, there was a chance for political and artistic renewal. She directed *Cement* by Heiner Müller, much of whose work was banned from the theatre in the German Democratic Republic. Young directors including B.K. Tragelehn and Einar Schleef and the stage designer Andreas Reinhardt questioned the traditions of Brechtian theatre. The political establishment did not accept the challenge of Berghaus's more experimental ways, and Manfred Wekwerth replaced her as artistic director in 1977. Nevertheless, new drama did find its way onto the stage. Writers including Volker Braun and Georg Seidel, and Horst Sagert's production of scenes from *Urfaust*, brought new life to a repertoire otherwise handicapped by restrictive official policies.

In 1992, under the new artistic management of Matthias Langhoff, Fritz Marquardt, Heiner Müller, Peter Palitzsch, and Peter Zadek, the Berliner Ensemble changed from state-owned theatre into a private limited company subsidised by the city government. Heiner Müller's production of Brecht's play *The Resistible Rise of Arturo Ui*, with Martin Wuttke playing the title role, became one of the most successful ones in the history of the Berliner Ensemble – it is still in the repertoire with over 400 performances.

In September 1999 Claus Peymann became artistic director of the Berliner Ensemble putting the focus of attention on contemporary theatre and first performances of plays as well as directing classics with a modern point of view. On January

8, 2000 the Berliner Ensemble was reopened with the first performance of George Tabori's *Brecht-Akte*. In 2001 the performance of Shakespeare's *Richard II*, directed by Claus Peymann, was invited to the 38. Berliner Theatertreffen, Fadjr International Theatre Festival (Tehran/Iran) in 2005, and was awarded the Friedrich-Luft-Preis. Since the 2002–2003 season, Claus Peymann has put special focus on plays of Bertolt Brecht: *The Mother, Saint Joan of the Stockyards* and *Mother Courage and Her Children* in 2005 (since then guest performances in Lyon [France] Tehran [Iran] and Porto Alegre [Brazil]). His latest production is the popular play *Spring Awakening, A Children's Tragedy* by Frank Wedekind, staged in December 2008, Carlo Goldoni's *The Holiday Trilogy* (December 2009), Mark Ravenhill's contemporary play *Freedom and Democracy I Hate You* (2010), *Simply Complicated* by Thomas Bernhard (2011), *Danton's Death* by Georg Büchner (2012), *Intrigue and Love*, (March 2013) and Kafka's *Trial* in (2014). The opening of his latest production was in March 2015 with *The Power of Habit* by Thomas Bernhard.

Directors who have been working at the Berliner Ensemble are, amongst others, Thomas Langhoff, Robert Wilson, Leander Haußmann, Peter Stein, Peter Zadek, Luc Bondy, Katharina Thalbach, Günter Krämer, Philip Tiedemann and Manfred Karge, and in 2009 Andrea Breth. At the heart of the Berliner Ensemble's work today is contemporary theatre including German-speaking debut performances like Elfriede Jelinek's *Wolken.Heim. Und dann nach Hause* in 2005 or Peter Handke's *Untertagblues* in 2004 and *Spuren der Verirrten* in 2007, and in 2009 a new play by Albert Ostermaier, *Blue Mirrors*, directed by Andrea Breth (May 2009). In honour of the 50th anniversary of Bertolt Brecht's death, the Berliner Ensemble initiated a huge Brecht Festival in August 2006, showing the timeliness and prominence of Brecht's work. The festival was a compelling success with the public. In summer 2007 an internationally highly renowned theatre event was initiated by the Berliner Ensemble: Director Peter Stein put all three parts of Schiller's *Wallenstein* on stage – performed in one single day in the special location of the old brewery "Kindl-Halle" in Berlin-Neukölln with Klaus Maria Brandauer as Wallenstein. In 2008 Peter Stein and Klaus Maria Brandauer continued their successful collaboration at the Berliner Ensemble with *The Broken Jug* by Heinrich von Kleist and Sophocles' *Oedipus at Colonos* in 2010. Between May and July 2012 Berliner Ensemble celebrated an extraordinary success with the I. Vienna Festival, 62 performances including numerous openings.

Director Robert Wilson has subsequently worked at Berliner Ensemble: In 2003 he directed Georg Büchner's *Leonce und Lena* with the music of Herbert Grönemeyer followed by William Shakespeare's *The Winter's Tale* in 2005. In 2007 Wilson's *The Threepenny Opera* was performed on the same stage where, in 1928, the debut performance of Brecht's early work took place. The play was a great success with the public all over the world; guest performances were held in Paris, Hong Kong, New York, Sao Paulo and Perth. In April 2009, he directed the Berliner Ensemble actors for the third time with *Shakespeare's Sonnets* on which he worked together with the musician Rufus Wainwright. This world premiere was followed by another one in April 2011, when he worked with Lou Reed on Frank Wedekinds *Lulu* and *Peter Pan* with music by CocoRosie (2013). His current production is Goethe/Wilson/Grönemeyer *FAUST I und II* with music by Herbert Grönemeyer, opening in April 2015.

PROGRAM
PROGRAMME

© NEDİM ZAKUTO

Açılış Oyunu: GODOT'YU BEKLERKEN
Opening Play: WAITING FOR GODOT

STUDIO OYUNCULARI

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
PLATFORM 0090, TONEELHUIS, ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

Yazan Written by
Samuel Beckett

Yöneten Directed by
Şahika Tekand

Çeviren Translated into Turkish by
Uğur Ün, Tarık Günersel

Dekor Decor
Esat Tekand

Işık ve Ses Tasarımı Light & Sound Design
Şahika Tekand

Yönetmen Asistanları Director's Assistants
Verda Habif, Nazlı Deniz Korkmaz, Arda Kurşunoğlu, Nilgün Kurtar

Oynayanlar Performers
(alfabetik sırayla in alphabetical order)
Onur Berk Arslanoğlu, Cem Bender, Sedat Kalkavan, Nilgün Kurtar, Mehmet Okuroğlu, Yiğit Özşener

UNIQ HALL, UNIQ ISTANBUL

3 MAYIS MAY
SA. TU. 20.30

4 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

Oyun hakları ONK Ajans'a aittir.
Copyright by ONK Ajans.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

■ Şahika Tekand ve Studio Oyuncuları, 1990'da Samuel Beckett'le başladıkları serüvenlerini, 2016'da yine ve bu kez yazarın en önemli tiyatro metinlerinden biri olan *Godot'yu Beklerken* ile sürdürüyor.
Tekand, "performatif sahneleme ve oyunculuk yöntemi" ile sahneye koyduğu oyunda, beklemek eylemi ve beklenti, umut ve umutsuzluk, varolma arzusu ve varolmaya mahkûmiyet kavramlarını, doğuşla vaat edilen geleceğin sonluluğunun yarattığı akıldışılık ve bunu akla uygun kılmak üzere verilen çaresiz uğraşıyı ifade eden bir oyun (game) düzeni kuruyor.

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
UNIQ İstanbul

© NEDİM ZAKUTO

Metinsel ve performatif olanın çelişkisinin yarattığı dinamizmden yola çıkan Şahika Tekand, yönetmen/yazar, oyuncu/oyun, aktör/rol kişisi ve sahne/soyut mekân ikiliklerinin süperpoze şekilde varolabilecekleri, Beckett'in metninde varolan durağanlık, hareketsizlik ve monotoni unsurlarını birer performatif neden ve zorunluluk haline getiren bir tasarımla, teatral gösteriyi bu oyun düzeni üzerine oturtuyor.
Tekrarlar, organik ve organik olmayan hareket düzenlerinin çelişmesiyle ortaya çıkan aritmi, oyunda şimdiki zamanın akışkanlığını ve değişkenliğini fiilen işitilir, görülür ve fark edilir kılıyor.
Tekand, dilin müziğinin hareketin müziğini, hareketin müziğinin de dilin müziğini yarattığı, oyun alanı, oyun süresi, oyun ışığı ve oyun zili gibi sahne unsurlarının da tıpkı oyuncu, konuşma düzeni gibi doğrudan hem oyun düzenine hem de teatral anlatıma katıldığı, sahne üzerinde olup biten her şeyi şimdiki zamanda var, mümkün, gerçek ve zorunlu kılan eğlenceli bir oyun ve seyir süreci yaratmayı amaçlıyor.

■ Şahika Tekand and the Studio Players who have started off their adventure in 1990 with Samuel Beckett are proceeding in 2016 again, this time with *Waiting for Godot,* which is one of the most important theatre texts of the writer.
The director, who stages the play with "performative staging and acting method", establishes a game matrix that expresses the hopeless occupation of rationalization of the irrationality created by the finiteness of the future promised by birth, through the concepts of act of waiting and expectation, hope and despair, desire to exist and condemnation to existence.
Tekand, sets out on the dynamism caused by the contradiction of textual and performative elements and creates a design in which the pairs of director/writer, player/play, actor/role player, stage/abstract place can exist in a superpositional form and in which the elements of stagnancy, immobility and monotony, present in Beckett's text, are each made into performative reasons and obligations; thus sets the theatrical show on this game.
Repetitions, arrhythmia arising from the contradiction of organic and non-organic movement matrices, enable the fluidity and the variability of the present time to be actually audible, visibile and noticeable in the play.
The director aims to create an entertaining play and observatory process in which the music of the language creates the music of the movement, the music of the movement creates the music of the language and in which the stage elements such as the play area, play time, play light, play bell are directly involved in both the game matrix and the theatrical expression just like the player and the order of speech are, alongside with everything happening on stage is being present, possible, real and mandatory in the present time. ■

BİYOGRAFİ Studio Oyuncuları, 1988'de Şahika Tekand ve Esat Tekand tarafından oluşturulan Oyunculuk ve Sanat Stüdyosu'nun gösteri topluluğu olarak kuruldu ve 1990 yılında profesyonel nitelik kazandı. Gösteri sanatlarında, özellikle de oyunculuk sanatında "çağdaş olan"ın araştırılması ve uygulanması ilkesi ile yola çıkan topluluk, faaliyetini sürdürdüğü 28 yıl içinde, Şahika Tekand'ın geliştirdiği "performatif sahneleme ve oyunculuk" yöntemi ile sahnelediği bütün oyunlarla dünyada, özellikle de Avrupa'da en dikkat çekici tiyatro topluluklarından biri oldu.

BIOGRAPHY The Studio Players was founded as the performance group of the Acting and Art Studio established by Şahika Tekand and Esat Tekand. The group became professional in 1990. The Studio Players whose point of departure was to explore and implement "that which is contemporary" particularly in the art of acting, with all the plays it staged implementing the "performative staging and acting method" that Şahika Tekand developed, became one of the most remarkable theatre companies around the world, especially in Europe within the 28 years during which it carried on its activities.

© ERDAL BEŞİKÇİOĞLU

HİZMETLİLER
SERVANTS

TATBİKAT SAHNESİ

Jean Genet'nin ***Hizmetçiler*** adlı yapıtından yeniden kurgulayan
Re-edited from **Jean Genet**'s ***Les Bonnes*** by
Elvin Beşikçioğlu

Genel Sanat Yönetmeni General Art Director
Erdal Beşikçioğlu

Yöneten Directed by
Elvin Beşikçioğlu, Binnaz Dorkip

Dramaturji Dramaturgy
Elvin Beşikçioğlu

Kostüm Tasarımı Costume Design
Binnaz Dorkip

Ses Tasarımı Sound Design
Onur Yüce

Işık Tasarımı Light Design
Mustafa Bal

Yönetmen Asistanı Director's Assistant
Güneş Uydaş

Oynayanlar Performers
Ayça Eren, Melih Efeçınar

TATBİKAT SAHNESİ

4 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30

5 MAYIS MAY
PE. TH. 20.30

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

■ Jean Genet'nin *Hizmetçiler* adlı oyunundaki Claire'in "Bu oyuna yeniden başlamaktan, bu hayata devam etmekten başka çare yok" diyalogundaki duygu ve sıkışmışlıktan yola çıkılarak yeniden kurgulanan *Hizmetliler*, bir öteki hikâyesi. Kendi duygu ve düşünceleri eksenine sıkışmış olan karakterler; bir uydu gibi, devamlı kurguladıkları oyunun çevresinde yörüngeye oturmuş, varoluş ve yok oluşlarıyla, kurgunun gerçeğe, gerçeğin de oyuna evirilip birbirinin içine geçtiği zamansız bir düzlemde varolmaya çalışırlar. Hizmet sözcüğü üzerine kurulu, hor görülmüş, yalnız ve dahi sevgisiz hayatlarının tek yaşam kaynağı oyun olan iki kişi aslında, Genet'nin şiirsel dilinden vazgeçmeden, içine gömülüp yalnızlaşan zamanımız insanını, kimin kime göre öteki olduğunun bilinemediği dünyamızı, dünü, günümüzü ve insan varolduğu sürece yarınların kirli masalını anlatırlar.
Genet'nin 1947'de yazdığı *Hizmetçiler*'den bugüne 69 yıl geçmiş olsa da, hâlâ sıkışmış dünyasında devinen aynı insanız, kahramanların olmadığı ve hepimizin kendi dünyasındaki anti-kahraman olarak yaşadığı, iyiyle kötünün ve zaaflarla erdemin çarpıştığı bu kaygan zeminde, aslında her birimiz biraz Solange, biraz Claire'iz. Kime göre ötekiyiz ya da kim bize göre öteki? Bu tür soruların gizlice sorulduğu Genet'nin bu şiirsel metninde, biz de sadece Hanımefendi olmaksızın Claire ve Solange'ın ağzından yöneltiyoruz sorularımızı.
Hanımefendi'nin varlığı oyundan kaldırıldığında dahi yarattığı güç öylesine büyüktür ki izleri, ayakkabısının sesi, tavrı, o baskın enerjisi hiç gitmez. Adeta havada alınmayı bekleyen bir nefes gibi, her nefes alışverişlerinde içlerine girer, onları takip eder, o olur, onlar olur, başkalaşır ve sonunda içlerindeki Hanımefendi, artık hiç eksilmeden onlarla beraber yaşar. Ve düzen, tıpkı gerçekte olduğu gibi, hiç değişmeden devam eder... Sıra el değiştirdikçe, hükmedenin yüzü değişir sadece, artık gerçekte varolup olmaması bile önemli değildir.
Kimi zaman Claire olur, özgürleşir ve söz sahibi olur. Entarilerin güzelliğiyle, allıkların dünyasında başını döndürür. Kimi zaman ise Solange olur, sözlerin tüm çıplaklığıyla uçuştuğu, kibrin ve aşağılamanın üste çıkıp gerçeğin tüm çirkinliğiyle cascavlak ortaya döküldüğü bir hanımefendi olur. Kurdukları oyunda Claire, Solange'laşır, Solange ise Claire'leşir, kimlikler yer değiştirse de tek bir Hanımefendi kimliğinde birleşir. İki kişi tek bir potada eriyip, tek bir kişiye dönüşür ve tekrar ayrışır. Birbirlerini sever ve nefret eder, birbirlerine sığınır ve ihanet eder, beraber bir düğüm olur, çözülür ve toplaşırlar.
Kendi sıkışmış evrenlerinde, birbirlerinin yörüngesinden çıkamadan, devamlı kendi Hanımefendi'lerinin etrafında dönerler. Ötekileşmenin, hor görülüp itilmenin sonucunda oluşan nefretin, küçülmenin ve hiçleşmenin devamında, artık sadece kendilerinden değil, birbirlerinin görüntülerinden, kıyafetlerinden ve karşılarında duran ben'lerinden de nefret ederler: "Hizmetçilerden nefret ederim" der Claire: "Hizmetçiler insan değildir. Yatak odalarımıza sızan leş kokularıdır onlar." Oyunun sonunda dünyaya haykırır Solange: "Hizmetçiyim ben... Siz hiç değilse beni daha fazla kirletemezsiniz."

■ *Servants* is an adaptation of Jean Genet's *The Maids* that has reconstructed itself around the powerful feeling of entrapment found in these lines spoken by Claire; "We've got to carry on with the same kind of life. With the same old game." *Servants* is a story of 'the other'. The characters are caught in a vicious circle of their own feelings and thoughts; like a satellite, orbiting and continuously reconstructing the game they have fabricated. They come into existence and vanish, struggling to exist on a timeless plane where fiction evolves into reality and reality into fiction, blending inseparably. The only life source of their service oriented, belittled, lonely, loveless lives, is the game. These two characters tell the story of contemporary people who shut themselves off and become isolated in a world where we can't tell who is the "other" for whom. They tell the bleak story of yesterday, today and, for as long as humanity exists, of tomorrow.
Genet wrote *The Maids* in 1947 and although it has been 69 years since, we are the very same people tossing and turning around in our entrapped lives, where there are no heroes and we all live as the anti-hero of our own worlds. On this slippery slope where good and evil, virtue and vice clash, we are all partially Solange and partially Claire. Whose 'other' are we, or who is 'the other' in respect to us? While in Genet's poetical script these questions are asked covertly, we ask them through Claire and Solange's lips and exclude the Madame.
Even with the Madame removed from the play, her authority is so powerful that the clatter of her shoes, her attitude, and her dominant energy is ever present. Almost like a gulp of air waiting to be inhaled, she enters them with every breath, follows them, she becomes them, they become her, the metamorphosis takes place and finally, the Madame inside

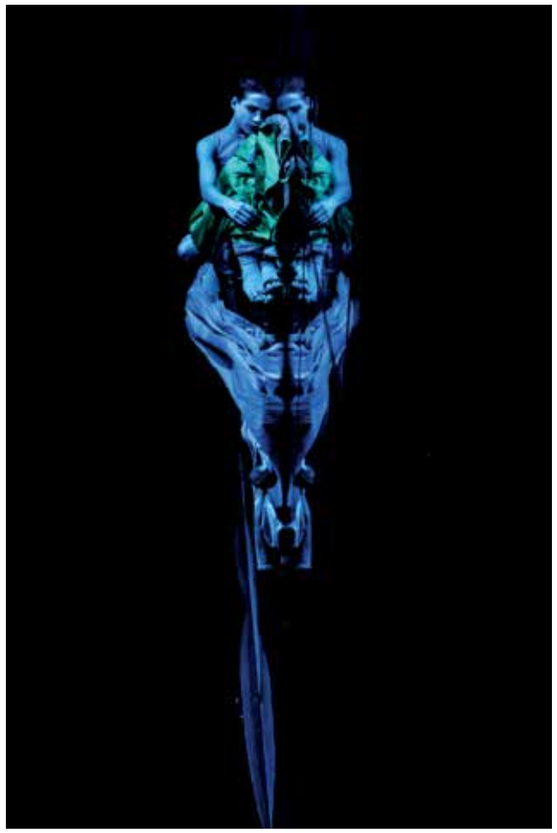

lives on in them, never waning. And the game process, just as it is in reality, goes on. When the roles are reversed, only the face of authority changes, it no longer matters whether Madame really exits or not.
Sometimes she becomes Claire, released from inhibitions, she calls start to call the shots. She's mesmerized in a world of beautiful dresses and blushers. Then sometimes, she becomes Solange, blunt words are blurted out, arrogance and contempt rise to the surface revealing the stark naked reality of Madame in all her hideousness. In the game they fabricate Claire turns into Solange and Solange into Claire, even though the identities shift, all is united in one single Madame identity. Two people dissolve in the same melting pot, they become a single person and dissociate again. They love and hate each other, they take refuge in each other and they betray each other, entangling, disentangling and intertwining.
In their own cramped worlds, they continuously revolve around their own Madames while orbiting one another.
As a result of the hatred, humiliation and nullification of alienation, being disdained and pushed around, they are self- loathing and hate the sight and clothes of each other because they see their own ego's standing across from them.
"I loathe servants," says Claire, "They're not of the human race. Servants ooze. They're a foul effluvium drifting through our rooms." At the end of the play, Solange cries out "I am a maid... at least you can't befoul me any further!" ■

BİYOGRAFİ Tatbikat Sahnesi, 2013'te Devlet Konservatuvarı'nın felsefesi ve adından yola çıkılarak kuruldu. Sanat okullarından mezun olan sanatçı adaylarının mesleki kariyerlerini geliştirmelerine imkân sağlarken, aynı zamanda da nitelikli sanat beğenisini geliştirmek, dünya sanat ortamına aktif bir biçimde katılmak ve de özgür, yapıcı, yaratıcı ve eleştirel bir bakış açısıyla sanatını icra etmeyi ilke edindi. Kurucusu Erdal Beşikçioğlu tarafından 1 Mayıs 2013'te, Jean Paul Sartre'ın *Mezarsız Ölüler* oyunuyla sahnesini açan topluluk, sonrasında George Büchner'in *Woyzeck* adlı eserinden, Erdal Beşikçioğlu'nun uyarlayıp yönettiği ve Binnaz Dorkip'in koreografisini yaptığı *Woyzeck Masalı* ile sanat yaşamına devam etti. İstanbul Tatbikat Sahnesi'nin de açılmasıyla birlikte repertuvarına Erdal Beşikçioğlu'nun oynadığı ve Cem Emüler'in yönettiği Gogol'ün *Bir Delinin Hatıra Defteri* adlı oyununu ekleyen Tatbikat Sahnesi, sonrasında ise sırasıyla Seray Şahiner'in kaleminden *Antabus* ve Erdal Beşikçioğlu'nun yönettiği Phil Porter'ın kaleminden *An-Blink* oyunlarını sahneledi. Topluluk ayrıca, *Bir Delinin Hatıra Defteri*, *Mezarsız Ölüler* ve *Woyzeck Masalı* adlı oyunlarla Türkiye'de pek çok ödül almış ve adaylıklar çıkarmıştır.

BIOGRAPHY Tatbikat Sahnesi was founded in 2013, embracing the philosophy and name of the former Tatbikat Sahnesi at the Ankara State Conservatory. While providing recently graduated aspiring artists the opportunity to pursue their professional careers, they adopted the principles to promote the appreciation of arts, to actively participate in the global art community and to produce art from an independent, creative and critical point of view. The company opened its curtains on May 1st 2013 with *The Graveless Dead* by Sartre under the direction of its founder Erdal Beşikçioğlu. Their second production *A Woyzeck Tale*, adapted from Büchner's *Woyzeck*, was directed by Beşikçioğlu and choreographed by Binnaz Dorkip. With the opening of İstanbul Tatbikat Sahnesi, the company added Gogol's *Diary of a Madman*, starring Erdal Beşikçioğlu and directed by Cem Emüler, to its repertoire. They staged *Antabus* by Seray Şahiner, *Blink* written by Phil Porter and directed by Erdal Beşikçioğlu. The company has received numerous awards and nominations in Turkey for their plays *Diary of a Madman*, *The Graveless Dead*, and *A Woyzeck Tale*.

© İBRAHİM ÖZBUNAR

Yeni Dalga: O / HAKKÂRİ'DE BİR MEVSİM
New Wave: O / A SEASON IN HAKKÂRİ

TALİMHANE TİYATROSU

5 MAYIS MAY
PE. TH. 20.30

6 MAYIS MAY
CU. FR. 20.30

Yaklaşık 80' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 80'; no intermission.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

Teşekkürler Thanks to:
Tasarım Atölyesi Kadıköy, GSÜTT, Mekan Artı

SARI SANDALYE

Yazan Written by
Ferit Edgü

Uyarlayan Adapted by
Erhan Çene, Çağdaş Ekin Şişman, Yiğit Tuna

Yöneten Directed by
Çağdaş Ekin Şişman, Yiğit Tuna

Dramaturji Dramaturgy
Erhan Çene

Yönetmen Yardımcıları Assistant Directors
Melis Balaban, Gülce Doğan

Işık Tasarımı Light Design
Gülce Doğan

Dekor ve Kostüm Tasarımı Stage & Costume Design
Ekip Çalışması Teamwork

Dış Göz Outside Eye
Mithat Ozan Küren

Etnomüzikolojik Araştırma Ethnomusicological Research
Ayşe Tül Demirbaş

Oynayanlar Performers
Gizem Ancı, Ozan Çelik, Yusuf Tan Demirel, Doğa Nalbantoğlu, İlyas Özçakır, Kutay Sandıkçı, Gizem Taştan

■ İlk sezonunda Georges Perec'in *Ücret Artışı Talebinde Bulunmak İçin Servis Şefine Yanaşma Sanatı ve Biçimi* ve bu sezon da Knut Hamsun'un *Açlık* romanlarını sahneye uyarlayan Sarı Sandalye, festivalde yine bir edebiyat uyarlaması ile seyircilerin karşısına çıkıyor.
Ferit Edgü'nün aynı adlı romanından uyarlanan oyunda, geçmişine dair hiçbir şey anımsayamayan anlatıcı, kendini bir anda ülkenin doğusunda, coğrafi koşulların oldukça zorlu olduğu bir dağ başında bulur. Düşün içindeki gerçeği, gerçeğin içindeki düşü ararken; dilinden anlamadığı ve dilinden anlamayan insanlarla iletişim kurmaya, içinde bulunduğu yeni koşullarda kendini yeniden varetmeye çalışır. Bu "yolculukta" kendisi için belirlenen rollerin dışına çıkarken; bölgenin yoksulluk ve çaresizliğinin, alınyazısı olarak görülen ölümlerinin ortasında bir umut ışığı arar. Hakkâri'nin üzerinde bıraktığı etkiden yıllar sonra dahi kurtulamayan, tüm yaşadıklarını yazmaya karar veren anlatıcı, hatırlamaya/unutmaya ve geçmişiyle yüzleşmeye başlar. Sahnelemenin ana dramaturji ekseni de tam bu nokta üzerinden ilerler.
Freud tarafından yapboz tahtasına benzetilen "bellek" kavramının çokmerkezli, her an yeniden inşa edilebilen yapısını

© İBRAHİM ÖZBUNAR

© İBRAHİM ÖZBUNAR

sahnelemenin ana unsuru haline getiren oyun, romanın yalın dili ve minimalist özelliklerini göz önüne alarak "az renkle çok renkli bir resim" yaratmaya çalışır. Performans yalnızca oyunculara değil mekâna da aittir. Oyuncular beden ve vokal sınırlarını zorlamakta, mekân da olayların gelişim çizgisiyle birlikte her defasında yeniden şekillenmektedir.
Romanın içeriksel sorumluluğunu da taşımayı hedefleyen oyun dramaturjisi; iktidar mekanizmalarınca çarpıtılan, yönlendirilen, yeniden yazılan "resmi tarih" anlayışının karşısına, olayların birinci ağızdan anlatıldığı "hikâye anlatıcılığı" kavramını koyar. Bu sayede, olaylara tek bir perspektiften bakmanın yarattığı dayatmacı anlayış yerine, belleğin muğlâk yapısının oluşturduğu çoklu bakış yerleştirilerek seyirciye yeni yorumlama alanları açılır. Unutulması istenen, hatırlanması yasaklanan ve bu nedenle hatırlamaya çekindiğimiz olaylarla sahnede yaşanan yüzleşme, belleğimizin "şimdi"yle daha sağlıklı bir ilişki kurabilmesinin de yolunu açar.

■ After adapting George Perec's *The Art of Asking Your Boss for a Raise* to the stage during their first season and *Hunger* by Knut Hamsun for the current season, Sarı Sandalye is proud to present festival audiences another literary adaptation.
In the play adapted from Ferit Edgü's novel of the same title, the narrator who cannot remember anything about his past, finds himself in the eastern part of the country in a isolated, harsh, mountainous environment. He tries to communicate with the locals, whose language he doesn't understand and whom don't understand his, he tries to reinvent himself in these newly found conditions while seeking the real within the dream and the dream within the real. On this "journey," as he steps out of the roles that were set for him; he searches for a shred of hope among the poverty and desperation of the region, in a place where death is considered to be God's will. Even after several years, the narrator cannot break free from the influence Hakkâri had on him. He decides to write about everything he had experienced, in doing so he begins to remember/forget and starts to confront his past. The main arc of the production proceeds exactly from this point.
The polycentric and ever re-constructable nature of "memory," likened to a jigsaw puzzle by Freud, is the core element of the play. Taking into consideration the plain language and minimalistic character of the novel, the play attempts to create "a colourful picture with a few colors". The performance belongs not only to the performers but to the space as well. The actors push the limits of their vocal and physical capacities, and at each unfolding of events the space is reconstructed.
The dramaturgy of the play aims to bear the contextual responsibility of the novel; it places the concept of "story telling," which conveys events by first hand accounts, against the understanding of "offical history" which is distorted, manipulated and rewritten by mechanisms of authority. Thus, instead of forcing a single point of view, the play introduces multiple perspectives created by the ambiguous nature of memory, and opens new fields of interpretation for the audience. The events of the past that are wished forgotten and forbidden to be remembered, the ones we shy away from recalling, are confronted on the stage, paving the way for a healthier relation between our memories and "now." ■

BİYOGRAFİ Sarı Sandalye, Galatasaray Üniversitesi Tiyatro Topluluğu'nda çeşitli dönemlerde tiyatro yapmış kişilerin bir araya gelip kurduğu bir tiyatro topluluğu. Topluluk ilk olarak, Georges Perec'in *Ücret Artışı Talebinde Bulunmak İçin Servis Şefine Yanaşma Sanatı ve Biçimi (L'art et la manière d'aborder son chef de service pour lui demander une augmentation)* adlı eserini sahneye uyarladı. Oyun, ilk gösterimini 19. İstanbul Tiyatro Festivali'nde yaptı ve ardından 2014–2015 sezonunda Sekizincikat ve Salon İKSV'de gösterimlerine devam etti. Sarı Sandalye bu projesiyle, Direklerarası Seyirci Ödülleri'nde "Umut Veren Yeni Tiyatro Topluluğu" ve Ekin Yazın Dostları'ndan "Yılın En İyi Komedisi" ödüllerini aldı. 2015–2016 sezonu için kadrosunu genişleten topluluk, sezona Knut Hamsun'un aynı adlı romanından uyarladığı *Açlık (Sult)* oyunu ile başladı. Yazılışının 40. yılında sahneye uyarlanan *O / Hakkâri'de Bir Mevsim* projesi, topluluğun üçüncü oyunu ve üçüncü roman uyarlamasıdır.

BIOGRAPHY The Sarı Sandalye theatre company was founded by individuals who had attended the Galatasaray University Theatre Club during various periods. The groups first stage adaptation was George Perec's *The Art of Asking Your Boss for a Raise (L'art et la manière d'aborder son chef de service pour lui demander une augmentation)*. The play made its premiere at the 19th İstanbul International Theatre Festival and continued to be played during the 2014–2015 season at Sekizincikat and Salon IKSV. With this project Sarı Sandalye was awarded the "Most Promising New Theatre Company" at Direklerarası Audience Awards and "Best Comedy of the Year" from Ekin Yazın Dostları Theatre Awards. The company has expanded its staff for the 2015–2016 season and premiered with *Sult*, adapted from Knut Hamsun's novel of the same title. *O / A Season in Hakkâri*, adapted for the stage on its 40th anniversary, is the third play and the third novel adaptation by the company.

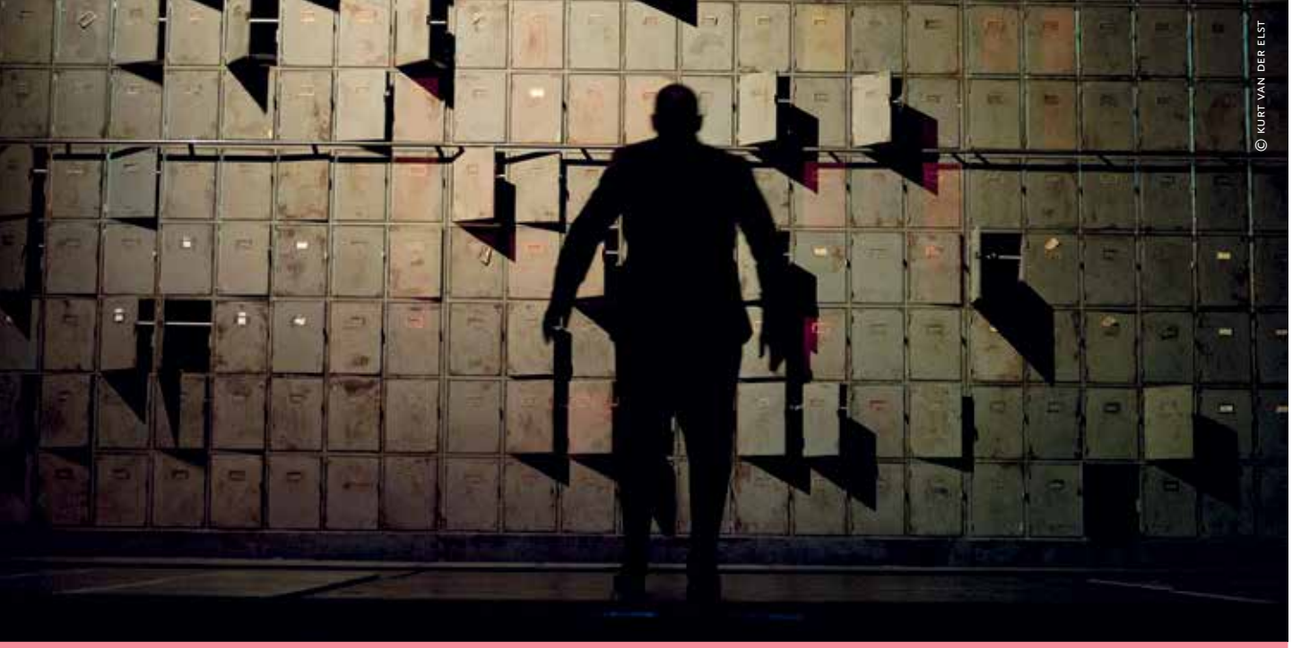

© KURT VAN DER ELST

MERHAMETLİLER
THE KINDLY ONES

TONEELHUIS, TONEELGROEP AMSTERDAM | GUY CASSIERS

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
DESINGEL, LE PHÉNIX, SCÈNE NATIONALE DE VALENCIENNES, MAISON DE LA CULTURE D'AMIENS, ISTANBUL THEATRE FESTIVAL, FESTIVAL TEMPORADA ALTA, FESTIVAL ROMAEUROPA

Metin Text
Jonathan Littell
Uyarlama Adapted by
Guy Cassiers, Erwin Jans
Felemenkçeden Çeviren
Based on the Dutch
Translation by
Jeanne Holierhoek, Janneke van der Meulen
Yöneten Directed by
Guy Cassiers
Dramaturji Dramaturgy
Erwin Jans
Kostüm ve Sahne Tasarımı
Costume & Set Design
Tim Van Steenbergen
Video Tasarımı Video Design
Frederik Jassogne
Ses Tasarımı Sound Design
Diederik de Cock
Işık Danışmanı
Lighting Adviser
Bas Devos
Oynayanlar Performers
Katelijne Damen, Aus Greidanus Jr., Hans Kesting, Alwin Pulinckx, Bart Slegers, Johan Van Assche, Jip van den Dool, Victor Van Gorp, Vincent Van Sande

Avrupa Birliği Yaratıcı Avrupa Programı'nın katkılarıyla
With the support of the Creative Europe Programme of the European Union

UNIQ HALL, UNIQ ISTANBUL

6 MAYIS MAY
CU. FR. 20.00

7 MAYIS MAY
CT. SA. 18.00

8 MAYIS MAY
PA. SU. 18.00

Oyun Sonrası After the Play:
***Guy Cassiers** ile söyleşi*
*Q&A with **Guy Cassiers***
(7 Mayıs May)

Yaklaşık 190' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 190'; 2 Acts.
Flemenkçe; Türkçe üstyazılı.
Dutch with Turkish surtitles.
Biletler Tickets 120, 100, 80 TL
Öğrenci Student 40 TL
İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

■ II. Dünya Savaşı sırasında yaşanan Yahudi soykırımını, faillerden biri olan SS subayı Max Aue'nin gözünden anlatan *Merhametliler*, 2006'da yayımlandığında edebiyat dünyası ve tarihçilerde şok etkisi yaratmıştı. Jonathan Littell, büyük bir titizlikle belgeleyerek yazdığı romanında, tarihsel olayların doğruluğuna gösterdiği hassasiyet ile övgü, ama bir SS subayının neredeyse bin sayfa boyunca içini dökmesi nedeniyle de bir hayli eleştiri almıştı. Çünkü bu SS subayı, onun yerinde kim olsa aynı şeyi yapacağını iddia ediyordu.
Kurmaca bir karakter olan Max Aue, SS teşkilatı içinde en üst

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
Co-funded by the Creative Europe Programme of the European Union
UNIQ İstanbul

© KURT VAN DER ELST

© KURT VAN DER ELST

düzeye çıkmayı başarır ve Barbarossa Harekâtı'ndan Berlin'in düşüşüne kadar olan süreçte Doğru Avrupa Yahudilerinin katledilmelerine tanıklık eder. Bin sayfalık bir kitabı uyarlamak zor ve net seçimler yapmayı gerektirdiğinden; yönetmen Guy Cassiers, Aue'nin SS teşkilatı içindeki kariyerine odaklanabilmek adına kitapta yer alan aile öyküsüne (anne ve babasının öldürülmesi, kız kardeşiyle yaşadığı ensest ilişki ve Yunan tragedyalarına olan göndermelere) özellikle değinmedi. Sonuçta ortaya, Nazi liderlerinin, Yahudilerin yok edilmesi hakkındaki tartışmalarına odaklanan bir öykü çıktı: Antisemitizmde birleşmelerine rağmen, Yahudilerin ortadan kaldırılma yöntemleri üzerinde büyük bir uzlaşmazlık yaşıyorlardı. Kitabın en vurucu yanı da bu olsa gerek, Naziler sadece canavarlardan oluşan homojen bir topluluk değildi ve buna rağmen Yahudiler yok edildiler.
Romanda tarihi ve kurgu karakterleri bir araya getiren Littell, tarihsel bir yanlışa düşmemek adına, kitapta yer alan gerçek karakterler için olabildiğince belgelerden yararlanıyor. Romandaki kurgu karakterler; Max Aue, Thomas Hauser, Dr. Mandelbrot, Dr. Voss ve Helene Anders ise öykünün tutarlılığına ve yazarın hikâyeye kişisel bir boyut eklemesine yardımcı oluyor. Romanın kahramanı Aue; 1941 ile 1945 yılları arasında önemli ve etkili olan, hemen hemen herkesle görüşüyor. Tarihsel olarak böyle bir şey gerçek olmasa da, bu durum yazarın kitaptaki bölümleri birleştirmesini kolaylaştırırken, Aue'nin hayalleri ve sanrıları da kitabın yapısı açısından önemli bir rol oynuyor.
Eserin tiyatroya uyarlanması aşamasında, oyunda, Nazi ileri gelenlerinden Adolf Eichmann dışında tarihsel figürlerin adlarına yer vermeme kararı alındı. SS subaylarından sadece rütbeleriyle söz edilirken, kamp komutanı ile Aue'nin ziyaret ettiği kamp ise anonim bırakıldı. Bu tercih, pasajların sahnelenmesinde büyük bir kolaylık sağladı. Ne de olsa uyarlamadaki asıl mesele, ifadelerin tarihsel doğruluğundan ziyade Nazilerin Yahudilerin ortadan kaldırılması konusunda farklılaşan görüşleriydi.
Yüksek düzeyde soyutlama ve metaforik anlatıma yönelik olarak tasarlanan sahnede; Nazi üniforması, sembolü veya ordu teçhizatı gibi görsel olarak gerçekliğe gönderme yapacak sembollerden kaçınıldı. Gerçek ve halüsinasyon arasındaki çizginin zaman zaman hayli inceldiği oyunda; diğerleri yanı sıra Chiharu Shiota, Rebecca Horn, Christian Boltanski'den esinle hazırlanan gerçeküstü imgeler, sahnelerin yer aldığı yerleştirmeler olarak görev yapıyor.
Yapımın birinci bölümünde Max Aue, bir Einsatzgruppen (Hareket Birliği) ile gazeteci olarak Ukrayna'ya gider. Alman ordusunun ilerleme döneminin başında ortaya çıkan Hareket Birliği, bir milis gücü olarak, cephe arkasındaki "istenmeyen unsurları" (özellikle Yahudi ve komünistleri) ortadan kaldırmakla görevli mobilize bir katliam birliğiydi. Yaydıkları dehşet, toplama kamplarındakiyle yarışan bu milisler, yüz binlerce Yahudi, komünist ve Roman'ın korkunç bir şekilde katledilmesinin sorumlusuydu. Kiev yakınlarında bir vadi kenti olan Babi Yar'da, iki gün içinde otuz bin Yahudi'nin katledilişine tanık olmakla kalmaz Max Aue, katliamda aktif olarak bir kez de görev alır.
Birinci sahnenin hemen başında, Yahudilerin nasıl ortadan kaldırılması gerektiğine dair soğukkanlılıkla tartışan Nazi subaylarına şahit oluruz; öldürme işi doğru ölçütlere göre mi yapılmaktadır? Yahudileri savaş ekonomisinin içine dahil etmek daha iyi olmaz mı? Ya kadınlar ve çocuklar? Enselerine bir kurşun sıkarak mı öldürmeli? Nazi Almanya'sının düzenli ordusu Wehrmacht elinden geleni yapıyor mu, yoksa bütün pis işi SS'e mi bırakıyor? Peki, bu toplu katliamların, failler üzerindeki duygusal ve psikolojik etkileri neler?
Bu son soru hayati önem taşıyor, sonuçta Nazi infazcıları da birer insan ve onlardan bazıları; silahsız ve çıplak halde yazgısını bekleyen erkek, kadın ve çocuğu katletmekten imtina edebiliyor, aralarında intihar edenler de oluyor, dengesini yitirip delirenler de... Bir yük kamyonunun egzoz borusuna bağlanmış mobil gaz odalarından toplama kamplarındaki gaz odalarına; insanları yok etme yöntemlerinin geliştirilmesinde sadece en etkili ve kesin sonuç aranmıyor, aynı zamanda Alman askerlerinin korunması da gözetiliyordu. Öldürme işlemi ne kadar anonim kalır ve teknik yapılırsa, bunu yapan ve aracılık edenlerin de o oranda daha az acı çekeceği düşünülüyordu. Uzun monologlarında neyin neden olduğunu çözüp anlamaya ve bundaki rolünün ne olduğunu kestirmeye çalışan Aue, sonra eşcinsel olduğuna dair söylentiler nedeniyle Stalingrad'a gönderilir ve burada öldürülmekten kıl payı kurtulur.
İkinci bölüm, Nazilerin, savaşta bir dönüm noktası olarak kabul edilebilecek Stalingrad yenilgisi (Ağustos 1942–Şubat 1943) ile başlıyor, Sovyetlerin karşı saldırısının başlangıcı ile...

© KURT VAN DER ELST

© KURT VAN DER ELST

Yahudilerin zor yoluyla savaş ekonomisine dahil edilmesi anlamına gelen Arbeitseinsatz hakkında bir rapor yazması emredilen Aue, yeni iyileşmiştir; araştırmaları sırasında kurgu bir karakter olan Dr. Mandelbrot ve toplama kampının komutanı ile tanışır, Eichmann ve diğer subaylarla tekrar görüşür. Birinci bölümde tanık olduğumuz Nazi dayanışması, ikinci bölümde darmadağındır; Yahudilerin savaş endüstrisinde efektif bir şekilde kullanılabileceğini savunan Aue, büyük bir dirençle karşılaşır ve giderek yalnızlaşır. Eşcinselliği ona karşı koz olarak kullanılırken nasyonal sosyalizme olan bağlılığı da sorgulanmaktadır. Rasyonel bir zemin arasa da onu çevreleyen dünya giderek büyük bir kâbusa dönüşür, kız arkadaşı Helene ile yaptığı konuşmada işlenen insanlık suçlarındaki rolünü itiraf etmeye hazırdır ancak savaştan sağ çıkabilmesi için işlemesi gereken bir suç daha vardır.
— *Erwin Jans*

■ When *The Kindly Ones* appeared in 2006, it came as a shock to the literary world and historians. Jonathan Littell had written an extremely meticulously documented novel about the extermination of the Jews between 1941 and 1945 from the perspective of a perpetrator, Max Aue. Littell received praise for his historical accuracy, but also a good deal of criticism for allowing an officer from the SS to speak his mind for almost 1000 pages. Not in the last place because this SS officer claims that we too, the readers, probably would have made the same choices as he did, if we had found ourselves in the same circumstances.

Max Aue, a fictitious character, works his way up to the highest ranks of the SS and witnesses the extermination of the East European Jews from the beginning of Operation Barbarossa until the fall of Berlin. Making an adaptation of a book numbering 1000 pages means making hard and clear choices. Guy Cassiers deliberately eliminated the story of Aue's family (the murder of his parents, the incestuous relationship with his sister, the references to Greek tragedy, etc.) in order to concentrate on his career in the SS. As a result, the focus of the production is entirely on the discussions about the elimination of the Jews that occur within the circles of the most confirmed National Socialists. Despite their anti-Semitism, which is universal, there is a lot of disagreement about how the Jews should be exterminated. Perhaps this is the most sobering aspect of the book, that Nazi-ism was not a monolithic block of heartless monsters, and that the extermination of the Jews took place nonetheless.

Jonathan Littell mixes historical and fictitious personages in his book. He bases his historical figures on every conceivable historical source in order to be as accurate as possible. The fictitious characters (Max Aue himself, Thomas Hauser, Dr. Mandelbrot, Dr. Voss, Helene Anders) give him an opportunity to lend the story an overall coherence as well as a personal dimension. Aue is present in all of the important places and meets all of the people who matter from 1941 to 1945. That is actually impossible, but it allows Littell to connect the different episodes in the book. Besides historical facts, Aue's dreams and hallucinations also play an important structural role in the book.

For the theatre adaptation, a decision was made to not name the historical figures by name, with the exception of Eichmann. The SS officers are only referred to by their rank, and the camp commander and the camp that Aue visits remain anonymous. Omitting the names has allowed the adapters greater freedom in staging passages from the novel. What interests them most is not the historical accuracy of the statements, but giving an idea of the different opinions the Nazis had about the extermination of the Jews.

The visuals are far from any realism. No Nazi uniforms. No Nazi symbols. No army props. The scenography simultaneously aims for a high level of abstraction and metaphorical meaning. The surreal images, inspired by the work of Chiharu Shiota, Rebecca Horn, Christian Boltanski and others, function as installations in which the scenes take place. The line between reality and hallucination grows rather thin at times.

In the first part of the production, Max Aue goes as a reporter to the Ukraine with an *Einsatzgruppe*. The *Einsatzgruppen* were paramilitary groups that followed in the wake of the German Army's advance and eliminated "undesirable elements" (especially Jews and Communists) behind the front. Hundreds of thousands of Jews, Communists and Gypsies were slaughtered in a horrible fashion. The horror of the *Einsatzgruppen* matched that of the concentration camps. Aue witnesses, for example, the slaughter of more than 30,000 Jews at Babi Yar, a ravine in the vicinity of Kiev. However, he is not only a witness but also actively participates at least once. Right from the opening scene, a discussion seems to be going on amongst the Nazi officers about the extermination of the Jews. Is the murdering actually based on the right criteria? Isn't it better to deploy the Jews in the war economy? What about the women and children? Should the killing be done with a shot to the neck? Is the regular army (the Wehrmacht) really doing its best or is it leaving the dirty work to the SS? And especially, what are the emotional and psychological effects of all that mass murder on those who carry it out?

This last question is crucial. The Nazi executioners turn out to be people as well and to recoil from slaughtering unarmed naked men, women and children. Some of them flip out, going mad or committing suicide. The further development of extermination methods- from the mobile gas chambers connected with the exhaust of a freight truck to the gassings in the concentration camps- is not only carried out with an eye to efficiency and productivity (and increasingly greater production of death), but also with an eye to protecting German soldiers: the more anonymous, detached and industrial the killing is, the less the killers suffer from doing it. Through Max Aue's discussions with Nazi officers, with Eichmann, with Max's friend Thomas, with the little Jewish violin player Jacov and with an old Jew, we get an idea of the different views about Nazi-ism and the extermination of the Jews, ranging from ideological and radical to pragmatic and strategic to cynical and tormented. In long monologues, Aue tries to analyse and understand what is happening and why it is happening, and what role he plays in this. Because of rumours about his homosexuality, Max Aue is sent to Stalingrad, where he barely escapes death.

The second part starts with the German defeat in Stalingrad (August 1942–February 1943), which is a turning point in the war. It is the beginning of the Russian counteroffensive. After his recovery, Aue is ordered to write a report about the Arbeitseinsatz, the forced deployment of Jews in the war economy. During his research, he becomes acquainted with Dr. Mandelbrot (a fictional character), with the commander of a concentration camp, and he again meets Eichmann and the other officers. Whereas in the first part there is still a certain group solidarity, that completely crumbles away in the second part. Aue tries to argue that the Jews can be efficiently deployed in the war industry, but more and more often he runs up against resistance from the others and becomes isolated. His homosexuality is used against him and his belief in National Socialism is openly called into question. Aue keeps seeking a rational framework, but the world around him has become a huge nightmare. In a talk with Helene, his girlfriend, Aue ultimately makes a confession about his deeds and his part in the horror. But in order to survive the war, he commits another murder: he kills his best friend, Thomas, and uses his identity papers to flee to France. ■
— *Erwin Jans*

BİYOGRAFİ Edebiyata karşı duyduğu tutkuyu, ustaca kotarılmış bir sinematik sunumla tiyatro sahnesinde birleştiren Guy Cassiers, bu yaklaşımıyla, Avrupa tiyatrosunun zirvesinde bir yer fethetti.

Guy Cassiers ile yönetmen Ivo Van Hove'ın yolları ilk defa bir oyuncu olarak, Van Hove'un Antwerp'teki ilk oyunu olan *Rumours*'ta kesişir. Cassiers ardından Peter Handke'nin *Kaspar*'ı gibi küçük oyunlara yönetmenlik ve Gent'teki Qud Huid Stekelbees çocuk tiyatrosunda sanat yönetmenliği yaparak kendi açtığı yolu izlemeye başlar. 1996'da Rotterdam Belediyesi'ne ait Ro Theatre'la ilk oyunu olan *Angels in America*'yı yönetir; seyirciler ve basın tarafından beğeniyle karşılanan oyun çeşitli ödüller kazanır. Bu oyunun başarısı Cassiers'e, Rotterdam'daki Ro City Company'nin sanat yönetmenliğinin yolunu açar ve 1998–2006 yılları arasında burada birçok etkileyici oyuna imza atar.

Gerardjan Rijnders'in yazdığı *Rotjoch*'la birlikte tiyatroda multimedya yaklaşımını geliştiren Cassiers; Roddy Doyle'un metni Kris Defoort'un müziklerini yaptığı *The Woman Who Walked into Doors* operasında metin ve görsel teknoloji arasında dikkate değer bir kaynaşma oluşturmayı başarır. Arayışının zirvesi ve uluslararası dönüm noktasına ise 2002–2004 arasında tamamladığı *Proust* serisiyle ulaşır. Toneelhuis'deki sanat yönetmenliğinin ilk yapımında Tom Lanoye ile ortaklaşa çalışır. Klauss Mann'ın romanından esinlenerek sahneye uyarladığı *Mefisto For Ever*, sanat, politika ve iktidar arasındaki bağlantıları bulmak için yola çıktığı iktidar üçlemesinin ilk bölümünü oluşturur. Tiyatro eleştirmeni Pol Arias'ın yorumuyla oyun "...bizi kınamak için değil, sahne aracılığıyla bizi sorgulamak için yola koyulan politik bir teşhir"dir.

Cassiers, iktidar üçlemesinin ikinci bölümü olan *Wolfskers*'de, Rus yönetmen Aleksandr Sokurov'un Lenin, Hitler ve Hirohito hakkındaki filmleri üzerinde yoğunlaşır. Cassiers için politika insan işidir; *De Standaard*'ın yazdığı üzere, "21. yüzyılı biçimlendiren ve iktidarlarını yitirmeden önce portrelerini yaptıran üç dünya liderini" derin saikleri ve girift nüans algısıyla resmeder. İktidar üçlemesinin son bölümü olan Tom Lanoye'nin yazdığı *Atropa, de Strijd Voor de Vrede*'de ise, zarif şiirler üzerinden Agamemnon'u ideolojik seçimleriyle yüzleştiren beş kadının dokunaklı öyküsünü yazar.

Bu sırada, görsel ve edebi bir tiyatro tarzı arayışı Cassiers'i operaya yöneltir: Joost van den Vondel'in yazdığı, müzikleri ise Rob Zuidam tarafından bestelenen *Adam in Ballingschap*, 2009 Hollanda Festival'inde ilk gösterimini yapar.

Fikirlerini birkaç yapıma yaymak için teatral döngüler yaratma merakı Cassiers'i, Robert Musil'in edebi başyapıtı *Niteliksiz Adam*'la, Richard Wagner'in *Nibelung Yüzüğü*'nün *(Der Ring Des Nibelungen)* üç bölümden oluşan tiyatro uyarlamasına yönlendirir. Yine Tom Lanoye tarafından yazılan bir metin üzerine kurulu *Bloed & Rozen, Het Lied van Jeanne en Gilles*, 2011'de düzenlenen Avignon Festival'inde yurtdışı prömiyerini gerçekleştirir. Jeanne d'Arc ve Gilles de Rais hakkındaki oyun; iktidar ve dalavere üzerine günümüzün yankılarını da taşıyan bir öyküyü konu edinir. Cassiers'in bu çalışması ilk defa Josse de Pauw'un, Joseph Conrad'ın *Karanlığın Yüreği* adlı eserinden yaptığı uyarlamanın da merkezinde bulunan bir temayı öne çıkarır: İnsan ruhunun derinliklerinde gizlenen karanlık.
Uyum sağlayamayan ve çoğunlukla asosyal karakterleri, bir başka deyişle yalnız kurtları seçerek, seyircilerine sunan Cassiers'in yarattığı bir dizi nefes kesici performans; seyirciyi, anlatıcılarının dolambaçlı imgeleminde ve anlatı dilinin mabetlerinde gezdirir. Büyük meselelere değinmekten kaçınmayıp, her oyununda eşsiz bir evren oluşturan Cassiers, yarattığı görsel ve edebi tiyatrosuyla, geniş ve sadık bir uluslararası seyirci kitlesi kazanmayı başardı.

BIOGRAPHY With his individualistic approach to theatre, in which his passion for literature strides side by side with an ingenious sense of filmic presentation, Guy Cassiers (1960) has conquered a position among the top of European theatre.
Guy Cassiers first crosses paths with Ivo van Hove as an actor in *Rumours*, the first play Van Hove created in Antwerp. Cassiers then proceeds to follow a self beaten path as a director of small plays, such as *Kaspar* by Peter Handke, and as an artistic director of the children's theatre Oud Huis Stekelbees in Gent. In 1996 he directed his first play with the Ro Theater: *Angels in America* which was well received by the press and audience, and received multiple awards. Through the success of this play, Cassiers paved his way to become an artistic director of the Ro city company in Rotterdam.
There, he made several intriguing plays between 1998 to 2006, in which he developed his multimedia approach to theatre with Rotjoch (Rijnders), and in the opera *The Woman Who Walked into Doors* (Doyle/Defoort) he succeeded in forming a remarkable fusion of text and visual technology. The highlight of his search appears in the *Proust* cycle he finalised between 2002 and 2004. This forms his breakthrough in international theatre.

For his first production as the artistic director of Toneelhuis, he collaborated with Tom Lanoye. *Mefisto For Ever*, after the novel by Klauss Mann, forms the first part of the trilogy of power in which Cassiers sets out to find the connections within art, politics and power. Theatre critic Pol Arias comments: "...a political display, not set out to reprimand us, but to question us through the means of the stage."
In the second part, *Wolfskers*, Cassiers bases his efforts on the films that the Russian Aleksandr Sokurov made about Lenin, Hitler and Hirohito. It shows "three world leaders who shaped the exterior of the twentyfirst century, and had their portraits taken right before their power eluded them" *(De Standaard)*. For Cassiers, politics are the work of man; he invades the intimate motives of those in power, and portrays them with an intricate sense of nuance. In the final part; *Atropa, de Strijd Voor de Vrede*, Tom Lanoye writes, through beautiful poems, the moving tale of five women who confronted Agamemnon with his ideological choices.
In the meantime, his search for a visual and literary theatre style drove Cassiers further into the direction of the Opera: *Adam in Ballingschap* (Vondel) to music by Rob Zuidam premiered during the Holland Festival 2009.
His fascination for creating theatrical cycles in which to spread his ideas over a number of productions, thus developing an in-depth approach, lead him to *De Man Zonder Eigenschappen*; a three-part theatre adaptation of the literary masterpiece by Robert Musil the opera *Der Ring Des Nibelungen* by Richard Wagner (Milan/Berlin).
Bloed & Rozen, het lied van Jeanne en Gilles, again based on a text by Tom Lanoye, premiered across the borders in the Cour d'Honneur during the festival of Avignon 2011. The play about Jeanne d'Arc and Gilles de Rais is a tale about power and manipulation with a resounding of contemporary echo's. For the first time, this work of Cassier's featured a theme that is also central in Josse de Pauw's adaptation of *Heart of Darkness* by Joseph Conrad: The darkness that lurks within the human soul.
Cassier's preference for lone wolves, unadapted and often anti social characters, delivers to his audience a range of breathtaking performances that guide us into the labyrinthian imagination and language cathedrals of the narrators. Through his visual and literary theatre in which he doesn't shy away from the big issues and creates a unique universe in every play, Cassiers has managed to secure a grand and devoted international following.

© EGOR SHAPOVALOV

GİZLİ YÜZ
SECRET FACE

ONDERHETVEL, T,ARSENAAL MECHELEN, PLATFORM 0090

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
EUROPALIA, WP ZIMMER, ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

Metin Text by
Orhan Pamuk
Konsept ve Yöneten Concept & Directed by
Mesut Arslan
Dramaturji Dramaturgy
Ata Ünal
Sahneleme ve Işık Tasarımı Scenography & Light Design
Erki De Vries
Ses Sound
Stijn Demeulenaere
Kostüm Costumes
Johanna Trudzinski
Reji Asistanı Regie Assistant
Çiğdem y Mirol
Teknik Technique
Bas Banen, Dieter Lambrechts, Turan Tayar, Culture Crew
Oynayanlar Performers
Yves De Pauw, Ina Geerts, Deniz Polatoğlu Colen, Tom Van Landuyt

MODA SAHNESİ
6 MAYIS MAY
CU. FR. 20.30
7 MAYIS MAY
CT. SA. 15.00-20.30
8 MAYIS MAY
PA. SU. 15.00

Yaklaşık 60' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 60'; no intermission.
İngilizce; Türkçe üstyazılı.
English with Turkish surtitles.
Biletler Tickets 60 TL
Öğrenci Student 40 TL
İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

"Saatler hakkında konuşmak istiyorum insanlarla
Mekanizmaların kırılganlığı
Yayların darlığı
Çarkların karanlık yüzü hakkında
Bugünlerde kimse saatleri umursamıyor
O yüzden üzgündür herkes belki de
Küçük ve büyük ellerin ardındaki dünyayı anlamıyorlar!

Saatlerin sırrını paylaşmak istiyorum insanlarla.
O zaman açılır gözleri belki.
Ve kendi öykülerini yaratıp anlatmaya başlayabilirler."

■ 2006 Nobel Edebiyat ödüllü Orhan Pamuk'un, 1991'de filmi çekilmiş olan, aynı adlı senaryosundan yola çıkılarak hazırlanan *Gizli Yüz*, basit bir arayışı anlatır. Parçalanmış metin ve görsel dramaturjisi, dört artı bir aktörlük sahne performansıyla tiyatro sahnesine uyarlanan senaryo; antik Fars miti Simurg'dan

© PIETER HUYBRECHTS

esinlenen çokkatmanlı bir hikâyeye sahip olup, sufiliğe, spiritüel yolculuklara ve kendini bilme mücadelesine açık göndermeler içerir. Dikkatle izlenmesi gereken birer ipucuna dönüşen oyundaki her bir karakter, tek bir arayışı ve özgün yolculukları temsil eder. Birbirlerine teğet geçen ve tetikleyen bu kişisel yolculukların izleri, sadece doğrusal değil, döngüsel zamanda da kendini gösterir, çünkü gizli yüz kendini sadece kronoloji dışında, döngüsel ve ilahi zamanda gösterir. Eser sadece karakter ilişkilerinin değil, bu ilişkilerin içine işlenmiş kavramsal katmanların sahneye taşınmasının da performansıdır. Oyun, görünür olanla olmayanın geçiş alanında yer alır, senaryodaki sembolizmi dönüştürerek, anlaşılır ve anlaşılmaz olanı belirlemeyi dener. *Gizli Yüz*, aşk arayışının, kendine ve ötesine yolculuğunun mütevazı bir methiyesidir.
— *Ata Ünal*

"I would like to talk to people about clocks
About the fragility of the mechanisms
The narrowness of the springs
The dark sides of the cogwheels
These days, no one gives a clock a moment's thought
Maybe that's why people are sad
They don't feel the life behind the small and the big hands!

I would like to share the secret of clocks with people.
Then they would open their eyes.
Then they might perhaps make and tell their own stories."

■ Departing from the only film script of world renowned, 2006 Nobel Prize laureate Turkish writer Orhan Pamuk, and bearing the same name with the 1991 movie from the script, *Secret Face* depicts a mere quest. With a strong inspirational motive from the ancient Persian myth of the Simurg, the multilayered story has implicit references to Sufism, spiritual journeys and struggle for self-knowledge. This movie script is adapted to a four plus one actor stage performance through a fragmented textual and visual dramaturgy. Every single character in the piece reflects a mere quest and a genuine journey, being transformed into a hint that should be traced carefully. Among these individual journeys that cross and

© PIETER HUYBRECHTS

© PIETER HUYBRECHTS

© PIETER HUYBRECHTS

trigger each other, the tracing occurs not only in linear time but also in cyclic time, for the secret face would only unveil itself beyond chronology, in the cyclic, divine time. The piece tries not only to perform the mere relations among characters, but also bring the conceptual level interwoven in these relations, to stage as form. The play resides literally in the transitional zone between the visible and the invisible, trying to map the comprehensible and incomprehensible through a transformed version of the symbolism present in the original script. *Secret Face* is a modest praise to the quest for love, for a journey to the self and beyond. ■
— *Ata Ünal*

BİYOGRAFİ Mesut Arslan
Zaman çizelgesinde "Yaşamak"
Kendimi düşlerimde ararım, düşlerimi de sahnede. Belçika'da 1999'dan bu yana oyunlar sergiliyorum, tiyatronun yanı sıra dans ve görsel sanatlarda da faalim. Amacım disiplinler arası diyaloglar. Boş alan dramasının temellerinde de olduğu gibi, "varlık ve yokluk" seyirciyle ilginç ve bütünleyici biçimlerde iletişime geçer. Karakterlerin ya da anlatısallığın kimliğiyle daha az ilgileniyorum. Bunun yerine, "meselelerin" , "çatışmaların" ve "davranışların" küresel ve yerel (aslında KÜYEREL) dünyanın, dönüp duran yeni halkıyla konuşmak için özgün yollar bulduğu atmosferler yaratmak istiyorum. Benim için metin sadece bir çıkış noktasıdır; tiyatroda şekil bulması için öncelikle metin, hayal dünyamda dönüşüme uğramalıdır, bu dönüşüm sırasında yazarın altmetni benimkine kurban edilebilir. Seçtiğim metnin tüm bilgisi ve öyküsünü yanıma alırım, şiir ve heykelin yaptığı gibi. Bu nedenle de, tıpkı kurmaca bir filmde olduğu gibi, yeni bir bakış açısı sunmak ya da eskisine çağdaş bir anlam kazandırmak adına tüm parçaların mekândan çıkarıldığı, sonra yeniden bir araya getirildiği bir zaman çizelgesi yaratırım.
Refah, rahat ve sessizce yaşamamızı sağlar, ancak bizden düş kurma gücünü ve gereksinimini alır. İlkel ve postmodern insan arasındaki kimliğimizi hissetmek, özümüzü duyumsayabilmek için düşleriz. Mutlu, sağlıklı ve canlı olmak için yeni temalar keşfetmemiz gerektiğine inanmıyorum. Eski temalarla iletişime geçmenin yeni yolları bulunmalı. Yaşam yeniden tasarlanamaz. Yani evet, Neil LaBute'ün *Şeylerin Şekli* oyununda yaptığı gibi "entel-dantel"i sorgulamalı ve entelektüel mastürbasyona mahal vermemeliyiz. Ama Kafka'nın, Samuel Beckett'in, Pina Bausch'un denediği gibi. Bu hızla ilerleyen yaşamı yakalamaya çalışarak. İnsanlık algımızı yok etmeden önce.
"Tiyatrodaki araştırmalarımın babası içgüdü, annesi sezgidir."
— *Bram Monster*

BIOGRAPHY Mesut Arslan
"Living" in a Timeline
I search for myself in my dreams, and for my dreams on the stage. I have been making/remaking plays in Belgium since 1999, furthermore, I am also active in dance and visual arts. My aim is to search for and find ways of making my own pieces in multidisciplinary dialogs. As in the basic Drama of Empty Space, the "presence and absence" communicates with the audience in more interesting and complimentary ways. I am less interested in the identity of characters or of the narrative! I instead try to create atmospheres where 'issues', 'conflicts' and 'behaviors' find original ways to talk to the new public which runs and runs in this global, local (actually GLOCAL) world. A text is only a point of departure for me. Before emerging as theatre, that text must first be transformed in my dreaming fantasy world. During that transformation the author's subtext can be sacrificed to mine. If I choose an existing text, I place all the information and the story of the text beside me. Similarly to how it's done in poetry and sculpture. That's why like in a fiction movie, I create a timeline where all of the pieces are removed from the space, then re-constructed to show a new perspective or to tell the old one in a contemporarily meaning.
Prosperity allows us to live in serene comfort, but it also takes away one of our strengths; our need to dream. To dream, is to feel our origins. To sense our true identity between primordial and postmodern human. I do not believe that we need new themes to be happy, healthy and alive. We should find new ways to communicate the old themes. Life can not be re-designed. So yes, we should question 'arty- farty' like Neil LaBute does in his play *The Shape of Things*, not leaving any space for intellectual masturbation. But as Kafka tried, as Samuel Beckett, as Pina Bausch tried. Trying to catch this fast forward life. Before it destroys our perception of humanity.
"The instinct is the father, and the intuitive is the mother of my research in theatre."
— *Bram Monster*

ASLAN ASKER ŞVAYK
THE GOOD SOLDIER ŠVEJK

ESKİŞEHİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ŞEHİR TİYATROLARI

Yazan Written by
Jaroslav Hašek

Çeviren Translated into Turkish by
Selahattin Hilav

Yöneten Directed by
Yunus Emre Bozdoğan

Müzik Music
Fatih Veli Ölmez

Dekor Tasarımı Stage Design
Anıl Işık

Kostüm Tasarımı Costume Design
Tülay Kale

Işık Tasarımı Light Design
Ersen Tunççekiç

Koreografi Choreography
Filiz Sızanlı

Dramaturji Dramaturgy
Sibel Arıcan

Oynayanlar Performers
Sermet Yeşil, Ercüment Yılmaz, İsmail Dündar, Umut Bazlama, H. Tolga Tümer, İlkyaz Arslan, Özgün Can Karaburun, Ceyda Çınar Onbul, Orçun Ertaman

Teşekkürler Thanks to: Anadolu Efes

YUNUS EMRE KÜLTÜR MERKEZİ MÜŞFİK KENTER SAHNESİ

7 MAYIS MAY
CT. SA. 20.30

8 MAYIS MAY
PA. SU. 20.30

Yaklaşık 75' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 75'; no intermission.
Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

Duvara Tebeşirle Yazılan
"Savaş istiyoruz!"
En önce vuruldu
bunu yazan.
— *Bertolt Brecht*

■ "Barış"ta insan öldürmek en ağır suçken, savaşta neden normal sayılır? Savaş çığırtkanlığının cezası yok mudur ve evrenin parçası olan toprak, neden birilerine ait olmak zorundadır? "Öldürmeyeceksin!" diye buyuran kutsal kitaplar savaşta neden farklı yorumlanır? Din adamları savaşa giden orduları kutsarken, insanların birbirlerini öldürdüğü yerde Tanrı var mıdır? Savaş kararı veren imparator, kral, devlet başkanı, cumhurbaşkanı veya başbakanlar ve de savaş çığırtkanları, neden savaşın tam ortasında, en önde değiller? "Savaş istiyoruz" diye bağıran sıradan insanlar, neden ve nasıl bu duruma gelir ve getirilirler? Savaşta kollarını kaybeden çocuk barışa sarılabilir mi? Savaşta ölen bir çocuğun faili meçhul mudur gerçekten? Ya savaşın faili? Oyun, dünyanın yeniden paylaşıldığı bir savaşta, romatizmalı bacaklarıyla cepheye çağrılan, kendi tabiriyle budalalığı raporlanmış, geveze ve sakar bir köpek satıcısı olan Şvayk adlı bir askerin başından geçen komik olayları konu alır. Sözleri ve davranışları sürekli başını derde soksa da, her seferinde akıl sağlığının yerinde olmadığı kanaati ile serbest kalmayı başaran Şvayk'ın cepheye ulaşma hikâyesi boyunca da gevezelikleri ve budalaca davranışları yüzünden başına olmadık işler gelir. Sorulan her soruyu dürüstlüğü ve düz mantığı ile cevapladığı ve de cevapları çoğu zaman sistemin işleyişine ters düştüğü için her durumda yanlış kişi konumuna düşer Şvayk. Ancak hepsini geride bırakmayı başarır ve savaşın tam ortasında bulur kendini. Savaşın korkunçluğunu, kötülüğünü, saçmalığını ve mantıksızlığını fark edemez. O, düşman askerlerinin üniformasını giyerek, onların neler hissettiğini anlamaya çalışan bir askerdir. Düşman asker üniformasından insaniyet çıkaran budala bir asker!
Aslan Asker Şvayk, küçük bir azınlığın çıkarları uğruna yapılan savaşların iğrençliğinin anlatımıdır. Oyun; sadece emirlerin olduğu ve hiçbir mantıklı tarafı olmayan savaşları kara mizah yoluyla tasvir eder. Şvayk'ın özelinde; sorgusuz sualsiz, her koşulda savaşmaya hazır olan ve üstlerinden gelen emirlerle birbirlerini boğazlayan sıradan insanların gülünçlükleri gözler önüne serilir. Savaşa teslim olmuş bir dünyada, savaşın yarattığı dehşetten kaçarak mizaha sığınan insanın hikâyesidir *Aslan Asker Şvayk*. Budala ve aptal görünen Şvayk aslında, bürokrasinin, emirlerin saçmalığını ve gülünçlüğünü serer ortaya.

On the wall was chalked:
"They want war!"
The man who wrote it
Has already fallen.
— Bertolt Brecht

■ While murder is the worst crime during "peace", why is it considered ordinary during war? Isn't there a punishment for warmongers and why does the land, that is a part of the universe, have to belong to someone?
Why are the holy books that command, "Thou shalt not kill!" interpreted differently during war? As men of god bless armies rallying for war, is there a God at the places people kill each other?
Why are the men that rule for war; the emperor, king, head of state, president, prime minister and warmongers not in the middle of the battle, on the front lines? How and why have common people that scream, "We want war!" turned or have been turned into this?
Can a child who lost his arms during war embrace peace? Are the assailants of a child killed during war really unknown? What about the culprit of war?
The play takes place during another war to carve up the world and revolves around the funny incidents that befall Švejk when he is called to the front. The clumsy, bumbling dog trader with rheumatic legs is a certified fool by his own description. Although his words and behavior get him into trouble constantly, Švejk is always found not guilty by reason of insanity and walks free. During his journey to the frontlines, his babbling and foolishness get him into trouble over and over again.
Švejk always finds himself in awkward positions because he answers every question with an honest and a straightforward logic that contradicts the workings of the system. Yet he manages to go through several difficulties during his journey and finally reaches his destination; the middle of war. He cannot realize the frightfulness, evilness, absurdity and irrationality of war. He is a soldier who tries to understand what the enemy soldiers feel like by wearing their uniforms. He is a fool of a soldier who finds humanity in a soldier's uniform!
The Good Soldier Švejk is the story of how revolting wars

waged in the interest of a small group are. The play uses dark humor to portray how during completely irrational wars, only orders remain. The ridiculousness of people's unquestioning readiness to fight and willingness to strangle each other at a given order are revealed through Švejk. It is the story of a person taking refuge in humor as a means to escape the horrors of a world that has surrendered to war. Švejk, a seemingly foolish idiot, in effect reveals the ridiculousness and the absurdity of bureaucracy and taking orders. ■

BİYOGRAFİ Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları, 2001 yılında ilk kez perdelerini açmış olan ödenekli bir kurum tiyatrosudur. Topluluk 15 yıl içerisinde seksenin üzerinde oyun sahneleyerek, Eskişehir'de altı farklı sahnede seyirci ile buluşan bir repertuvar tiyatrosu olarak sanat hayatına devam etmekte. Eskişehir Şehir Tiyatrosu yurtiçi ve yurtdışında birçok turne gerçekleştirmiş, ulusal ve uluslararası festivallerde yer almış, sahnelediği projeleriyle aldığı birçok ödül yanı sıra 2013'de Türkiye Tiyatro Eleştirmenleri Birliği Özel Ödülü'ne layık görülmüştür.

BIOGRAPHY Eskişehir Metropolitan City Theatres is a publicly funded institutional theatre that opened its curtains in 2001. The repertoire theatre company has produced over eighty plays over the course of fifteen years and continues to play on six different venues. Eskişehir Metropolitan City Theatres, has gone on national and international tours, participated in national and international festivals, has received numerous awards for its productions and has been granted the 2013 Special Award by the Turkish Association of Theatre Critics.

© ALPER ŞEN

Oyun Salonu: BÜYÜKANNEM BİR TAŞ
PlaySalon: MY GRANDMOTHER IS A STONE

Koreografi ve Performans Choreography & Performance
Aslı Bostancı, Senem Gökçe Oğultekin
Işık Tasarımı Light Design
Utku Kara
Kostüm Tasarımı Costume Design
Ezgi Vural
Metin Text
Yazig Mahmud Sıfatsız

SALON İKSV
7 MAYIS MAY CT. SA. 20.30
8 MAYIS MAY PA. SU. 18.00
9 MAYIS MAY PT. MO. 20.30
Yaklaşık 45' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 45'; no intermission.
Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

■ Aşağıda olduğu gibi, yukarıda kalmaya...
Akan zamanla, sertleşen erdemimi gözlüyorum; kayalanan şefkatime sızan çiçek köklerinden bihaber. Yarılıp, yol alan dağlarımı denizlere uğurluyorum.
Yoluna ortak arayışında, iki kadın. Ritimle yoğurulmuş ellerinden, ormanın bağrına eviriliyorlar. Saklı-orta, bin dertli gömülü toprağa. Emeli belirsiz, çekiliyorlar taşlara. Çapalı yüklerini sürükleyecek, dostlar topluyorlar. Kayaların öksüzleriyle tanışıklığımız, dilsiz bülbüller misali... biz izliyoruz, onlar yükleniyor. Taş kestiğimiz yetmezmiş gibi. Sırtlanır, yola ortak ederler dostları. Çekingen gerçeğin, un ufak fısıltıları taşlar, sırlarıyla oksitlenir. Zaman aşılır; dostlar yüklenir, geçmişini kadınların. Bunca dert, nasıl çatlatmaz dağları. Yahut terk etmez hayatı. Erdeme vâkıf ağaçlara danışılır:
Sözden önce, selam vardı.
Endamıyla güven dolar, ayaları. Geldikleri toprağa, uğurlarlar

Teşekkürler Thanks to: MSGSÜ Çağdaş Dans ASD

SPONSOR
TÜRK TUBORG A.Ş.

taşları. Ananın kalbine sıvışan elleriyle, yuva kazarken iki kadın; derdine ortak arayışında, dostlarım...
Ebediyeti bekleten ben miydim... gözden ırak, tarihin teminatı bir kristal... Yüceliğe topaklanan kum fırtınalarını sahillere sürerken; göktaşlarında donmuş yaşamların rahmiydim.
Tekleyen ışıklara takılmış yıldızdan lohusanın, erdemi yeşerten çiçekleriyim. Çağlarla dans eden gök tanrıları şakıyan şefkatim; sana söylüyorum... Zamanın neresindeyim?
Evren yek-ritim, ezelden beri kıvırtsa da; ben tek-gönül, ecel yolunda... seni yörüngemde tutmaya...
Yukarıda olduğu gibi, aşağıda kalmaya...
Aslı Bostancı ve Senem Gökçe Oğultekin, *Büyükannem Bir Taş* performansıyla yeni bir oluş biçimi olarak güvenmeyi, kendini açmayı öneriyor. Bırakmaya davet ediyor, bu toprakların misafiri olduğumuzu unutmadan: Bedenin, mütevazı gerçekliğe bakışını, taş denli sabırla keşfine; buyurunuz...

■ As below, so above...
As time flows by, I watch my stiffening virtue; unaware of the flower roots that penetrate my rock of compassion. I am sending my ruptured mountains off to the seas.
Two women, seeking a companion for their journey. From their hands wrought with rhythm, they evolve into the heart of the forest. Mid-hidden, buried in the soil of a thousand sorrows. Without intent, they are drawn to the stones. They gather friends who would drag their anchored burdens. Our acquaintance with the rock's orphans, resemble tongue-tied nightingales...we watch, they load up. As if it's not enough that we're already petrified.
Shouldering friends, they become companions for their journey. Stones, the pulverized whispers of the shy truth, oxidize with their secrets. Time passes by; friends carry the pasts, of the women. With so much suffering, how could the mountains not crack. Or expire. Counsel is asked of the virtuous trees:
Before words, there were greetings.
Palms fill with confidence, by her graceful frame. They send-off the stones to their home land. As they dig a home with their hands smeared in a mother's heart, two women;
A companion, my friends, to share my sorrows...
Was I the one that kept eternity waiting... out of sight, a crystal warranting time... As I dragged sand storms, clumped towards the sublime, to the shores; I was the womb for lives frozen in asteroids. I am the flowers that blossom virtue, the young mother made of star, hanging on a faltering light. I am the compassion chirpping the celestial gods who danced with eons; I ask you now...where am I, in time?
Although the Universe eternally frolics mono-rhythm; I am one-heart, on death's path... trying to keep you in my orbit... as below, so above...
Aslı Bostancı and Senem Gökçe Oğultekin, with their performance *My Grandmother is a Stone* propose to trust and be open as a new way of being. They invite to let go, without forgetting that we are but guests on these lands: An exploration of the body's view at the modest truth, with the patience of a stone; come on in... ■

BİYOGRAFİ Aslı Bostancı ve Senem Gökçe Oğultekin'in yolları ilk kez 2010 yılında Meg Stuart'ın koreografisini üstlendiği *Off Course* isimli performansta kesişti. 2015 yılında Senem'in daveti üzerine, bir videodans projesi için Ani şehrini keşfe çıktılar ve *Büyükannem Bir Taş*'ın fikirsel (düşsel) tohumları birlikte çıktıkları bu gezide atıldı.
Aslı Bostancı; dans ve koreografi eğitimini MSGSÜ Çağdaş Dans ASD ve CNDC Angers'de aldı. Meg Stuart, Marc Vanruxt, Michael Laub, Alain Buffard ve Erna Ómarsdóttir gibi koreograflarla çalıştı. Senem Gökçe Oğultekin; İstanbul Devlet Opera ve Balesi ve Folkwang Sanat Üniversitesi'de öğrenim gördü. Almanya'nın farklı şehir tiyatrolarında ve Pina Bausch, Jan Pusch, Meg Stuart, Va Wölfl ve Laurent Chétouane gibi sanatçıların işlerinde sahne aldı. Farklı sanat geleneklerinden beslenmiş olsalar da, sesi bedenin bir uzvu olarak görüyor olmaları ve kendi pratiklerinde beden ve ses ilişkisini irdelemeleri, iki sanatçıyı (dansçıyı) sanatsal olarak bir araya getiriyor.

BIOGRAPHY Aslı Bostancı and Senem Gökçe Oğultekin's paths crossed for the first time in 2010, at the performance *Off Course* choreographed by Meg Stuart. In 2015, on Senem's invitation, they set out to explore the city of Ani for a video-dance project and the conceptual (dreamy) seeds of *My Grandmother is a Stone*'s were planted on this trip they took together. Aslı Bostancı received her dance and choreography education at MSUFA Contemporary Dance and CNDC Angers. She worked with choreographers such as Meg Stuart, Marc Vanruxt, Michael Laub, Alain Buffard and Erna Ómarsdóttir. Senem Gökçe Oğultekin received her education at Istanbul State Opera and Ballet and Folkwang Art University. She participated in various city theatres in Germany and performed in productions by various artists including Pina Bausch, Jan Pusch, Meg Stuart, Va Wölfl and Laurent Chétouane. Although they come from different artistic traditions, the fact that they view voice as a limb of the and that they both explore the body-sound relation in their practices, brings these two artists (dancers) together.

© MURAT DÜRÜM

ŞİZO ŞEYKS
SCHIZO SHAKES

ALTIDAN SONRA TİYATRO

Yazan Written by
William Shakespeare *(farklı çevirilerden derlenmiştir compiled from different translations)*
Uyarlayan ve Yöneten Adapted & Directed by
Yiğit Sertdemir
Dramaturji Dramaturgy
Sinem Özlek
Koreografi Choreography
Senem Oluz
Dekor ve Kostüm Tasarımı Stage & Costume Design
Candan Seda Balaban
Müzik Music
Burçak Çöllü
Afiş Tasarımı Poster Design
Muzaffer Malkoç
Yardımcı Yönetmen Assistant Director
Şebnem Köstem
Işık Tasarımı Light Design
Kerem Çetinel
Oynayan Performer
Yiğit Sertdemir

KUMBARACI50
8 MAYIS MAY
PA. SU. 15.00
9 MAYIS MAY
PT. MO. 20.30
14 MAYIS MAY
CT. SA. 18.00
15 MAYIS MAY
PA. SU. 18.00

ÜSKÜDAR TEKEL SAHNESİ
21 MAYIS MAY
CT. SA. 18.00
22 MAYIS MAY
PA. SU. 15.00

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.
Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.
Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

■ Bugün hepimizin ortaklaştığı "üst kimlik", belki de "seyreden" olmak. Özellikle de bir dijital ekran karşısında. Gerçekten yaşama deneyiminin yerini alan bu "seyir hali", pek çok sanrıyı da beraberinde getiriyor. Bir "bilme" halinden çok, bir "zannetme" hali bizimkisi. Görebildiğimiz kadarını "gerçek" zannediyoruz. Bilgi akışının hızıyla, zannetmekle fark etmek arasındaki mesafe kısaldıkça da "gerçek" olana güvenimiz kayboluyor... Paranoyaklaşıyoruz. Sokak tehlikeli, güvenliğimizi sağlamak için kurulan bütün sistemler, bizi aynı zamanda "izlenen" haline getiriyor, istisnasız herkes potansiyel suçlu, herkese aynı şüpheli gözlerle bakıyoruz. Her şeyin farkında olansa yalnız biziz: "Onlar", görmüyor, bilmiyor ya da anlamıyor... Bir nedenle bizi ya da bizim gibileri yok etmek isteyen düşmanlarımız var artık... Yalnızlaşıyoruz. Ama olsun. Tüm dünya yine de parmaklarımızın

© MURAT DÜRÜM

ucunda. Koltuğumuzdan kalkmadan, her şeye müdahil olabilmenin kibriyle oturduğumuz yerde tanrılaşıyoruz.
Şizo Şeyks "gerçek"le ilişkimizin bozulduğu, ilişkimiz bozuldukça paranoyaklaştığımız, paranoyaklaştıkça yalnızlaştığımız şimdiki zamana, modern halimize bir bakış. Bu bakış, en "gerçekçi" gösteriminde bile, seyirlik bir kurmaca olduğunu gururla açık eden tiyatro sahnesinde olunca da, insanın belleğinde tiyatronun, tiyatronun belleğinde insanın en kalıcı izlerini bırakan Shakespeare kılavuzunuz, onun cümleleri cümleniz oluyor şüphesiz.
Ve yine şüphesiz; Shakespeare'in kötülüğün, iyiliğin, aşkın, hırsın, mazlumluk ya da caniliğin arketipi olmuş karakterleri, şimdi de bizden başkası değil, ta kendimiz. Ve biz, -"şimdiki zamanda (da) oluyor, görüyoruz"- "gerçek"ten kaçmak için, kendimize kurmaca gerçeklikler var ediyoruz, farkına bile varmadan birinden diğerine dönüşüyoruz. Öyle ki; kaçtığımız şeyi var edenin ta kendisi, bize yönelen tüm silahları, aynı şiddetle karşımızdakine yönelten tetikçiler oluyoruz.
Şizo Şeyks'te, Shakespeare'in deyimiyle doğumdan ölüme, çocukluktan gençliğe, muktedirlikten soytarılığa yazgılı "yedi çağı"nı yaşayan insanoğlu; bizim bakışımızla şimdiki zamanın ayrık akıllı* adamı olan kahramanımız; "bütün dünya bir sahne"ymişçesine koltuğunda seyirciyken, sahnenin orta yerine bu kez "izlenen" olarak düşüveriyor. Ve tamamı Shakespeare'in çeşitli oyunlarından replikler üzerine kurulu bir metinde, şimdiki zamanın bu zanneden sanrılı kahramanı; oyunun, kurmacanın, tiyatronun malzemesiyle hikâyesini istemeden de olsa seyre açıyor.

* Şizofreni sözcüğü, Yunanca ayrık (veya bölünmüş) anlamına gelen "şizo" ve akıl anlamına gelen "frenos"'tan türemiştir. Şizofreni ise sözlükte; düşünüş, duyuş ve davranışlarda önemli bozuklukların görüldüğü, hastanın kişiler arası ilişkilerden ve gerçeklerden uzaklaşarak kendi dünyasında yaşadığı, genellikle gençlik çağında başlayan bir ruhsal hastalık olarak tanımlanmaktadır.
— *Sinem Özlek*

■ Perhaps "viewer" is the "supra-identity" we all share today. Especially in front of a digital screen. This "state of viewing" substitutes real life experience, bringing numerous delusions with it. Ours is a state of "assumption" rather than a state of "knowing." We assume what we can see is "real." We loose faith in what is "real" as the gap between assumption and realization narrows with the increase in the speed of the information flow. We're getting paranoid. The streets are dangerous, the systems that are built to ensure our safety, turn us into "the viewed" as well, without exception everyone is a potential criminal, we see everyone through the same suspecting eyes. We're the only ones that are aware of everything: "They," either don't see, don't know or don't care... We now have enemies that, for some reason, want to destroy us or people like us... We're becoming isolated. Oh well, never mind. The whole world is at our fingertips. Without ever leaving our chairs, with the capability to intervene in anything our arrogant hearts desire, we're becoming gods where we're seated.
Schizo Shakes is a gaze at our present time, of our modern states. As our relationship with "reality" deteriorates, we become increasingly paranoid. As we become paranoid, we become isolated. When this gaze is directed through a theatre production, even if it's an extremely "realistic" play, it is proudly revealing that it's a piece of fiction, then undoubtedly and unavoidably Shakespeare, who has left the most enduring traces of theatre in people's memories and traces of people in theatre's memory, becomes your guide and his words become your words.
And again without a doubt; Shakespeare's characters that have become the archetypes of good, evil, love, ambition, oppression or brutality, aren't anyone other than ourselves. And – "it happens today too, we see" – to avoid "reality," we fabricate fictitious realities, we transform from one into another without ever realizing. Such that; we become the very thing that creates what we're trying to escape, becoming hit men, responding in kind to the guns pointed at us, with the same ferocity.
In *Schizo Shakes*, fated from birth to death, from childhood to adulthood, from aptitude to ineptitude, through all the "seven stages" of mankind; from our present point of view our split-minded* hero; the seated audience watching as if the "whole world were a stage;" this time, they find themselves thrust upon the stage as "viewers." In a play where the script is entirely composed of various lines from Shakespeare's plays, our troubled hero who mistakes his present for now, unwillingly opens his story to be viewed, with the materials of the play, fiction and theatre. ■

* The word schizophrenia is derived from the Greek word "skhizo" meaning separated (or split) and "phrenos" meaning mind. Schizophrenia is described as a long-term mental disorder, which generally starts at a young age, involving a breakdown in the relation between thought, emotion, and behavior, leading to withdrawal from reality and personal relationships into fantasy and delusion.
— *Sinem Özlek*

BİYOGRAFİ 17. yılını sürdüren Altıdan Sonra Tiyatro kuruluş amacını; yaşadığı çağ ve topluma ileteceklerini yazdığı özgün eserlerde konu ederek, üyesi olduğu kuşağın gözüyle bugüne ve geleceğe göz atmak olarak belirledi. 2009 yılında kendi sahnesi Kumbaracı50'yi açan topluluk, bu sahnede birçok topluluğa ev sahipliği yaptı. Son yıllarda, uluslararası ortak projelere de imza atan Altıdan Sonra Tiyatro, Almanya'dan Lokstoff! ve Theater an der Ruhr ile işbirliği kurarak oyunlar üretti ve yurtdışında turneler gerçekleştirdi. Oyunlarıyla toplam 25 ödül alan topluluğun, sahnelediği oyunlar şunlardır: *Bekleme Salonu, O.B.E.B., 444, Öldün Duydun mu?, Fail-i Müşterek, Karabahtlı Kardeşlerin Bitmeyen Şen Gösterisi, Gerçek Hayattan Alınmıştır, Barzo ile Konserve, Dertsiz Oyun, Yokuş Aşağı Emanetler, Haz Makamı, Kimsenin Ölmediği Bir Günün Ertesiydi, Evaristo, Tık...Tıkıdı... Tıkılap..., Katilcilik, Ekonomania, Sorunlu İnsan Kaynağı, Soytarım Lear, Aç Köpekler* ve *Yalınayak Müzikhol.*

BIOGRAPHY Altıdan Sonra Tiyatro, celebrating its 17th anniversary this year, has set its founding principle as producing original scripts and plays that embody their messages to the age and society they live in, peering at the present and the future from the eyes of their generation. The company opened its own stage Kumbaracı50 in 2009, and has hosted numerous groups. Altıdan Sonra Theatre has participated in international collaborative projects in recent years, produced plays in partnership with Lokstoff! and Theatre an der Ruhr from Germany, and went on tours abroad. The company received twenty five awards in total for its productions, the plays the company presented to the audiences are as follows: *Bekleme Salonu* (Waiting Hall), *G.C.D.* (Greatest Common Divisor), *444, You Died, Got it?, Perpetrator: Mutual, Never Ending Cheerful Show of The Unfortunate Siblings, Based on a True Story, Barzo and Conserve, A Carefree Play, Down Hill Gifts, Rhythm of Pleasure, Kimsenin Ölmediği Bir Günün Ertesiydi* (The Day After a Day Nobody Died), *Evaristo, Tık...Tıkıdı...Tıkılap..., Murder Game, Ekonomania* (Ecomania), *Sorunlu İnsan Kaynağı* (Troubled Human Resources), *Soytarım Lear* (Lear, My Jester), *Aç Köpekler* (Ravenous Dogs) and *Yalınayak Müzikhol* (Barefoot Music Hall).

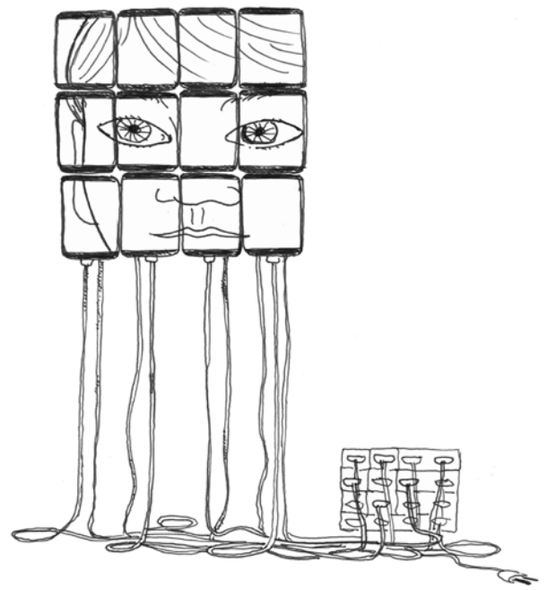

© FRANÇOIS ROMAN

E-MÜLTECİ.COM
E-REFUGEE.COM

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
COMPAGNIE SUR LE SEUIL, ISTANBUL THEATRE FESTIVAL, THÉÂTRE DU PEUPLE, MÉDIATHÈQUE FRANÇOISE SAGAN, MEO, L'AVANT-SCÈNE THÉÂTRE

Yazan ve Yöneten
Written & Directed by
Sedef Ecer

Müzik Tasarımı ve Canlı Performans Music Design & Live Performance
Richard Dubelski

Jingle Tasarımı ve Performans
Jingle Design and Performance
Ece Dorsay

Video Tasarımı Video Design
François Roman, Mümin Güven

Işık Tasarımı Light Design
Yüksel Aymaz

Işık Asistanı Lighting Assistant
Serap Aksoy

Yapım Müdürü
Production Manager
Barbara Thoma

Asistan Assistant
Defne Parman

Kostüm Tasarımı
Costume Design
Leyla Okan

Oynayanlar Performers
Meltem Cumbul, Fehmi Karaarslan Ekrandaki Oyuncular Performers on the Screen (alfabetik sırayla in alphabetical order):
Ahu Türkpençe, Ece Dizdar, Fırat Tanış, Gizem Soysaldı, Mathilda May, Okan Bayülgen, Tilbe Saran

ÜSKÜDAR STÜDYO SAHNE

9 MAYIS MAY
PT. MO. 20.30

10 MAYIS MAY
SA. TU. 20.30

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

Teşekkürler Thanks to: Hüseyin Karabey, İzzeddin Çalışlar, Uluslararası İzmir Tiyatro Festivali, Fransız Kültür Merkezi İstanbul, Fransız Anadolu Araştırmaları Enstitüsü, Mavi, VSP, Leman Yılmaz

"Kayıtsızlık, canavarlıktır."
Diderot
"Alışmış bir ruh kötü bir ruhtan beterdir."
Péguy

■ "Adına 'mülteci krizi' dedikleri insanlık trajedisi başladığından bu yana kayıtsızlığımız ruhlarımızı canavarlaştıran boyutlara ulaştı. İşte tam da bu yüzden, 'alışmış ruhların' canavarlıkta nereye kadar gidebileceğini hayal etmeye çalıştım, umudu elden bırakmadan ama! Umut biterse kayıtsızlık kazanır çünkü."
— *Sedef Ecer*

Üç kısa dijital yol öyküsü

Antik trajediler gibi başlayıp grotesk bir komedi içinde gelişen üç dijital yol öyküsü.
Üç yaman coğrafya; Guatemala, Vietnam ve Türkiye'den yola düşen, internette bıraktıkları ayak izlerinden takip ettiğimiz üç farklı kadın.
Sanal kimliklerini akıllı telefonlarındaki mesajlardan, uygulamalardan, GPS haritalarından, müziklerden, fotoğraflardan, attıkları tweet'lerden, yükledikleri videolardan, telefon, Skype, WhatsApp görüşmelerinden, Facebook profillerinden izlediğimiz üç çağdaş Odysseia ve tüm bu yolların kesiştiği kavşaktan bize bakıp şunları söyleyen "Sınırların Efendisi."
"Artık kimsenin evi yok: Herkes göçmen, herkes mülteci, herkes seyyah, herkes seferi. Herkesin evi sırtında artık... Bir kaplumbağalar imparatorluğu yarattık elbirliğiyle. Kimsenin yeri yurdu kalmadı. Dünyadaki tüm ülkelerin, devletlerin ve hükümetlerin yerini tek bir kurum aldı artık: e-mülteci.com. Dünyanın dört bir yanındaki duvarlar, sınırlar, çizgiler, hudutlar ve geçişler benden soruluyor artık. Tüm yollar bana çıkıyor, tüm umutlar bana bağlanıyor.
Sizler denizler, okyanuslar aşıyor, savaş ve felaketlerden kaçıyor, göçüyor ve bu müthiş seyahat sırasında akıllı telefonlarınızı elden bırakmıyorsunuz. Bense acılarınızı ve sevinçlerinizi paylaşıyor, akıllı telefonlarınız sayesinde yaşadıklarınıza bire bir tanık oluyorum. Siz o yolları geçerken ekranlarınızdan sürekli olarak size bakıyorum: Artık her telefon bir seyahatname!"

"Apathy is monstrous." – Diderot
"An indifferent soul is worse than an evil soul." – Péguy

■ "Since the human tragedy they have named 'the refugee crisis' started, our apathy levels have reached proportions that are dehumanizing our souls. For this very reason, I have tried to imagine just how monstrous 'indifferent souls' may become, yet without abandoning hope! Because when hope is lost, apathy prevails."
— *Sedef Ecer*

Three short digital road stories

Three road stories that start off like ancient tragedies and develop into a grotesque comedy.
Three challenging regions, three different women, setting out from Guatemala, Vietnam and Turkey, whom we track through footprints they left on the Internet.
We follow the virtual identities of these three modern day Odysseus' from texts on their smart-phones, apps, GPS maps, music, snapshots, from their tweets, videos they upload, phone, Skype and WhatsApp calls, Facebook profiles, and the "Lord of the Borders" standing at the crossroads, gazes at us and speaks: "Nobody has a home any longer: Everyone is a migrant, a refugee, a nomad, a vagabond. Everybody carries their homes on their backs now... We have built an empire of turtles together. Everyone is a vagrant. A single institution has replaced all countries, all states and all governments: e-refugee.com. All the walls, borders, lines and crossings are now under my control. All roads lead to me; all hope attaches to me.
You cross the seas, the oceans, run away from wars and disasters; and during this marvelous adventure, you never put your smart-phones aside. I share your suffering and joy, I bear witness to everything that you live, by way of your smart-phones. While you travel those roads, I am watching you through your screens at all the times: Now all phones are a travelogue!" ■

BİYOGRAFİ Sedef Ecer, İstanbul'da doğdu; çocukluğu film setlerinde geçti. Hikâye anlatmayı Yeşilçam melodramlarından öğrendi. Galatasaray Lisesi'nde Fransız klasikleriyle, Paris Konservatuvarı'nda dramaturji hocası Bernard Dort'un öğretisiyle tanıştı. Yüzlerce oyun seyretti ve okudu. Fransızca yazmaya başladığından bu yana metinleri Fransa'da prestijli ödüller kazandı, devlet sahnelerinden hangarlara, ödenekli tiyatrolardan okullara birçok farklı mekânda sergilendi; tez konusu oldu; Yunanistan, Ermenistan, Polonya, Lüksemburg, Türkiye, Belçika, ABD ve Almanya'da oynandı. Avrupa tiyatro basınından önemli övgüler aldı. Sedef Ecer, 2014 yılında Fransa'nın resmi drama yazarları kurulu SACD asil üyeliğine ve Fransız Kültür Bakanlığı tarafından CNL devlet yardımı heyetine atandı.

BIOGRAPHY Sedef Ecer, born in Istanbul, spent her childhood on film sets. She learned storytelling from Yeşilçam melodramas. She was introduced to the French classics while attending Lycée de Galatasaray, and to the teachings of her dramaturgy instructor Bernard Dort at the Conservatoire de Paris. She has watched and read hundreds of plays. After she started writing in French, her scripts received prestigious awards in France and have been produced at many different venues, varying from state theatre stages to hangars, from funded theatres to schools and have been the subject of a dissertation. Her plays has been staged in Greece, Armenia, Poland, Luxembourg, Turkey, Belgium, USA and Germany and have received significant praise in European press. Sedef Ecer has become a full member of SACD, the official society for drama authors in France and has been appointed in 2014 to the French National Book Center's (CNL) Committee for theatre publications subventions by the Ministry of Culture and Communication of France.

© MEHMET NEVZAT ERDOĞAN

VİBRATÖR OYUNU
IN THE NEXT ROOM, OR THE VIBRATOR PLAY

ikincikat

Yazan Written by
Sarah Ruhl

Çeviren Translated into Turkish by
Haydar Köyel

Yöneten Directed by
Eyüp Emre Uçaray

Yardımcı Yönetmen Assistant Director
Dilek Tora

Dramaturji Dramaturgy
Oğuz Arıcı

Hareket Eğitimi Movement Trainer
Güray Dinçol

Müzik Music
Eda Er

Kadın Danışman Woman Advisor
Sibel Karadağ

Dekor Tasarımı Stage Design
Cihan Aşar

Kostüm Costumes
Hilal Polat

Işık Tasarımı Light Design
Cem Yılmazer

Reji Asistanları Regie Assistants
Neslihan Muğul, Mehmet Dinler

Oynayanlar Performers
Mehmet Bilge Aslan *(Dr Givings)*, **Heves Duygu Tüzün** *(Catherine Givings)*, **İpek Banu Kılar** *(Annie)*, **Güçlü Yalçıner** *(Dick Daldry)*, **Eda Çatalçam** *(Sabrina Daldry)*, **Banu Çiçek Barutçugil** *(Elizabeth)*, **Murat Mahmutyazıcıoğlu** *(Leonard Irving)*

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

10 MAYIS MAY
SA. TU. 20.30

11 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30

Yaklaşık 140' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 140'; 2 Acts.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

■ "Akşamüstü dünyanın kararmaya başladığı bu saatleri çok seviyorum, pencereden dışarıyı hâlâ görebileceğiniz, komşu pencerelerde ışıkların yanmaya başladığı zamanı. Beyaz ya da sarı küçük ışıktan kareler, diğer insanların yaşamları, gecenin karanlığına karşı sığındıkları umut dolu evleri... İnsanın küçücük bir ışık çerçevesinin gecenin karanlığını dışarıda tutacağını umut etmesi ne kadar saçma halbuki, öyle değil mi? İşte bir tane daha yandı. Altın gibi parlıyor. Evin geri kalanı karanlığa gömülü. Tamamlanmamış bir resim gibi. Yarım bırakılmış resimleri çok severim. Ne diye ressamlar her yaptıkları resmi bitirmek zorunda hissederler kendilerini? Hayat böyle bir şey değil ki!"
Elektriğin gücünün yeni yeni anlaşılmaya başlandığı 1880'li yılların New York'unda yerleşik, idealist Doktor Bay Givings, histeri hastalığını tedavi etmek için bir makina icat eder. Bugünün vibratörlerinin atası olan bu elektrikli yeni makine, mucizevi nitelikleriyle, histeri hastalığının tedavisinde son çare olarak görülmektedir. Dr. Givings, teknolojiye olan obsesyonu ile vibratörün işe yaradığına emin olamasa da, kendi icadı bu tıbbi cihazı kullanan hastalarının tedaviye devam etme ısrarlarına da karşı koyamaz.

© MEHMET NEVZAT ERDOĞAN

Amerikalı yazar Sarah Ruhl'un; 2010 Pulitzer Ödülü finalisti ve Tony Ödüllerinde "En İyi Oyun" adayı olan provokatif ve eğlenceli bu oyunu pek çok ülkede sahnelendi. *Vibratör Oyunu*, Türkiye'de ilk kez festival kapsamında ikincikat tarafından sahnelenecek.

■ "I love this time of the afternoon, when the world is becoming dark, and you can see outside your window, lights in the neighboring windows coming on. One yellow, one almost white, little squares of light, other people's lives, sheltered against the night, so hopeful. Ridiculous, isn't it, to have so much hope, to think a little square of light could blot out the darkness. Look there, another window lit golden. The rest of the house dark. Like an incomplete painting. I love incomplete paintings. Why do painters always insist upon finishing paintings? Life is not like that!"
In 1880's New York during the dawn of the age of electricity, the idealist doctor Mr. Givings has invented a machine to cure hysteria. The miraculous electrical machine, considered to be the last resort in the treatment of hysteria, is the ancestor of modern vibrators. Obsessed with technology, Dr. Givings is not certain that his device actually works, yet he can not refuse his patients whom insist on continuing treatment with his newly invented medical apparatus.
American author Sarah Ruhl's provocative and entertaining play, a Pulitzer Prize for Drama finalist and Tony Awards nominee for Best Play in 2010, has been staged in many countries. Premiering at the festival, *In the Next Room, or the Vibrator Play* will be staged in Turkey for the first time by ikincikat. ■

BİYOGRAFİ ikincikat, 15 Eylül 2010'da Sami Berat Marçalı ve Eyüp Emre Uçaray tarafından sıfırnoktaiki ve seyircilerinin desteğiyle kurulmuş, sahne ve gösteri sanatları alanında performanslar yapan bağımsız bir tiyatrodur. Özel etkinlikleriyle seyirciyle olan iletişimini ön planda tutmaya çabalayan topluluk, çeşitli sosyal sorumluluk projeleri düzenledi; festivallere, konserlere, okuma tiyatrolarına ve söyleşilere ev sahipliği yaptı. TEB, Afife, Sadri Alışık gibi önemli tiyatro ödüllerinden çeşitli yazar, yönetmenlik, oyunculuk ve jüri özel ödülleri alan ikincikat'ın sanat yönetmenliğini Sami Berat Marçalı, Heves Duygu Tüzün ve Eyüp Emre Uçaray yapmakta. Topluluk, 20 Ekim 2013'ten bu yana sezonu kapatmadan Karaköy'de seyirciyle buluşmaya devam etmektedir.

BIOGRAPHY ikincikat, founded on September 15th 2010 by Sami Berat Marçalı and Eyüp Emre Uçaray with the support of its audience and sıfırnoktaiki [zeropointtwo], is an independent theatre company that specializes in stage and performing arts. The group emphasizes communicating with its audience with special events; they have taken place in various civil society initiatives and have hosted several festivals, concerts, reading theatres and interviews. İkincikat is the recipient of best screen writing, directing, acting and jury special prizes from various prestigious theatre awards including TEB, Afife and Sadri Alışık. The groups current art directors are Sami Berat Marçalı, Heves Duygu Tüzün and Eyüp Emre Uçaray. ikincikat has been performing at Karaköy continuously since Ocober 20th, 2013.

© DİLEK YAMAN

KIYAMETE KADAR KAPATTIM KALBİMİ
I SHUT DOWN MY HEART UNTIL THE APOCALYPSE

biriken

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
PLATFORM 0090, ISTANBUL THEATRE FESTIVAL, VOORUIT KUNSTENCENTRUM, SALT GALATA

Yazan ve Yöneten Written & Directed by
Melis Tezkan, Okan Urun

Sahne Tasarımı Stage Design
biriken, Nicolas Marie

Işık Tasarımı Light Design
Nicolas Marie

Ses ve Müzik Tasarımı Sound & Music Design
Berk Çakmakçı

Proje Asistanı Project Assistant
Ömer Kaan Aydın

Oynayanlar Performers
Defne Halman, Can Kulan, Efecan Şenolsun, Okan Urun

MODA SAHNESİ

11 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30

12 MAYIS MAY
PE. TH. 20.30

Yaklaşık 80' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 80'; no intermission.
Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

■ Güzel prens Boysan'a...
Büyükşehrin ortasında unutulmuş bir pavyon, otoyolda bir bar ya da bir sığınak. Gecenin coşkusunu ve karanlığını üzerinde taşıyan üç kişi, kapının ardındaki felaketi şarkı sözleriyle avuturlar. Sanki hep oradadırlar. Hikâyeleri de şarkı sözleri gibidir. Her biri eksik, arızalı, örselenmiş hayatlarının kahramanlarıdır. Sonra yüzünde ölümün tebessümüyle bir dördüncü çıkagelir...
Kıyamete Kadar Kapattım Kalbimi geceden; gecenin sırrı ve ifşayı birlikte taşıyabilmesinden esinlenen bir oyun. Kalbin ince fay hatlarının, büyük ve küçük savaşların, ince ve kaba şeylerin ve giderek somutlaşan "kayıp" hissimizin arabesk bir tercümesi. biriken'in yazıp yönettiği yeni oyunu, kırılgan ruhların saklandığı bir mekânda kişisel ve kolektif felaketlerin üst üste bindirilmiş fotoğraflarını görme çabası.
biriken, *Kıyamete Kadar Kapattım Kalbimi* ile kavganın, korkunun, aşksızlığın içinde kendilerini gecenin dönüştürücü gücüyle sınayanları sahneye taşıyor.

Teşekkürler Thanks to: İstanbul Fransız Kültür Merkezi, ALT, Armada Otel, Dilek Yaman, Onur Gökhan Gökçek

© DİLEK YAMAN

■ Dedicated to the beautiful prince Boysan...
A forgotten pavilion in the middle of the metropolis, a pub on the freeway or a shelter. Three people bearing the joy and the darkness of the night, soothe the disaster behind the door with song lyrics. It is as if they are always there. Even their life stories are like song lyrics. Each one of them is the hero of their incomplete, dysfunctional, interrupted lives. Finally a fourth comes along cracking a smile of death...
I Shut Down My Heart Until The Apocalypse is a play inspired by the night; moved by the night's capacity to bear both secrets and revelations. It is an arabesque interpretation of the thin fault lines of the heart, battles great and small, things delicate and rough, and our ever materializing feelings of "loss". The play, newly written and directed by biriken, is an attempt to discern the superimposed pictures of personal and collective disasters, in a place where fragile souls take shelter.
In *I Shut Down My Heart Until The Apocalypse*, biriken carries the lives of those that exist within constant conflict, fear and lovelessness, those that test their selves with the transforming force of the night, on to the stage. ■

BIOGRAPHY biriken is an artists collective founded by Melis Tezkan and Okan Urun whom have been working together since 2006. Identity issues, regional-global and personal-spatial relations, fragile protagonist that try to exist through a state of flux are recurring themes in biriken projects. Their stage productions so far are; *Now there is a hole where once stood our house* and *Die In Good Company* written by themselves, *Treachery in the Near East* and *Lick but Don't Swallow!* written by Özen Yula, *Tatyana* adapted from Chekov and Suvorin's scripts and *The Night Just Before the Forests* by Koltès. biriken has performed in various festivals and venues including De Keuze İnternational, Rotterdamse Schouwburg; Under The Radar Festival, La MAMA Theater; iDANS Festival, İstanbul Theatre Festival, Ankara International Film Festival, Institut Français (Istanbul), garajistanbul, Talimhane, Zorlu PSM and Galata Perform. Their video productions have been screened at festivals such as Festival Miden and Les Instants Vidéo.

BİYOGRAFİ biriken, 2006 yılından bu yana beraber çalışan Melis Tezkan ve Okan Urun'un oluşturduğu sanat topluluğudur. Kimlik oyunları, yerel-küresel ve kişi-mekân ilişkisi, sürekli değişim içinde varolmaya çalışan kırılgan özneler biriken projelerinde kendini tekrar eden motiflerden. Bugüne kadarki sahne çalışmaları, kendi yazdıkları *Şimdi bizim evin yerinde çukur var* ve *Beraberce Ölmek*, Özen Yula metinleri *Yakındoğu'da İhanet* ve *Yala ama Yutma!*, Çehov ve Suvorin'in metinlerinden uyarlanan *Tatyana* ile Koltès'in *Ormanlardan Hemen Önceki Gece* adlı oyunlardan oluşmakta. De Keuze İnternational, Rotterdamse Schouwburg; Under The Radar Festival, La MAMA Theater; iDANS Festival, İstanbul Tiyatro Festivali, Ankara Uluslararası Film Festivali, Fransız Kültür Merkezi (İstanbul), garajistanbul, Talimhane, Zorlu PSM ve Galata Perform gibi festival ve mekânlarda oyunlar sahneleyen biriken, ürettiği videolarla da Festival Miden ve Les Instants Vidéo gibi festivallere konuk oldu.

© SVEN JONKE

ÜÇ KIZ KARDEŞ
THREE SISTERS

HAYAL PERDESİ

Yazan Written by
Anton Çehov

Çeviren Translated into Turkish by
Ataol Behramoğlu

Uyarlayan ve Yöneten Adapted & Directed by
Aleksandar Popovski

Sahne Tasarımı Stage Design
Sven Jonke

Müzik Music
Barış Manisa

Kostüm Tasarımı Costume Design
Taciser Sevinç

Yardımcı Yönetmen Assistant Director
Branko Jordan

Dramaturji Dramaturgy
Dubravko Mihanovic

Işık Tasarımı Light Design
Mustafa Dinç

Oynayanlar Performers
Özge Özder, Selin İşcan, Tuba Karabey

ÜSKÜDAR TEKEL SAHNESİ

11 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30

12 MAYIS MAY
PE. TH. 20.30

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

22 MAYIS MAY
PA. SU. 15.00

Yaklaşık 75' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 75'; no intermission.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

***Üç Kız Kardeş*'i Beklerken**

"Aslına bakarsanız şimdi olanla geçmişte olan arasında ne fark var?"
Anton Çehov, *Üç Kız Kardeş*

■ Üç kız sınırda bekliyor; birçok insan gibi onlar da daha iyi bir hayat için Doğu'dan Batı'ya gitmeye çalışıyor, yoksunlukları ve tehlikeyi geride bırakarak savaştan kaçıyorlar. Belki de kendilerinden bile kaçmaya çalışıyorlar. Dünya haritasında bir zamanlar çizilmiş, sınır denilen hayali bir çizgiyi geçmek için sabırsızlanırken, evraklarının usule uygun olduğundan emin olmak istiyorlar. Aslında, Berlin'e gitmek isteyen oyuncular olan kızlar, daha güvenli ve daha zengin bir dünyanın vaat edildiğini düşündükleri Avrupa'ya girmek için bekliyorken, birdenbire sözler dile gelir ve Çehov'un oyunundan parçalar oynamaya başlarlar. Berlin'de *Üç Kız Kardeş*'i farklı yerlerden bir araya getirecekleri yönetmen ve ekiple bağımsız bir tiyatroda sahneye koymak istemektedirler. Ancak birdenbire dile gelen sözlerle birlikte; Maşa, Olga ve İrina, iki ülkenin sınırları arasındaki boşlukta canlanırlar.

İki medeniyetin sınırları arasındaki uzamda hayat bulur oyun karakterleri; özel ve teatral olanın, belgesel ve kurgu olanın, deneyimlenmiş ve hayali olanın arasında... Kendi kişisel deneyimleri üç kız kardeşin hayatıyla o kadar iç içe geçer ki, bahsettikleri yangın, savaşın mahvettiği doğudaki bir ülkede bugün mü yaşanmıştır, ya da uzun yıllar önce bir Rus kasabasında geçen oyunda mı, emin olamayız. Kesin olarak bilemediğimiz diğer bir şey de, kardeşlerden birinin âşık olduğu subayın edebi bir karakter mi yoksa gerçek biri mi olduğudur... Beklemek kadar yalnızlık da sabit ve aradaki benzerlikler de çoktur. Kızlardan biri "Alevlerden kızıllaşan sokak, o korkunç gürültü, bana düşmanın ansızın saldırıp yakıp yıktığı, yağmaladığı eski çağları düşündürdü... " sözleriyle, yinelenen felaketleri ve tarihin acımasız döngüsünü hatırlatır. İrina'nın hüzünlü çığlığı "Moskova'ya! Moskova'ya! Moskova'ya!" bugün belki "Berlin'e, Berlin'e!" ya da "Batı'ya!" olmak üzere değişmiştir ve artık sadece hüzünlü değildir. Yine de özlem aynı özlemdir. Avrupa'ya ulaşan, o yolculuğu yapan ve bekleyen, umut eden ve çabalayan göçmenler, Çehov'un karakterleriyle konuşma şansını elde ederler. Onlara kaygı ve kırılganlık, güç ve hayallerle dolu sözcükler söylerler...

SPONSOR
TEKFEN HOLDİNG

© SVEN JONKE

Tiyatro Hayal Perdesi, kurucularından Selin İşcan'ın projelendirdiği bu ikinci oyununu, Makedon yönetmen Aleksandar Popovski'nin rejisiyle festivale hazırladı. Oyunda karakterlere, ödüllü oyuncular Özge Özder, Selin İşcan ve genç kuşağın dikkat çeken isimlerinden Tuba Karabey hayat veriyor. Prömiyerini 20. İstanbul Tiyatro Festivali programında gerçekleştirecek olan *Üç Kız Kardeş*, 07–17 Temmuz tarihleri arasında 51. Avignon Tiyatro Festivali'nde sahnelenecek. Hayal Perdesi, ünlü yönetmen Aleksandar Popovski'nin yenilikçi rejisiyle, Türkiye ve Avrupa'da pek çok ödüle layık görülen Hırvat sanatçı Sven Jonke'nin çağdaş sahne tasarımını birleştiren, alışılmışın dışında bir *Üç Kız Kardeş* deneyimi sunuyor.

Waiting for *The Three Sisters*

"After all, what, in fact, is the differenece between that which is and that which was?"
A.P. Chekhov, *The Three Sisters*

■ Three girls are waiting at the border. They would like to go from the East to the West like most people, in search of a better life. They are fleeing the war, leaving deprivation and danger behind, perhaps even trying to run from themselves. While they are waiting to enter Europe which seems to be safer and more prosperous, to cross that imaginary line which was once drawn on the world map, to make sure that their papers are "in order," they start to utter words from and subsequently perform fragments of Chekhov's play. The fact is that the girls are actresses hoping to go to Berlin, where they intend to stage a small, independently produced, chamber version of *The Three Sisters* with a director and a few collaborators gathered from here and there. Thus, in the vacuum between the two countries' borders, Masha, Olga and Irina begin to come alive. Between the borders of two civilisations, in the space between the private and the theatrical, the documentary and the written word, the experienced and the imaginary... Their personal experiences mix with the biographies of the three sisters so it is hard to tell whether the fire they are talking about has recently occured in one of the war-torn eastern countries or whether it is the fire that struck the Russian provincial town in a play written many years ago. Also, we can't tell for sure if the officer one of the sisters is in love with is a literary character or an actual person. The similarities are many, loneliness is still constant, as is the waiting. "I think to myself: something similar happened many years ago, when the enemy suddenly attacked, pillaged and plundered...", says one of the sisters reminding us of the vicious cycle of history, of the recurring catastrophes. Irina's famous wistful cry "To Moscow! To Moscow! To Moscow!" has perhaps changed today into "To Berlin! To Berlin!" or "To the West!" save the wistfulness. Yet the longing hasn't changed that much. The refugees arriving at Europe, the people who take that journey and wait, hope and struggle, they get the chance to talk to Chekhov's characters, sharing with them words filled with anxiety and fragility, strength and dreams... ■

BİYOGRAFİ Hayal Perdesi, Hayal Kahvesi çatısı altında 2013 yılında kuruldu. Sanat yönetmeni Selin İşcan ve yönetmen Aleksandar Popovski önderliğinde hayata geçen ilk yapımı bir Boris Vian klasiği olan *İmparatorluk Kuranlar Yahut Şümürz* ile prömiyerini 19. İstanbul Tiyatro Festivali'nde yaptı. Halen sahnelenmeye devam eden oyun; Üsküp, Kıbrıs ve Edinburgh Fringe Festivali'nde de seyirciyle buluştu. Gösteri sanatları için etkili bir platform olan, 49 ülkeden tiyatro topluluklarının katıldığı 68. Edinburgh Fringe Festivali programına kabul edilen Hayal Perdesi, Türkiye tiyatrosu adına heyecan verici bir ilk yaşadı. *İmparatorluk Kuranlar Yahut Şümürz* İngilizce üstyazıyla Türkçe sahnelenen ilk oyun olarak festival tarihine geçti. Türkiye'de Selin İşcan, Yeni Tiyatro Dergisi Ödülleri'nde "En İyi Kadın Oyuncu", A. Popovski Afife Tiyatro Ödülleri'nde "Yılın En Başarılı Yönetmeni" ödülünü aldı. Topluluk bundan sonraki projelerini de kültürler ve uluslararası bağlar kurarak hayata geçirmeyi hedefliyor.

BIOGRAPHY Hayal Perdesi, was founded under Hayal Kahvesi in 2013. Their first play, the Boris Vian classic *The Empire Builders*, staged under the guidance of director Aleksandar Popovski and art director Selin İşcan, premiered at the 19th İstanbul Theatre Festival. The production played at Skopje and Cyprus and continues to be staged in İstanbul. Hayal Perdesi was accepted to the 68th Edinburgh Fringe Festival, an exiting and prestigious platform for the performing arts with shows participating from 49 countries. *The Empire Builders* went down in Turkish theatre history as the first Turkish spoken play (with English surtitles) to be staged at the Fringe. In Turkey, Aleksandar Popovski was awarded the Afife Theatre Prize for "Best Director" and Selin İşcan received the New Theatre Journal's "Best Actress" award. The group aims to realize their upcoming projects by connecting cultures and establishing international ties.

© DANIEL SEIFFERT

NEFRET RADYOSU
HATE RADIO

INTERNATIONAL INSTITUTE OF POLITICAL MURDER

Konsept, Metin ve Yöneten Concept, Text & Directed by
Milo Rau

Dramaturji ve Yapım Dramaturgy & Production
Jens Dietrich, Milena Kipfmüller

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director
Mascha Euchner-Martinez

Sahne ve Kostüm Tasarımı Set & Costume Design
Anton Lukas

Video
Marcel Bächtiger

Ses Sound
Jens Baudisch

Oynayanlar Performers
(canlı live) **Afazali Dewaele, Sébastien Foucault, Diogène Ntarindwa, Bwanga Pilipili;** (video) **Estelle Marion, Nancy Nkusi**

Oyun Sonrası After the Play: Oyuncuların katılımıyla söyleşi Q&A with performers (14 Mayıs May)

ZORLU PSM STÜDYO SAHNESİ

14 MAYIS MAY
CT. SA. 20.30

15 MAYIS MAY
PA. SU. 15.00-20.30

Yaklaşık 120' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 120'; no intermission.

Fransızca ve Ruandaca; Türkçe üstyazılı.
French and Kinyarwanda with Turkish surtitles.

Biletler Tickets 120 TL
Öğrenci Student 40 TL

■ 6 Nisan 1994'te, Ruanda Devlet Başkanı Juvénal Habyarimana'nın uçağının inişe geçtiği sırada vurularak düşürülmesi; Soğuk Savaş'ın sona ermesinden sonraki en vahşi soykırımlardan birinin başlangıcını ateşledi. 1994'ün Nisan, Mayıs ve Haziran aylarında, bir Orta Afrika devleti olan Ruanda'da, tahminen 800 bin ile bir milyon arasında azınlık Tutsi ve binlerce ılımlı Hutu öldürüldü. Çoğunluğu azınlık halk olan Tutsilerden olmak üzere, her yaştan ve cinsiyetten insana işkence etmek, aşağılamak ve de öldürmek için kullanılan araç dehşet verici basitlikteydi; genellikle pala, sopa ve birkaç silah! Ancak soykırımın en etkili silahı ise kısaca RTLM olarak bilinen bir radyo kanalı olan Radio-Télévision Libre des Mille Collines'di.
Amerikalı gazeteci Philip Gourevitch, Ruanda'da yaşanan

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
swiss arts council prohelvetia
ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ

© DANIEL SEIFFERT

© DANIEL SEIFFERT

soykırımı anlattığı kitabında, soykırımı önlemenin en kolay ve etkili yolunun RTLM ile başlayabileceğini iddia etmişti. Gerçekten de, bu popüler radyo istasyonu, akla hayale gelmez bir sinsilik ve aylar boyunca süren bir seçim kampanyası havasıyla soykırımın zeminini hazırlamıştı.
Radyonun programı rutin ve basitti: Pop müzik, sürükleyici spor haberleri, siyasi açıklamalar ve cinayete ve katliama davet eden nefret dolu çağrılar... En yeni Kongo müzikleri ve saldırgan ırkçı analizler, ırkçı ideolojinin bu küçücük laboratuvarında birleşmişti.
Nefret Radyosu projesi, soykırımdan kurtulanlara bağlı kalarak yeniden kurgulanmış bir arka planla RTLM'yi tekrar yayına alıyor. Projenin can alıcı kısmını; radikal görüşlü üç Hutulu ile İtalyan-Belçikalı beyaz Georges Ruggiu'nun sunduğu bir RTLM programının yeniden canlandırılması oluşturuyor. Irkçılık nasıl yayılır? İnsanlar, insanlıktan nasıl çıkar? Yazar ve yönetmen Milo Rau'nun belgeler ve tanıklıklardan derleyip yeniden inşa ettiği bu telkin çılgınlığı, bu ve benzeri sorulara verdiği yanıtlarla, olan biteni herkesin hissetmesi ve deneyimlemesine yardımcı oluyor.
Aslına uygun olarak tasarlanan radyo stüdyosunun duvarları, performanslar sırasında komplike bir video yerleştirmeye dönüşerek, faillerle kurbanlardan seçilmiş öyküleri yansıtıyor; bu yönüyle de seyirciyi, ırkçı bir zihniyetin yol açabilecekleriyle yüzleştiriyor. *Nefret Radyosu* seyirciyi beyin takımının ortasında, yani ırkçı düşüncenin merkezinde, birer gözlemci olmak zorunda bırakarak bu zihniyetin yıkıcı ve önlenemez sonuçlarının birer kurbanı haline dönüştürüyor.

■ On 6 April 1994, the airplane of the Rwandan President, Juvénal Habyarimana, was hit by two missiles as it tried to land. This event signaled the beginning of the most brutal genocide since the end of the Cold War. In the months of April, May and June 1994, the Central African state murdered an estimated 800,000 to 1,000,000 of its Tutsi minority and thousands of moderate Hutus. The tools used to humiliate and kill people of all ages and genders were simple: machetes, sticks, and a few guns. Indeed, the most powerful instrument of the genocide was the "Radio-Télévision Libre des Mille Collines" (RTLM).

If someone were looking for simple and effective means to prevent the genocide in Rwanda, wrote the US-American journalist Philip Gourevitch, the radio station RTLM would have been a good place to start. With unspeakable cynicism, the staff of the popular station had been preparing the genocide like an election campaign for months.
The program consisted of pop music, riveting sports coverage, political communiqués, and remarkably hateful calls to murder. The newest Congolese music and the most aggressive racial analyses were combined into a dreary few-square-meter laboratory of racist ideology.
The project *Hate Radio* returns RTLM to the airways in a reconstructed backdrop that remains faithful to the original – survivors of the genocide are standing on stage.
Central to the project is the replay of an RTLM show, run by its hosts - three Hutu extremists and the white Italian-Belgian Georges Ruggiu. How racism functions, how human beings are "talked out of" their humanity - an instillation reconstructed by the author and director Milo Rau from documents and witness statements provides the answers to these questions so that people can feel and experience these happenings for themselves.
During performances, the walls of the radio studio, which were built to match the original, turn into projection surfaces for a complex video installation with the selected stories of former perpetrators and victims. Here, the audience is confronted with the consequences of racist mind-sets. In doing so, *Hate Radio* demands that audience members be observers at the centre of the inner circle, at the centre of racist thought so to speak. Simultaneously it makes them the suffering witnesses of its destructive and inex-tinguishable consequences. ■

© DANIEL SEIFFERT

© DANIEL SEIFFERT

BİYOGRAFİ Çalışmalarını İsviçre ve Almanya'da sürdüren IIPM (International Institute of Political Murder), 2007'de yönetmen ve yazar Milo Rau tarafından; tiyatro yeniden yapımları, kampanya ve film projeleri gerçekleştirmek üzere kuruldu. Yapımları uluslararası alanda büyük bir popülerlik kazanan IIPM'in, yeni belgesel tarzı, siyasi sanatın estetik bir biçimde yoğunlaştırılmış bir hali olarak kabul gördü. Son birkaç yıl içinde IIPM, Çavuşesku'ların idamı *(The Last Hours of Elena and Nicolae Ceausescu)*, Ruanda'daki soykırımı konu eden *(Nefret Radyosu)* ve Norveçli terörist Anders B. Breivik gibi konuları ele alan birçok gösteri sahneledi. İsviçre parlamentosunda yabancıların oy verme hakkının kabul edilmesi için çabalayan performanslar *(City of Change)* sergiledi ve her biri günler süren, duruşma formatında *(The Moscow Trials ve The Zurich Trials)* yepyeni bir tiyatro tarzı geliştirdi. IIPM'in sanat dünyasının sınırlarını aşıp tartışmalara yol açan filmleri, video yerleştirmeleri, performansları ve yeniden canlandırmaları bugün 30'u aşkın ülkede görülebilir. *Le Monde*'un "son derece etkileyici" bulduğu *Nefret Radyosu* adlı yeniden canlandırmaların Tokyo'daki Dünya Tiyatro Festivali, Barselona'daki Grec Festivali ve Avignon Festivali'ndeki gösterimleri coşkuyla karşılandı. 2014 tarihli yapım, War Blinded Audio Play Ödülü'nü aldı.
Basler Zeitung; pek çok kez sahnelenmiş ve saldırıların gerçekleştiği yerler olan Brüksel'deki Avrupa Parlamentosu ve Oslo'da sahnelenecek olan *Breivik's Statement* için "belgesel tarzıyla bundan daha kışkırtıcı olmak imkânsız" diye yazmıştı. *The Moscow Trials,* Rus yetkililerin baskınına uğradı ve IIPM'in direktörü Milo Rau'nun ülkeye girişi yasaklandı. 2014 tarihli, isyan ve politik müdahaleyi ele alıp 21. yüzyılda insanlığın halini sorgulayan *The Civil Wars,* Fransız ve Belçika basını tarafından "son derece dokunaklı bir başyapıt" olarak değerlendirildi.
Yerinde çekilen ve üç gün süren bir duruşma boyunca Doğu Kongo'nun durumuna ışık tutan *The Congo Tribunal* adlı film Milo Rau ve IIPM'in 50. uzun metrajlı filmi. Bugüne kadar altı milyon insanın kurban olduğu Doğu Kongo, Great Lakes bölgesinde neredeyse 20 yıldır süren savaşın nedenlerini aradığı filmin prömiyeri 2016 sonbaharında gerçekleştirilecek.
IIPM'in sanat yönetmeni olan Milo Rau; İsviçre Tiyatro Ödülü, *Nefret Radyosu* ile Hörspielpreis der Kriegsblinden, *The Moscow Trials* ile Almanya Film Festivali'nin Jüri Özel Ödülü ve *The Civil Wars* ile de Almanya "Politik im Freien Theater" Tiyatro Trienali'nin Jür Büyük Ödülü'nü aldı. *The Civil Wars* aynı zamanda Hollanda ve Belçika'daki Flaman bölgesinde 2014–2015 sezonunun en iyi oyunlarından biri seçildi.

BIOGRAPHY The IIPM (International Institute of Political Murder) based in Switzerland and Germany, was founded in 2007 by director and author Milo Rau for the production and international realisation of its theatrical re-enactments, campaigns and films. IIPM productions to date have enjoyed great international popularity and rep-resent a new, documentary-style, aesthetically condensed form of political art.
Over the last few years, the IIPM has staged several shows dealing with issues like the execution of the Ceausescus *(The Last Hours of Elena and Nicolae Ceausescu)*, the Rwandan genocide *(Hate Radio)* and the Norwegian terrorist Anders B. Breivik *(Breivik's Statement)*. It has also staged theatre performances which fought tooth and nail to have foreign voting rights discussed in Swiss parliament *(City of Change)* and brought into being a completely new style of theatre in the form of judicial shows *(The Moscow Trials* and *The Zurich Trials)*, both lasting several days. Accompanied by debates, held both within the art world and far beyond, the films, video installations, performances and re-enactments produced by the IIPM can currently be seen in over 30 countries worldwide. The most recent showings of the "deeply moving" *(Le Monde)* re-enactment *Hate Radio* at the

World Theater Festival in Tokyo, the Grec Festival in Barcelona and the Festival d'Avignon were given euphoric receptions. The eponymous 2014 radio play was awarded with the renowned War Blinded Au-dio Play Prize.

"It's practically impossible to provoke more through documentary theatre", wrote the *Basler Zeitung* in reference to Milo Rau's lecture/performance *Breivik's Statement*, which, after already making numerous stops along its way, are scheduled to be per-formed in the EU Parliament in Brussels and in Oslo, the place of the attacks. The production of *The Moscow Trials* resulted in a raid by the Russian authorities and in the director of the IIPM, Milo Rau, being prohibited from entering the country.

On the occasion of its advance showing at the 2014 Kunsten-festival in Brussels, Milo Rau's latest theatrical production through the IIPM, *The Civil Wars*, dealing with the premises of revolt and political engagement, was lauded by the French and Belgian Press as a "deeply moving masterpiece" *(La Libre)*. In it, the play's ac-tors question the human condition at the start of the 21st century given the course their own, winding biographies have taken. The world premiere takes place on 27 August as part of the Zürcher Theater Spektakel.

The on-location film *The Congo Tribunal*, now the fifth fea-ture-length cinema production of Milo Rau / IIPM, shines a light both on the eastern Congo and, as part of a three-day tribunal, on the reasons why war has raged in the Great Lakes region for al-most 20 years; A war to which up to six million people have fallen victim to date. Its international premiere will take place in the au-tumn of 2016.

Artistic Director of the IIPM, Milo Rau, received the Swiss Theatre Price, the Hörspielpreis der Kriegsblinden (for *Hate Radio*), the Special Jury Price of the German Film Festival (for *The Moscow Trials*) and the Great Jury Price of the German Theatre Trienale Festival "Politik im Freien Theater" (for *The Civil Wars*). *The Civil Wars* was also chosen as one of the best plays in the Netherlands and Flanders in 2014–2015.

KAHRAMANIN EL KİTABI
HERO'S HANDBOOK

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
TALİMHANE TİYATROSU, ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

Yazan Written by
İlhami Algör

Uyarlayan ve Yöneten Adapted & Directed by
Şule Ateş

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director
Tanju Girişken

Dijital Tasarım Digital Design
Ekmel Ertan, inSitu

Işık Tasarımı Light Design
Yüksel Aymaz

Reji Asistanı Regie Assistant
Bengisu Çağlayan

Oynayan Performer
Deniz Celiloğlu

Teşekkürler Thanks to: ikincikat, SALT Galata, Alt, İletişim Yayınları

TALİMHANE TİYATROSU

15 MAYIS MAY
PA. SU. 18.00

16 MAYIS MAY
PT. MO. 20.30

17 MAYIS MAY
SA. TU. 20.30

Yaklaşık 70' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 70'; no intermission.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

"Dünyanın bütün Kızılderilileri yenilir, Spartaküs kaybeder; gün batarken sararır, kuşlar döner, Sadri Alışık denen hergele, her filminde ağlardı. O ağladıkça ben de ağlardım. Ağladıkça Sadri'ye kıl kapar, gıcık olurdum. Üçüncü şahıs olarak kalışına, hep gidici kadınları sevişine, bu gidiciliklerin bir mecburiyet gibi duruşuna, Sadri'nin bu mecburiyetlere, giden kişinin özgürlüğü olarak bakıp, ona ihanet etmemek için kendine ihanet edişine..."
— *İlhami Algör*

■ *Kahramanın El Kitabı*, İlhami Algör'ün *Albayım Beni Nezahat ile Evlendir* ve *Fakat Müzeyyen Bu Derin Bir Tutku* isimli romanlarından yapılan bir sahne uyarlaması. Metin, bir erkeğin, "kahraman" imgesinin peşinde, İstanbul sokaklarında yaptığı zihinsel yolculuğu son derece kıvrak ve eğlenceli bir dille anlatır. Hikâyenin anlatıcısı, kendi hikâyesinin kahramanı olmayı istemekte, kahramanı olacağı hikâyeyi bulmak için de İstanbul sokaklarında zihinsel bir yolculuk yapmaktadır.
Zihnindeki İstanbul'da, çocukluğunun tarihi mekânlarında geçen bu yolculuk sırasında Usta, Maskeli Kedi, Kılı Kırk Yaran,

Sarışın, Sadri Alışık gibi hayali kahramanlarla karşılaşır. Bu karakterler bazen toplumsal belleğimizde yer etmiş tipolojiler, bazen de tanıdık popüler imgelerdir ve bizi, İstanbul'un bilindik mekânlarına olduğu kadar, aşina bir geçmişe de yolculuğa sürüklerler. Bu eğlenceli anlatı, seyirciyi siyah beyaz filmler döneminin naif ve tanıdık dünyasında gezdirirken, bir yandan da bu filmlerin imgeleriyle büyümüş bir kuşağın zihnindeki, "kahraman erkek" imgesini sorgular.
Hikâye kahramanı Galata'nın çatılarında dolaşır, güneş batarken zıplayıp Karaköy rıhtımına iner ve Tophane'deki kahvede soluklanır. *Yalnızlar Rıhtımı* filminin gazino sahnesine sızar ve bir köşeden, Çolpan İlhan'ın söylediği tangoyu dinler. Sadri Alışık olur, Yıldız'ı alır, küçük bir sahil kasabasına taşınır. Pembe panjurlu bir evde, onunla birlikte yaşlanır. Her şey mümkündür, çünkü her şey anlatıcının anlattığı "hikâye zamanında" yaşanmaktadır. Oyun, aynı zamanda, hikâye anlatıcılığı ve meddah geleneğimize bugünden bir bakışı ve bir araştırmayı da hedefliyor: Yüz yıl önce seyircinin meddah hikâyelerinden aldığı keyfi, bu gün tekrar üretmenin yolu nedir? Geleneksel bir form, geleneksel olanla bağını koparmadan, aynı zamanda güncel olabilir mi? Dünün ve bu günün kültürel kodları, çağdaş bir gösterim formu içinde buluşabilir mi? Oyunumuz, aynı zamanda bu soruların yanıtlarını da araştırmaktadır.

"I never wanted it to happen this way but it always did. All the Indians in the world are defeated, Spartacus loses; the light dims at sunset, birds return, that rascal called Sadri Alışık cries in all of his movies. As he cried, so did I. I cried with him, and was irritated and annoyed at Sadri at the same time. The way he remains the third person, that he always loves the women who are bound to leave, that there's seemingly no other choice but separation, that Sadri views these departures as her personal freedom and betrays himself in order to not betray her..."
— *İlhami Algör*

■ *Hero's Handbook* is a theatrical adaptation of İlhami Algör's novels *Colonel, Marry Me to Nezahat* and *But Müzeyyen, This is a Deep Passion*. The script tells the story of a man's mental journey, in pursuit of his "hero" image through the streets of İstanbul, in a witty and entertaining language. The narrator of the story yearns to be the hero of his own story and embarks on a journey through the streets of İstanbul in order to find the story he'd be the hero of.
In his mind's İstanbul, during his journey through the historical places of his childhood, he encounters imaginary heroes like the Master, Masked Cat, Hair Splitter, Blondie and Sadri Alışık. These characters, that are sometimes typologies dwelling in our collective memory and sometimes well-known popular images, take us on a journey through the accustomed sites of İstanbul as well as towards a familiar past. As this lighthearted narrative gives the viewer a tour around the innocent and familiar world of black and white movies era, it also questions the "heroic male" image in the minds of a generation that grew up with these movies.
The hero of the story, walks around on the roofs of Galata, jumps down to Karaköy pier as the sun goes down and takes a breather in a coffehouse in Tophane. He sneaks into the music hall scene from the movie *Yalnızlar Rıhtımı* (*Pier of Loners*) and listens to the tango sung by Çolpan İlhan. He becomes Sadri Alışık, takes Yıldız by the hand and settles in a small coastal town. In a home with pink window shutters, he grows old with her. Anything is possible because everything goes on in the narrators "story time".
The play aims to view our traditions of storytelling and "meddahlık" from todays perspective and also explore some questions: How can the joy viewers took from meddah stories a hundred years ago, be produced today? Is it possible for a traditional form, to remain true to it's traditional heritage and be contemporary at the same time? Can the cultural codes of the past and present come together in a contemporary stage performance? Our play also seeks the answers to these questions. ■

BİYOGRAFİ DTCF Tiyatro Bölümü mezunu olan Şule Ateş, 2004 yılından bu yana dans, hareket ve müzik ağırlıklı olarak, farklı sanat disiplinlerini bir arada kullandığı, kültürel araştırmaya dayalı gösteriler sahneliyor. 2004 yılında Diyarbakır Tiyatro Festivali'nde sergilenmek üzere Murathan Mungan'ın *Kasım ile Nasır* isimli öyküsünü sahneye uyarlayan ve Diyarbakır Sanat Merkezi'nde sahneleyen sanatçı, 2006 yılında ise Roman kültürünü araştırdığı *Uzun Yol: Türkiyeli Romanlar Hakkında Belgesel Oyun* isimli gösteriyi Roman müzisyen ve dansçılarla sahneledi. 2007–2009 arasında T.S. Elliot'un şiirlerinden altı kadın oyuncuyla hazırladığı performans, *Vakit Tamam Beyler* ismiyle sahnelendi. 2010'da ise Alevi kültürü ve inancını video, dans ve müzik üzerinden anlattığı, *Tevhid/ Oneness- Alevi İnancı Üzerine Güncel Bir Performans* isimli gösteriyi sergiledi. Sanatçı, aynı zamanda 2008'den beri, GeçicİlişgaL isimli "kamusal alanda performans" etkinliğinin de küratörlüğünü yapmaktadır.

BIOGRAPHY DTCF Department of Theatre graduate Şule Ateş has been staging dance, motion and music oriented performances based on cultural research since 2004. In 20014 she adapted and performed Murathan Mungan's short story *Kasım and Nasır* for the Diyarbakır Theatre Festival. Ateş produced *Long Road: A Documentary Play on The Romanies in Turkey* with Romani musicians and dancers in 2006. Between the years 2007–2009, she produced a performance adapted from T.S. Elliot poems with six actresses, it was staged under the name *Time Is Up Guys (Vakit Tamam Beyler)*. In 2010 she performed *Oneness-A Contemporary Performance on Alawi Faith* in which she conveys the Alawi culture and faith through dance and music. The artist has also been curating GeçicİlişgaL, an event of "performances in public space" since 2008.

© REZA GHAZIANI

HER GÜN BİRAZ DAHA
HAM HAVÂYI

SHIEVEH THEATER GROUP

Yöneten Directed by
Afsaneh Mahian
Yazan Author
Mahin Sadri
Sahne, Işık ve Kostüm Tasarımı Set, Light & Costume Design
Manouchehr Shoja
Müzik Music
Mohammad Reza Jadidi
Yönetmen Asistanı ve Prodüksiyon Yöneticisi
Director's Assistant & Production Manager
Mohammad Reza Hosseinzadeh
Sahne Amiri ve Üstyazı Operatörü
Stage Manager & Surtitle Operator
Negar Nobakht
Oynayanlar Performers
Setareh Eskandari, Elham Korda, Baran Kosari

Oyun Sonrası After the Play: ***Afsaneh Mahian*** *ile söyleşi*
Q&A with ***Afsaneh Mahian*** *(17 Mayıs May)*

UNIQ HALL, UNIQ ISTANBUL
17 MAYIS MAY
SA. TU. 20.30
18 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30
Yaklaşık 100' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 100'; no intermission.
Farsça; Türkçe üstyazılı.
Persian with Turkish surtitles.
Biletler Tickets 100, 80, 60 TL
Öğrenci Student 40 TL

■ Yazar Mahin Sadri ve yönetmen Afsaneh Mahian, gerçek hayat hikâyelerinden esinlenerek sahneledikleri *Her Gün Biraz Daha*'da, seyirciye; üç İranlı kadının gerçek hayat hikâyesi aracılığıyla İran'ın son 30 yıllık tarihinden bir kesit sunuyorlar. Evrensel ve insani boyutlardaki hikâyelerini önyargısız bir biçimde paylaşan bu kadınlar, bir yandan seyirciyle sırlarını paylaşarak ruhlarının derinliklerini açığa çıkarırken, öte yandan devrimden sonra İran toplumunda baş gösteren çelişkileri, özellikle de kadın-erkek ilişkilerine dair olanları, tüm çıplaklığıyla sergiliyorlar.
İran-Irak Savaşı esnasında ölen savaş pilotu ve ulusal kahraman Abbas Doran'ın dul kalmış eşi Mahnaz Dalir Royfard; İranlı ünlü bir futbolcunun metresi Shahla Jahed ve Himalayalara yaptığı bir gezi esnasında hayatını kaybeden meşhur kadın dağcı Leyla Esfandyari... *Her Gün Biraz Daha*; İranlı bu üç kadının hayatına dair gerçeklerden oluşan eşsiz bir belgesel tiyatro örneği ve

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
UNIQ İstanbul

© REZA GHAZIANI

© REZA GHAZIANI

© REZA GHAZIANI

© REZA GHAZIANI

sadece bireysel hayatlara değil aynı zamanda İran gibi çelişkili toplumların gerçeklerine de şahitlik ediyor.
İran'ın en iyi savaş pilotlarından biri olarak kabul edilen ve 1982'de İran-Irak Savaşı'ndaki bir muharebe esnasında kaybolan Abbas Doran'ın dul eşi Mahnaz Dalir Royfard, önce çok sevdiği ama çok da erken kaybettiği genç kocası ile geçirdiği mutlu ancak kısa süren yılların hikâyesini anlatıyor. Sonra da kocası olmadan, oğulları ile yalnız başına ve bir kahramanın gölgesinde yaşamayı nasıl öğrendiğini...
Ergenlik çağında âşık olduğu ünlü bir futbolcunun daha sonra metresi olan Shahla Jahed; büyük aşkı ile hayatının sonraki bir döneminde yeniden karşılaştıklarında, birlikte birkaç yıl sürecek gizli kapaklı bir hayata nasıl başladıklarını anlatıyor. Âşık olduğu adamın karısını öldürdüğünü itiraf eden Shahla'nın; cinayetten suçlu bulunarak ölüm cezasına çarptırıldığını öğreniyoruz, ancak sekiz yıl süren davanın sonunda gerçeğin hâlâ kimse tarafından bilinmediğini de...
İran'ın bütün zirvelerine ve dünyanın en yüksek dağlarının bazılarına tırmanmış olan İranlı ünlü dağcı ve mağara bilimci Leyla Esfandyari ise geçmişini, dindar ve geleneksel ailesinin üzerinde yarattığı baskıları ve ardından ailesini terk edip, 30'lu yaşlarında dağcılığı keşfederek kendisini nasıl özgürleştirdiğini anlatıyor. Hayatının merkezine dağcılığı oturtan, bir tırmanış esnasında öldükten sonra cesedi vasiyeti doğrultusunda sonsuza kadar barış içinde dünyanın tepesinde bırakılan Esfandyari; İran'da kadınların kendilerini kanıtlayabilmeleri, sınırlarını aşabilmeleri ve her şeye meydan okuyarak tutkularının peşinden gitmeye cesaret edebilmeleri için mükemmel bir örnek teşkil ediyor.

İran toplumunun farklı yüzlerini açığa çıkaran bu üç kadın, "örnek kadın" ve "eş"ler... Ancak onlar, bu örnek olma haline karşın; kendilerine biçilmiş çerçevenin ve sınırların içine sığamazlar, toplumun önlerine çıkardığı engellere rağmen her şeyi göze alarak kendi hedeflerine ulaşmaya çalışırlar. Oyunun Farsça adı olan Ham Havâyi dağcılığa, insan bedeninin atmosferdeki değişikliklere kendini adapte etmesine referans veriyor, tıpkı bu kadınların değişen koşullara karşı ayakta kalabilmek için gösterdikleri uyum ve uyumsuzluk gibi...
Sahnede, seyirciyle tutku ve acılarını, hayallerini ve hayatta kalma taktiklerini paylaşan kadınlar ve sahne üzerinde görünmeseler de her zaman bu kadınların hayatları üzerinde büyük etkileri olmuş erkekler var. Daracık bir mutfakta günlük angaryalarıyla meşgul, koyu renk giyinmiş bu üç İranlı kadının hikâye anlatıcılığı keskin ve etkili; bugünün İran'ına dair dokunaklı ve şiddetli olduğu kadar sürprizlerle de dolu kesitler sunuyor seyirciye.
İran'da özellikle halk ve basın tarafından büyük ilgiyle karşılanıp ödüller alan, Paris'in en önemli tiyatro festivali Festival D'Automne ve gösterimlerinin biletleri çok önceden tükenen Brüksel'in en prestijli sahnesi Bozar'da sahne almış olan *Her Gün Biraz Daha*, hız kesmeden festivale konuk oluyor.

■ Author Mahin Sadri and director Afsaneh Mahian offer us a glimpse of the last three decades in Iran through the real-life stories of three Iranian women with *Ham Havâyi* (A Bit More Everyday). Sharing their universal and humane stories without any prejudice, these women not only reveal the depths of their souls by giving away their secrets to the audience, but also the contradictions, especially those concerning male-female relationships, that have come to fore after the revolution in the Iranian society.
Mahnaz Dalir Royfard, the widowed wife of war pilot and national hero Abbas Doran who died during the Iran-Iraq war... Shahla Jahed, mistress of a famous Iranian soccer player... and Leyla Esfandyari, the famous female mountaineer who died during her trip to the Himalayas... *Ham Havâyi* is an unparalleled documentary theatre based on the real lives of these three women and it further provides a testimony to the realities of contradicting societies like Iran.
Mahnaz Dalir Royfard, the widowed wife of Abbas Doran who was one of the best war pilots of Iran and who was lost during a battle during the Iran-Iraq war in 1982, first tells us about the happy but short-lived years with her husband whom she loved dearly and lost before his time. Then she continues with the story of her later years during which she learned how to live under the shadow of a hero... without her husband and with her sons, alone...
Shahla Jahed tells the story of her secret love story with a soccer player whom she fell in love with during her teenage years and became lovers with after meeting at a later period of her life. We learn that Shahla confessed to the murder of her lover's wife and was sentenced to death. But we also learn that the truth is still unknown to anyone after eight years...
As for Leyla Esfandyari, famous Iranian mountaineer and speleologist, who climbed up the highest peaks of Iran and some of the highest in the world, she tells us about her past, the pressure her pious and traditional family put on her and then how she left them and liberated herself after discovering mountaineering in her 30s. Mountaineering was her passion and when she died during a climbing trip, her corpse was left at the top of the world as per her will. Esfandyari stands as a perfect example for Iranian women who want to prove themselves, cross their boundaries and follow their ambitions.
The three women in *Ham Havâyi* represent and reveal different facets of the Iranian society; they are examples, they are wives. However, they cannot fit in the picture which was deemed suitable for them, despite their exemplary status. They struggle to reach their goals despite all the obstacles the society brings against them. The Farsi title of the play, *Ham Havâyi* refers to mountaineering, human body's adapting itself to atmospheric changes. Just like these women who adapt to or stand against the changing conditions. There are women who share their passions and pain, dreams and survival tactics on the stage, as well as the men who are not present there but who had great influence on these women. Gathered in a tiny kitchen, dressed in dark clothes and busy with their daily chores, these three Iranian women's story-telling is sharp and effective; it presents sections of their loves to us, be they touching, horrifying or filled with surprises... *Ham Havâyi* was very well received by the public and press and granted awards in Iran. It was a sold-out performance at Paris's most important theatrical event Festival d'Automne and found itself a stage at Brussles's most prestigious venue Bozar. Now it comes to Istanbul. ■

KARGALAR | Müzikli Oyun | SERENCAMA QIJIKAN | Lîstika Bi Muzîk
THE CROW | Play with Music

ŞERMOLA PERFORMANS

Nivîskar Yazan Written by
Mîrza Metin

Derhêner Yöneten Directed by
Mîrza Metin, Berfîn Zenderlioğlu

Dramaturji Dramaturgy
Berfîn Zenderlioğlu, Fatma Onat

Koreografi ve Müzik Choreography & Music
Arjen Brusk

Perwerdekarê Reqsê Dans Eğitmeni Dance Trainer
Arjen Brusk

Perwedekarê Erbaneyê Erbane Eğitmeni Erbane Trainer
Vulkan Alp

Sêwirînera Ronahiyê Işık Tasarımı Light Design
Alev Topal

Sêwirînera Cilûbergê Kostüm Tasarımı Costume Design
Hale İşsever

Sêwirînera Dikê Sahne Tasarımı Stage Design
Beril Özkoçak

Orkestra Orchestra
Vulkan Alp (Perküsyon Percussion), **Koray Tarhan** (Didgeridoo), **Arjen Brûsk** (Askı davul)

Lîstikvan Oynayanlar Performers
Berfîn Zenderlioğlu, Özlem Taş, Nagihan Gürkan, Alan Ciwan, Mensur Zîrek, Sadin Yeşiltaş, Bayhan Ekici, Deniz Sal, Xoser Rayîrwan, Ertürk Erkek

MODA SAHNESİ

18 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30

19 MAYIS MAY
PE. TH. 15.00

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.
Kürtçe; Türkçe ve İngilizce üstyazılı.
Kurdish; with Turkish and English surtitles.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

Viranede Karga Olmak

■ Bir tiyatro topluluğundan, kente göz kulak olan Kal'dan, kılıktan kılığa giren cinlerden ve en çok da gidenlerden, gitmek zorunda kalanlardan söz eder bu oyun. Klamlar, stranlar duyulur, vurmalıların sesi işitildikçe oyun da, halay da büyür.
Yıkıntılar yığınlar oluşturmazdan evvel, düğünleri ve oyunları olan bir yer vardır dünya üzerinde. Renklerden, seslerden ve mevsimlerden beslenen Kızıl Şehir'dir o yerin adı. Gözü oyulmadan az evvel, ateşinde oyunların oynandığı bir şehirdir burası. Vaktiyle kuşların dilediği gibi uçtuğu ve insan sesinden güç alan hayvanların yaşadığı bu şehrin misafirleridir, seyircisini arayan bir tiyatro topluluğu olan Kargalar.
Kargalar geldikleri bu yerde, gidenlerin dönmesini bekleyen Kal ile karşılaşırlar. Kal, yaşlı ve yalnızdır, aklı gidenlerde kalmıştır. Eksiğini anlatarak tamamlamaya, dinledikçe eksilmeye, anlattıkça tamamlanmaya başlar. Nice dengbêjler, çîrokbêjler, âşıklar, âlimler, rozehanlar ve meddahlar dinlemiştir. Seyircisini arayan kumpanyanın da karşılayanıdır. Bitti, artık nefes alamaz denilen yerde Kal'ın beslediği umudu vardır, Kargalar'a da uzatır beslediğinden. Onların da içine biten oyunu başlatmak, sönen ateşi yeniden yakmak isteği düşürür.

Seyircisini arayan topluluğun arasında oynamak, anlatmak isteği tarifsiz olanlar vardır. Bir yandan kendi oyunlarını kurmaya çabalarlar. Anlatıldıkça anlamaya, oynadıkça duymaya, dinledikçe görmeye başlarlar Kızıl Şehir'i. Gidenlerin döneceği umudunu büyütürler bir yandan. Yıkıntılar arasından hayat çıkarmanın zorluğunu bile bile umut ederler, hayatta olduklarını hissetmek için kurarlar oyunlarını. Tiyatrosunu yaptıkları şeyle, gerçeğini yaşadıkları şehrin arasında bir nefeslik alan bulurlar kendilerine. "En iyisi oyun oynamak!"tır o alan içinde.
Bir tiyatro topluluğundan, kente göz kulak olan Kal'dan, kılıktan kılığa giren cinlerden ve en çok da gidenlerden, gitmek zorunda kalanlardan söz eder bu oyun. Klamlar, stranlar duyulur, vurmalıların sesi işitildikçe oyun da, halay da büyür. Kürtçe oynanacak oyunun koreografisi ve müzikleri, metnin hissettirdiği atmosferden hareketle üretilmekte. Oyun için hazırlanan kostüm ve masklar, bir distopyanın içinde bile umudu bulabilenlerin ruh halini yansıtmak derdinde. Bu üretim bir yanıyla, virane bir kentin, gidenlerin elbet döneceğine olan inancından alıyor gücünü. Bağımsız tiyatro topluluklarının çok da alışık olmadığı kalabalık bir oyuncu kadrosuyla sahnelenecek olan *Kargalar*, Şermola Performans'ın İstanbul Tiyatro Festivali için hazırladığı ilk yapım.

Being a Crow in the Ruins

■ Before the heaps of rubble, there was a place on this world with weddings and games. A place nourished by colors, sounds and seasons, the place was called Crimson City. Games were played in the bonfires of this city, just before it was laid to waste. Crows, a theatre company seeking its audience, are guests in this city where once birds flew freely and animals found strength in human voices.
The Crows arrive at this place and encounter Kal, a man waiting for the return of those who left. Kal is old and alone, he is preoccupied with the thought of those who left. He starts to fill his incompleteness by recounting, unloads by listening, becomes whole by narrating. He has listened to so many dengbêjs, çîrokbejs, âşıks, âlims, rozehans and meddahs.
He is also the greeter of the company seeking its audience. Where it's said that there's no signs of life, that all is over, Kal still nurtures hope and he passes some on to the Crows. He rekindles their desire to restart the game that is over, to revive the fire that had been extinguished.
Within the company that seeks its audience, there are some that have an unquenchable desire to play, to narrate. So, they try to set up their own plays. They start to see the Crimson City as they listen, start to hear it as they play, understand it as it is being told. As they do so, their hope of those who left returning, grows. Although they know how hard it is to make a living among the ruins, they continue to hope. They stage their plays to feel alive again. They find a breathing space between what they produce on stage and the reality of the city. "It's best to stage plays!" within that space.
This play tells the story of a theatre company, of Kal who watches over the city, of djinns that change disguises and above of all, it tells the story of those who left, those who had to leave. Klams, strans are heard, and as the sounds of percussions grow, so does the halay.
The choreography and musical arrangement of *The Crows*, which is performed in Kurdish, is created based on the atmosphere the script evokes. All of the costumes and masks prepared for the play aim to reflect the moods of those who can find hope, even in a dystopia. This production, in part, draws its strength from the ruined city's belief that those who left it, shall undoubtedly return. *The Crows* will be performed with a large group of actors. It is the first production prepared by Şermola Performans for the Istanbul Theatre Festival. ■

BİYOGRAFİ Şermola Performans, Destar Tiyatro adıyla, Mîrza Metin ve Berfîn Zenderlioğlu tarafından 2008'de kuruldu. 2010'da Şermola Performans adlı sahneyi kurarak yerleşik düzene geçti. *Qeşmerên Apoletî, Reşê Şevê, Cerb, Bûka Lekî, Disko 5 No'lu, Antîgone2012, Gor ve Di Tuwaletê De* gibi Kürtçe oyunlar sahneleyen topluluk; 2014'ten beri misafir yazar, yönetmen ve oyuncuların katılımıyla *Merheba, Çêna Dengizî* ve *Dil Kuşu* gibi Türkçe oyunlar da sahnelemeye başladı. 2011'de NTVmsnbc tarafından "Yılın En İyi Beş Oyunu"ndan biri olarak seçilen *Disko 5 No'*lu oyunuyla, 2012'de XII. Direklerarası Seyirci Ödülleri'nde "En İyi Tek Kişilik Prodüksiyon", Tiyatro Tiyatro Dergisi Ödülleri'nde "Yılın Erkek Oyuncusu" ve 2014'te *Gor* adlı oyunla XIV. Direklerarası Seyirci Ödülleri'nde "Özgün Oyun" gibi ödüller alan topluluk, 2016 yılı itibarıyla yolculuğunu Şermola Performans adıyla sürdürecek.

BIOGRAPHY Şermola Performance, was founded by Mîrza Metin and Berfîn Zenderlioğlu in 2008 under the name Destar Theatre. The company produced plays such as *Qeşmerên Apoletî, Reşê Şevê, Cerb, Bûka Lekî, Disko 5 No'lu, Antîgone2012, Gor and Di Tuwaletê De* in Kurdish. The company, with the contributions of guest playwrights, directors and actors started staging plays such as *Merheba, Çêna Dengizî* and *Dil Kuşu* in Turkish. *Disko 5 No'*lu has been awarded; by NTVmsnbc in 2011 for being one of "The Best 5 Plays of the Year," the XII. Direklerarası Audience Awards for "The Best One Man Production" and Tiyatro Tiyatro Magazine Awards for "The Best Male Actor of the Year." They have received the "Special Awards" at XIV. Direklerarası Audience Awards in 2014 for their play *Gor*. As of 2016, the company is going to continue its journey under the name of Şermola Performance.

Yeni Dalga: KUVAYI MİLLİYE DESTANI
New Wave: THE EPIC OF THE WAR OF INDEPENDENCE

MÜJDAT GEZEN SANAT MERKEZİ

Yazan Written by
Nâzım Hikmet Ran
Oyunlaştıran Adapted on Stage
Ali Berktay
Yöneten Directed by
Ayşe Emel Mesci
Dekor ve Kostüm Tasarımı Stage & Costume Design
Leyla Gezen
Müzik Music
Okay Temiz (Kadınlarımız: Ruhi Su)
Koreografi Choreography
Ayşe Emel Mesci
Işık Tasarımı Light Design
Ali Berktay
Oynayanlar Performers
Bahar Elden, Hande Dumlu, Yağmur Belgin Kahraman, Sera Arıman, Emir Akköse, Cihan Berk Rüzgar, Sercan İnceer, Fırat Halisdemir, İdil Trabzonlu, Neslihan Can, Orçun Oran, Oğulcan İnal, Rifat Durmuş, Ali Hikmet Kürekçi, Özgün Aytar, Sinan Çelik, Neslin Avcı, Serhat Keleş

MÜJDAT GEZEN TİYATROSU 29 EKİM SAHNESİ

18 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30

19 MAYIS MAY
PE. TH. 15.00

Yaklaşık 75' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 75'; no intermission.
Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

Şiir İle Tiyatroyu, Nâzım İle Meyerhold'u Buluşturan Bir Proje: *Kuvayı Milliye Destanı*

■ "Dörtnala gelip Uzak Asya'dan Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan bu memleket bizim." – Nâzım Hikmet Ran
Ali Berktay tarafından sahneye uyarlanıp, Ayşe Emel Mesci rejisiyle, Müjdat Gezen Kültür ve Sanat Merkezi Tiyatro Okulu bünyesindeki, Meyerhold ve Biyomekanik Atölyesi öğrencileri tarafından sahnelenecek olan *Kuvayı Milliye Destanı*, Cumhuriyet'in kuruluşuyla taçlanan Kurtuluş Savaşı'nın hiç kuşkusuz sanattaki en anlamlı ifadelerinden biri. Vsevolod Meyerhold'un tiyatrosu şiirden beslenirken, şairler de onun tiyatrosunu esin kaynağı olarak görmüşlerdi. Bu şairlerden biri de Nâzım Hikmet'ti; Ekim Devrimi'nden hemen sonra tanıştığı Meyerhold'un ve tiyatrosunun kendi şiirindeki etkilerinden birçok yazısında ve konuşmasında söz etmişti büyük usta.
Meyerhold'un 20. yüzyıl başından itibaren tiyatroda yarattığı yenilenmenin önemli dayanaklarından biri de laboratuvarlarda, stüdyolarda ve atölyelerde farklı dallardan gelme sanatçılar ve öğrencileriyle yaptığı denemelerdi. Böyle bir süreç içinde, yeni bir oyunculuk tekniği geliştirilebilmiş, bir "ansambl" oluşturulabilmişti.
Meyerhold ve biyomekanik teknik konusunda yaptığı çalışmalar ve atölye çalışmalarıyla da tanınan değerli yönetmen Ayşe Emel Mesci'nin, Müjdat Gezen Sanat Merkezi'ndeki öğrencileriyle gerçekleştirdiği bu çalışması, şiir-tiyatro, Nâzım-Meyerhold ve Meyerhold tiyatrosu-atölye çalışması gibi çeşitli etkileşim süreçlerini bir araya getirme özelliği taşıyor. Kurtuluş Savaşı'na ve Cumhuriyet'in kuruluşuna Nâzım Hikmet'in bakışı ve dizeleriyle seslenme olanağı da veren *Kuvayı Milliye Destanı*, şiir-tiyatro ilişkisinin sahnesel karşılıklarının aranması anlamında da çok değerli bir malzeme sunuyor.

A Project That Brings Together Poetry and Theatre, Nâzım and Meyerhold: *The Epic of the War of Independence*

■ "This country shaped like the head of a mare coming full gallop from far off Asia to stretch into the Mediterranean. This country is ours." – Nâzım Hikmet Ran
Adapted to the stage by Ali Berktay, directed by Ayşe Emel Mesci, performed by the students of the Meyerhold and Biomechanics Studio at Müjdat Gezen Culture And Art Center School of Theatre, *The Epic of the War of Independence* is undoubtedly one of the most meaningful representations of the War of Independence in the arts. The theatre of Vsevolod Meyerhold was fueled by poetry and poets found his theatre to be a source of inspiration. One of these poets was Nâzım Hikmet; the great master had met Meyerhold right after the October Revolution. He had, on several accounts, written and spoken of the influence the man and his theatre had on his poetry.
Meyerhold's theatrical innovations, dating from the beginning of the twentieth century, had its foundations established during the various experiments run in laboratories, studios and workshops with students and artists from different disciplines. Through this process, he was able to develop a new acting technique and create an "ensemble."
The Epic of the War of Independence will be performed by the students of Müjdat Gezen Art Center under the direction of Ayşe Emel Mesci, renowned for her studies of Meyerhold and workshops in biomechanics. The play brings together various interaction processes such as poetry-theatre, Nâzım-Meyerhold, Meyerhold's theatre-workshops, providing invaluable material through its search for the on-stage equivalents of the relationship between poetry and theatre. The play also provides the opportunity of seeing the Turkish War of Independence and the founding of the Turkish Republic through Nâzım Hikmet's perspective and verse. ■

BİYOGRAFİ Müjdat Gezen Sanat Merkezi Oyuncuları; 1991 yılında kurulan Müjdat Gezen Sanat Merkezi Konservatuvarı Tiyatro Bölümü çatısı altında 1993 yılında kuruldu. İlk olarak Leonie Ossowski'nin yazıp, Savaş Dinçel'in yönettiği *Tam Rolünün Adamı* adlı oyunuyla perdelerini açan MSM Oyuncuları bugüne dek, 2012'de *Şiddet Müzesi*, *Karakol* ve *Yansıma*; 2013'te Hades ve Persephone hikâyesi üzerinden dans tiyatrosu ve Shakespeare'den *12. Gece*; 2014'te kolektif bir çalışma olan *Nejat Dede ve Kuşları*; 2015'te Aziz Nesin'in *Bülbül Yuvası Evleri* ve Erik Chappell'in *Hırsız Var* adlı oyunlarını sahneledi. 2016 yılında festivalde sahnelenecek olan *Kuvayı Milliye Destanı* dışında, topluluk; Mehmet Baydur'un *Cumhuriyet Kızı* ve *Haldun Taner Öyküleri* provalarına da devam etmektedir.

BIOGRAPHY Müjdat Gezen Art Center Actors was established in 1993 under the Müjdat Gezen Art Center Conservatoire, Theatre Department founded in 1991. MSM Actors opened its curtains for the first time with *Tam Rolünün Adamı* written by Leonie Ossowski and directed by Savaş Dinçel. Since then they have staged; *Şiddet Müzesi, Karakol* and *Yansıma* in 2012, a dance theatre based on the story of Hades and Persephone and Shakespeare's *12th Night* in 2013, the collaborative project *Nejat Dede ve Kuşları* in 2014, *Bülbül Yuvası Evleri* by Aziz Nesin and *Theft* by Eric Chappell in 2015. In addition to *The Epic of The War Independence*, to be staged at the 20th Istanbul Theatre Festival in 2016, the company continues the rehearsals of *Cumhuriyet Kızı* by Mehmet Baydur and *Haldun Taner Stories*.

CORIOLANUS

İSTANBUL DEVLET TİYATROSU

Yazan Written by
William Shakespeare
Çeviren Translated into Turkish by
Özdemir Nutku
Koreografi ve Yöneten Choreography & Directed by
Malcolm Keith Kay
Yönetmen Yardımcısı Assistant Director
Zafer Algöz
Reji Asistanı Regie Assistant
Gülcan Zebek Kay
Koreografi Asistanı Choreography Assistant
Tamer Serkan Subaşı
İstanbul Devlet Tiyatrosu Sanat Yönetmeni Istanbul State Theatre Art Director
Zafer Kayaokay
Dramaturji Dramaturgy
Yeşim Gökçe
Dekor Tasarımı Stage Design
Behlüldane Tor

Kostüm ve Aksesuar Tasarımı Costume & Accessory Design
Medine Yavuz
Kostüm Asistanı Costume Assistant
Dila Bayrak
Film
Bahadır Abşin
Sahne Amiri Stage Manager
Zülfinaz Doğan Eşitmez
Işık Tasarımı Light Design
İ. Önder Arık
Müzik Music
Çağrı Beklen
Kondüvit Conduit
Hasret Coşkuner
Kamera Camera
Duygu Sarışın, Taygun Sungar
Slaytlar Slides
Metin Kurşova
Aksesuvarcı Properties
Barış Akbaş

Oynayanlar Performers
Tolga Evren (Caius Marcius Coriolanus), **Tansel Öngel** (Tullus Aufidius), **Zafer Algöz** (Menenius Agrippa), **Hülya Çelik** (Volumnia), **Eylem Yıldız** (Virgilia), **Aylin Zobaroğlu** (Valeria), **Özgür Yalım** (Cominius), **Cengiz Daner** (Sicinius Velutus), **Dündar Müftüoğlu** (Junius Brutus), **Deniz Akel** (Edil Aediles), **Oğuzhan Ayaz** (Titus Lartius), *Senatörler Roman Senators:* **Tamer Subaşı, Can Albayrak, Kadir Çelik, Yahya Akgün, Poyraz Deniz Cem, Levent Niş** *Askerler, Vatandaşlar ve Rahibeler Soldiers, Citizens & Sisters:* **Duygu Sarışın, Yalçın Ertürk, Ferhat Akgün, Name Önal, Kutay Şahin, Gökhan Türkal, Taygun Sungar, Mukaddes Kurmuş, Sultan Ulutaş, Onur Kurşun, Tuğba Özoğlu, Atilla Can Çelebi, Müzeyyen Durgun, Burak Berkan, Tuğçe Tanıl, Erdem Yılmaz, Çağla Budak, Tunca Soysal, Barış Çelikkol**

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

18 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30

19 MAYIS MAY
PE. TH. 18.00

Yaklaşık 155' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 155'; no intermission.
Biletler Tickets 25 TL
Öğrenci Student 15 TL

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF

■ Türkiye Cumhuriyeti Devlet Tiyatroları Müdürlüğü, 2016'da Shakespeare'in 400. ölüm yıl dönümü anısına, ölümsüz yazarın oyunlarını ülke çapında sahneye taşıyor. 400. yıl programı bağlamında; *Hamlet*, *Hamlet Makinası* ile birlikte, Zafer Kayaokay'ın genel sanat yönetmenliğini yaptığı İstanbul Devlet Tiyatrosu'nun ilk kez sahneleyeceği *Coriolanus*'u da seyirci ile buluşturmanın onurunu yaşıyoruz.

Soylu bir savaş kahramanı olan Coriolanus, suç işlemediği halde utanç verici duruma düşürülerek, politikacılar ve halk tarafından cezalandırılır. Erdemlerine saplantılı denebilecek ölçüde bağlı olan Coriolanus'un bu özelliği, "suç"unu oluşturur, ancak o yine de inandıklarını dillendirmeye devam eder. Roma'nın sözde demokrasisinin eğitimsiz ve aç halkı, başlarında güzel ama boş vaatlerde bulunan politikacılarla Coriolanus'un karşısına dizilirler. Fakat karşılarında, savaş yaralarını gösterip oy toplamak varken onları küçümseyen bir general bulurlar.

1607 yılında kaleme alındığı düşünülen *Coriolanus* tragedyası; ilk defa 1608 yılında sahnelenmiş, her ne kadar kendisinden çok daha önceki bir zamanı, MÖ 490 yılını anlatıyor olsa da, ne kendi döneminde ne de bugün "insana dair" olanı biçimleyişinin evrensel anlamı değişmiştir. Her şeye rağmen Caius Martius Coriolanus, kendisinden geriye, gittikçe tuzağın en dip köşelerine doğru yol alan bir kişilik durumunun ürkütücü tasvirini bırakabilmiştir. *Coriolanus*, müthiş bir trajedi olmasıyla beraber gücünü merkezi politik bir yapıdan alır. Politikacıların halka karşı dürüst olma ve popüler olma zorunluluğu arasındaki çatışmayı gözler önüne sererken bu noktada kaybedişleri üzerine odaklanır. Dönemin aslına uygun olarak hazırlanan oyun dekoru, sahne genişliğinin kalabalık oyuncu kadrosu tarafından etkin bir biçimde kullanabilmesi adına sahne derinliğinden faydalanılarak biçimlendirildi. Dönemin tarzı ile benzer nitelikteki kostümler ise; savaşın, iktidarı korumanın ve beklemenin normları ile şekillendirildi. *Coriolanus* tragedyası; zaman değişse bile, insanın kendisine ve etrafına yaptıklarının değişmez temellerine adanmış rejisi ile dünden kalan bir hikâyeyi bugüne de anlatmaktadır bütün acıtıcılığı ile... Ama şiirsel adaletin tiyatro sanatı aracılığı ile her zaman kulaklarımıza fısıldadığı şekliyle... Zamanın değişmeye ve değiştirebilmeye dair olanaklarının sonsuzluğunu ve kendi içindeki kötülüğü öldürmenin bir yolunun her daim mümkün kılınabileceğini hep hatırlatarak, seyircisine hep fısıldayarak...
— *Yeşim Gökçe*

■ Turkish State Theatres is producing Shakespeare's plays countrywide in 2016, in order to mark the 400th anniversary of the beloved playwrights death. For the 400th tear program, Istanbul State Theatre will be staging *Hamlet* and *Hamletmachine*, and under the General Art Direction of Zafer Kayaokay, is proud to be staging *Coriolanus* for the first time. A noble war hero, Coriolanus has been discredited through no fault of his own and been punished by politicians and the public. Coriolanus's almost obsessive adherence to his own virtues constitute his crime, yet he continues to express what he believes is true. The illiterate and starving people of Rome, led by politicians with appealing yet hollow promises, gather to confront

Coriolanus. However, instead of a vote-seeking politician ready to show his war wounds in order to gather sympathy, they find a condescending general looking down on them.
The Coriolanus tragedy, thought to have been written in 1607, was first staged in 1608. Although the play depicts events of 490 BCE, its universal theme of "being human" has not changed. Despite everything, Caius Martius Coriolanus, has left the haunting image of a man drawn increasingly deeper into a trap, one that is mostly a creation of his own personality. *Coriolanus*, although a great tragedy, draws its power from a central political structure. It reveals the conflict between politicians having to be honest to and popular with the people, focusing on the defeat taken at this critical point.
The stage and décor are designed faithful to the period and the stage area is maximized using stage depth in order to efficiently accommodate the large cast. The costumes, also faithful to the period, were designed with war and the norms power in mind.
The *Coriolanus* tragedy tells the painful and unchanging story of what man does to himself and his surroundings. Yet, through the art of theatre, poetic justice whispers... remember, time carries eternal potential to change and to be changed, a way to kill the evil within always remains a possibility, remember, it constantly whispers to its audience... ■
— *Yeşim Gökçe*

BIOGRAPHY Istanbul State Theatre boasting a staff of 275; is one of the most prominent theatres in Turkey with the number of it's audience and activities. The foundations of the Istanbul State Theatre were layed in 1969 with the opening of Istanbul Cultural Palace and with plays that came from Ankara State Theatres every week. When the Cultural Palace, during a stating of *The Cruciable* by Arthur Miller, was burned down in a fire on 27th November 1970, Istanbul State Theatre started searching for a new theatre. The Venus Movie Theatre was leased and went into service under the name Taksim Stage. The Cultural Palace was restored in 1978 and went into service under the name Atatürk Cultural Center. The same year the administrative divison of the Istanbul State Theatre was established and Istanbul State Theatre Directorate started operating. The institution continued working with a permanent staff, and produced over 234 plays from 1978 to 2007–2008. During this period Oda Theatre, Aziz Nesin Stage, Birim Theatre, Cevahir Stage, Üsküdar Tekel Stage, Üsküdar Studio Stage, Küçük Stage, Beykoz Ahmet Mithat Efendi Stage, Küçükçekmece Cennet Culture and Art Center, Bahçelievler Nurettin Topçu Cultural Center became the stages of Istanbul State Theatre. Istanbul State Theatre opened the 2015–2016 season with the recent additions of Kozyatağı Cultural Center, Beylikdüzü Cultural Center, Caddebostan Cultural Center and Kültür University Stages.

BİYOGRAFİ Toplam 275 kişilik kadroya sahip olan İstanbul Devlet Tiyatrosu; faaliyetleri ve seyirci sayısı ile Türkiye'nin en önemli tiyatrolarından biridir. 1969 yılında, o zamanki adıyla İstanbul Kültür Sarayı'nın açılmasıyla her hafta Ankara Devlet Tiyatrosu'ndan gelen oyunlarla birlikte İstanbul Devlet Tiyatrosu'nun da temelleri atıldı. Kültür Sarayı, 27 Kasım 1970 tarihinde *Cadı Kazanı* adlı oyunun gösterimi sırasında bir yangın nedeniyle harap olunca, Devlet Tiyatrosu yeni bir sahne arayışına girdi ve Taksim'deki Venüs Sineması kiralanarak Taksim Sahnesi adıyla kullanılmaya başlandı. 1978'de onarılan Kültür Sarayı, Atatürk Kültür Merkezi adıyla hizmete girdi ve Devlet Tiyatrosu'nun, idari ve bürokratik birimleri kurularak aynı yıl İstanbul Devlet Tiyatrosu Müdürlüğü faaliyete geçti. 1978–1979 sezonunda yerleşik kadro ile çalışmalarına devam eden kurum; kuruluşundan 2007–2008 sezonuna kadar toplam 234 oyun sergiledi. Bu süre içinde Oda Tiyatrosu ve Aziz Nesin Sahnesi, Birim Tiyatro, Cevahir Sahnesi, Üsküdar Tekel Sahnesi, Üsküdar Stüdyo Sahne, Küçük Sahne, Beykoz Ahmet Mithat Efendi Sahnesi, Küçükçekmece Cennet Kültür ve Sanat Merkezi, Bahçelievler Nurettin Topçu Kültür Merkezi İstanbul Devlet Tiyatrosu'nun sahneleri oldu. İstanbul Devlet Tiyatrosu 2015–2016 sezonuna, bünyesine kattığı; Kozyatağı Kültür Merkezi, Beylikdüzü Kültür Merkezi, Caddebostan Kültür Merkezi ve Kültür Üniversitesi'nde yeni açılan sahneleriyle başladı.

© SILVERBOX + REVISTA GERADOR

ZULULUZU

TEATRO PRAGA

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
SÃO LUIZ TEATRO MUNICIPAL (LISBON), THÉÂTRE DE LA VILLE (PARIS), ISTANBUL THEATRE FESTIVAL (ISTANBUL), TEATRO MUNICIPAL DO PORTO. RIVOLI. CAMPO ALEGRE (PORTO), CASA FERNANDO PESSOA (LISBON)

***Fernando Pessoa**'nın yaşamı ve yapıtlarından esinlenilmiştir.*
*Based on the life and works of **Fernando Pessoa**.*
Metin ve Yöneten Text & Direction
André e. Teodósio, Cláudia Jardim, José Maria Vieira Mendes, Pedro Zegre Penim
Müzik Direktörü Musical Direction
Xinobi
Sahne Tasarımı Set Design
João Pedro Vale, Nuno Alexandre Ferreira
Işık Tasarımı Light Design
Daniel Worm d'Assumpção
Kostüm Tasarımı Costume Design
Joana Barrios
Ses Tasarımı Sound Design
Sérgio Henriques
Oynayanlar Performers
André e. Teodósio, Cláudia Jardim, Diogo Bento, Jenny Larrue, Joana Barrios, Maryne Lanaro, Pedro Zegre Penim, Gonçalo Pereira Valves

CEVAHİR SAHNESİ

19 MAYIS MAY
PE. TH. 20.30

20 MAYIS MAY
CU. FR. 15.00

Yaklaşık 120' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 120'; no intermission.
Dünya prömiyeri. World premiere.
İngilizce, Fransızca ve Portekizce; Türkçe üstyazılı.
English, French, and Portuguese with Turkish surtitles.
Pólo Cultural Gaivotas Boavista'nın misafir sanatçı ağırlama programı desteğiyle.
Support to the artistic residency, Pólo Cultural Gaivotas Boavista.
Biletler Tickets 60 TL
Öğrenci Student 40 TL
İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

Portekiz edebiyatının en önemli ismi, Portekiz ve Lizbon'un sembolü, Batı kültürünün eserlerini yücelttiği Fernando Pessoa, gençliğinin yaklaşık on yıllık bir bölümünü Güney Afrika'da, Durban'da geçirdi. Pessoa o yıllara dair pek bir şey yazmadığından; sömürgeleştirilmiş Afrika'da geçirdiği bu gençlik yıllarının, yazarın çalışmalarında önemli bir etkisi olmamasıyla açıklanır.

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
CAMÕES INSTITUTO DA COOPERAÇÃO E DA LINGUA PORTUGAL MINISTÉRIO DOS NEGÓCIOS ESTRANGEIROS
INSTITUT FRANÇAIS PORTUGAL

© SILVERBOX + REVISTA CERADOR

© SILVERBOX + REVISTA CERADOR

■ Peki ya bu açıklama, Fernando Pessoa'nın eserleri hakkındaki bilgisinin ve Afrika'nın ne olduğuna dair belirli bir egzotik fikrin doğrulanması arayışındaki birinin gözüne takılırsa? *Zululuzu*, iki klişeyi ilişkilendirmeyi amaçlayan yeni türetilmiş bir sözcük; bir Portekiz (Luzu) ve bir Güney Afrika (Zulu) fikri. Teatro Praga, iki kültürel klişenin işbirliğinden, tiyatro kurumunun bir klişesine saldırmak için yararlanıyor: *black box*'a. *Zululuzu*'da tiyatro binası; tüm söylemlere karşı, dışlananlara, unutulan hikâyelere ve karakterlere, "bu gidişatın" kurbanlarına, kara bir duvarın önünde görünmez olanlara alan açan bir söylem için günah keçisi olarak kullanılıyor. Performans; postyapısalcı, feminist ve toplumsal cinsiyet kuramlarının söz dağarcığını alıp, kendi yaşamına uyguluyor. *Zululuzu, black box*'a karşı bir performans değildir, sadece binanın varlığını fark edip, mimarisi ve normlara uygunluğunu görünür kılmayı, en önemlisi de, Fernando Pessoa'nın yaşamı ve eserleri hakkında bir performans olan kendisine dikkat çekmeyi talep ediyor. Teatro Praga'nın *black box*'a yönelttiği obje merkezli eleştiri, modernist bir stratejinin yeniden canlandırılması olan iki katmanlı bir hareketten oluşur; her şeyi hayatta tutup böylelikle her şeyin unutulmasını engellemek.

Zululuzu "delice" bir gezinti, yeni bir kültürel estetiğin yaratımı ve fikirlerin, türlerin ve biçimlerin, *apartheid*'ının sonlandığının duyurusu, garip bir *queerizm* bildirisi, maddesiz bir cismin lehine bir manifesto, hiç kimsenin belleğinde bulunmayan ve egzotizmin endotizme dönüştüğü bir performans. Eğer Pessoa'nın yazdığı üzere, gerçekten "bütün dünyanın düşleri içimde mevcut" ise, *Zululuzu* tüm dünyayı ve sonsuzluğu istiyor.

"Ve seni yutmayacağım *black box*, aklından bile geçirme, bir kimliği ıslah edecek bir araç değilim ben, başka insanların öznelliğini kurmayı reddediyorum, bu alanı bir tanımlar hapishanesine teslim ederek onların varoluş olasılıklarını kısıtlamayı da. Mesela tiyatro ...dur, insan ...dır, inek ...tir, sensin inek! Bana önerdiğin görünürlüğü reddediyor ve seni bir çerçeve olarak istemiyorum. Derinliği olmayan kara bir arka plan, bir model ve bir örnek olmak istemiyorum. İfşa edilmeye ihtiyacım yok, maddi ve somut olmak istemiyorum.

■ Fernando Pessoa, the leading figure of Portuguese literature, a symbol of a country and of a city (Lisbon), canonized by western culture, lived part of his youth in Durban, South Africa, for almost a decade (1896–1905). Because he hardly wrote anything about those years spent in colonized Africa, it is commonly assumed that the period did not have a great influence on his work.

But what if the question is caught by the point of view of someone who is looking for the confirmation of his knowledge about the work of Fernando Pessoa and about a certain exotic idea of what Africa is?

Zululuzu is a neologism that intends to connect two clichés - an idea of Portugal (Luzu) and one of South Africa (Zulu). Teatro Praga takes advantage of the cooperation between two cultural clichés to attack a cliché of the theatrical institution: the black box. In *Zululuzu* the theatre building is used as a scapegoat for a discourse against all discourses, which claims a space for those who are left out, the forgotten stories and characters, the victims of "the ways things are," those who become invisible in front of a black wall. The performance takes hold of a post-structuralist, feminist and gender theory vocabulary and applies it to its own life. *Zululuzu* is not a performance against the black box, it is just recognizing the building, demanding visibility for its architecture and normativity, and ultimately for *Zululuzu*, a performance on the life and work of Fernando Pessoa. The object-oriented critique of the black box proposed by Teatro Praga is a revitalization of a modernist strategy, which seizes a twofold movement that keeps everything alive thus avoiding everything to fall into oblivion.

Zululuzu is a "delirious" trip, the creation of a new cultural aesthetics and the announcement of an end of the "apartheid" of ideas, genres and forms - a strange declaration of queerism, a manifesto in favour of an immaterial object, a performance that does not rest in anyone's memory and where the exoticism gives way to an endoticism. If "I have in me all the dreams of the world", as Pessoa wrote, *Zululuzu* wants the whole world and its infinity.

"And I won't swallow you, black box, don't even think about it, I am not a disciplinary instrument of a person's identity, I refuse to construct other people's subjectivity, I refuse to constraint their possibilities of existence by submitting this space to the prison of definitions – i.e. theatre is..., man is..., a cow is... you're the cow! I reject the visibility you want to offer me, I do not want you as a frame, I don't need a black background with no perspective. I don't want to be a model, an example. I do not need to be exposed, I don't want to be material and concrete." ■

BİYOGRAFİ Teatro Praga (Salgın Tiyatrosu) kendilerini armalı ve tarih sahibi bir sanatçı federasyonu olarak tarif ediyor. Biri kim olduklarını sorduğunda, soruyu başka şekilde ele almayı öneriyorlar, çünkü her bir gösteride ve geçen her gün, başka bir şey oluyorlar. Yine de yerleşik düzenle eğlenmekten ve kendi tahmin edilemezliklerini tahmin edilebilirliğin kapsamını genişletmek için bir yol olarak görmekten hoşlanıyorlar. Teatro Praga, tiyatro üzerine yapılan bir atölye çalışmasında tanışan büyük bir insan topluluğunun bir araya gelmesiyle ortaya çıktı ve o günden bu yana defalarca dönüşüm geçirdi. 2005'te Portekiz'in alternatif tiyatro sahnesinde kendilerini bir yer edindiklerinden beri önemli mekânlardan davet alıyorlar.

2005 ile 2015 yılları arasında farklı bağlamlar ve mekânlarda birçok prodüksiyonu sahneleyen topluluk, klasik tiyatroya "oyuncu" bir şekilde yaklaşarak sınırları zorladı. 2004 tarihli *Title* (bu oyunda sahte ve gerçek arasındaki çizginin nerede çekileceğini sorguladılar), 2006 tarihli *Discotheater* (geceyarısı başlayıp şafak vaktine kadar süren bu performansta virtüözite ve Wagner'in epik yapıt geleneğinin üstüne gittiler), 2007 tarihli *The Miser or The Last Party* (Molière'in ünlü oyununu yeniden yazarak, kurguyu tepetakla edip, performansı gençlikle ilgili bir gösteriye dönüştürdüler), 2008 tarihli *Turbo-Folk* (Slavoj Žižek ve Jean-Luc Godard'ın yapıtlarını temel alarak hoşgörü ve göç üzerine düşündüler) ve 2009 tarihli müzikalleri *Demo* (Amerikalı besteci Kevin Blechdom'un işbirliğiyle gerçekleştirdikleri ve Hindistan örneği üzerinden mitoloji ve ekolojiyi ti'ye alan bir gösteri) Teatro Praga'yı Portekiz'in önde gelen tiyatro topluluklarından birine dönüştürdü.

Teatro Praga, bunların ardından, çapı ve etkisi ile herkesi şaşırtan, 17. yüzyıl Restorasyon Dönemi Tiyatrosu'nu temel aldıkları ve Shakespeare ile Henry Purcell'i kullandıkları ilginç bir diptik olan iki büyük gösteriyi, *Bir Yaz Gecesi Rüyası* ve *Fırtına*'yı sahnelediler. Her ikisi de Paris'te de sahnelenen oyunlar, topluluğun büyük prodüksiyonları küçük olanlarla değişimli olarak sahneleme yaklaşımını daha da net bir şekilde ortaya koydu. Halihazırda dört kişiden oluşan topluluk üyeleri, kendilerini; yeni birlikteliklerin arayışında olan bir kolektif, farklı yaratıcılık alanlarına yer açan performanslara açık kapı bırakan bir birlik olarak görüyorlar.

Portekiz'de birçok ödül kazanan Teatro Praga; ülkenin en saygın kültür kurumları ile düzenli olarak çalışıp, Avrupa'nın belli başlı ülkeleri (İtalya, İngiltere, Almanya, Fransa, Macaristan, Slovenya, Slovakya, Polonya, Belçika, İspanya, Estonya ve Danimarka) yanı sıra İsrail ve Çin'e de uzanarak Portekizce, İngilizce, Fransızca ve hatta İbranice gösteriler sahneliyor.

Topluluk, Avrupa Prospero Ağı (Théâtre National de Bretagne, Rennes and Emilia Romagna Teatro Fondazione, Modena işbirliğiyle), MC93 (Maison de Culture de la Seine-Saint-Denis), Théâtre de la Ville'deki (Paris) Chantiers d'Europe (2013, 2014, 2015) ve Avrupa merkezli TABUROPA projesinde Alman, Polonyalı ve Belçikalı partnerler ile yer alıyor.

BIOGRAPHY Teatro Praga (Plague Theatre) define themselves as a group or federation of artists, with a coat of arms and a history. When someone asks who they are, they usually propose a rephrasing of the question, since they are something different with every show or day that passes. Still, they rejoice with the established order and find the unpredictable variations of themselves to be a way of enlarging the concept of predictability. The group was born as a result of a gathering of a large group of people that met at a theatre workshop and since then it went through several transformations, but by 2005 it had established a position in the Portuguese off-theatre scene and started to receive invitations to play at some major venues.

From 2005 to 2015 Teatro Praga produced several new performances in different contexts and spaces, playing with classical theatre expectations and trying to open borders and limits. Productions such as *Title* (2004) (in which they asked themselves where the line between fakeness and reality is to be drawn), *Discotheater* (2006) (a durational performance that started at midnight and went on until the sun rose up, where they confronted themselves with the concept of virtuosity and the Wagnerian tradition of an epical oeuvre), *The Miser or The Last Party* (2007) (a rewriting of Molière's famous play that reverted the plot and turned the performance into a show about youth), *Turbo-Folk* (2008) (a reflection on tolerance and migration based on works by Slavoj Žižek and Jean-Luc Godard), and the musical *Demo* (2009) (a collaboration with the American composer Kevin Blechdom that played with mythology and ecology taking India as its fuel) were landmarks in their itinerary towards a

recognition that has turned them into one of the major Portuguese theatre companies.
From then on Teatro Praga produced two major shows based on the idea of English 17th century Restoration Theatre, using Shakespeare and Henry Purcell for an ambitious diptych *(Midsummer's Night Dream* and *The Tempest)* that surprised for its scale and impact. Both shows were also presented in Paris. These two shows determined the company's interest in alternating performances of larger dimension with other smaller productions. The members of Teatro Praga (currently and officially four artists) see themselves as a federation that works as a collective for some productions, looks for different partnerships and leaves space for performances with different creative constellations.
Teatro Praga won several theatre awards in Portugal and regularly collaborates with the most prestigious cultural structures in the country, and has performed at festivals and theatres in several European countries (Italy, UK, Germany, France, Hungary, Slovenia, Slovakia, Poland, Belgium, Spain, Estonia and Denmark), as well as in Israel and China, performing in Portuguese, English, French and even in Hebrew...
The group emphasizes their participation on the European Prospero Network (in a cooperation with Théâtre National de Bretagne - Rennes and Emilia Romagna Teatro Fondazione - Modena), the various collaborations with MC93 (Maison de Culture de la Seine-Saint-Denis), the participation at Chantiers d'Europe 2013, 2014, 2015 at Théâtre de la Ville (Paris) and the participation in the European project TABUROPA (together with German, Polish and Belgian partners).

© ZAHID JAVALI

ÂN
THE MOMENT

Konsept, Kurgu Metni ve Yöneten Concept, Editing Text & Direction
Özen Yula

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director
Ali Haydar Çataltepe

Mekân Düzenleme Venue Setting
Ayşen Özkul

Kostüm Costumes
Başak Özdoğan

Proje Koordinatörü Project Coordinator
Nilgün Kurt

Proje Asistanı Project Assistant
Hasan Ali Yıldırım

Fotoğraf ve Video Photograph & Video
Süleyman Arda Eminçe

Oynayanlar Performers
Alper Onay, Bilge Arkaç, Can Girgin, Canan Demirli, Deniz Akgündüz, Deniz Telek, Esin Aslan, Gözde Nur Kuru, Hasan Ali Yıldırım, Hülya Erol, Kaan Songün, Kerem Kupacı, Memetcan Diper, Mehmet Selin Sağdıç, Nazan Diper, Ozan Yılmaz, Ömer Çobanoğlu, Tuğba Eskicioğlu, Zeyno Eracar

Teşekkürler Thanks to: Kadıköy Şifa Sağlık Grubu, Yeldeğirmeni Sanat Merkezi, Kadıköy Belediyesi Kültür Sosyal İşler Müdürlüğü

YELDEĞİRMENİ SANAT MERKEZİ

19 MAYIS MAY
PE. TH. 18.00-20.30

21 MAYIS MAY
CT. SA. 18.00-20.30

22 MAYIS MAY
PA. SU. 15.00-18.00

Yaklaşık 60' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 60'; no intermission.

Mekânda dolaşarak izlenecektir.
To be viewed while walking in the venue.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

■ Dünyanın büyük kentlerinden biri İstanbul.
Bu kentin tarihi bir bölgesi olan Yeldeğirmeni'nde, eski bir kilise binasının alt katında bir alan.
O alana yerleştirilmiş altı yataklı bir yoğun bakım ünitesi...
Yoğun bakım hastaları, onlarla ilgilenen doktor, hemşire ve hastabakıcılar. Sabırla zamanın geçmesini bekleyen hasta yakınları...
Hepsi, bir zamanın "mahremiyetinde" bir araya gelirler.
Bir arada olmaları tamamen rastlantısaldır. Rastlantısal

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
KADIKÖY BELEDİYESİ

olan şey anlıktır. "Ân" ise, o ânın dondurulması ve bütün zamanların ve hayatın toplamından oluşan yekpare bir ânın yaratılmasıdır.
İnsanların yıllara yayılan hikâyelerini bir geçiş ânına sığdıran 60 dakikalık bir deneyim paylaşacağız. Bu deneyimde, yoğun bakım ünitesindeki sesler, durumlar ve ışıklar, insani olanla ruhani olan iç içe sunulacak. "Ân"ın özelliği biricik ve tek olması ve bir defalığına yaşanmasıdır. Sonrası anıya dönüşür. İçinde yaşanan "ân", belli sayıda seyirci için bir mahremiyet durumuna tanık olma ânıdır.
Farklı disiplinlerden oyuncular, gerçeği arayan ve hakikate yakın duran bu yapıda, insanlığın genel durumu üzerine bir kesit sunmak için bir araya geldi. İstanbul Tiyatro Festivali'nin 20. yılı için, Özen Yula'nın kişisel, özel ve mahrem olan bir anısından yola çıkarak hazırladığı ve insanlığın genelini içeren bir âna dönüştürdüğü bu tanıklığa hoş geldiniz.

■ Istanbul is one of the largest cities in the world.
In Yeldeğirmeni, one of the city's historic regions, there's an area in the basement of an old church. Placed in that area is an intensive care unit with six beds... Intensive care patients and the people that take care of them; doctors, nurses and caregivers. Relatives that calmly wait for time to pass by... They all come together in the "privacy" of a period of time. Their being together is completely coincidental. That which is coincidental, is momentary. As for "the moment," it is a moment being frozen, and creating a unified moment that encompasses all of time and life.
We shall be sharing a 60 minute experience in which the stories of people's lives expanding several years is held in a moment of transition. During this experience, the sounds of the intensive care unit, the atmosphere and light, the humane and spiritual will be presented as a whole. What specifies "the moment" is its uniqueness and singularity, it is only lived once. The rest becomes memory. For some among the audience, the present "moment" that is lived in, will become "the moment" of witnessing a private situation.
Actors from different disciplines have come together for this play that seeks the truth and comes close to reality, with the purpose of presenting a slice of the human condition. The Moment, prepared by Özen Yula for the 20th anniversary of the Istanbul Theatre Festival, is based on a personal, private and intimate memory transformed into "a moment" that encompasses all of humanity. ■

BİYOGRAFİ Eskişehir doğumlu olan Özen Yula, edebiyat ve tiyatro alanında eserler verdi. On dört dile çevrilen oyunlarının; ABD, Almanya, İtalya, İsveç, İsviçre, Fransa, Bosna, Belarus, Finlandiya ve Polonya gibi ülkelerde prodüksiyonları ya da okumaları yapıldı. Çeşitli Avrupalı yazarlarla ortak projelerde görev alan Özen Yula'nın oyunları; ABD, Fransa, Macaristan, Polonya, Ukrayna ve Bulgaristan'da çeşitli antolojilerde yayımlandı. 2010 yılında ABD'de Cleveland'da "Creative Fusion" programına seçilen ilk uluslararası sanatçı olarak Cleveland State University'de ders verip üniversitede ve Cleveland Public Theatre'da yazdığı oyunları sahneledi. 2014–2015 arasında Besteci ve piyanist Fazıl Say'la *Hermias-Yunus Sırtındaki Çocuk* ve *Stelyanos Hrisopulos Gemisi* eserlerinde yazar ve yönetmen olarak çalıştı. Özen Yula, çeşitli tarihlerde; Haldun Taner Öykü Ödülü, Cevdet Kudret Edebiyat Ödülü, Afife Ödülleri "Cevat Fehmi Başkut En Başarılı Yazar Ödülü", İsmet Küntay En İyi Oyun Yazarı Ödülü ve Sevda Şener Tiyatro Yazarlığı Ödülü gibi ödüller aldı.

BIOGRAPHY The author and playwright Özen Yula was born in Eskişehir. His plays have been translated into fourteen languages and have either been played or presented as stage readings in various countries including USA, Germany, Italy, Sweden, Switzerland, France, Bosnia, Belarus, Finland and Poland. Plays by Özen Yula, who has worked on collaborative projects with various playwrights from Europe, were published in various anthologies in USA, France, Hungary, Poland, Ukraine and Bulgaria. In 2010, Yula was elected for Cleveland State University's "Creative Fusion" program, becoming the first international artist in residence. He delivered lectures in Cleveland State University and staged his plays at the university and Cleveland Public Theatre. Between 2014-2015 he collaborated with composer and pianist Fazıl Say, working on *Hermias-The Boy on the Dolphin's Back and The Stelyanos Hrisopulos* as the writer and the director. Özen Yula has received numerous awards including the Haldun Taner Story Award, Cevdet Kudret Literarure Award, Afife Theatre Awards Cevat Fehmi Başkut Most Successful Playwright of the Year, İsmet Küntay Best Playwright Award and Sevda Şener Playwright Award.

© MEHMET BİLGE ASLAN

VANYA, SONYA, MAŞA VE SPIKE
VANYA AND SONIA AND MASHA AND SPIKE

TİYATRO PERA

Yazan Written by
Christopher Durang
Çeviren Translated into Turkish by
Nesrin Kazankaya
Yöneten Directed by
Yücel Erten
Dramaturji Dramaturgy
Şafak Eruyar
Dekor Tasarımı Stage Design
Başak Özdoğan
Kostüm Tasarımı Costume Design
Fatma Öztürk
Yönetmen Yardımcısı ve Işık Tasarımı Assistant Director & Light Design
Zeynep Özden
Yapım Asistanları Production Assistants
Serin Öztoprak, Mert Yılmaz Yıldırım
Özgün Müzik Original Music
Emil Tan Erten "Two Seeds"
Oynayanlar Performers
Şerif Erol (Vanya), **Tilbe Saran** (Sonya Sonia), **Nesrin Kazankaya** (Maşa Masha), **Doğan Akdoğan** (Spike), **Başak Meşe** (Kassandra Cassandra), **Gamze İpek** (Nina)

TİYATRO PERA
19 MAYIS MAY PE. TH. 20.30
20 MAYIS MAY CU. FR. 20.30
21 MAYIS MAY CT. SA. 20.30
22 MAYIS MAY PA. SU. 15.00

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ
24 MAYIS MAY SA. TU. 20.30

Yaklaşık 150' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 150'; 2 Acts.
Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.
Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

Çehov Yeni Dünya'da...
"Oyundan keyif almak için Çehov'u bilmek zorunda değilsiniz. Oyunum bir parodi değil. Günümüzde geçiyor. Çehov'un karakterlerini ve temalarını alıyor ve bir arada bir *blender*'ın içine koyuyor."
— *Christopher Durang*

"Çehov'un sırtına binerek yol almaya çalışan bir kolaj ya da parodi değil bu. Bir arkeoloji kazısı, restorasyon denemesi de değil. Çehov'u ziyarete giden, koluna girip yürüyüşe çıkaran, göl kenarında dinlenip çay içen, sohbet eden özgün bir oyun. Değerbilir, duyarlı, zeki, incelikli."
— *Yücel Erten*

© MEHMET BİLGE ASLAN

© MEHMET BİLGE ASLAN

■ Düzenli temsillerle 15. yılını kutlayan Tiyatro Pera, ilk kez çağdaş Amerikan tiyatrosundan bir oyunla, Christopher Durang'in 2013'te Tony Ödüllerinde "En İyi Oyun" ödülünü kazanan *Vanya, Sonya, Maşa ve Spike* oyunuyla seyirciyle buluşuyor. Tiyatro Pera, ilk kez bir konuk yönetmenle, pek çok ödül kazanmış, tanınmış ve deneyimli yönetmen Yücel Erten'in rejisiyle, Durang'in bir oyununu ilk kez Türkiye'de sahneliyor.
Pulitzer adaylığı, Tony, Obie, Pen oyun yazarlığı ödülleri gibi pek çok ödül sahibi, Juilliard oyun yazarlığı bölümü eşbaşkanı, yazar ve oyuncu Christopher Durang, *Vanya, Sonya, Maşa ve Spike* adlı oyunuyla; Çehov'un oyunlarına göndermeler yaparak günümüzde Amerika'da, Pennsylvania, Bucks County'de geçen özgün bir öykü oluşturur.
Vişne ağaçları, ağaçlardan düşen sakar yaban hindileri, kurbağalı bir gölü ve göl kadar durgun yaşamı ile küçük bir kasabadayız. Vanya ve evlatlık kız kardeşi Sonya, yaşamlarını, hiç çalışmadan, göle gelecek mavi balıkçıl kuşunu bekleyip, birbirleriyle didişerek ve yalnızlıklarını paylaşarak geçirmektedirler. Uzun süre yatalak anne-babalarına bakmışlardır. Kardeşleri Maşa'ya ait bir evde ve onun maddi desteğiyle yaşamaktadırlar. Maşa ünlü bir sinema oyuncusudur ve genç oyuncu adayı sevgilisi Spike ile bir kostüm partisine katılmak üzere eve gelir. Olaylar, geleceği gören bilici hizmetçi kadın Kassandra ve genç, umut dolu komşu kız Nina'nın dahil olmasıyla gelişir. Seyircinin göle giden köprüden geçerek gireceği bu ev, hüzünlü ve komik olayların mekânı olacaktır.
Taşra yaşamının monotonluğu, umutsuzluğu, yaşamı kaçırmış, gönlü kırgın kardeşler Vanya ve Sonya ile dile gelirken; modern yaşamın dayattığı yalnızlık ve çaresizlik tüm figürleri kapsayan bir tema olur. Sinema dünyasında şöhret olmanın parıltılı görüntüsü ardında yatan bedeller, Maşa figürüyle gözler önüne serilir.
Kırık yaşamlarıyla, umutsuzluk batağından çıkış yolu aramaktan aciz kahramanlar, hem isimleriyle hem de kimlikleriyle Çehov'un figürlerine benzerler. Taşraya sıkışan ve bugünü yaşamakta zorlanan Çehov'un oyun kişileri gibi geleceklerine yönelik umutsuz ve umarsız bir bekleyiş içindedirler. Tiyatro kahramanlarına ait adlara sahip olmaları, yazgılarını da belirlemiştir sanki.
Çehov, oyunları için "ben aslında komedi yazdım" notunu düşmüştü. Durang'in, zeki bir komediyi hüzünle buluşturduğu oyunu, bir anlamda Çehov'a da bir yanıt oluşturmaktadır.
Yaşamın kaçırılan anları ne denli komik görünse de, geri dönüşü olmayan pişmanlıklarla doludur.

Chekhov in the New World...
"You don't have to know Chekhov to enjoy the play. It is not a parody. It is set in the present day. The play takes Chekhov characters and themes and puts them into a blender."
— *Christopher Durang*

"This is no collage work, or a parody that tries to 'hitchhike' on Chekhov. Neither is it an archeological dig, a restoration effort. Instead we have here an inventive play, which befriends Chekhov, pays him a visit, and the two friends take a stroll arm in arm, followed by tea by the pond. Appreciative, sensitive, clever, nuanced."
— *Yücel Erten*

■ In their 15th year, with a continuously growing repertoire, Tiyatro Pera will for the first time stage a contemporary American play. This will also mark the first Turkish performance of a piece by playwright Christopher Durang, co-director of the Playwrights Program at Juilliard, also recipient of awards including Tony, Obie and Pen. Vanya and Sonia and Masha and Spike was awarded a Tony Awards for "Best Play" in 2013.
With constant allusions to Chekov, Durang creates a unique story that takes place in modern day rural U.S. The audience find themselves in Bucks County, Pennsylvania, a small town, with life as still as a pond, and with a pond inhabited by frogs, cherry trees and clumsy wild turkeys. Vanya and his adopted sister Sonia idly spend their days here, unemployed, without much other to do than to watch the birds, complain to each other, and share their loneliness. For many years they had taken care of their bedridden parents. They live in a house owned and taken care of by their sister Masha, a rich and famous movie star. Accompanied by her new young lover Spike, Masha comes back home to attend a costume party in town. Things come to a boil with the inclusion of the soothsayer cleaning woman Cassandra, and the girl next door Nina. The house (which the audience will pass through a pond bridge to get to) becomes the set to the comical yet bitter events that follow. Problems of isolation and despair posed by modern life echo through the characters; Vanya and Sonia in rural gloom, heartbroken by the lives they never had, Masha living the 'behind the scenes' syndrome of a movie star, yet all of them completely inept at looking for a way out, trapped in inertia, much like the original Chekhov characters of whom they share similar names and identities. Like those Chekhov characters stuck in rural life and unable to live in the present, they are in a state of helplessly and hopelessly waiting for their lives to come around. It's as if being named after the characters in a play has determined their fate. Chekhov once noted that he "actually wrote comedies". Durang's play weaves a witty comedy through the gloom as a response to Chekhov. Lost chances in life, although comical, lead to permanent regret. ■

BİYOGRAFİ Tiyatro Pera; oyuncu, yönetmen, yazar ve eğitmen Nesrin Kazankaya tarafından 2001'de kurulan bir repertuvar tiyatrosudur. Bireysel ve toplumsal sorunlar ile yeni estetik arayışları içerecek bir anlayışla çalışan Tiyatro Pera'nın, İstanbul Taksim'de 100 kişilik bir salonu ve dört yıllık resmi bir oyunculuk okulu bulunmakta. On sekiz sanatçıdan oluşan sabit bir kadro ve konuk oyuncularla çalışan topluluğun repertuvarını; Shakespeare, Çehov ve Brecht gibi klasiklerden çağdaş yazarlara, dünya edebiyatından seçmeler ve Kazankaya'nın yazdığı oyunlar oluşturmaktadır. Bir müzikal ve bir de kabare içeren bu repertuvarıyla Tiyatro Pera, her yıl yeni oyunlar sahneleyip, sezonda altı-yedi oyun sergilemektedir. Çeşitli tarihlerde; İstanbul Tiyatro Festivali, İzmir, Adana, Kıbrıs, Atina ve Üsküp gibi yurtiçi ve yurtdışı festivallere katılan topluluk; yurtiçinin yanı sıra Almanya, Makedonya ve Kıbrıs gibi yurtdışı turneler gerçekleştirdi. Topluluk, sahneye koyduğu hemen hemen her oyunuyla; yazar, yönetmen, oyunculuk, prodüksiyon, ışık, dekor ve kostüm dallarında pek çok ödül kazandı.

BIOGRAPHY Theatre Pera, founded in 2001 under the artistic direction of actress, director, writer and teacher Nesrin Kazankaya, is a repertoire theatre company that is in pursuit of new esthetic forms and focuses on individual and social issues. Theatre Pera has its own official 4-year acting school and a stage with a capacity of 100 seats. Theatre Pera works with a permanent ensemble of 18 artists and guests. The repertoire consists of a variety of plays by Shakespeare, Chekhov, Brecht, international contemporary writers and Kazankaya. Each year new plays are staged and 6-7 plays alternately meet with the audience during a season. In the repertoire, there is one musical and one cabaret. Theatre Pera has toured extensively both nationally and internationally to Germany, Cyprus, Macedonia and has participated in numerous national and international festivals such as Istanbul, Izmir, Adana, Cyprus, Athens, Skopje, Strumica. It has received many prestigious awards including best writer, director, actor, production, lighting, set-up and costume.

© VAHİT TUNA

EN KÖTÜ İŞ.
THE WORST JOB.

Konsept, Yönetmen, Koreografi ve Metin Concept, Direction, Choreography & Text
Tuğçe Tuna

Mekân ve Ses Yerleştirmesi Space & Sound Installation
Vahit Tuna

Müzik Music
Fati Fehmiju, Vahit Tuna

Işık Tasarımı Light Design
Vahit Tuna, Utku Kara, Tuğçe Tuna

Proje Asistanı Project Assistant
Ezgi Çanaklı

Teknik Asistanları Technical Assistants
Yazı Köz, Sevgi Umut

Performans Sanatçıları Performers
Erdinç Anaz, Pınar Akyüz, Demet Aksular, Özgün Akaçça, Begüm Balcıoğlu, Taner Güngör, Erdem Kaynarca, Ahu Özgür Kınoğlu, Meriç Rakalar, Tuğçe Tuna
Video: Ezgi Çanaklı, İlkem Ulugün, Sinan Özer

MSGSÜ BOMONTİ YERLEŞKESİ, 2. KAT

20 MAYIS MAY
CU. FR. 18.00

21 MAYIS MAY
CT. SA. 20.30

Yaklaşık 70' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 70'; no intermission.
Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

"Dağı it, sırrını bırak. Toprağın üstünde boşlukta. Boş bir çerçevede...
Toprağın altında bir alandan başka bir gerçekliğe geçiş.
Ayakların yere basmadan. Dağı it, sırrını bırak.
O'na yakın olmak özgürlük ama boğazıma kaçsa boğulacağımı biliyorum.
İş insanı tüketir mi, tüketir. Bir işe sahipsen, iş'te sana sahiptir...
İçindeki cevheri nasıl arar, nasıl dışarı çıkarırsın?
Kimliklerini, üzerindekileri bırakıp aşağıya inebilir misin?
Haberleşmek için değil bu duman, gözyaşım görünmesin diye.
Dağı it, nefesini bırak. Şansın varsa belki ellerini tanırsın..."

■ Sanatçı Tuğçe Tuna; *En Kötü İş.* adlı eserinde toprak ve beden ilişkisini Psiko_Soma+tik olarak aralarken, performans sanatçıları ile duyusal ve bilinç katmanları arasında geziniyor. Latince "soma" kelimesi; beden, madde hücrelerinin tamamı gibi anlamlar ifade etmektedir. Tuna, toprağın üstünde ve altında çalışan "bedeni" iş sistemleri ve haller üzerinden ele alıyor. Tuna, *En Kötü İş.* adlı eserini, sanatçının işi gereği çalışma yaptığı, eser ürettiği ve kendini sorguladığı alan olarak "salon"lar gibi, madenlerde ortak buluşma alanı olan "salon"larda da sunulmak üzere hazırlıyor. "Salon" sanatçı için aynı zamanda zihindeki ve bedendeki arayışları sürdürdüğümüz kaotik boşluğu temsil ediyor. Alan hafizasının yanı sıra, "İş" olarak kabul ettiğimiz eylemlerin bilinci tüketmesi, boşluk algısı, mekânın bedeni biçimlendirmesi ve zihnin dönüştürülmesi eserin oyun katmanlarını oluşturuyor.

"Push the mountain, leave your secret. Emptiness above ground. In an empty frame...
An area underground leading to another reality.
Without coming back to earth. Push the mountain, leave your secret.
To be close to It, is freedom but I know I'll choke if it gets stuck in my throat.
Does work consume a man, it does. If you have a job, the job has you too...
How do you search for the gem within, how do you dig it out?
Could you let go of your identities and belongings, and go down below?
This smoke isn't for signaling; it's so that my tears won't show...
Push the mountain, leave your breath. If you're lucky, you'll recognize your own hands..."

■ Tuğçe Tuna; wanders among layers of sensation and consciousness with performance artists as she unveils the relationship between the body and soil in a Psycho_Soma+tic way. The Latin word "soma" stands for; body, the whole of material cells. Tuna approaches the "body" that works above and below the earth as work systems and states.
Tuna, prepares *The Worst Job.* to be presented in "saloons" where she works as a part of her job, produces works and questions herself, as well as the emergency assembly "saloons" in ore mines. For the artist, "saloon" also represents the chaotic void in which we pursue the quests of our minds and bodies. Besides spatial memory, the layers at play of *The Worst Job.* are; the draining of consciousness by the actions we consider our "job," the perception of emptiness, the molding of the body and mind by it's environment. ■

BİYOGRAFİ Hayat ile iletişimini ve ilişkisini, hareket-dans-beden-alan-boşluk-öngörü ve dönüşüm üzerinden kuran Tuğçe Tuna; dans ve performans sanatçılığı yanı sıra, 2001 yılından itibaren bağımsız üretim politikasını eserleri ve projeleriyle uluslararası platformlarda oluşturmaya ve sunmaya başladı. Çağdaş Gösteri Sanatları alanında öncü, cesur ve yenilikleriyle tanınan Tuna, İstanbul Tiyatro Festivali kapsamında, 2010'da eleştirmenler tarafından sezonunun en iyi eserlerinden biri olarak gösterilen ve Bayrampaşa Eski Ceza Evi'nde gerçekleştirilen tek çağdaş dans gösterisi olan *Islak Hacim*; 2012'de Hasköy Yün ve İplik Fabrikası'nda gerçekleştirdiği ve 2013'te Almanya Arena Festivali Jüri Ödülü'ne layık bulunan *Deplasman*; 2014'te St. Pulchérie Fransız Lisesi'nde ürettiği *Gövde Gösterisi'ni* sahneledi. Bunlar yanı sıra; SantralİstanbulEnerji Müzesi'nde *Makine Beden*, Proje 4L'de *Vertigo*, Aziz Nesin Sahnesi'nde *Düşünme Fobisi*, İstanbul Modern'de *Tortu*, Beyoğlu Yapı Kredi binasında *Hücre* ve *Tuzla... Buz...* projelerini gerçekleştiren sanatçı, beden ve mimari ilişkisine odaklanarak "dansın, hareketin mekânı beden. Mekân benim için düşüncenin de bedenidir. Farklı şekillerde iletişim kuran bir bedendir mekân." diye tanımladığı eserleriyle çalışmalarına devam etmektedir. Halen MSGSÜ İstanbul Devlet Konservatuvarı Çağdaş Dans ASD başkanlığını da yürüten Doç. Tuğçe Tuna, bedeni yaşanılan, kişinin kendi politikasını sürdürdüğü aracı bir alan olarak değerlendiriyor.

BIOGRAPHY Tuğçe Tuna who establishes her relationship and communication with life through dance-body-space-emptiness-intuition and transformation; alongside being a dance and performance artist, since 2001 she has started to form and present her independent production policy and her projects on international platforms. Tuna is renowned for her pioneering, bold and innovative works in the field of contemporary performance arts. She staged *Islak Hacim*, the only contemporary dance performance at Bayrampaşa Eski Ceza Evi (Former Bayrampaşa Penitentiary), deemed one of the best works of the season by critics in 2010. As a part of Istanbul Theatre Festival she performed *Deplasman* at Hasköy Yün ve İpek Fabrikası (Hasköy Wool and Silk Factory) in 2012 and received the Jury Special Award at the German Arena Festival Awards. In 2013 she produced *Gövde Gösterisi* at Lycée Français Privé Sainte-Pulchérie in Istanbul. In addition to these Tuna has produced and performed; *Makine Beden* at the SantralİstanbulEnergy Museum, *Vertigo* at Proje 4L, *Düşünme Fobisi* at the Aziz Nesin Stage, *Tortu* at İstanbul Modern, *Hücre* and *Tuzla...Buz...* at the Beyoğlu Yapı Kredi Building. The artist's focus on the body and architecture relation continues in her works, she describes the "body as the space for dance and motion Space is also the body of the mind for me. Space is a body that communicates in different forms." Tuna describess the body as an intermediary space where a person lives and carries out his/her politics. Assistant Professor Tuğçe Tuna is currently the head of MSFAU Istanbul State Conservatoire, Department of Modern Dance.

© ARAS SELİM BANKOĞLU

Oyun Salonu: EV'VEL ZAMAN
PlaySalon: HOUSE UPON A TIME

Yazan ve Yöneten Written & Directed by
Gülce Uğurlu, Firuze Engin

Sahne Tasarımı Stage Design
Meryem Bayram

Işık Tasarımı Light Design
Yakup Çartık

Müzik Music
Okan Kaya

Oynayanlar Performers
Bedir Bedir, Funda Eryiğit, Esme Madra

SALON İKSV

20 MAYIS MAY
CU. FR. 20.30

21 MAYIS MAY
CT. SA. 18.00

22 MAYIS MAY
PA. SU. 20.30

23 MAYIS MAY
PT. MO. 20.30

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

— Bu bina şimdi böyle görünüyor ama eskiden çok ihtişamlıydı.
— Mahallenin ilk büyük binası...
— Eskiden yerinde bir ev vardı... Orda bir yangın çıkmıştı... Arkasından bu binayı yaptılar.
— Mezarlık gibidir bu ev...
— Yangının çıktığı gece ben ordaydım.

SPONSOR
TÜRK TUBORG A.Ş.

© ARAS SELİM BANKOĞLU

*"Bir gün bir ev görüyorsun, ertesi gün bir bakıyorsun o ev yok olmuş. Bir gün önce geçtiğin sokak da yok oluyor bir gün sonra... Bir an için gözünü yumsan, arkana dönüp başka bir yana baksan, önünde duran şeyin ansızın kaybolduğunu görüyorsun. Hiçbir şey kalıcı değil".**

■ Geçmişten sana kalan, yarın anlatmak için bugün yeniden yarattığın an/ı/ların bile.
Ev'vel Zaman'da şehr-i İstanbul "kentsel dönüşüm" adı altında hızlı bir başkalaşım geçirmektedir; insanın karşısında belleğini yitirmemek için hatıralarına tutunmaya çalıştığı acımasız bir dönüşüm... Kentin ve sakinlerinin belleğinde, giderek silikleşmekte olan evin, hem içinden hem de dışından bakar *Ev'vel Zaman*. Dışarıda, kentin özellikle yoksul mahallelerinde uygulamaya konulan dönüşümün çarpıklığı ve karmaşasını kavramakta güçlük çeken üç anlatıcı; içeride ise kentin periferisindeki bir semtte orta sınıf bir aileden iki kız kardeş.
Geçmişin yeni/de/n başladığı, geleceğin şimdi/de/n bittiği vakitler...
Anneannelerinin ölümü; eskiden bir sayfiye kasabasıyken zamanla kentin ve şimdiki zamanın kıyısında kalan bu semtte büyümüş olan iki kız kardeşi, çocukluklarının geçtiği evde bir araya getirir. Biri yıllardır dışına çıkmadığı mahallesinden uzaklara gidip merkezde "dönüşüm"ün vadettiği yeni bir yaşamın, diğeri ise kentin karmaşasından uzaklaşarak anılarını saklayan bu eve sığınmanın hayalini kurmaktadır. Anneannelerinden kendilerine miras kalan evi satıp, satmamak konusunda anlaşamaz iki kardeş. Onlar bu mülk anlaşmazlığı içindeyken, evlerinin bulunduğu mahallenin de kentsel dönüşüm kapsamına alındığı haberi gelir. Üstelik dönüşümle ilgilenen müteahhitlerden biri, bu mahallede birlikte oturdukları, aynı okula gittikleri çocukluk arkadaşlarıdır. Üniversiteyi bitirdikten sonra istekleriyle yaşamsal dertleri arasında sıkışıp kalmış, bir süre önce çareyi çocukluğunun geçtiği bu semte, ailesinin yanına dönmekte bulmuştur.

"*Kaybolanı aramaya kalkışarak boşuna zaman harcamamak gerek. Herhangi bir şey bir kere kayboldu mu gitti gider.*"

Gündelik dertlerine gömülmüş olan bu iki kız kardeş, değişimin bu denli yakında, hızla ve kuralsızca olduğunu kavramakta güçlük çekerler. Oysa baş döndüren "dönüşüm" giderek hızlanmakta, tüm bir kentin hafızasını mekânsızlığa mahkûm etmektedir. Önceden hep varoşlardakilerin başına gelen ve aşina olmadıkları için karşısında reflekssiz kaldıkları, artık kapılarına dayanan bu gerçeklik, şimdi öncekiler gibi onları da yaşadıkları yerden, köklerinden ayrılmaya zorlamaktadır.

"*Bunlar son şeyler, birer birer yok oluyor, bir daha geri gelmiyorlar.*"
* Metinde italik olarak vurgulanan bölümler, Paul Auster'in *Son Şeyler Ülkesinde* adlı kitabından alıntılanmıştır.

— This building looks like this now but it was magnificent in the past.
— First big building of the neighbourhood.
— There was a house where it stands... There was a fire... They constructed this building afterwards.
— This house is like a graveyard...
— I was there the night fire broke out.

*"A house is there one day, and the next day it is gone. The street you walked down yesterday is no longer there today. Close your eyes for a moment turn around to look at something else, and the thing that was before you is suddenly gone. Nothing lasts."**

■ Even your memories, the remainders of your past, are recreated today to relay tomorrow.
In *House Upon a Time*, the city of Istanbul is undergoing a rapid change in the name of "urban transformation;" in the face of this ruthless alteration, one tries desperately to hold on to recollections, so that the memory does not slip away entirely... *The House Upon a Time* views the house, which is growing paler by the minute in the memory of the city and its residents, from both inside and outside. On the Outside, there are three narrators who are having a hard time grasping the warped and chaotic nature of this transformation being undertaken, especially in the poorest neighbourhoods of the city; on the inside there are two sisters from a middle class family, in a district at the periphery of the city.
These are the times when the past restarts, when the future has already ended...
The death of their grandmother brings the two sisters, who grew up in this district which was a resort town in the past and is now standing on the edge of the city and the present,

together in this house where they spent their childhood. One sister dreams of going away from the neighbourhood she hasn't left for years to build a new life in the city center as promised by the "transformation" and the other dreams of getting away from the chaos of the city to take shelter in this house which holds her memories. The sisters can't agree whether to sell or keep the house inherited from their grandmother. As they're having this disagreement over the property, news arrives that their neighborhood is designated for urban transformation as well. Furthermore, one of the contractors interested in this transformation project is a friend from the neighboorhood that they went to school with. After collage graduation, he becomes stuck between his personal desires and the necesseties of making a living. He has recently found the answer in coming back to live with his family, in this district where he had spent his childhood.

"And you mustn't waste time looking for them. Once a thing is gone, that's the end of it."

The sisters, absorbed in their daily troubles, fail to comprehend how close and fast this lawless change is happening. However, the staggering "transformation" is accelerating by the minute, condemning the entire memory of the city to placelessness. This reality, that had only befell ghetto residents before, is unfamiliar to them, they're paralyzed against it now that it's on their doorstep, and is forcing them out just like those before them, to leave their home and roots behind. ■

"These are the last things. One by one they disappear and never come back."

* Parts in the text written in italics are excerpts from *In the Country of Last Things* by Paul Auster.

BİYOGRAFİ Firuze Engin ve Gülce Uğurlu, benzer hassasiyet ve sanatsal eğilimler ile beraber çalışma ve yaratma isteğiyle *Ev'vel Zaman* adlı projede bir araya geldiler. Gülce Uğurlu, MSGSÜ Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nden mezun oldu. 2008 yılında *Çirkin İnsan Yavrusu* adlı ilk oyunlarıyla uluslararası platformda ismini duyuran bağımsız tiyatro topluluğu Oyun Deposu'nun kurucularındandır. Kolektif olarak yazdıkları bu oyunun metni, Almanya'dan gelen bir teklifle *Theater Heute* dergisinde yayımlandı. Sanatçı, Bakırköy Belediyesi Tiyatroları'nda (BBT) sahnelenmek üzere yazdığı *Medeni Hali: Kadın*'la İsmet Küntay Jüri Özel Ödülü'nü aldı. 2014'te 19. İstanbul Tiyatro Festivali'nde ve 2015'te Paris'te Théâtre de la Ville'in organize ettiği Chantiers d'Europe'ta yer alan *İstenmeyen* oyununun yazar ve oyuncularındandır. Devised Theatre üzerine yazmış olduğu tezle MSGSÜ Tiyatro Bölümü'nde yüksek lisansını tamamlayan Gülce Uğurlu; BBT'nin oyuncu kadrosunda yer almakta, MSGSÜ Tiyatro Bölümü'nde Oyuncular İçin Oyun Yazarlığı dersleri vermekte ve bağımsız çalışmalarını sürdürmektedir. Ankara Üniversitesi Tiyatro Bölümü'nden mezun olan Firuze Engin, 2006 yılında Tiyatro BeReZe'nin kurucuları arasında yer aldı. Studio 4 Istanbul'un *Olmamış Mı?* ve Tiyatro Oyunbaz'ın *Bernarda Alba'nın Evi* oyunlarında oyuncu olarak yer alan Firuze Engin, 2015'te ikincikat'ta sahnelenen *Kar Küresinde Bir Tavşan* adlı oyunun yönetmeni; İBŞT'de sahnelenen *Hıdrellez* ve yine ikincikat'ta sahnelenen *Cambazın Cenazesi* adlı oyunların yazarıdır. 2015'te *Cambazın Cenazesi* oyunuyla Afife Tiyatro Ödülleri'nde "Cevat Fehmi Başkut Özel Ödülü"nü alan sanatçı, Tiyatro BeReZe'de çalışmalarına devam etmekte, senaryo ve oyun yazarlığı yapmaktadır.

BIOGRAPHY Firuze Engin and Gülce Uğurlu, sharing similar sensibilities and artistic inclinations, came together in the project *House Upon a Time* with a desire to work and create collaboratively. Gülce Uğurlu is a graduate from MSFAU State Conservatory, Deparment of Theatre. She is one of the founders of the independent theatre company Oyun Deposu that made its appearance on the international stage with their first play titled *Ugly Human-ling* in 2008. The script of the play written collectively, was published in *Theatre Heute* upon a request from the German magazine. The artist received İsmet Küntay Special Jury Award for *Medeni Hali: Kadın* a play she wrote to be staged at Bakırköy Belediyesi Tiyatroları (BBT). She is among the writers and actors of the play *Persona Non Grata* that participated in 19th Istanbul Theatre Festival in 2014 and Chantiers d'Europe organized by Théâtre de la Ville in Paris in 2015. Gülce Uğurlu received her Master's Degress with her thesis on Devised Theatre at MSFAU Department of Theatre. She is a member of the BBT creative staff, teaching courses on Playwriting for Actors at MSFAU Department of Theatre while continuing her independent work. Firuze Engin, a graduate of Ankara University, Department of Theatre, became one of the founders of Tiyatro BeReZe in 2006. She worked as an actor in *Olmamış Mı?* by Studio 4 Istanbul and *The House of Bernarda Alba* by Theatre Oyunbaz. She directed the play *Kar Küresinde Bir Tavşan* staged at ikincikat in 2015 and wrote the plays *Hıdırellez* staged at Istanbul Metropolitan Municipality City Theatres and *Cambazın Cenazesi* staged at ikincikat. She has received the Cevat Fehmi Başkut Special Award for *Cambazın Cenazesi* at Afife Theatre Awards in 2015. Engin, continues her projects at Tiyatro BeReZe and works as a scriptwriter and playwright.

© FURKAN GÜNAL

YAŞLI ÇOCUK
OLD CHILD

GALATA PERFORM

Yazan ve Yöneten Written & Directed by
Yeşim Özsoy

Dramaturji Dramaturgy
Ferdi Çetin

Yardımcı Yönetmen Assistant Director
Ahmet Sami Özbudak

Dekor ve Kostüm Tasarımı Stage & Costume Design
Başak Özdoğan

Ses ve Müzik Tasarımı Sound & Music Design
Çağrı Beklen

Işık Tasarımı Light Design
Kemal Yiğitcan

Video Tasarımı Video Design
Melisa Önel

Oynayanlar Performers
Akant Çetin, Hümay Güldağ, Ceren Demirel, Emre Yetim, Bertan Dirikolu, Enginay Gültekin, Ümit Erlim

Video: Metin Belgin

garajistanbul

21 MAYIS MAY
CT. SA. 20.30

22 MAYIS MAY
PA. SU. 18.00

Yaklaşık 70' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 70'; no intermission.
Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

■ *Yaşlı Çocuk*; Suriye'den kaçarken, Bodrum üzerinden Kanada'ya gitme çabası ölümle sonuçlanan ve cesedi Ege sahiline vuran üç yaşındaki Alan Kurdî, Gazze'deki Al-Shati kampındaki çocuk parkına düşen bombayla ölen sekiz çocuk arasında olan sekiz yaşındaki Jamal Salih I'lyan, Cizre'de çatışma sırasında evinin önünde kurşunlara maruz kalan ve sokağa çıkma yasağından dolayı cesedi derin dondurucuda saklanan on yaşındaki Cemile Çağırga ve Ankara'daki barış mitingi sırasındaki bombalamada babasıyla hayatını kaybeden dokuz yaşındaki Veysel Deniz Atılgan'ın hayatlarından yola çıkarak hayal edilmiş ve yazılmıştır. Oyun; Alan, Cemal, Cemile ve Veysel nezdinde farklı coğrafyalarda farklı sebeplerle hayatını kaybetmiş; savaşa, şiddete ve haksızlığa maruz kalmış tüm çocuklara ithaf edilmiştir. Onlar oyunda tüm çocuklar için bir ütopyayı "yaşar"lar...

© FURKAN GÜNAL

Post-Realist Bir Bakış Açısı

Yaşlı Çocuk, hayatlarının henüz başında hayata veda eden çocukların geride bıraktıklarından yola çıkıp, titizlikle kurulmuş yapısıyla, kendi biçim ve içerik önerisini de getirerek, oyun yazarlığı alanına özgün bir açılım getiriyor. Buluşundaki önerinin özgünlüğüne göz atacak olursak, metin; yapı bakımından, 20. yüzyılda oyun yazarlığı alanında denenen birçok değişik biçimin içinde yolculuk ederek bulunduğu noktaya varır. Gerçek hayattan aldığı referanslar, dört bölümün iç içe geçtiği paralel yapısı, dilindeki şiirsellik, gündelik olanın sertliği ve şiddeti *Yaşlı Çocuk* metnini "post" realist bir niteliğe kavuşturur.

Geride bıraktığımız yüzyılda birçok alanda kullanılan "post" ön ekini oyun metnini tanımlamak için kullanma sebebime gelecek olursak; tiyatro alanında "post" ön eki, daha önce dramatik kelimesinin önüne getirilerek yeni biçim arayışındaki oyun metinlerini tanımlamak için kullanıldı. Böylece biçim itibariyle alıştığımız "drama"nın bütün yapısı yeniden tanımlanmıştı.

Bu anlamda da "post" kelimesini "realist" kelimesinin önüne getirmem, "real" yani "gerçek" olanın oyun metni düzleminde ve hayatta ne olduğunu, ne anlama geldiğini sorgulama çabam olarak yorumlanabilir.

Getirdiğim terim önerisinin oyun bağlamında nereye oturduğunu ise şu şekilde açıklayabiliriz. Oyun bir noktada "unutmaya" meyilli olduğumuz bir konu etrafında şekilleniyor; yakın dönemde hayata veda eden çocukların hikâyelerini, yarım kaldığı yerden alarak hayal etmeye başlıyor. Bu noktada çocukların gerçek hikâyelerini ele alıp kaldıkları yerden ayağa kaldırıyor yazar, her bir karaktere yeniden hayat veriyor. Bir süreliğine de olsa yaşıyor çocuklar, hem de son derece özdeşlik kurabileceğimiz kadar "realist" bir düzlemde. Ancak oyunun sonuna doğru "realist" dünya sona eriyor ve bir aşama ötesine geçiyoruz, denebilir ki kaldığımız yere geri dönüyoruz. Oyunun ileri doğru akmasını beklerken aslında oyun fikrinin başladığı noktaya dönüyoruz. Onlar yani çocuklar ölmüştü ve fakat Yeşim Özsoy'un kalemi onları bir anlık da olsa hayata davet etmişti. Lakin oyun sonunda yeniden, en baştaki gerçekle yüz yüze kalıyoruz. İşte bu anlamda oyun "realist" bir dünyanın ötesine düşüyor ya da diyebiliriz ki bittiği yerde başlıyor.

— Ferdi Çetin

■ *Old Child* was written and imagined based on the lives of; three year old Alan Kurdî whose lifeless body washed up on shores of the Aegen Sea as a result of a failed attempt to flee the war in Syria and go to Canada from Bodrum, the eight year old Jamal Salih I'lyan who is among the eight children who were killed by an artillery shell which landed in a playground in the Al-Shati refugee camp in the Gaza strip; ten year old Cemile Çağırga who was shot dead in front of her house during the armed conflicts in Cizre and whose remains had to be kept in a deep freezer due to the curfew; and nine year old Veysel Deniz Atılgan who died with his father during the suicide bombing at the peace rally in Ankara. The play is dedicated to all children who had been exposed to war, violence and injustice and lost their lives in different regions through various reasons. In the play they "live" in a utopia for all children...

A Post-Realist Point Of View

Old Child, is based on what the children, who passed away in the beginning of their lives, have left behind. With its carefully constructed structure, it puts forth its own form and content suggestions, bringing an original idea into the field of playwriting. Looking at the originality of it's proposal, the script; in respect to structure, arrives at this point through a journey of numerous forms that were experimented with in the field of playwriting during the 20th century. The references taken from real life, the parallel structure in which four acts interlock, it's poetic language, the harshness and violence of daily life, grant the *Old Child* script a "post" realistic quality.

My reasons for using the "post" prefix, which had been widely used during the last century, is to describe the script; in the field of theatre the "post" prefix was placed in front of the word dramatic to describe play scripts which were in search of new forms. Thus, the entire structure of "dramas" that we're accustomed to in respect to form was redefined. Therefore, my bringing the word "post" in front of the word "realistic" could be interpreted as my effort to question the "real" on the level of play script and in life.

We can explain where my proposed term sits in the context of the play as such; the play, forms around a subject we are inclined to "forget" at some point; the stories of recently deceased children, are imagined to have continued from where they have been dramaticaly cut off. At this point, the playwright takes the real stories of the children, bringing every character back to life. The children live on, even if only for a brief moment, and on a level we can identify as extremely "realistic." But towards the end of the play, as we're anticipating it to move forward, the "realistic" world comes to an end, we go back to the point where the idea of the play was incepted. They, the kids were dead yet Yeşim Özsoy's pen invited them to live, even if only for a brief moment. Yet, we come face to face with the reality in the beginning, again. In that sense the play, goes beyond the "realistic" world or in other words; it starts where it ends. ■

— Ferdi Çetin

BİYOGRAFİ GalataPerform, 2003 yılında Galata Kuledibi'nde tarihi bir apartmanın birinci katında Yeşim Özsoy öncülüğünde bağımsız bir tiyatro mekânı olarak kuruldu. 2002 yılında Ve Diğer Şeyler Topluluğu olarak başlayan tiyatro çalışmaları kapsamında; *Aksak İstanbul Hikâyeleri*, *Ev: Kakofonik Bir Oyun*, *Son Dünya*, *Yüzyılın Aşkı*, *Yola Çıktığım Gün Sakin Serin Bir Sabahtı* ve *İz* gibi birçok başarılı yapımı hayata geçirdi ve uluslararası festivallerde yer aldı. 19. İstanbul Tiyatro Festivali'nde *Aşk ve Faşizm* oyununun prömiyerini yapan GalataPerform; 2012 yılından beri yeni metin ve yeni yönetmenlere açık bağımsız bir alan olarak hem kendi oyun ve projelerini üretmeye devam eden, hem de bir prodüksiyon ve yayın evi olarak işleyen yeni bir yapıya kavuştu. Oyunlar ve performanslar yanı sıra GalataPerform'da çeşitli projeler de yer almaya devam etmekte. Bu projelerin en önemlileri arasında "Yeni Metin Yeni Tiyatro Projesi" sayılabilir. Türkiye'nin en uzun soluklu uluslararası oyun yazarlığı projesi olan "Yeni Metin Yeni Tiyatro", Türkiye'de oyun yazarlığı alanının gelişimine katkı sağlamaya devam etmektedir.

BIOGRAPHY GalataPerform, an independent theatre space lead by Yeşim Özsoy, was founded on the first floor of a historical building in Galata Kuledibi in 2003. It started working as Ve Diğer Şeyler Topluluğu in 2002, staging numerous successful productions including *Aksak İstanbul Hikâyeleri*, *Ev: Kakafonik Bir Oyun*, *Son Dünya*, *Yüzyılın Aşkı*, *Yola Çıktığım Gün Sakin Ve Serin Bir Sabahtı* and *İz*, and participated in international festivals. GalataPerform premiered *Aşk ve Faşizm* at the 19. Istanbul Theatre Festival. GalataPerform is an independent space open to new scripts and directors, while continuing to produce it's own plays and projects, it organizes functions as a production and publication house. Various projects are underway, as well as plays and performances. "New Script New Theatre" could be considered as one of the most important among these projects, being the longest termed playwriting project in Turkey.

Oyun Salonu: KÖPEKLERİN İSYAN GÜNÜ
PlaySalon: THE REBELLION DAY OF DOGS

PLATFORM

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
SÃO LUIZ TEATRO MUNICIPAL, ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

Yazan Written by
Ceren Ercan
Yöneten Directed by
Mark Levitas
Yardımcı Yönetmen Assistant Director
Burcu Salihoğlu
Sahne ve Işık Tasarımı Set & Light Design
Cem Yılmazer
Kostüm Tasarımı Costume Design
Mehtap Yılmaz
Ses ve Müzik Tasarımı Sound & Music Design
Ömer Sarıgedik
Hareket Yönetimi Movement Direction
Candaş Baş
Oynayanlar Performers
Zuhal Gencer Erkaya, Kanbolat Görkem Arslan, Elif Ürse, Sercan Gülbahar, Kamuran İnselel

Teşekkürler Thanks to: BBT, Black Out, FabricHouse, Kocaeli Belediyesi Şehir Tiyatroları

TATBİKAT SAHNESİ

21 MAYIS MAY
CT. SA. 15.00

22 MAYIS MAY
PA. SU. 20.30

23 MAYIS MAY
PT. MO. 20.30

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.
Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.
Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL
İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

■ "...O anda balo salonunun öbür tarafından, mutfağın oradan kocaman bir köpek dedeme doğru koşmaya başlamış. Koşarken bir çuval devirmiş. İçindeki kemikler, yemek artıkları salona dağılmış. Köpek yaklaşırken dedem onun göğsünde şimşek şeklinde bir yara izi fark etmiş. Tam bakarken köpek kendi yara izinin olduğu yerden dedemi ısırmış. Biliyor musun, o yara izinin aynısından bende de var, dokun!"
Nişantaşı'nda, Batılılaşma ideali içinde yetişmiş yaşlı bir burjuva kadını, o sabah bakıcısı tarafından ölü bulunur. Yegâne Hanım; kıyafetler, mektuplar ve İstanbul'un en "seçkin" semtlerinden birinde bir daire bırakmıştır mirasçılarına; ancak ondan geriye kalan her şey kapanmış bir devrin, ulaşılamadan sonlanmış bir idealin izlerini taşır. Batılılaşma rüyası içindeki bir kuşaktan bugüne sızanlar, yeni çatışmaları ve geçmişten devredilen hesaplaşmaları beraberinde getirir.
Yegâne Hanım'ın kızı Suzan'ın güvenlikli ve steril orta sınıf evi olanlardan habersiz, düzenini koruma takıntısı içinde gittikçe çarpıklaşmaktadır. Suzan ve kocası; mitleştirilen bir geçmiş ile bu geçmişin eleştirisine dair bir kör dövüşünü sürdürürken; kapının hemen arkasında, eşikte, kıran kırana bir hayatta kalma mücadelesi yaşanmaktadır.
Ölü kadının etrafında bir kehanet yükselmektedir, semtteki köpekler huzursuzdur. Kehaneti fısıldayan ise semt sakinlerinin köpeklerini gezdiren, içinde bulunduğu koşullara öfkeli bir gençtir. Nişantaşı'nda yaşlı kadının bakıcısını takip eden köpekler, genç kadın ile köpek gezdiricisinin yollarını kesiştirirler. Bu kader ortaklığı; ölü kadının geçmişinin, yersiz yurtsuzların dilinden yeniden yazıldığı bir isyan provasını beraberinde getirir.
Flaubert'in *Madam Bovary* romanından serbest bir esinlenme ile yazılan *Köpeklerin İsyan Günü*; Emma'yı bir halet-i ruhiye olarak ele alıp, onu, bugünün İstanbul'undan okuyor. Emma'nın Paris'e arzu duyarken hissettiği taşralı mahcubiyet ile taşraya Parisli gözlerle bakarken kendini içine sıkıştırdığı buhranı bir bütün olarak görüyor. Suzan'ın bugün taşralaşmış bulduğu bir çevrenin içinde hareketsiz kalma hali ile ailesinin geçmişte acemi bir heves ile batıya öykünmesi arasındaki zorunlu bağı tartışıyor.
Batılılaşma idealinin peşinden giderken körleşenlerin, bu hayalden pay alamayanlar tarafından nasıl izlendiğine dair farklı bakış açıları sunuyor oyun. Tıpkı *Madam Bovary*'nin sonunda, tüm roman boyunca sessizliğini koruyan hizmetçi Felicite'nin Emma'nın ölümünün ardından, geriye kalan aynanın karşısında kendini izlemesi gibi.

Oyun batıya arzu ile bakan cumhuriyet ailesinin; geçmiş hikâyesine birer figüran olarak soktuklarıyla bugün yaşadığı zorunlu çarpışmayı ve buradan doğan hesaplaşmanın aksattığı gündelik hayatı görünür kılıyor. Bugün yaşananların geçmişte yatan bir trajik hatanın tekrarı olup olmadığını soruyor. Ölü kadının gölgesinde aksayan hayat, modern bir orta sınıf evinin içinde ve eşiğinde duran dört insanın kaderini birbirinin içinde düğümlüyor.

■ "...All of a sudden, this huge dog appears, from the other side of the ballroom where the kitchen is, and starts running towards my grandfather. It knocks down a sack on its path. The bones and leftovers inside scatter all over the room. As the dog gets closer, my grandfather notices a scar shaped like a lightning bolt on its chest. Then the dog bites my grandfather in the same place it's own scar is. Guess what? I've got the exact same scar, touch it!"
An old woman, raised in a bourgeois family in Nişantaşı with the ideals of Westernization, was found dead by her caregiver that morning. Yegâne Hanım; left her heirs garments, letters and a flat in one of the most "elite" neighborhoods of İstanbul; yet everything that she's left, bears the traces of a period that came to an end without fulfilling its ideals. What remains from a generation dreaming of Westernization, are new conflicts and confrontations carried over from the past.
Yegâne Hanım's daughter Suzan's secure and sterile middle class household, getting increasingly warped with an obsession to upkeep order, is unaware of what has transpired. Suzan and her husband; continue a blind struggle between a mythicized past and its criticism, while nearby, just on the other side of the doorway, a ruthless struggle to survive rages on.

SPONSOR
TÜRK TUBORG A.Ş.

An omen is rising from the dead woman, the dogs of the neighborhood are restless. The one who whispers the prophecy is a young man angry at the conditions of his life, he walks the neighborhood dogs. The dogs follow the old woman's caregiver from Nişantaşı, causing the young woman's and dog walker's paths to cross. This intersection of destinies gives way to the rewriting of the old woman's past and the rehearsal of an uprising.

The Rebellion Day of Dogs is loosely based on Flaubert's *Madame Bovary*; it interprets Emma as a state of mind, and translates her for today's İstanbul. The play sees Emma's rural embarrassment at her yearning for Paris and the dismay she feels as she views rural life through Parisian eyes, as a whole. It argues that there's an inevitable connection between Suzan's immobilization in an environment she now finds ghettoized and her family's history of emulating the West with naïve enthusiasm.

The play presents differing perspective on how, those blinded in their pursuit of a westernization ideal, are watched by those who couldn't take part in this dream. Just like the maid Felicite in *Madame Bovary*, who keeps quiet through the entire novel, and after Emma's death, watches herself in Emma's mirror. The play reveals the inevitable conflict between the republican family who yearns for the West, and those that they placed in history as extras, revealing how these confrontations interrupt everyday life. It asks whether or not what's transpiring today is the repetition of a tragic mistake made in the past. Under the shadow of a dead woman, the lives of four people living in and around a modern middle class household are interrupted, tying their destinies together. ■

BİYOGRAFİ Platform, 2015 yılının Aralık ayında oyuncu, yönetmen ve akademisyen Mark Levitas tarafından, sahne sanatları alanında çağdaş içerik ve biçimlere odaklanmak üzere kurulmuş bir tiyatro topluluğudur. Öncelikli hedefi Türkiyeli ve yabancı yazarların güncel oyun metinlerini, özgün reji önermeleri ile sahneye aktarmak olan Platform; Türkiye ve yurtdışından, farklı yazar ve yönetmenlerle geliştireceği işbirlikleri ile tiyatroda kolektif üretim kavramını her projede yeniden deneyimlemeyi amaçlamaktadır.

BIOGRAPHY Platform is a theatre company that was founded in December 2015 by actor, director and academician Mark Levitas with the purpose of focusing on contemporary content and forms in the stage arts. Platform's primary goal is to produce scripts from contemporary Turkish and foreign playwrights with original stage directions and to re-experience the concept of collective production in theatre on each project with collaborative projects with different writers and directors both from Turkey and abroad.

BABA VE PİÇ
THE BASTARD OF ISTANBUL

TALİMHANE TİYATROSU

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
ARCOLA THEATRE, TALİMHANE TİYATROSU

Yazan Written by
Elif Şafak
Uyarlayan Adapted by
Angelo Savelli
Çeviren Translated into Turkish by
Oya Bacak
Yöneten Directed by
Mehmet Ergen
Sahne Tasarımı Stage Design
Anthony Lamble
Kostüm Tasarımı Costume Design
Jenny Beavan
Müzik Music
Oğuzhan Balcı, (Canlı Performans Live Performance)
Semplice Quartet
Oynayanlar Performers (alfabetik sırayla in alphabetical order)
Alican Altun, Aysan Sümercan, Gökay Akgör, Gökçen Gökçebağ, Görkem Acar, Hande Ataizi, İdil Yener, Nihal Koldaş, Nora Tokhosepyan, Pelin Ermiş, Selen Uçer, Serra Yılmaz

ZORLU PSM DRAMA SAHNESİ

23 MAYIS MAY
PT. MO. 20.30

24 MAYIS MAY
SA. TU. 20.30

Yaklaşık 100' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 100'; no intermission.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

■ Çağdaş Türkiye edebiyatının en önemli yazarlarından Elif Şafak'ın *Baba ve Piç* adlı romanından uyarlanan aynı isimli tiyatro oyunu, İtalya'da, Teatro di Rifredi için Angelo Savelli tarafından uyarlanmış ve seyircinin büyük beğenisini toplamıştı.

Baba ve Piç, Arcola Theatre ve Talimhane Tiyatrosu ortak yapımı olarak Türkiye'de ilk defa, Mehmet Ergen'in yeni rejisiyle sahneleniyor. Türkiye'nin en önemli kompozitörlerinden Oğuzhan Balcı imzası taşıyan oyunun özgün müzikleri; Semplice Quartet tarafından canlı çalınacak. Türkiye tiyatrosunun çok önemli oyuncularını ilk kez bir araya getiren yapımın kostümleri ise bu yıl *Mad Max: Fury Road* filmiyle En İyi Kostüm Oscar'ını alan Jenny Beavan'a ait.

2006 yılında yayımlandığında en çok satan ve okunan kitap olma başarısını gösteren, 100'ün üzerinde baskı yapan ve birçok dile çevrilen *Baba ve Piç*, Elif Şafak'ın Türkiye'de tiyatro sahnesine

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ

uyarlanan ilk romanı. Türk-Ermeni meselesini dört kuşak kadının hayat hikâyesi üzerinden irdeleyen eserde; bir yanda Müslüman-Türk Kazancı, diğer yanda Ermeni-Amerikalı Çakmakçıyan ailesi ve iki ailenin 90 yıllık iç içe geçen kederli ve bir o kadar da ilginç hikâyesi, İstanbul-San Francisco arasında tekrar yazılıyor.
Bir tarafta olağanüstü güçleri olduğunu fark ettiğinde kendini kâhin ilan etmiş, sadece kocasını değil iki oğlunu da kaybeden bir büyük abla... Kocasının ölümünün ardından, dürüst ve mizahtan yoksun, disiplinli bir tarih hocasına dönüşen bir küçük abla... Saçının rengi ile şeklini, ruh haline göre değiştirip duran ortanca deli! Bir de en dik başlıları, kimseyi dinlemeyip kendini hep haklı gören, herkese akıl veren ama öğrenme çabası da olmayan en küçükleri. Ve tabii evin biricik ve tek oğlu; Allah tarafından bahşedilmiş kıymetli mücevher! Diğer taraftaysa artık San Francisco'da yaşamak zorunda kalan bir Ermeni ailesi... Erkeklerin zamansız öldüğü bu hikâyede, geriye kalanlar hep aynıdır: cevapsız kadınlar. Belki de hiç farkında olmadan hayatta kalmak için dayanırlar; sadece hikâyelerini anlatmak için...

■ *The Bastard of Istanbul* is a stage adaptation from the novel of the same name by Elif Şafak, one of the most prominent authors in contemporary Turkish literature. This adaptation by Angelo Savelli for Teatro di Rifredi, has received wide audience acclaim in Italy.
The Bastard of Istanbul, a co-production of Arcola Theatre and Talimhane Theatre, is being staged in Turkey for the first time under the brand new stage direction of Mehmet Ergen. The original score by Oğuzhan Balcı, one of the leading compositors of Turkey, is going to be performed live by the Semplice Quartet. The production brings many leading actors from Turkey together for the first time. The costumes for the production were designed by Jenny Beavan who has recently won the Academy Award for Best Costume Design for her work on *Mad Max: Fury Road*.
When the novel was published in 2006, it became an instant bestseller and has been reprinted over a hundred times and translated into numerous languages. *The Bastard of Istanbul* is the first Elif Şafak novel to be adapted to the stage in Turkey.
In the work that explores Turkish-Armenian issue through the lives of four generations of women; on the one hand there is the Muslim-Turkish Kazancı family and on the other hand there is the Armenian-American Tchakmakhchian family. The sorrowful yet intriguing story of these two family's intertwining histories spanning over 90 years, is rewritten between İstanbul and San Francisco.
On the one hand; the eldest sister, declaring herself a clairvoyant when she discovered she has extraordinary talents, losing not only her husband but also her two sons... the second eldest sister, who has, after her husband's death, turned into a honest, humorless and disciplined history teacher...an insane middle child who changes the color and style of her hair as her mood shifts! And the youngest of the sisters, the most stubborn of them all, who listens to nobody and thinks she's right all the time, the one who lectures everybody but has no desire to learn. And of course, the one and only son of the household: the precious gem bestowed by God! On the other hand, an Armenian family that now has to live in San Francisco... In this story where men meet untimely deaths, what remains is always the same: women with unanswered questions. Perhaps, without ever knowing it, they endure and survive solely to tell their stories... ■

BİYOGRAFİ Sanat yönetmenliğini Mehmet Ergen'in yaptığı Talimhane Tiyatrosu, yurtdışında sahnelenmiş çağdaş metinlerin Türkiye prömiyerlerine ev sahipliği yapmaktadır. Genç ve yerli oyun yazarlarının seyirciyle tanışması, dünya çapında klasikleşmiş yazarların ise Türkiye'de daha önce sahnelenmemiş oyunlarının sahnelenmesi topluluğun başlıca hedefidir. Türkiye'nin birçok şehrinde oyunlar sahneleyen Talimhane Tiyatrosu, Hollanda, İngiltere, Almanya ve İsveç'te de seyirciyle buluşmuştur.

BIOGRAPHY Talimhane Tiyatrosu, under the art direction of Mehmet Ergen, hosts premieres of contemporary scripts that had been staged abroad, in Turkey. The main objective of the company is to present young local playwrights to the audiences, and produce plays from world-renowned playwrights that haven't been staged in Turkey before. Talimhane Theatre has staged plays in many cities around Turkey as well as in Holland, England, Germany and Sweden.

© JOHN HUNTER / RULER

SHAKESPEARE'İN BÜTÜN ÖLÜMLERİ
THE COMPLETE DEATHS

SPYMONKEY

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
BRIGHTON FESTIVAL, ROYAL & DERNGATE NORTHAMPTON

Uyarlayan ve Yöneten Adapted & Directed by
Tim Crouch

Tasarlayan Designed by
Lucy Bradridge

Video Tasarımı Video Design
Sam Bailey

Işık Tasarımı Light Design
Phil Supple

Özgün Müzik Original Music
Toby Park

Koreografi Choreography
Theo Clinkard, Janine Fletcher

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director
Lucy Skilbeck

Ses Eğitimi Voice Coach
Nia Lynn

Sahne Amiri Stage Manager
Andy McCabe

Prodüksiyon Yöneticisi Production Manager
Mat Ort

Yapım Produced by
Emily Coleman

Oynayanlar Performers
Spymonkey (Aitor Basauri, Stephan Kreiss, Petra Massey, Toby Park)

Oyun Sonrası After the Play:
***Spymonkey** ile söyleşi*
*Q&A with **Spymonkey***
(24 Mayıs May)

MODA SAHNESİ

24 MAYIS MAY
SA. TU. 20.30

25 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30

26 MAYIS MAY
PE. TH. 20.30

Yaklaşık 110' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 110'; 2 Acts.
Yaş sınırı Age limit: +14
İngilizce; Türkçe üstyazılı.
English with Turkish surtitles.
Biletler Tickets 100 TL
Öğrenci Student 40 TL

Arts Council England aracılığıyla National Lottery'den elde edilen kamu fonuyla desteklenmektedir. RSC'deki The Other Place tarafından geliştirilmiştir ve Central Saint Mains'deki Drama Merkezinde bulunan MA Drama Writing Lab tarafından desteklenmektedir.
Supported using public funding by the National Lottery through Arts Council England. Developed at The Other Place at the RSC, and supported by the MA Dramatic Writing Lab at Drama Centre London at Central Saint Martins.

Shakespeare Yaşıyor (Shakespeare Lives), ölümünün 400. yıldönümü olan 2016 yılında, dünyanın en popüler oyun yazarının eserlerini kutlayan etkinlik ve aktivitelerden oluşan dünya çapında bir programdır.
Shakespeare Lives is an unprecedented global programme of events and activities celebrating William Shakespeare's work on the occasion of the 400th anniversary of his death in 2016.

SPONSOR BRITISH COUNCIL

© JOHN HUNTER / RULER

© JOHN HUNTER / RULER

© JOHN HUNTER / RULER

■ Bir Shakespeare projesi üzerinde düşünmeye 2012'de başladık. Öneriyi New York'ta yaşayan, çalışmalarımızı tanıyan ve seven bir arkadaşımız olan Dessie Moran yapmıştı. Bize yepyeni bir seyirci kitlesi kazandıracağını ve Shakespeare'e karşı yepyeni bir bakış açısı kazanacağımızı söyledi. Anında müthiş bir fikir olduğuna inandık.

Başlangıçta, *Bir Yaz Gecesi Rüyası*'nı düşündük; bir oyun Spymonkey'e ne kadar yakın olabilirse o kadar yakın olan, sanki özel olarak bizim için yazılmış gibiydi! Sonra *Veronalı İki Centilmen* üzerine düşündük... Bir Shakespeare komedyası, çağdaş seyirciyi, nasıl gülmekten altına azıcık kaçırtacak kadar komik yapılabilirdi?

Aitor, her zaman *Kral Lear*'ı denememizi istedi, Petra'nın Lear ve belki de üç oğlunu oynadığı... Ama yarısının ana dili İngilizce olmayan bir topluluk için bir Shakespeare oyununa girişmenin bariz güçlükleri olduğunun ziyadesiyle farkındaydık (Aitor İspanyol, Stephen Alman). Peki, ne yapmalıydık?

2013'ün sonlarına doğru dostumuz ve Brighton'lı hemşerimiz Tim Crouch'la konuştuk. Tek kişilik *I Banquo, I Peaseblossom* ve *I Malvolio* gösterilerine bayılmıştık. Shakespeare karakterlerinin şahane uyarlamaları; görünüşte genç seyirciler için tasarlanmış ancak son derece zekice, eğlenceli ve herkesi tatmin edecek kadar da vahşi! Tim bir alim, işinin piri. Aynı zamanda da sersemin teki. Bütün ölümleri yapma fikrini Tim buldu, biz de biraz zaman ayarlamak ve ortaklar bulmak üzere işe koyulduk.

2014 Ekim'inde, Clapham'daki RSC prova stüdyolarında birlikte bir hafta geçirdik. Set tasarımcımız Lucy, silahlar, parçalanmış kafalar, uzuvlar, bebekler (muhtemelen anasının bağrıdan koparılmış), fırfırlı yakalar ve dubletler bulmak için RSC kostüm ve aksesuvar bölümünü yağmalama fırsatı buldu.

İlk hafta sineklerle oynadık çokça. *Titus Andronicus*'un ölümüne çok üzüldüğü "gudubet kara sinek"e (Tarantinovari bu oyunun geriye kalanında, Titus'un merhametsiz gaddarın teki oluşuyla dahiyane bir biçimde zıtlık oluşturan) bağlanan, araştırmaya değecek bir motif var gibiydi. Kurtçukların ve sineklerin çürüyüşten yeni bir yaşam oluşturmaları fikri de... Bunların da ötesinde, aslında hepimizin hâlâ Shakespeare'in edebi cesedinden beslendiğimiz, eme eme bitiremediğimiz fikri!

Bu yapıma başladığımız andan itibaren, her biri bir diğerinden daha acil, sonu gelmeyen sorular silsilesi önümüze bir sürü zorluk çıkardı: Cidden komik bir gösteri nasıl yapılır? Bir ölümler listesi nasıl ilginç hale getirilir? Bu malzemenin (ölmek ve Shakespeare) hem üstesinden gelip hem de hakkını verirken, aynı zamanda seyirci nasıl aşkın bir komiklik yolculuğuna çıkarılır? Günümüzde, 2016'da bir sanat eseri yapmak ne anlama gelir?

Bizim için yaratıcı süreç oldukça doğrudan başlar: birlikte bir yığın kostüm ve birkaç aksesuar ile bir odaya gireriz, her zaman yapmak istediğimiz ama yapma fırsatı bulamadığımız şeyler hakkında konuşur ve oynarız. Oyunlar ve sahneler oynarız, müzikle çalıp oynarız, izlediğimiz filmleri oynatırız ve (birlikte geçirdiğimiz 18 yılın ardından birbirimizi çok yakından tanığımız için) birbirimizin sinirleriyle oynarız. Oyunlarımızın bir parçası olarak, projenin ana temasına olan tepkimiz ortaya çıkar. Aynı şekilde, oyunlarımızda birbirimize ve bizi yönetmesi için davet ettiğimiz kişiye de tepkimiz. Böylece her bir gösterimiz, temelinde yaratıcı işbirliğinin oluşturduğu ısı, ışık ve gürültünün sonucu haline gelir. Nerede ahenk oluşturuyoruz, nerede uyumsuzluk var, nerede sürtünme var, eğlence nerede, derin ahmaklık nerede, herşey nerede çabasız bir güzelliğe dönüşüyor? Bütün ölümlerde izlediklerimiz muazzam bir Spymonkey ve Tim Crouch doğaçlamasının sonucudur. Tiyatro cazı. Umarız çok fazla saçma skat yoktur.

Ol-Ol-Ol-mak ya da Ol-ol-ol-ma-mak-ma-mak.

— *Toby Park*

■ We first started thinking about working on a Shakespearean project in 2012. It was suggested to us by a friend in New York, Dessie Moynihan, who knows and loves our work, who said she thought it would bring entirely new audiences to us, and bring us to an entirely new way of looking at Shakespeare. We immediately thought it was a great idea.

We thought about *Midsummer Night's Dream*, and in particular the Rude Mechanicals - as close to Spymonkey as you can get in a play, as if he was writing for us! We thought about *Two Gentlemen of Verona* - how do you make a Shakespearean comedy properly laugh-so-hard-a-bit-of-wee-comes-out funny for a modern audience?

Aitor has always wanted us to try *King Lear* - with Petra as Lear and three sons perhaps. But we were very aware that for an ensemble, half of whom are not native English speakers, (Aitor is Spanish, Stephan German) there are obvious challenges in attempting a full Shakespeare play. What to do?

We talked to our friend and fellow Brightonian Tim Crouch about it in late 2013 - we had loved his one-man-shows *I Banquo, I Peaseblossom* and *I Malvolio*, fantastic extrapolations of Shakespearean characters, ostensibly for young audiences but smart, funny and savage enough for anybody. He is a scholar, he has erudite chops. He is also a total idiot. Tim came up with the idea of doing the deaths, and we set about finding some time and partners to help us begin the task.

In October 2014, we spent a week together at the RSC rehearsal studios in Clapham. Lucy our designer got to raid the RSC costume and props department for an array of weaponry, mutilated heads, limbs, babies (presumably from its mother ripped), ruffs and doublets.

We played a lot in that first research week with flies - it felt like there was a motif to explore there which ties in with the death of the "black ill-favour'd fly" that *Titus Andronicus* gets so upset about (in brilliant contrast with the flagrant lack of compassion and brutality in the rest of that most Tarantino-esque of plays), but also the idea of maggots and flies making new life out of decay, and then beyond that the idea of all of us still feeding upon a corpse of the Shakespearean literary corpus, still sucking it dry.

Once we had opened the door a crack in making this show, a stream of ever-more-pressing questions started to snuffle at it: How do you make a show that is seriously funny? How do you make a list of deaths interesting? How do you make work that tackles the material and does it justice (which goes for both the act of dying and Shakespeare) whilst at the same time taking the audience on a journey of transcendent hilarity? What does it mean to make a work of art now, in 2016?

For us our creative process starts in quite a straightforward way: we get into a room together with a whole load of costumes and a few props, talk about what we have always wanted to do but not got to do before, and then play. Play games, play scenes, play music, play films we've seen, and (because after 18 years of being together we know each other really well) play on each other's nerves. Part of that play is responding to the central theme of the project. Part of that play is responding to each other and to whoever we have invited to direct us. So each of our shows is the result of the light, heat and noise generated by that central creative collaboration. Where do we harmonise, where is there dissonance, where is the friction, where is the fun, where is the deep stupidity, where does it all become effortlessly beautiful? So what you see in The Complete Deaths is the result of a massive Spymonkey and Tim Crouch jam-out. Theatre jazz. Hopefully not too much rubbish scat though. Doo-bee-doo or not doo-bee-doo-bee-doo. ■

— *Toby Park*

BİYOGRAFİ Brighton'da kurulu ve beş sanatçıdan oluşan çekirdek yaratıcı kadrosuyla Spymonkey, İngiltere'nin önde gelen komedi topluluklarından biridir. Sanat yönetmenleri Toby Park, Petra Massey ve Aitor Basauri, yardımcı sanatçılar Stephan Kreiss ve tasarımcı Lucy Bradridge ile birlikte 1998'den bu yana olağanüstü komik ve deli zırvası bir tiyatro yapıyoruz.

1997 sonbaharında, İsviçreli mekâna özgü tiyatro topluluğu Karl's Kühne Gassenschau'yla (KKG) gösteriler yaparken; Toby, Petra, Aitor ve KKG kurucusu Paul Weilemann, *clown* yönetmeni Cal McCrystal'i bir haftalığına kendileriyle birlikte Central School of Drama'da çalışmaya davet ederek, küçük bir kış projesine girişmeye karar verdiler. Bir yıl sonra, Comedia Brighton'da sahneledikleri ilk gösterileri olan *Stiff*'i ortaya çıkarıp, 1998'in sonlarında İngiltere ve İsviçre'de kısa bir turun tadını çıkardılar. 2000 yılında Stephan Kreiss'ın, Paul Weinmann'ın yerine geçmesiyle birlikte, o günden bu yana topluluğun çalışmalarının kalbi olan kadro oluştu.

The Houston Chronicle'a göre kökleri "Monthy Python, Marx Kardeşler ve Samuel Beckett arasında bir yerlerde" olan Spymonkey; İspanya, Almanya ve İngiltere'den gelen oyuncu dörtlüsü, karanlık ve gergin fiziksel komedileri ile geniş bir kitleye ulaşarak, gerçek bir uluslararası fenomen olduklarını kanıtladılar.

Topluluğun, gittikçe daha fazla talep görüp, tüm dünyada sıkça atölyeler düzenleyen enerjik bir eğitim bölümü var. Aralarında; Winchester, Kingston, Northampton ve Kent Üniversitesi'nin de bulunduğu pek çok üniversitede ve sahne sanatları okullarında dersler verdiler. 2015'te Phoenix Futures'la birlikte madde bağımlılıların tedavisi için yürütülen bir deneme programına katıldılar.

Spymonkey; Rose Bruford (Smari Gunnarson ve Mathew Bayton'ın tezleri), York ve Northampton üniversiteleri lisans öğrencilerinin akademik araştırmaları yanı sıra Glasgow Üniversitesi'nden Lucy Amsden ve Liverpool Üniversitesi'nden Laura

Cocket'in doktora çalışmalarına konu oldu. Topluluğun çalışmalarını inceleyen yayınlar arasında, Demian Reis'ın çağdaş *clown* incelemesi olan "*Caçadores de Risos*" (Portekizce!) ve Stephe Pritchard'ın çağdaş drama araştırmaları da bulunur. Ulusal Bağımsız Drama Okulları'nın (NISDA) üyesi olan topluluk; pek çok GCSE ve A düzeyi ders programında, planlanmış fiziksel tiyatro, palyaçoluk ve komedinin seçkin bir örneği olarak gösterilir.
Spymonkey'in dört çekirdek üyesi, geniş bir yaratıcı projeler yelpazesiyle meşguldürler. Aitor Basauri, dünyanın önde gelen clown ve fiziksel komedi öğretmenlerinden olup yönetmenlik çalışmaları arasında *Discombobulated for Publick Transport* (Birleşik Krallık) bulunur. Improbable Theatre, Guy Dartnell, Tom Morris, Mimbre, Northumberland Lights ve Graeme Gilmour de dahil olmak üzere, pek çok grupla ortaklaşa projelerde besteci ve müzik yönetmeni olarak çalışan Toby Park; Georgia Pritchett'ın ATG için geliştirilen *Telling Tales* yapımında Maria Atken'la birlikte yardımcı yönetmenlik de yaptı. 2014'te Toby ve Aitor, Helsinki'de, bir clown operası olan *Fabulous Bäckström Brothers* gösterisini yönettiler. 2015'te Chichester Festival Tiyatrosu'nda, Michael Ball'ın oyunculuğunu yaptığı *Mack and Mabel* için fiziksel komediyi yönettiler. Petra Massey; BBC Televizyonu'nun *Hyperdrive* ve *Miranda* adlı dizilerinde kadrolu olarak oyunculuk yaptı. Barbican ve Pleasance London'da sahnelenen *Office Party*'nin yaratıcıları ve ilk oyuncuları arasında yer alan Petra Massey, İngiliz tiyatro toplulukları olan Slightly Fat Features ve Wet Picnic'in yapımlarını yönetiyor. Stephan Kreiss; Ağustos 2013'te Salzburg Festivali'nde Julian Crouch'un yönettiği *Jedermann*'da sahne aldı ve Palazzo için yönetmenlik yapıyor.

BIOGRAPHY Spymonkey is the UK's leading physical comedy company, based in Brighton and comprising a core creative ensemble of five lead artists: artistic directors Toby Park, Petra Massey and Aitor Basauri, and associate artists Stephan Kreiss and designer Lucy Bradridge. We have been making sublimely hilarious and deeply ridiculous theatre since 1998.
Whilst performing with the Swiss site-specific theatre company Karl's Kühne Gassenschau, Toby, Petra, Aitor and KKG founder Paul Weilenmann decided in the autumn of 1997 to embark on a small winter side-project, inviting clown director Cal McCrystal to work with them for a week at Central School of Drama. A year later they presented their first show, *Stiff*, at Komedia Brighton, which enjoyed a brief tour of UK and Switzerland in late 1998. In 2000 Stephan Kreiss replaced Paul Weilenmann to establish the ensemble that has remained at the heart of the company's work since then.
With their dark, edgy physical comedy rooted "somewhere between Monty Python, the Marx Brothers and Samuel Beckett" (The Houston Chronicle), and a quartet of performers from Spain, Germany and England, Spymonkey have proved to be a truly international phenomenon, enjoyed by and accessible to a wide range of international audiences. The company has a vibrant and increasingly over-subscribed educational department, frequently running workshops around the world. They have lectured to a number of universities and performing arts schools including Winchester University, Kingston University, Northampton University, University of Kent. In 2015 they piloted a programme for recovering addicts in conjunction with Phoenix Futures.
Spymonkey has been the subject of academic study by undergraduates of Rose Bruford (dissertations by Smari Gunnarsson and Mathew Baynton), University of York, University of Northampton, as well as PhD doctorate work by Lucy Amsden of Glasgow University, and Laura Cockett of Liverpool University. Publications examining the company's work include Demian Reis's examination of modern clowning '*Caçadores de Risos*' (in Portuguese!) and Stephe Pritchard's study of contemporary dramatic practice. They are an associate company of the National Independent Schools Drama Association (NISDA), and appear on a number of GCSE and A level syllabuses as an exceptional example of devised physical theatre, clown and comedy.
The four core members are engaged in a wide range of other creative projects. Aitor Basauri is one of the leading teachers of clown and physical comedy in the world. His directing credits include *Discombobulated for Publick Transport* (UK). Toby Park works as a composer and musical director, collaborating with amongst others, Improbable Theatre, Guy Dartnell, Tom Morris, Mimbre, Northumberland Lights and Graeme Gilmour. He was Associate Director with Maria Aitken of *Telling Tales* by Georgia Pritchett in development for ATG. In 2014 Toby and Aitor directed *The Fabulous Bäckström Brothers* in Helsinki, a clown opera. In 2015 they directed physical comedy for *Mack & Mabel* at Chichester Festival Theatre, starring Michael Ball. Petra Massey appeared as a regular in BBC TV's *Hyperdrive* and *Miranda*, was one of the original cast creating *Office Party* at Barbican and Pleasance London, and directs the UK companies Slightly Fat Features and Wet Picnic. Stephan Kreiss appeared in *Jedermann* at the Salzburg Festival in August 2013, directed by Julian Crouch, and directs for Palazzo.

© BURAK BULUT YILDIRIM

MACBETH

EKİP TİYATROSU

Yazan Written by
William Shakespeare
Çeviren Translated into Turkish by
Sabahattin Eyüboğlu
Yöneten Directed by
Bülent Emin Yarar
Sahne ve Kostüm Tasarımı Set & Costume Design
Başak Özdoğan
Işık Tasarımı Light Design
Cem Yılmazer
Kukla Puppet
Candan Seda Balaban
Müzik Music
Orhan Enes Kuzu, Hüseyin Korkma
Asistan Assistant
Sevilay Ergüler
Oynayanlar Performers
Simel Aksünger (Lady Macbeth), **Serkan Altıntaş** (Macduff / Cadı Witch / II. Katil Murderer II), **Aziz Caner İnan** (Duncan / Kapıcı Macbeth's Servant Seyton / Cadı Witch / Hekim Doctor), **Murat Kapu** (Malcolm / Cadı Witch / I. Katil Murderer I), **İsmail Sağır** (Banquo / Hecate), **Ayşegül Uraz** (Başcadı Head witch / Hizmetli Servant), **Cem Uslu** (Macbeth)

ÜSKÜDAR TEKEL SAHNESİ

25 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30
26 MAYIS MAY
PE. TH. 20.30
Yaklaşık 120' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 120'; 2 Acts.
Biletler Tickets 40 TL
Öğrenci Student 25 TL

■ Tiyatro tarihinin en ünlü ve Shakespeare'in en önemli oyunlarından olan *Macbeth* konusu bakımından hiç eskimedi, güncelliğini asla yitirmedi. İnsan soyunun güdülerine Shakespeare'in 400 yıl öncesinden tuttuğu ışığın kuvveti o günden bugüne bir parça olsun zayıflamadı.
İskoçya beylerinden Glamis Beyi Macbeth, sefer dönüşü üç cadıyla karşılaştı. Selamladı cadılar onu:
Selam sana Macbeth! Selam Glamis Beyi'ne!
Selam sana Macbeth! Selam Cawdor Beyi'ne!
Selam sana Macbeth! Selam yarının Kral'ına!
Etkilendi bundan Macbeth! Kim etkilenmezdi ki! Ya da şöyle sormak gerek belki: Kim etkilenmedi? Acaba ilk ve tek kişi miydi Macbeth, kendine bu vaatlerde bulunulan ve bu sözleri ciddiye alan? Öte yandan, Glamis Beyi'ydi zaten. Ve Cawdor Beyi de oldu, cadıların sesinin yankısı daha kulaklarından silinmeden. Neden ciddiye almasındı o zaman?
Oysa en yakın dostu Banquo uyarmakta gecikmemişti onu:
"Başımızı derde sokmak için,
Şeytanın da doğru söylediği olmaz mı bize?"
Fakat düşünemedi Banquo: Ya kişinin şeytanı kendiyse?
Bir çırpıda karısına anlattı durumu Macbeth. Lady Macbeth'in öğüdünde tereddüde yer yoktu:
"Dünyayı aldatmak isteyen dünyanın rengine bürünecek.
Bakışın, ellerin, dillerin gülsün;

© BURAK BULUT YILDIRIM

© BURAK BULUT YILDIRIM

Yüzünden lekesiz bir çiçek ol,
İçinden zehirli bir yılan."
Öyle oldu Macbeth. Kehanetin ve yoldaşının itici gücüyle, aynı zamanda kuzeni olan Kral Duncan'ı öldürüp tacı ele geçirdi. Fakat mesele iktidarı ele geçirmek değil, iktidarda kalabilmek. Bu yüzden de gücünü elinde tutmak için hiçbir şeyden kaçınmadı. Kimdi Macbeth? Bir savaşçı. Bir asker. Bir erkek. Sadık dost, koca, kuzen... Onu iktidara taşıyacak ilk eylemine girişmeden önce hepsiydi bunların ve belki daha fazlasının. Şimdiyse kan kanı çağırıyor, "kötülükle başlayan kötülükle sağlamlaşır" diye düşünüyordu artık. Uzun sürmedi anlaması, bir daha aynı kalamayacağını:
"Öylesine kan içinde yüzüyorum ki artık,
Geri gitsem de bela, ileri gitsem de.
...
Alışmak ister buna:
Acemiyiz henüz kan dökmede."
Öyleydi. Çok da sürmedi ustalaşması. Fakat kan bir kez bulaştı mı ele, kolay olmaz çıkması; kokusu sindi miydi bir kere, çaresiz kalır "Arabistan'ın bütün kokuları". Ölüm ölümü doğurur, savaşlar yeni savaşları. Savurduğu her kılıçla kendi de alır zorba, payına düşen yarayı. Ve ömrünün sonu ortasına denk geldiğinde şunları söylerken bulabilir kendini:
"... Yeter bu kadar yaşadığım.
Baharı yazı geçti ömrümün;
Yaprak dökümü bundan sonrası.
İhtiyarlığın keyifleriyse bana haram:
Saygılar, sevgiler, sürüyle dostlar bekleyemem.
Benim payım olsa olsa sessiz ama derin lanetler.
Yüze gülmeler, zavallı yüreklerin
Korkudan sever görünmeleri..."
Arzularının esiri mi olmuştu Macbeth? Yoksa hakkı olduğuna inandığı şeyi almak için dönemin koşullarınca belirlenen yegâne yöntemi mi uyguladı? İktidar kimin hakkıydı; en önde savaşanın mı, ayrıcalıklı doğanın mı? Her meselenin kanla çözüldüğü bir dünyada iktidarda kalmanın başka yolu var mı?
İktidarı ele geçirmenin ve elinde tutmanın yolları bugün ne kadar farklı? Hele kendiyse kişinin şeytanı!

■ Among the most famous plays in theatre history and one of the most important plays written by Shakespeare, *Macbeth*'s subject has never grown old, the issues it centralizes have always remained relevant. The light Shakespeare cast on the instincts of the human race 400 years ago continues to illuminate us today.
Macbeth, the Thane of Glamis, encounters the three witches while returning from a campaign. The witches greet him:
"All hail, Macbeth! Hail to thee, thane of Glamis!"
"All hail, Macbeth, Hail to thee, thane of Cawdor!"
"All hail, Macbeth, thou shalt be king hereafter!"
Macbeth was affected! Who wouldn't? Or maybe the question should be rephrased: Who didn't? Was Macbeth the first and only person these prophecies were addressed to and who took them seriously? On the other hand, he already was the Thane of Glamis. And he became the Thane of Cawdor, almost immediately after the witches disappeared. Why shouldn't he take them seriously?
His close friend Banquo, was quick to warn him:
"What, can the devil speak true?"
Yet Banquo could not fathom: What if a person's devil is thyself?
Macbeth told his wife straightaway. Lady Macbeth's advice bore no hesitation:
"To beguile the time, look like the time;
bear welcome in your eye, your hand, your tongue:
look like the innocent flower, but be the serpent under't."
And that's what Macbeth became. Incited by the prophecies and his companion's advice, he murdered his cousin King Duncan and seized the crown. But the real issue is not getting the throne, it's keeping it. This is why Macbeth does everything possible to stay in power.
Who was Macbeth? A warrior. A soldier. A man. Loyal friend, husband, cousin... Before his first attempt at claiming power, he was all of these and maybe more. Now, blood will have blood, now he claims "things bad begun make strong themselves by ill." It didn't take long for him to see that there was no turning back:
"I am in blood
Stepp'd in so far that, should I wade no more,
Returning were as tedious as go o'er
...
My strange and self-abuse
Is the initiate fear that wants hard use.
We are yet but young in deed."
He was young in deed, new to evil. It didn't take him long to master. But once a hand is bloodied, it does not wash of easily, once the smell of blood reeks in "all the perfumes of Arabia" are rendered useless. Death breeds death, wars breeds new wars. With every sword the tyrant swings, he takes a wound as well. And when he is nearing the end of his life, he may find saying to himself:
"I have lived long enough: my way of life
Is fall'n into the sear, the yellow leaf;
And that which should accompany old age,
As honour, love, obedience, troops of friends,
I must not look to have; but, in their stead,
Curses, not loud but deep, mouth-honour, breath,
Which the poor heart would fain deny, and dare not."
Had Macbeth been enslaved by his desires? Or had he taken the only possible course of action circumstances had allowed, in order to claim what he believed was rightly his? Whose right was it to rule; those who fight or those of birthright? In a world where everything is dealt with by blood, is there any other way to stay in power?
How different are the ways in which power is claimed and held today? Especially if the person's devil is thyself! ■

BİYOGRAFİ 2010 yılında bir araya gelen EKİP bugüne dek; Samuel Beckett'in *Oyun Sonu*, Václav Havel'in *Largo Desolato*, Cem Uslu'nun *Parti* ve *Öğüt*, Amêlie Nothomb'un *Cosmétique de l'ennemi* adlı romanından Ayça Seymen Şimşek'in uyarladığı *Kara Sohbet*, Roland Schimmelpfennig'in *Arap Gecesi*, Pedro Calderón De La Barca'nın *İki Kapılı Evi Koruması Güç* adlı oyunundan uyarlanan *İki Kapılı Ev* ve David Greig'in *Avrupa* adlı oyunlarını sahneledi. EKİP, The Marta Award, Afife Tiyatro Ödülleri, Sadri Alışık Tiyatro ve Sinema Oyuncu Ödülleri, Tiyatro... Tiyatro... Dergisi Tiyatro Ödülleri, Direklerarası Seyirci Ödülleri ve Ekin Yazın Dostları Tiyatro Ödülleri gibi pek çok uluslararası ve ulusal organizasyon tarafından 10'un üzerinde ödüle değer görüldü. Neden, nasıl ve kime tiyatro yaptığı, yaşadığı ülkeye ve dünyaya nereden bakıp onun neresinde durduğu, EKİP'in kendisine durmaksızın yöneltmeye çalıştığı sorulardan. Havasını soluduğu ülkenin meseleleriyle alakadar, farklı sınıflara ulaşıp dönüştürebilen, nitelikli, çağdaş, dürüst ve samimi bir tiyatro yapabilmek topluluğun temel hedefidir.

BIOGRAPHY EKİP, established in 2010, have so far staged; Samuel Beckett's *Endgame*, Václav Havel's *Largo Desolato*, Cem Uslu's *The Party* and *The Advice*, Ayça Seymen Şimşek's *Kara Sohbet* adapted from Amêlie Nothomb's novel *The Enemy's Cosmetique*, Roland Schimmelpfennig's *Arabian Night*, an adaptation of Pedro Calderón De La Barca's *The House With Two Doors* and David Greig's play *Europe*. EKİP has received over 10 awards from various national and international organizations including; The Marta Award, Afife Theatre Awards, Sadri Alışık Theatre and Cinema Actor Awards, Theatre...Theatre... Magazine Awards, Direklerarası Audience Awards and Ekin Yazın Dostları Theatre Awards. EKİP constantly tries to question how, why and to whom they perform, what perspective they take and where they stand in relation to the country and world of which they are a part of. The group's primary aim is to bring up issues that are relevant to the country they live and breath in, reach and transform different groups of people, and to produce high quality plays that are contemporary, honest and sincere.

MARTI
THE SEAGULL

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ŞEHİR TİYATROLARI

Yazan Written by
Anton Çehov
Çeviren
Translated into Turkish by
Ataol Behramoğlu
Yöneten Directed by
Yıldırım Fikret Urağ
Dramaturji Dramaturgy
Dilek Tekintaş
Yardımcı Yönetmen
Assistant Director
Mert Tanık
Sahne Tasarımı Set Design
Nurullah Tuncer, Sırrı Topraktepe
Kostüm Tasarımı
Costume Design
Nurullah Tuncer, Yeşim Türkgeldi
Müzik Music
Selim Atakan
Işık ve Video Tasarımı
Light & Video Design
Kemal Yiğitcan

Efekt Tasarımı Effect Design
Özgür Yaşar İşler
Reji Asistanları
Regie Assistants
Pınar Demiral, Berk Samur, Kamer Karabektaş, Z. Bahar Çebi
Oynayanlar Performers
Jülide Kural (İrina Nikolayevna Arkadina Irina Abkadina), **Nazif Uğur Tan** (Konstantin Gavriloviç Treplev Constantine Treplieff), **Mert Asutay** (Pyotr Nikolayeviç Sorin Peter Sorin), **Ayşecan Tatari** (Nina Mihaylovna Zareçnaya Nina Zarietchnaya), **Ersin Sanver** (İlya Afanasyeviç Şamrayev Ilia Shamraeff), **Rozet Hubeş** (Polina Andreyevna Paulina), **Yeşim Koçak** (Maşa Masha), **Mert Tanık** (Boris Alekseyeviç Trigorin Boris Trigorin), **Hakan Arlı** (Yevgeni Sergeyviç Dorn Eugene Dorn), **Mert Aykul** (Semyon Semyonoviç Medvedenko Simon Medviedenko), **Kamer Karabektaş** (Yakov Jacob), **Z. Bahar Çebi** (Hizmetçi A Maidservant)

HARBİYE MUHSİN ERTUĞRUL SAHNESİ
25 MAYIS MAY
ÇA. WE. 20.30
26 MAYIS MAY
PE. TH. 20.30
Yaklaşık 135' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 135'; 2 Acts.
Biletler Tickets 25 TL
Öğrenci Student 15 TL

"Herkes ötekinin her şeyi olmak istiyor.
Çünkü asıl soru derinlerde: Ben kendim için ne ifade ediyorum?"
— *J. Baudrillard*

Aşk ve Tiyatro
"Çehov insanlarının kırılganlığı..."
"Geçiş dönemi Rusya'sı..."
"Çehov sembolizmi..."
"Yazarın yarattığı karakterlere karşı eşit mesafede olması..." vs!

■ Dram sanatının tüm kurallarını altüst eden, eylemsizliği kayda değer tek eylem olarak sahnenin kucağına bırakıveren, dramatik anlamda çatışmaya, olaylar dizisine, karakterin dönüşümüne yüz vermeyen Anton Pavloviç Çehov'un oyunlarını anlamak için, yukarıdaki cümle kalıplarının çaresizliğini çok önceleri fark etmiştim.

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF

Ama Çehov oyunlarının, "realizmin" katıksız birer örneği olduğu iddiasıyla hesaplaşmam, uzunca bir zaman aldı.
Bu yaklaşımın bende yarattığı duygu, bir ping pong masasının üzerinde tenis maçı yapmak bile değil, belki de su topu oynamaya çalışmak gibi bir şeydi. Treplevvari bir geç-ergenin kafa tutuşu gibi gelmedi değil bu halim kendime...
Tiyatro yolculuğumun henüz başındaydım ve "neden" diye sormaktan vazgeçmeye yeltenmeyeceğim belliydi. Neyse ki imdadıma Maksim Gorki yetişti o yıllarda. Henüz yolun başında genç bir yazar olan Çehov'un büyüklüğünü, ona yazdığı bir mektupta şöyle anlatıyordu Gorki: "Ne yaptığınızı biliyor musunuz? Siz gerçekçiliği öldürüyorsunuz. Önemli sayılmayan öykülerinizden sonra bile, çevredeki her şey, sanki bir kalemle değil de çomakla yazılmışçasına kaba ve çiğ bir görünüm kazanıyor."
Olmuş bitmiş değil, olmakta olandır Çehov'un gerçeği...
Öncesini, sonrasını değil tam şu anını biliriz. Aslında tam şu anda görebildiğimiz kadarını... Olup bitenler hakkında bir izlenime sahip olabiliriz, daha fazlasına değil. Olmakta olan, geçip gitmekte olansa eğer; bu sadece hüznün ifadesi midir? "Ne olduğumuzu yalnız zamanla değil, zaman geçerken anlarız" diyen Arnold Hauser'e kulak verecek olursak cevap açık...
Çehov'un gerçeği, hayatın gerçeğine benziyor demek yerine, bizim Çehov oyunları karşısındaki halimiz, hayat karşısındaki (içindeki mi demeliydim acaba?) halimize benziyor demek daha mı doğrudur bilmem. Benim için kesin olan şu ki, insan elinden çıkmış bir "gerçek" değil gibidir Çehov'un gerçeği...
Yazarın kalemi değilse, bir çomaksa bunları yazan; o çomağı tutan elin sahibi kimdir? Çehov'un dehası mı?
Martı'yı sahnelemek üzerine burada kâğıt üzerinde söz alacak olsam, o çomakla yazılmış bir iki sözcükten daha fazla ne var elimde bilmiyorum. Aşk ve tiyatro... Ha bir de karşı kıyıdan gelen bir müzik sesi ve gölün kokusunu buralara kadar taşıyan tatlı bir akşam esintisi... Hepsi budur belki, bilmiyorum! Bildiğim şey, gerçek orada; sahnededir... Ve olmaktadır!
Hepimize iyi seyirler.,
— *Yıldırım Fikret Urağ*

"Everyone wants to mean everything to the other.
Because the real question lies deep: What do I mean to myself?"
— *J. Baudrillard*

Love and Theatre
"The fragility of Chekhov's characters..."
"The Russian period of transition..."
"Chekov's symbolism..."
"The author's distance being the same to all of his characters..." et cetera!

■ I've have long since recognized the inadequacy of the sentence patterns above in understanding Anton Pavlovich Chekhov's plays, which have turned all of the established rules of the dramatic art upside-down; by placing inaction as the only significant form of action in the middle of the stage and not indulging in dramatic conflict, chain of events or characters transformation.
But it took me a long time to confront the argument that Chekhov's plays are pure examples of "Realism." The feeling this approach evoked in me wasn't even like playing tennis on a Ping-Pong table, perhaps more like trying to play water polo. Looking back, the state I was in seems to me like a Treplev-esque late adolescent defiance.
I was just at the beginning of my theatre journey and it was evident that I wouldn't attempt to give up asking "why?" Fortunately, Maxim Gorky came to my rescue during those years. Gorky describes the greatness of Chekhov, who was a young writer at the beginning of his literary career, in a letter he wrote: "Do you realize what you are doing? You are murdering realism. Even after your seemingly insignificant stories, everything around starts to seem vulgar and crude as if written with a stick and not with a pen."
Chekhov's reality isn't about what's past and done, it's about what's happening... We know exactly the present moment, not the before or after. In fact, only the part that we can see... We may have an impression about what is going on, but nothing more. If what is happening, is what's slipping away; is this the expression of only sadness?
The answer is clear if we pay heed to Arnold Hauser "We understand what we are not only in time, but as time passes."
Instead of saying Chekhov's reality resembles the reality of life, would it be more appropriate to say our states facing Chekhov plays, resembles our states facing life (or should I have said "in life?"). What's certain for me is that Chekhov's reality isn't quite like a man made "reality..." If it's not the writers pen, but a stick that wrote these; who does that hand which holds the stick belong to? Chekhov's genius?
If I were to say a few words on staging the *Seagull* here on this paper, I don't know what else I have other than those few words written with a stick? Love and theatre... Oh, and the sound of music and the pleasant evening breeze carrying them all the way from the opposite coast... Perhaps it's all there is, I don't know! What I know, the real is there; on the stage...and it's happening!
Enjoy the show.,
— *Yıldırım Fikret Urağ*

BİYOGRAFİ 1914 yılında Belediye Başkanı Cemil (Topuzlu) Paşa, Belediye Meclisi'nden çıkardığı kararla, bugünkü Şehir Tiyatroları'nın temeli olan ve Osmanlı Güzellikler Evi anlamına gelen Darülbedayi-i Osmani'nin kurulmasını sağladı. Darülbedayi, Ocak 1916'da sahnelenen *Çürük Temel* oyunuyla okul olmaktan çıkıp profesyonel bir tiyatro topluluğu haline geldi.1931 yılında İstanbul Belediyesi'ne resmen bağlanan kurum, 1934 yılından sonra İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatroları adını aldı. Yine aynı dönem Şehir Tiyatroları'nın çocuk oyunlarını düzenli ve sürekli sahnelenmeye başladığı yıllar oldu. Bugün on sahnesi olan Şehir Tiyatroları, her gün 3000 civarında İstanbul seyircisine perdelerini açıyor. Bu sahneler: Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi, Kadıköy Haldun Taner Sahnesi, Fatih Reşat Nuri Sahnesi, Gaziosmanpaşa Sahnesi, Gaziosmanpaşa Ferih Egemen Çocuk Sahnesi, Üsküdar Musahipzade Celal Sahnesi, Üsküdar Kerem Yılmazer Sahnesi, Kâğıthane Sadabad Sahnesi, Kâğıthane Küçük Kemal Çocuk Sahnesi, Ümraniye Sahnesi'dir. 1914'ten günümüze kadar aralıksız olarak perdelerini açan İBB Şehir Tiyatroları, repertuvarındaki 2000'in üzerindeki oyunla kuruluşundan günümüze Türkiye tiyatrosuna kazandırdığı nitelikli yönetmen, oyuncu, sahne tasarımcısı, kostüm tasarımcısı, ışık ve efekt tasarımcısıyla öncü bir kurum olmanın haklı gururunu yaşamaya devam ediyor.

BIOGRAPHY Mayor of Istanbul Municipality, Cemil (Topuzlu) Pasha, through a decision taken by the Municipality Council was instrumental in the establishment of Darülbedayyi-i Osmani (the Ottoman House of Beauty) which formed the basis of the current Municipal Theatre. After the performance of *Çürük Temel* in January 1916, the Darülbedayi shed its identity as a school and became a professional theatre company. Officially affiliated with the Istanbul Municipality in 1931, the Darülbedayi was renamed the Istanbul Municipal Theatre after 1934. This period also became a period during which children's plays were regularly and continuously staged. Today, the Municipal Theatre, which has ten stages, accommodates about 3000 audiences each day. These are as follows: Harbiye Muhsin Ertuğrul Theatre, Kadıköy Haldun Taner Theatre, Fatih Reşat Nuri Theatre, Gaziosmanpaşa Theatre, Gaziosmanpaşa Ferih Egemen Children's Theatre, Üsküdar Musahipzade Celal Theatre, Üsküdar Kerem Yılmazer Theatre, Kâğıthane Sadabad Theatre, Kâğıthane Küçük Kemal Children's Theatre, Ümraniye Theatre.

© MARC DOMAGE

GERÇEK HAYATTAN ALINMIŞTIR
D'APRÈS UNE HISTOIRE VRAIE

ICI - CCN MONTPELLIER

Konsept, Koreografi, Sahneleme ve Kostüm Concept, Choreography, Scenography & Costumes
Christian Rizzo

Özgün Müzik Original Music
Didier Ambact, King Q4

Canlı Müzik Live Music
Didier Ambact, King Q4

Işık Tasarımı Light Design
Caty Olive

Sanat Asistanı Artistic Assistant
Sophie Laly

Genel Müdür General Manager
Jérôme Masson

Ses Yönetimi Sound Manager
Vanessa Court

Işık Yönetimi ve Video Light Manager & Video
Samuel Dosière, Érik Houllier

Performans Performance
Fabien Almakiewicz, Yaïr Barelli, Massimo Fusco, Miguel Garcia Liorens, Pep Garrigues, Kerem Gelebek, Filipe Lourenço, Roberto Martínez

Gösteri Sonrası After the Performance: ***Christian Rizzo*** *ile söyleşi*
Q&A with ***Christian Rizzo*** *(26 Mayıs May)*

ZORLU PSM DRAMA SAHNESİ

26 MAYIS MAY
PE. TH. 20.30

27 MAYIS MAY
CU. FR. 20.30

Yaklaşık 70' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 70'; no intermission.

Biletler Tickets 150, 120, 90 TL
Öğrenci Student 40 TL

■ Dans alanında olduğu kadar, müzik, görsel sanatlar ve moda alanlarında da kendini kanıtlamış çok yönlü bir sanatçı olan Christian Rizzo; 2004'te yaptığı İstanbul ziyaretinde, bir grup erkeğin aniden sahneye çıkarak yaptıkları halk dansını görüp bundan çok etkilenir. Rizzo'nun, bu İstanbul anı ve deneyiminden ilham alarak tasarladığı *gerçek hayattan alınmıştır*, 2013'te prömiyerinin yapıldığı Avignon Festivali dışında; 2015 yılında odağına Türkiye'yi alan Europalia Festivali gibi Avrupa'da gerçekleştirilen birçok önemli festivalin programında yer aldı ve konuk olduğu her yerde güçlü koreografisiyle büyük bir ses getirdi. Dansa ve koreografiye görsel ve müzikal bir duyarlılıkla yaklaşan Rizzo, bu dans gösterisinde kendi çağdaş dans tarzını, kökenleri çok eskilere dayanan folklorik dans kalıpları ile harmanlayarak yeni bir dans biçimi yaratıyor. Kültürleri ve kodları aşarak, herkes için ortak olan jestlerden beslenen *gerçek hayattan alınmıştır*'da sahnede, hepsi de erkek olmak üzere, yalınayak ve kot pantolonlu sekiz dansçı ve iki müzisyen yer alıyor.

SPONSOR
TÜRK TUBORG A.Ş.

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
INSTITUT FRANÇAIS ISTANBUL
ZORLU PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ

© MARC DOMAGE

© MARC DOMAGE

© MARC DOMAGE

Çağdaş ve popüler olanla geleneksel ve folklorik olanın mükemmel bir uyum içinde sahne üzerinde birlikte yer aldığı gösterinin müzikleri, temposu yüksek ve ilkel zamanları çağrıştıran ritimlerden oluşuyor. Hareketin müzikle ilişkisini de merkezine alan gösteride, platform üzerinde yan yana oturan iki davulcu, tekrarlayan vuruşlarıyla, sahne üzerindeki enerjinin artmasına katkıda bulunurken, aynı zamanda yine sahnedeki fiziksel rahatlama ve hazzın saf keyfiliğine de yardımcı oluyorlar. İçinden enerji fışkıran bir dans gösterisi olan *gerçek hayattan alınmıştır*'da, teknik açıdan mükemmel ve birbirinden marifetli sekiz erkek dansçı aracılığıyla, birliktelik ile çarpışma arasında bir gerilim alanı yaratılırken, öte yandan da, bir araya gelip toplanmanın hazzına ve aslında erkeksiliğin altında yatan kırılganlığa da göndermede bulunuluyor. Çağdaş olanının savaş dansları ile karşılaştığı günün sonunda, kazanan; sağ ve diri olmanın, anlık birlikteliğin hazzı ve dans etmenin ilkel heyecanı oluyor.
Bir İstanbul deneyiminden yola çıkarak tasarlanan, hareketli, enerjik ve de bu topraklardan esinlenen *gerçek hayattan alınmıştır*, adeta Rizzo'nun İstanbul seyircisine verdiği bir teşekkür hediyesi. Sahnelendiği her yerde ayakta alkışlanan *gerçek hayattan alınmıştır* etkileyici koreografisi ve enerjik müziği ile İstanbul seyircisine unutamayacağı bir gece yaşatacak!

■ A multi-faceted and acclaimed artist, who has proven himself in such diverse fields as dance, music, visual arts and fashion, Christian Rizzo was deeply impressed by a folk dance a group of men suddenly went on stage and performed during his visit to Istanbul in 2004. Designed by Rizzo with inspiration from this memory and experience, *d'après une histoire vraie* was premiered at the 2013 Avignon Festival and was staged in many other important festivals such as Europalia 2015, where Turkey was the focus. The production received acclaim with its striking choreography.
Rizzo approaches dance and choreography with a visual and musical sensitivity and he creates a new form of dance blending his contemporary style with folk dances which are rooted way back in history. Defying cultural differences and codes, *d'après une histoire vraie* relies on gestures common to every one. It is presented by an all-male cast of barefoot and blue jean-wearing 8 dancers and 2 musicians.
The contemporary and the popular exists in perfect harmony with the traditional and the folk on stage in *d'après une histoire vraie* with its high-tempo music reminiscing rhythms of ancient times. It also centres on the relationship between movement and music; the two drummers who sit side by side on the platform contribute greatly to increasing the energy onstage with their repetitive drum strokes, while at the same time helping physical relaxation and the pure haphazardness of pleasure.
Energy bursts out of this dance performance where extremely talented 8 male dancers help create a tension between togetherness and clash; it also makes references to the pleasure of coming together and the fragility lying under masculinity. And the winner, at the end of a clash between the contemporary and the war dancers, is the reality of being live and alive, the pleasure of being together and the primitive enthusiasm of dancing.

Conceived from an experience in Istanbul, *d'après une histoire vraie* is a dynamic and energetic performance inspired by this land and is almost like a message of gratitude by Rizzo to the Istanbul audience. It has been received with standing ovation wherever it was staged and will certainly offer an unforgettable night to the Istabulites. ■

BİYOGRAFİ Christian Rizzo, sanat hayatına önce bir rock grubunda vokalistlik yaparak başladı ve görsel sanatlar eğitimi almadan önce kendi başına bir giysi koleksiyonu tasarladı. Rastlantısal karşılaşmalar sonucu sahneye bir dansçı olarak çıkan Rizzo, önemli çağdaş koreograflarla bazen dansçı, bazen kostüm veya müzik tasarımcısı olarak birlikte çalıştı. 1996 yılında kendi topluluğu l'association fragile'i kuran sanatçı, o günden bu yana birçok koreografi gerçekleştirdi, opera sahneledi ve enstalasyonları önemli galeri ve müzelerde sergilendi. Rizzo minimal ve yalın ama bir o kadar da etkileyici sahnelemeleri ile bugün Avrupa'nın en önemli ve en yenilikçi çağdaş koreografları arasında yer alıyor. 2013 yılında SACD Koreografi Ödülü alan sanatçının yapımlarında ışık, müzik ve sahne tasarımı her zaman için çok önemli bir rol oynuyor. Tasarladığı koreografileri turneye gittikleri her yerde büyük ilgi ile karşılanan Rizzo'nun *gerçek hayattan alınmıştır* dans gösterisi ilk defa 2013 yılında Avrupa'nın en prestijli festivali Avignon Festivali'nde sahnelendi.
gerçek hayattan alınmıştır ile 2014 yılında Syndicat de la Critique'in (Eleştirmenler Birliği) Büyük Ödülü'ne layık görülen Rizzo; aynı yıl Fransız Kültür Bakanlığı tarafından "Officier des Arts et des Lettres"e aday gösterildi. 2015 yılından beri Fransa'nın en önemli dans merkezlerinden Centre Chorégraphique National de Montpellier Languedoc-Rousillon'un direktörü olarak görevine devam eden Rizzo; meraklı gözlemciliği, araştırmacı ve yenilikçi sanatçı kimliği sayesinde her seferinde seyircisinin karşısına yalın olmakla birlikte dans alanında çığır açan işler çıkarmaya devam ediyor.

BIOGRAPHY Christian Rizzo started his artistic career as a back vocal in a rock band and created his fashion collection before training in visual arts. Coincide put him on the stage as a dancer and he worked with eminent choreographers either as dancer, costume designer or music designer. Since establishing his own company l'association fragile in 1996, he has realised many choreographies, staged operas and exhibited his installations in leading museums and galleries.
With his minimal, simple but equally impressive staging virtuoso, Rizzo, today, is regarded as one of the most important and innovative choreographers in Europe. He won the SACD Choreography Award in 2013. Light, music and set design are essential elements of his productions. His *d'après une histoire vraie* premiered at Europe's very prestigious Avignon Festival in 2013 and was enthusiastically received anywhere it was staged during tours.
Rizzo received the Grand Prix of the Syndicat de la Critique in 2014 with *d'après une histoire vraie* and nominated by the French Ministry of Culture for the "Officier des Arts et des Lettres" title the same year. He has been director of Centre Chorégraphique National de Montpellier Languedoc-Rousillon, one of Europe's most important dance centres, since 2015. Rizzo continues to create ground-breaking works in the field of dance thanks to his curiosity, observation skills and innovative approach.

© NICOLA-FRANK VACON

NEEDLES AND OPIUM

EX MACHINA | ROBERT LEPAGE

Ortak Yapımcılar Co-Produced by

THÉÂTRE DU TRIDENT (QUÉBEC), CANADIAN STAGE (TORONTO), THÉÂTRE DU NOUVEAU MONDE (MONTRÉAL), ADELAIDE FESTIVAL, NEW ZEALAND FESTIVAL, LE GRAND T, THÉÂTRE DE LOIRE-ATLANTIQUE, LES QUINCONCES-L'ESPAL, SCÈNE CONVENTIONNÉE, THÉÂTRES DU MANS, CÉLESTINS, THÉÂTRE DE LYON, LE VOLCAN, SCÈNE NATIONALE DU HAVRE, FESTIVAL DE OTOÑO A PRIMAVERA (MADRID), ARTSEMERSON: THE WORLD ON STAGE (BOSTON), NAC ENGLISH THEATRE WITH LE THÉÂTRE FRANÇAIS DU CNA AND THE MAGNETIC NORTH THEATRE FESTIVAL, SETAGAYA PUBLIC THEATRE (TOKYO), LG ARTS CENTER (SEOUL), THE BARBICAN (LONDON), ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

Metin Text
Robert Lepage
Yöneten Directed by
Robert Lepage
İngilizce Çeviri
English Translation
Jenny Montgomery

Yönetmen Yardımcısı
Assistant Director
Normand Bissonnette
Sahne Tasarımı Set Design
Carl Fillion
Aksesuar Tasarımı Props Design
Claudia Gendreau

Besteleyen ve Ses Tasarımı
Composer & Sound Design
Jean-Sébastien Côté
Işık Tasarımı Light Design
Bruno Matte
Kostüm Tasarımı
Costume Design
François Saint-Aubin
Görsel Tasarım Image Design
Lionel Arnould
Oynayanlar Performers
Marc Labrèche, Wellesley Robertson III

UNIQ HALL, UNIQ ISTANBUL

27 MAYIS MAY
CU. FR. 20.30

28 MAYIS MAY
CT. SA. 20.30

Yaklaşık 95' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 95'; no intermission.
Yaş sınırı Age limit: +14
İngilizce ve Fransızca; Türkçe üstyazılı.
English and French with Turkish surtitles.
Biletler Tickets 180, 150, 120 TL
Öğrenci Student 40 TL
İstanbul Tiyatro Festivali ortak yapımı.
A co-production of Istanbul Theatre Festival.

Oyun Öncesi Pre-Play Talk:
"Miles, Sartre ile Paris'te Ne Konuştu?" "What did Miles talk with Sartre in Paris?"
(28 Mayıs May)

Ex Machina Kanada Sanat Konseyi, Quebec Sanat ve Edebiyat Konseyi ve Quebec Belediyesi tarafından desteklenmektedir. Avrupa, Japonya ve Richard Castelli (Epidemic) ortak yapımı.
Ex Machina is funded by the Canada Council for the Arts, Quebec's Arts and Literature Council and the City of Quebec. Associate Production - Europe, Japan Richard Castelli (Epidemic).

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
UNIQ İstanbul

■ Tiyatroya yaratıcı ve orijinal yaklaşımı ile dünya çapında ün kazanmış olan Kanadalı sanatçı Robert Lepage, ilk sahnelenişinden 20 yıl sonra yeniden yorumlayarak sahneye koyduğu başyapıtı *Needles and Opium*'la İstanbul'da! Daha önce filmleri ile İstanbul Film Festivali'ne konuk olup, festival seyircisinin büyük beğenisini kazanan Lepage; tiyatroseverlerin uzun bekleyişinin ardından, ilk defa bir tiyatro eseri ile İstanbul seyircisinin karşısına çıkıyor.
Görselliğin ön plana çıktığı sahnelemeleri ve sahnede yarattığı büyülü dünyalar ile tanınan Lepage, *Needles and Opium*'da iki dev ismi, Jean Cocteau ve Miles Davis'i bir araya getiriyor; 20 yıl sonra bu kez, hem hikâyeyi daha olgun bir pencereden ele alarak hem de sahnelemesini yeni teknolojilerin sunduğu imkânlarla güncelleştirerek...
1949 yılında sürrealizmin önemli figürlerinden Fransız şair, yönetmen ve oyun yazarı Jean Cocteau'nun New York'tan Paris'e dönüşü, gene aynı yıllarda yüzyılın en önemli caz müzisyenlerinden Amerikalı trompetçi Miles Davis'in Paris'e ilk ziyareti... Bütün bunlardan 40 yıl sonra; Miles Davis ve onun Paris'te aşk yaşadığı Fransız oyuncu ve şarkıcı Juliette Greco üzerine çekilen bir belgeseli seslendirmek için kendisini Paris'te bulan Quebecli yalnız bir oyuncu... *Needles and Opium*'da Lepage, izleyeni adeta hipnotize eden büyüleyici sahneleri art arda getirerek, bu üç ayrı hikâyeyi ustaca birbirinin içine geçiriyor. Davis ve Cocteau aslında hiç tanışmamış olsalar da Lepage'ın sahnesinde birlikte yer alıyorlar.
Sahne üzerinde kullandığı en ileri teknolojiyi yalın hikâye anlatıcılığı ile harmanlayan ve büyülü dünyalar yaratmakta usta olan Lepage; oyuncularının hareket düzenlemeleri ile seyircisini gerçekçi bir performans düzleminden şiirsel bir boyuta taşıyor. Merkezine bağımlılık temasının oturduğu ve parçalanmış bir anlatıma sahip olan oyunda seyirci; hayata, karakterlere, hikâyeye dair parçalara rastlasa da, anlam verebilmek için onları bir araya getirmek zorunda kalıyor. Seyircinin sabırlı olup, ufak detayların ve sıradan şeylerin tadını çıkarmasını bekleyen Lepage, aşk ve sanat da dahil her türlü bağımlılık ana temasıyla, seyircisini Paris'in arka sokaklarında büyüleyici ve macera dolu bir yolculuğa çıkarıyor.
Seyircisine bir daha kolay kolay unutamayacağı görsel ve işitsel bir şölen yaşatan *Needles and Opium*'un müziğinin merkezinde; hem oyunun bir karakteri hem de dev bir caz efsanesi olan Miles Davis var. Oyuncular, hem ustalıkları hem de sahne üzerinde yarattıkları ilüzyonlarla, adeta gerçeküstü bir dünyanın kapılarını aralayarak seyirciyi büyülüyorlar.
Oyunun en dikkat çekici özelliklerinden biri de aslında bir kutudan oluşan basit ama görkemli sahne tasarımı. Küçük bir oda büyüklüğündeki, hareket eden bir kutu içinde geçen aksiyonun neredeyse tümü, erkeklerin kendilerini içinde buldukları riskli durumu sembolize eden belli bir açıyla gerçekleşiyor. Tersyüz olmak dahil şaşırtıcı sayıda konfigürasyonda hareket eden oda; oyuncuların ya dekorun parçalarına tutunarak havada asılı kalmasına ya da bir anda eğimlenen duvardan veya zeminden yavaşça aşağıya doğru kaymalarına yol açıyor. Elinin altında her türlü numarayı bulunduran ve bunu açık etmekten korkmayan bir sihirbaz olan Lepage, sahnede, yatay aksta dönen dev bir ekran kullanıyor. Sahne aksesuvarları ve oyuncular muntazam ve kusursuz bir biçimde deliklerin içinde kayboluyor ve bir sonraki sahneyi tamamlamak için zarafetle havada uçuyorlar. Soyut formların bir anda tanıdık fiziksel objelere dönüştükleri, video projeksiyonu ile yaratılan hareket ilüzyonlarının seyirciyi hipnotize ettiği *Needles and Opium*'un merkezindeki çark dönmeye başladıkça, adeta şeffaflaşarak ardında gizlenenleri açığa çıkarıyor.
Robert Lepage, ilk sahnelenişinden 20 yıl sonra yeniden yorumlayarak sahneye koyduğu başyapıtı N*eedles and Opium*'la seyirciyi rüyalarına davet ediyor.

■ Canadian artist Robert Lepage has gained worldwide fame for his creative and original approach to theatre, and he is in Istanbul with a new production of *Needles and Opium* after 20 years of its premiere. His movies were screened at the Istanbul Film Festival before to an amazed audience. Now he will be meeting theatre enthusiasts of Istanbul for the first time.
Lepage is generally known for his striking visuality and the enchanting realms he creates onstage. For *Needles and Opium* he brings together to giants: Jean Cocteau and Miles Davis. After 20 years from the first staging, he takes the story from a more mature perspective and uses the latest technology in staging.
The year is 1949 and French poet, director, playwright Jean Cocteau, one of the most important figures of surrealism, returns to France from New York... And American trumpeter Miles Davis, one of the most influential jazz musicians of the century, visits Paris for the first time around the same time... Forty years later, a lonely actor from Quebec finds himself in Paris to dub a documentary on the love story between Miles Davis and French actress and singer Juliette Greco... Lepage's hypnotising and enchanting scenes follow one another in *Needles and Opium* and three different stories are masterfully intertwined. Even though Davis and Cocteau never met before, they meet on stage in Lepage's production.
Lepage is a master of creating magical and spellbinding realms on stage by blending the latest technology with pure storytelling and he takes the audience from a realistic performance to a poetic level with the choreography of his actors' movements. The play centres on addiction and presents the story in separate fragments; the audience will have to piece them together to build a meaningful whole out of the pieces which tell about life, the characters and the story itself. Lepage expects the audience to be patient and enjoy small details and ordinary facts, because he will take them to a magical journey in the back streets of Paris in this play where addiction of all kinds, including that for love and art, is all around.
Needles and Opium offers an unforgettable visual and musical

© NICOLA-FRANK VACON

© NICOLA-FRANK VACON

© NICOLA-FRANK VACON

experience and its music, naturally, focuses on Miles Davis, who is a character in the play and a true jazz legend. The gifted actors will open the doors to a surrealistic world with their virtuosity and the illusions they create.
One of the most striking aspects of the play is the simple but magnificent stage design, which is actually formed of a box, the size of a small room. Almost all of the action in this moving box is realized from a certain angle symbolising the risky situations the men find themselves in. The small box/room moves in quite surprising ways, including upside down, making the actors suspend in space by clinging to the decor or slide down through the floor or the wall when it's in inclined position. Lepage is a magician who has every number under his belt and never refrains from using them; so he uses a giant screen revolving horizontally. The stage accessories and the actors vanish properly and even perfectly in holes and fly elegantly in the air to finish the coming act. In *Needles and Opium* abstract forms turn into familiar physical objects and the illusions created by video projection hypnotise the audience. When the wheel in the centre starts turning, it almost becomes transparent revealing the secrets behind.
Twenty years after its premiere, Robert Lepage invites the audience to his dreams with his masterpiece With *Needles and Opium* with a retake. ■

BİYOGRAFİ Tiyatronun hemen her dalında başarılı çalışmalar ortaya koyan Robert Lepage, başarılı bir rejisör, oyun yazarı, oyuncu ve film yönetmeni. Özellikle yeni teknolojileri kullanarak klasik sahne yönetimini temellerinden sarsan sanatçı; tiyatroya yaratıcı ve özgün yaklaşımıyla uluslararası bir ün kazandı.
1984'te *Circulations* adlı oyunu ile Kanada turnesini gerçekleştiren Lepage, 1985'te *The Dragon's Trilogy* ile uluslararası alanda tanınırken, *Vinci* (1986), *Polygraph* (1987) ve *Tectonic Plates* (1988) ile bu ününü pekiştirdi. 1989 ile 1993 yılları arasında Ottawa'daki Théâtre Français at the National Arts Centre'ın direktörlüğünü yürüten sanatçı, bir yandan da kendi projelerine de devam etti; 1991'de *Needles and Opium*'u,1992'de ise *Coriolanus*, *Macbeth* ve *Fırtına*'yı yönetti. 1992'de yönettiği *Bir Yaz Gecesi Rüyası*'yla, Londra'daki Kraliyet Ulusal Tiyatrosu'nda Shakespeare yöneten ilk Kuzey Amerikalı oldu.
1994'te kurduğu Ex Machina adlı topluluğuyla *The Seven Streams of the River Ota* (1994), *Bir Yaz Gecesi Rüyası* (1995) adlı yapımları ve tek başına *Elsinore*'yi (1995) sahneledi. 1994'te ilk uzun metrajlı filmi *Le Confessional*'ı yazıp yöneten Lepage, 1996'da *Polygraph*, 1997'de *Nô*, 2000'de *Possible Worlds* (İngilizce dilinde ilk uzun metrajlı filmi) ve *The Far Side of the Moon* adlı oyununun sinema uyarlamasını yönetti.
Lepage, ekibiyle *Geometry of Miracles* (1998), *Zulu Time* (1999), *The Far Side of the Moon* (2000), yeni bir kadro ile *The Dragons' Trilogy*'nin yeni bir versiyonunu (2003) ve *The Busker's Opera*'yı (2004) sahneledi. Bunları *The Andersen Project* (2005), *Lipsynch* (2007), *The Blue Dragon* (2008) ve *Eonnagata* (2009) izledi. *Spades* (2012), *Hearts* (2013), *Diamonds* ve *Clubs* adlı dört bölümden oluşan ve her bölümü bu dizinin sunduğu evreni keşfe çıkan *Playin Cards* 2012'de sahnelendi.
2013'te *Needles and Opium*'un yeni versiyonunun prömiyeri gerçekleşti. Sık sık yaratıcılığını başka alanlarda kullanmak üzere davet alan Lepage, Peter Gabriel'in *Secret* adlı dünya turnesi (1993) ile *Growing Up* adlı turnesini (2002) yönetti; Cirque du Soleil'in *Kà* (2005) ve *Totem* (2010) adlı gösterilerini tasarladı ve yönetti.
2008'de Quebec'in 400. yılı dolayısıyla Robert Lepage ve Ex Machina, bugüne kadar gerçekleştirilmiş en büyük mimari projeksiyon olan *The Image Mill*™'i yarattı.
Sanatçı, opera dünyasına da *Mavisakal*'ın *Şatosu* ve *Erwartung* (1993) ile muhteşem bir giriş yaptı. Daha sonra *Faust'un Lanetlenmesi* (1999), George Orwell'ın aynı adlı kitabından uyarlanan ve müzik direktörlüğünü Lorin Maazel'in yaptığı *1984*, *The Rake's Progress* (2007) ve *The Nightingale and Other Short Fables* (2009) ile opera alanındaki başarılarını perçinledi. Wagner'in *Nibelung Yüzüğü*'nü *(Der Ring des Nibelungen)* 2011 ve 2012'de Metropolitan Operası'nda sahnelendi. Müziği Thomas Adés, librettosu Meredith Oakes'a ait olan ve Shakespeare'in ünlü oyunundan uyarlanan *Fırtına* adlı operası önce Quebec, sonra da 2012'de New York'ta sahnelendi.
Çalışmalarıyla pek çok ödül ve unvan alan Robert Lepage, Légion d'honneur (2002); dünya tiyatrosuna katkısı ve *The Dragons' Trilogy*, *The Seven Streams of the River Ota* ve *The Busker's Opera* adlı yapımları dolayısıyla Stanislavski Ödülü; daha önce Ariane Mnouchkine ve Bob Wilson'a verilen, Festival de l'Union des Théâtres de l'Europe'un Avrupa Ödülü (2007), MIT'den Eugene McDermott Sanat Ödülü (2012) ve daha birçok ödül sahibi.

BIOGRAPHY Versatile in every form of theatre craft, Robert Lepage is equally talented as a director, playwright, actor and film director. His creative and original approach to theatre has won him international acclaim and shaken the dogma of classical stage direction to its foundations, especially through his use of new technologies.
In 1984, his play *Circulations* toured Canada. The next year *The Dragons' Trilogy* gained him an international reputation, quickly followed by *Vinci* (1986), *Polygraph* (1987) and *Tectonic Plates* (1988). From 1989 to 1993 he was Artistic Director of the Théâtre Français at the National Arts Centre in Ottawa. Meanwhile pursuing his own creative projects, he directed *Needles and Opium* (1991), *Coriolanus*, *Macbeth*, and *The Tempest* (1992). With *A Midsummer Night's Dream* in 1992 he became the first North American to direct a Shakespeare play at the Royal National Theatre in London.
With his company Ex Machina, created in 1994, he produces a steady output of plays: beginning with *The Seven Streams of the River Ota* (1994), *A Midsummer Night's Dream* (1995) and a solo production, *Elsinore* (1995). In 1994, he wrote and directed his first feature film, *Le Confessional*. He went on to direct *Polygraph* in 1996, *Nô* in 1997, *Possible Worlds* in 2000 (his first feature film written in English), and a film adaptation of his play *The Far Side of the Moon* (2003).
Lepage and his team then create and produce: *Geometry of Miracles* (1998), *Zulu Time* (1999), *The Far Side of The Moon* (2000), a new version of *The Dragons' Trilogy* with a new cast (2003) and *The Busker's Opera* (2004). This was followed by *The Andersen Project* (2005), *Lipsynch* (2007), *The Blue Dragon* (2008) and *Eonnagata* (2009). *Playing Cards* (2012) consist of four parts: *Spades* (2012), *Hearts* (2013), *Diamonds*, and *Clubs*, each exploring a universe inspired by the asset the suit represents. A new staging of *Needles and Opium* premieres in 2013. Robert Lepage is often asked to turn his creative hand to new fields. He directed Peter Gabriel's *Secret World* Tour (1993) and *Growing Up* Tour (2002); he designed and directed Cirque du Soleil shows (*Kà* (2005), *Totem* (2010)).
For Quebec City's 400th anniversary in 2008, Robert Lepage and Ex Machina created the largest architectural projection ever achieved: *The Image Mill*™. Robert Lepage made a grand entrance in the opera world with: *Bluebeard's Castle* and *Erwartung* (1993). His presence on the operatic stage continued with *La Damnation de Faust* (1999); *1984* based on the novel by George Orwell, with Maestro Lorin Maazel providing the musical direction (2005), *The Rake's Progress* (2007) and *The Nightingale and Other short Fables* (2009).
Wagner's Der Ring des Nibelungen is created at The Metropolitan Opera (2011 and 2011–12). His staging of *The Tempest*, by Thomas Adès, libretto by Meredith Oakes, based on William Shakespeare's eponymous play, takes the stage in Québec then in New York in 2012.
Robert Lepage's work has been recognized by many awards. Among the most important: the Légion d'honneur (2002); the Stanislavski Award for his contribution to international theatre and the dissemination of his productions *The Dragons' Trilogy*, *The Seven Streams of the River Ota* and *The Busker's Opera* (2005); the Festival de l'Union des Théâtres de l'Europe honours him with the distinguished Prix Europe, previously awarded to Ariane Mnouchkine and Bob Wilson among others (2007); he is the recipient of the 2012 Eugene McDermott Award in the Arts at MIT.

© HERVÉ VÉRONÈSE CENTRE POMPIDOU

ÜÇ YEŞİL ADAM
TROIS HOMMES VERTS

red shoes

Ortak Yapımcılar Co-Produced by

T2G-THÉÂTRE DE GENNEVILLIERS, CENTRE DRAMATIQUE NATIONAL DE CRÉATION CONTEMPORAINE, LE CDN ORLÉANS-LOIRET-CENTRE, LES SPECTACLES VIVANTS-CENTRE POMPIDOU, LA FONDATION CARTIER, LE THÉÂTRE DE LA COMMUNE, CENTRE DRAMATIQUE NATIONAL D'AUBERVILLIERS, ESPACES PLURIELS, SCÈNE CONVENTIONNÉE DE PAU

CEVAHİR SAHNESİ

28 MAYIS MAY
CT. SA. 14.00-17.00

Yaklaşık 45' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 45'; no intermission.

Çocuk Oyunu Children's Play
Yaş sınırı Age limit: +5
Biletler Tickets 80 TL
Öğrenci Student 40 TL

Yöneten Directed by
Valérie Mréjen

Sahne Tasarımı Stage Design
Kiko Herrero, Cyril Moulinié

Işık Tasarımı Light Design
Abigail Fowler

Ses Tasarımı ve Sahne Yönetimi Extra Sound Creation & Stage Management
Simon Muller

Işık Yönetimi Lighting Management
Jessie Piedfort

Kostüm Costumes
Sophie Lifshitz

Video Animasyon Video Animation
Thaïs Coutinho

Ses Efektleri Sound Effects
Xavier Drouault

Oynayanlar Performers
Pascal Cervo, Camille Rutherford, Gaëtan Vourc'h

CNC-DICRéAM ve SPEDIDAM'ın desteğiyle
With the support of CNC-DICRéAM and SPEDIDAM

■ Yazar, video sanatçısı ve yönetmen Valérie Mréjen'in çalışmaları Fransa'da pek çok galeride sergilendi; çok sayıda kısa film ve belgesele imza atan Mréjen'in "En Ville" adlı çalışması 2011'de Cannes Film Festivali'nde "Yönetmenlerin 15 Günü" bölümünde gösterildi. Ses sanatı ve onun gürültüleri şaşırtıcı, aynı zamanda yaratıcı bir şekilde taklit edebilmesinden hayli etkilenen Valérie Mréjen bilimkurgu havasında bir aile masalı anlatıyor bu oyunda. Bir gece, bir çocuğun düşleri gözümüzün önünde fantastik bir öyküye dönüşür; üç uzaylı birbiriyle uydurma bir dilde konuşup günlük hayattan nesnelerle sesler çıkarmaya başlar. Çocuk da bu sesleri uykusunda birleştirir ve canlanan düşleri sahnede gerçeğe dönüşür. Basit malzemelerin çıkardığı seslerden oluşan sürprizlerle dolu görüntüler... Atlar, kurbağalar, gök gürültüsü, yağmur ve bunları bir çocuğun düşsel dünyasında gerçek görüntülere dönüştüren, her gün kullandığımız, sürekli elimizin altında olan eşyalar, kâğıtlar, borular...

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF
INSTITUT FRANÇAIS ISTANBUL

© RAPHAEL FANELLI

© HERVÉ VÉRONÈSE CENTRE POMPIDOU

© HERVÉ VÉRONÈSE CENTRE POMPIDOU

© RAPHAEL FANELLI

■ Works of writer, video artist and director Valérie Mréjen have been exhibited in various galleries in France. She also has many short films and documentaries to her name and her work "En Ville" was screened at the 2011 Cannes Film Festival's "Fifteen Days of Directors" section. Inspired by sound art, and its surprising and creative way of imitating noises, Valérie Mréjen imagines a family tale of science fiction. One night, the dreams of a child are transformed into a fantasy right in front of our eyes when three aliens start talking to each other in a made-up language and create sounds with daily life objects. The child integrates these sound effects in his sleep and its animated dreams become true on stage. Awe-filled images loaded with sounds of simple objects... Everyday goods like papers and pipes turn horses, frogs, thunder and rain into real images in the imagination of a child. ■

YAN ETKİNLİKLER

SIDE EVENTS

20. İstanbul Tiyatro Festivali programında, festival süresince ünlü konuklar ile uzmanların katılacağı, ücretsiz söyleşi, gösteri, sempozyum, sergi, ustalık sınıfı ve atölye çalışmalarına yer verecek.
Yan etkinlikler için kapasitemiz sınırlı olduğundan rezervasyon yapılması gerekmektedir.

The 20th Istanbul Theatre Festival will host free Q&A's, performances, workshops, symposium, exhibition and master classes attended by famous guests and experts.
Due to limited capacity, reservation is required for side events.

SERGİ: TİYATRO... TİYATRO...'NUN 25 YILI
EXHIBITION: 25 YEARS OF TURKISH THEATRE MAGAZINE TİYATRO... TİYATRO

■ 1991 yılının Şubat ayında başladığı ve 25 yıl aralıksız olarak sürdürdüğü basılı yayım hayatını, 2016 yılının Ocak ayında sonlandıran *Tiyatro...Tiyatro...* dergisi, 9–22 Mayıs tarihleri arasında, Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Evi'nde sergileyeceği dergi kapakları ile Türkiye tiyatrosunun 25 yılına ışık tutuyor. *Tiyatro... Tiyatro...* dergisinin festival sırasında düzenleyeceği diğer etkinlikler hakkında daha detaylı bilgi için www.tiyatrodergisi.com.tr ziyaret edilebilir.

■ *Tiyatro...Tiyatro...* magazine published its first issue in February 1991 and was a part of our lives uninterruptedly for 25 years until January 2016. Now it will shed a light on the last quarter century of theatre in Turkey with its covers exhibited at the Nâzım Hikmet Culture and Arts Centre between 9–22 May during the festival. For detailed information on other events which *Tiyatro...Tiyatro...* will organise during the festival, please check www.tiyatrodergisi.com.tr

SEMPOZYUM: ZAMAN / MEKÂN
3. ULUSLARARASI DİSİPLİNLERARASI TİYATRO BULUŞMASI
SYMPOSIUM: TIME / SPACE 3TH INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY THEATRE MEETING

■ Zaman ve mekân, felsefeden edebiyata, fen bilimlerinden sanata kadar, pek çok disiplinin ilgi alanına giren oldukça geniş kavramlar; çünkü bu iki sözcük varlığın kurucu kiplerini teşkil ediyorlar. Bizler varlığı ancak zaman ve mekân içinde düşünebiliyoruz. İçinde bir varlığın olmadığı zaman ve mekân kendi başına hiçbir anlam ifade etmiyor. Kısacası mutlak zaman ve mutlak mekân diye bir şeyi söz konusu edemiyoruz. İçinde devinen bir madde, enerji ya da insan olmaksızın zaman ve mekân anlamını yitiriyor. Performans sanatları da zaman ve mekân kipleriyle var olabiliyor. Performansın icra edildiği "yer", bir "mekâna", bir iletişim coğrafyasına dönüşüyor. Performansın içeriği hem bir mekân ve zamanı taklit/temsil ediyor hem de bizatihi kendisi bir zaman ve mekânda gerçekleşiyor. Böylece performansın gerçek zamanı ve mekânı ile temsil edilen mekân ve zaman diyalojik bir ilişki içinde var oluyor. İnsan düşüncesinin en merkezi kavramlarından olan zaman ve mekânı, dramatik edebiyat, tiyatro ve performans sanatları üzerinden düşünmek, bilgi ve deneyimleri paylaşmak ve tartışmak için sizleri, İÜ Tiyatro Eleştirmenliği ve Dramaturji Bölümü, İÜ Haldun Taner Tiyatro Uygulama ve Araştırma Merkezi, Dramaturji Derneği ve İstanbul Tiyatro Festivali'nin düzenlediği 3. Uluslararası Disiplinlerarası Tiyatro Buluşması'na davet ediyoruz.

■ The central theme of 3rd International Interdisciplinary Theatre Meeting is Time/Space. Time and space are both broad concepts within the field of several disciplines ranging from philosophy, literature and science to art as they form the founding mode of being. "Being" becomes visible only through time and space. In the absence of a being, time and space appear to lack a meaning. In other words, it is impossible to speak of an absolute time or space. Time and space lose their meanings without a dynamic material, energy or human being in their own structure. Performance art can also exist through the mode of time and space. The "place" where the performance is displayed turns into a "space" a communicative geography. The performance both simulates a definite time and space and takes place in a definite time and space. In this way, the real time and space of the performance and the simulated time and space coexist in a dialogical relationship. We invite you all to the 3rd International Interdisciplinary Theatre Meeting organised by Istanbul University Theatre Criticism and Dramaturgy Department, Istanbul University Haldun Taner Theatre Research Centre, Istanbul Theatre Festival to discuss and exchange ideas about time and space that are among the central concepts of human thought by means of dramatic literature, theatre and performance art.

Pera Müzesi'nin değerli işbirliğiyle.
With valuable collaboration of Pera Museum.

Sentrodil'in desteğiyle.
With contribution of Sentrodil.

Pera Müzesi
05.05.2016 Pe. Th. 10.30–19.30
06.05.2016 Cu. Fr. 10.30–19.30
Detaylı bilgi için For more information:
udtb.wordpress.com/zaman-mekan-sempozyumu-mayis-2016

DANS USTALIK SINIFI: OLIVIER DUBOIS
DANCE MASTER CLASS: OLIVIER DUBOIS

■ Dans araştırmaları ve kompozisyona girmeyen bu atölye çalışması, sanatsal vizyonunuzu bir projenin sunumu, bütçesinin oluşturulması, işbirliği yapacağınız kişi (dansçılar, dramaturg, kostüm tasarımcısı, besteci, sahne tasarımcısı, video tasarımcısı...) ve finansal destekçilerin bulunması ve son olarak da politik meselelerin ele alınma şekliyle nasıl geliştirip ortaya koyabileceğinize odaklanıyor. Yapıtınızı ve topluluğunuzun gelişimini Türkiye ve Avrupa'daki sistemlere paralel olarak görselleştirmek, bu ustalık sınıfının amacını oluşturuyor. Seçilen her koreograf, bu atölye çalışması çerçevesinde iki gün boyunca üzerinde çalışacağı gerçek veya hayali bir koreografi projesi sunacak. Proje kalemleri sunum (koreografın metni ve referansları), sanatsal ekip (dansçı, besteci, tasarımcı, video...), topluluk ekibi, tam teşekküllü bir prodüksiyon bütçesi, ücretler, teknik kılavuz gibi konulara odaklanacak atölye, sekiz profesyonelin katılımına açık olacak.
1972'de doğan Olivier Dubois profesyonel bir dansçı olarak ilk çıkışını yirmi üç yaşında yaptı. Bir güreşçi fiziğine sahip olmasına rağmen on iki yıl boyunca Karine Saporta, Angelin Preljocaj, Jan Fabre ve Sasha Waltz gibi koreograflarla ve 2003'te Las Vegas'ta Cirque du Soleil ve Céline Dion'la çalıştı. İlk solo çalışması olan *Pour tout l'or du monde*, Avignon Festivali kapsamındaki "Sujet à vif" etkinliğinde sahnelendi ve büyük başarı kazandı. Ardından çalışmalarını koreografi alanında sürdürmek için 2007'de Compagnie Olivier Dubois'yı kurdu ve hem solo parçası hem de profesyonel bir dansçı olarak elde ettiği başarılar dolayısıyla Prix du Syndicat'ya layık görüldü. Bu sıradışı sanatçı, 2011 Ekim'inde *Dance Europe* dergisi tarafından dünyanın en iyi yirmi beş dansçısı arasında gösterildi. 2012'de Avignon Festivali'nde sunduğu *Tragédie* inanılmaz bir başarı kazandı ve hâlâ dünya turnesi devam ediyor. 2013'te Danza&Danza Ödülleri'nde *Tragédie* ve *Elégie* adlı yapıtlarıyla en iyi koreograf seçildi. 2014'te Ballet du Nord'un başına getirilen Dubois, 2015 Ocak'ında Germaine Acogny için *Mon Élue noire Sacre # 2* adlı solosunu, aynı yılın Haziran ayında da *Les Mémoires d'un seigneur* adlı soloyu tasarladı. Yirmi dört dansçının yer aldığı yeni yapıtı *Auguri* 2016 Ağustos'unda Hamburg'da ve Lyon Dans Bienali'nde sahnelenecek.

■ Excluding the dance research and composition, this workshop is a focus on how you develop and settle your artistic vision through the presentation of a project, the building of a budget, the research of your artistic collaborators (dancers, dramaturgy, costume designer, music composer, set designer, video...), also the research for financial partners and eventually political issues. The aim is to visualise the development of your work and of your company regarding to the specificities of Turkish and European systems. Each selected choreographer will have to present for the workshop, a choreographic project (real or virtual) that will be studied during the two days. The project will include: Presentation of the project (text and references from the choreographer), artistic collaborations (dancers, composer, designer, video...), company team, a complete production budget, fees, a technical rider, video supports possible. Dedicated to a group of eight young professionals maximum.
Born in 1972, Olivier Dubois made his debut as a professional dancer at age 23. Despite having the physique of a wrestler, he enjoyed a career as a dancer for a dozen years for choreographers as Karine Saporta, Angelin Preljocaj, Jan Fabre and Sasha Waltz, including also working in Las Vegas in 2003 with the Cirque du Soleil and Céline Dion. His first solo *Pour tout l'or du monde* was such a success at the Sujet à vif event in the AvignonFestivalthat he founded the Compagnie Olivier Dubois in 2007 to pursue his adventures in choreography and even received the Prix du Syndicat de la critique for his solo piece and for his accomplishments as a professional dancer. In October 2011, this atypical dancer was named one of the 25 top dancers in the world by the magazine *Dance Europe*. In 2012, he presented *Tragédie* at the Avignon Festival and had an enormous success and still touring all around the world. He was named best choreographer at the 2013 Danza&Danza Awards for the pieces *Tragédie* and *Élégie*. In 2014, he took the direction of Ballet du Nord, one of the National Choreographic Center in France. In January 2015, Olivier Dubois created *Mon Élue noire Sacre # 2*, solo for Germaine Acogny and, in June, a new solo untitled *Les Mémoires d'un seigneur*. His next creation, *Auguri* with 24 dancers, will be created in August 2016 in Hamburg and Biennale de la Danse de Lyon.

Son başvuru tarihi 1 Nisan'dır. Başvururken lütfen sizin ve topluluğunuzun özgeçmişiyle beraber çalışmalarınızın fotoğraflarını ve geçmiş iki çalışmanızın linkini de ekleyiniz.
Deadline for aplications is April 1. Please send your and your company's CV as well as photographs of your works and links to your previous two works.

MSGSÜ Çağdaş Dans ASD'nin desteğiyle.
With contribution of MSFAU Contemporary Dance Brh.

Institut Français'nin değerli işbirliğiyle.
With valuable collaboration of Institut Français.

www.balletdunord.fr
facebook.com/balletdunord

MSGSÜ Çağdaş Dans Ana Sanat Dalı
06.05.2016 Cu. Fr. 10.00–19.00
07.05.2016 Ct. Sa. 10.00–19.00
Başvuru için To apply: tiyatro.atolye@iksv.org

OKUMA TİYATROSU VE SÖYLEŞİ: MASKE VE RUH
READING THEATRE AND PANEL: THE MASK AND THE SPIRIT

■ Türkiye edebiyatında daha çok roman, hikâye ve anılarıyla yer edinen, düşünce hayatımıza önemli makaleler kazandıran Halide Edib Adıvar, gerçek bir tiyatro tutkunu ve sahneye çıkan ilk Türk kadınlarından biri. Türk tiyatrosuna pek çok Shakespeare çevirisi kazandırdı ve yaşamının son dönemlerinde bir tiyatro oyunu da yazdı. 1945'te yazılan, 1953'te İngilizce yayımlanan ve 1968'de sadeleştirilen *Maske ve Ruh* oyunu Shakespeare ile Nasrettin Hoca'nın buluşması üzerine fantastik bir metin. Oyun, yaşamının önemli bir dönemini cephede geçiren Halide Edib'in, savaşın dehşetini keşfederek, pasifist bir yapıta imza atmış olması açısından da büyük önem taşımakta. "O devirde dünya ile ilgili pek ilgimiz olmamakla beraber, kendi yurdumuz için buhranlı ve kaygılı anlar yaşıyorduk" diyen Halide Edib, savaş sonrasındaki sürgün yıllarında gözünü dünyaya çevirmiş, insan hakları,

demokrasi, ifade özgürlüğü, savaş karşıtlığı üzerine yeni ve ayrıksı düşünceler geliştirmiş, bu nedenle de Cumhuriyet'in ilk dönem aydınları tarafından dışlanmıştır. Uğruna savaştığı bir ülkeye uzun süre dönememiş, Doğu ile Batı kültürleri arasında sıkışarak, her anlamda yoksunluk ve yalnızlık yaşamıştır. Oyununun tanıtım metnini, "İtiraf edeyim ki, savaştan önceki yıllara çöken karanlık ve kargaşalık, zavallı Nasreddin Hoca'nın kafasını bile bazen bulandırdı. Fakat fanteziler çoğu zaman bulanık olur" diye başlatan yazarın bu önemli yapıtı, kendi topraklarından daha fazla, ABD'de sahnelenmeye çalışılmış, ancak sahneye taşınamayacak bir düş gücüne sahip olduğu gerekçesiyle rafa kaldırılmıştır. Nedim Saban, Halide Edib tiyatrosu konulu yüksek lisans tezinde oyunun yeni bir dramaturjik çözümleme ve sahneleme önerisiyle yorumlanabilmesi için bir çalışma gerçekleştirdi. Teorik düzlemdeki bu çalışma, İstanbul Tiyatro Festivali'nde hareket düzeni içeren bir okuma tiyatrosu ve müzikle geliştirilerek, sahneye konulacak. Gösterinin ardından Halide Edib tiyatrosu üzerine gerçekleştirelecek bir panel de sizleri bekliyor.

■ Halide Edib Adıvar was an important figure in Turkish literature with her novels, stories, memoirs as well as essays. She was passionately involved in theatre and was one of the first Turkish women to go on stage. She translated many Shakespeare plays and wrote one play herself during the last period of her creative life. *The Mask and The Spirit* written in 1945, published in English in 1953 and revised with modern Turkish in 1968, is a fantasy text about the meeting of Shakespeare and Hodja Nasreddin. This play is also important in that Halide Edip spent an important part of her life in the war fronts, yet she chose to write a pacifist play. Having said, "Those days, we did not have much of an idea about what was going on in the world and were undergoing a depressive and concerning state of mind in our country," she later became more involved in the outer world during her days in exile, developed new and controversial ideas about human rights, democracy, freedom of expression and pacifism which ended up in her being excluded by the first intellectual of the republican period. For long years, she wasn't able to come back to her country for which she fought so hard and led a lonely life trapped in between the Eastern and Western cultures. She started the introductory text of the play with the sentences; "I must admit that the darkness and confusion that dominated the pre-war days even confused Hodja Nasreddin at times. However, fantasies are confusing most of the time." Interestingly, this play was attempted to be staged in USA more than her native country, but was abandoned on grounds that it contained too much imagination to be staged. In his master's thesis, Nedim Saban studied on a new dramaturgical analysis and staging for the play. As theoretical as it was, the play will be presented in the form of reading theatre with music accompaniment and a motion pattern. A panel will follow on Halide Edib's theatre.

Yazan Written by: **Halide Edip Adıvar** Sadeleştirerek Okuma Tiyatrosu Metnine Dönüştüren ve Yöneten Simplified, Adapted to Reading Theatre and Directed by: **Nedim Saban** Müzik Music: **Çiğdem Erken** Oynayanlar Performers: **Celile Toyon** (Halide Edip Adıvar), **Sezai Altekin** (Nasrettin Hoca), **Levend Ökdem** (Shakespeare), **Ayşe Kökçü, Mahperi Mertoğlu, Metin Zakoğlu**

SÖYLEŞİ PANEL
Moderatör Moderator: **Prof. Ayşın Candan**
Konuşmacılar Panelists: **İpek Çalışlar, Dr. Esra Dicle, Nedim Saban**

Üsküdar Tekel Sahnesi
07.05.2016 Ct. Sa.
Okuma Tiyatrosu Reading Theatre 15.00
Söyleşi Panel 17.30
Rezervasyon için For reservation: rezervasyon@iksv.org

ATÖLYE ÇALIŞMASI: TİYATRO ELEŞTİRİSİ
WORKSHOP: THEATRE CRITICISM

■ On beş yıl boyunca dünyanın en önemli organizasyonları arasında gösterilen Avignon Festivali'ni yöneten ve bu festivalin en önemli isimleri arasında yer alan Bernard Faivre d'Arcier tarafından gerçekleştirilecek olan bu atölyede, bir gösterinin derinlemesine incelemesi yapılıp; metin, sahneleme, koreografi ve oyunculuk gibi farklı elemanları çözümlenecek. Atölye aynı zamanda seyirci ve eleştirmenlerin sahne sanatlarına olan bakışını detaylandırmasını kolaylaştıracak karşılıklı bir bilgi alışverişi de sağlayacak. Atölyeye katılım 10 kişi ile sınırlıdır.

■ Headed by Bernard Faivre d'Arcier, who directed the Avignon Festival for fifteen years and has become one of the most key figures of this international organisation, the theatre criticism workshop will handle an in-depth analysis of a performance including text, staging, choreography, and acting. It will also provide an invaluable opportunity for information exchange about how the audience and critics view performance arts. Limited to 10 participants.

Institut Français'nin değerli işbirliğiyle.
With valuable collaboration of Institut Français.

Fransız Kültür Merkezi
07.05.2016 Ct. Sa. 10.00–12.30 / 14.00–17.00
Başvuru için To apply: tiyatro.iksv.org

SÖYLEŞİ: AVIGNON, DÜNYANIN EN BÜYÜK TİYATROSU
PANEL: THE WORLD'S MOST SPECTACULAR THEATRE FESTIVAL, AVIGNON

■ Bernard Faivre d'Arcier, Avignon Festivali'ni 1980–1984 ve 1993–2003 yılları arasında yönetti. Direktörlüğü boyunca Avignon Festivali profesyonelleşti, kapılarını dansa açtı ve gelişmeye devam etti. Bernard Faivre d'Arcier, bakanlık ve kültürel deneyimlerinden yola çıkarak, Fransa'nın en büyük festivallerinden biri olarak kabul edilen bir kültür olayını organizasyonel sorunlarıyla, gelişimiyle ve getirdiği yeniliklerle bize anlatacak. Söyleşiye katılım için ön kayıt zorunludur.

■ Bernard Faivre was director of the Avignon Festival between 1980–1984 and 1993–2003. During his tenure the festival became a more professionally managed event, included dance in its programming and continued to develop. Based on his post as Prime minister counselor and his experience in the cultural scene, Bernard Faivre d'Arcier will tell us about one of the biggest festival of France through the issue of the organization of such a big scale event. Pre-registration is required for participation.

Institut Français'nin değerli işbirliğiyle.
With valuable collaboration of Institut Français.

Fransız Kültür Merkezi
08.05.2016 Pa. Su. 16.30
Rezervasyon için For reservation: www.ifturquie.org

ATÖLYE ÇALIŞMASI: HAYALBAZ KUKLALAR
WORKSHOP: FANCIFUL PUPPETS

■ 5–6 yaş grubu çocukların katılımıyla gerçekleştirilecek olan bu atölyede çocuklar kendi hayal kahramanlarını tasarlayacaklar ve yine kendi tasarladıkları tiyatro sahnesinde, kahramanlarını canlandırma fırsatı bulacaklar. Mehmet Erbil tarafından gerçekleştirilecek atölyeye rezervasyon yaptıran ilk 15 çocuk katılabilecek.

■ A workshop for children between 5–6 age range. Haded by Mehmet Erbil, this workshop will provide the children with an opportunity to design their own imaginary heros and animate them on a theatrical stage that they design. Participation is limited to 15 who apply first.

Uniq İstanbul'un desteğiyle.
With contribution of Uniq Istanbul.

Uniq Çocuk Atölyesi
08.05.2016 Pa. Su. 14.00–16.00
Rezervasyon için For reservation: rezervasyon@iksv.org

SÖYLEŞİ: ÇOCUKLAR VE GENÇLER İÇİN FEMİNİST BAKIŞLI BİR SAHNE PERFORMANSI YARATMAK
PANEL: TO CREATE FEMINIST FRAMED STAGE PERFORMANCE FOR CHILDREN AND YOUNG PEOPLE

■ Stockholm Şehir Tiyatrosu'nun bir kolu olan Skärholmen Gençlik Tiyatrosu ve Unga Klara topluluğu, gençlik ve çocuk tiyatrosu alanında öncü bir role sahipler. Topluluklar, her yaştan seyirci için düzenledikleri çığır açan performanslarıyla dünyaca ün kazandı. Bu söyleşide, Skärholmen'den Carolina Frände, İsveç banliyölerinde gençlik tiyatrosu için geliştirdikleri yöntem ve yaklaşımlardan söz edecek. Unga Klara da çalışan iki yönetmen, Gustav Deinoff ve Farnaz Arbabi ise, son iki performansları *Girls Will Make You Blush* (Kızlar Yüzünüzü Kızartacak) ve *Vitsvit* (Beyaz Felaket) hakkında konuşacak. Referans olarak alınan bir seyirci grubuyla geliştirilen oyunlar; ergenlik, aidiyet ve dilin şiddetini ele alıyor, içerik ve de biçim açısından da feminist önermelere sahip. Bu nedenle de söyleşi, günümüz İsveç çocuk ve gençlik tiyatrosundaki bu yeni feminist bakış açısının yarattığı heyecan verici gelişmelere tanık olmak için kaçırılmayacak bir fırsat.

■ Skärholmen Youth Theatre which is part of Stockholm City Theatre and the internationally acclaimed theatre Unga Klara have both established themselves as leaders in children's and youth theatre and are known for their groundbreaking performances for all ages. Carolina Frände from Skärholmen will discuss the very particular approaches and methods they have developed for youth theatre in the Swedish suburbs. The two directors from Unga Klara, Gustav Deinoff and Farnaz Arbabi will talk about two of their most recent performances *Girls Will Make You Blush* and *Vitsvit* (Whiteblight). The plays make clear feminist statements both in terms of their content and form. Having been developed with their audience as a reference group, the plays discuss subjects such as puberty, belonging, the violence of language and generational conflicts. This is a rare opportunity to see some of the most exciting recent developments with a focus on feminism in children's and youth theatre in Sweden today.

Swedish Arts Council'ın değerli işbirliğiyle.
With valuable collaboration of Swedish Arts Council.

Salon İKSV
10.05.2016 Sa. Tu. 18.30
Rezervasyon için For reservation: rezervasyon@iksv.org

USTALIK SINIFI: METİNDEN EYLEME GİDEN YOLDA DUYU İZLENİMLERİNİN ARACI ROLÜ ÜZERİNE
MASTER CLASS: ON THE INTERMEDIARY ROLE OF SENSORY IMPRESSIONS DURING THE PROCESS FROM THE TEXT TOWARDS ACTION

■ Atölye, metnin önceden tasarlanmamış bir yerden ve rol kişisinin sözel eylemi olarak organik bir şekilde canlanması sürecinin uygulamalı çözümlemesi, ağza yakıştırma ya da eylem öncesinde ton ezberleme sıkıntılarının kaynağının anlaşılıp giderilmesi ve geçmiş oyunlardan hazır kalıpların gelmesinin engellenmesi üzerine olacak. Kadir Has Üniversitesi Tiyatro Bölümü Başkanı ve Film ve Drama Yüksek Lisans Programı Direktörü Çetin Sarıkartal tarafından gerçekleştirilecek olan bu ustalık sınıfı, tiyatro ve oyunculuk bölümlerinden mezun ya da oyunculukta deneyim kazanmış profesyonel oyunculara açıktır. Katılım sekiz kişi ile sınırlıdır.

■ This workshop will focus on an applied analysis of the process of animating the text from an undetermined origin as an oral action of the actor; understanding and solving the problems of tone-memorising before verbalising the text or acting; preventing preset forms from previous plays. Headed by Çetin Sarıkartal, Head of Kadir Has University's Theatre Department and Film and Drama MA Program Director, the workshop will be open to maximum eight people graduated from theatre and acting departments or acting professionals.

Sahne KHAS
14.05.2016 Ct. Sa. 10.00–14.00
15.05.2016 Pa. Su. 10.00–14.00
16.05.2016 Pt. Mo. 10.00–14.00
Başvuru için To apply: tiyatro.iksv.org

SÖYLEŞİ: BRECHT'İ/BRECHTLE DÜŞÜNMEK
PANEL: THINKING TO/WITH BRECHT

■ 20. yüzyılın önemli düşünürlerinden ve tiyatro insanlarından Bertolt Brecht, ölümünün 60. yılında, İstanbul Üniversitesi Haldun Taner Tiyatro Uygulama ve Araştırma Merkezi tarafından düzenlenen bir panelle anılıyor. Panelin amacı, farklı alanlardan, farklı yönelimler ve yöntemlerle Bertolt Brecht'e bakan sosyal bilimcileri bir araya getirerek, yazarın oyunlarının, oyunlarında dile getirdiği durumların üzerinden günümüze dönük bir tartışma oluşturmak.

■ We are commemorating Bertolt Brecht, one of the leading thinkers and playwrights of the 20th century, on the 60th anniversary of his death with a panel organised by Istanbul University Haldun Taner Theatre Research Centre. The panel aims to bring together a group of people working in the field of social sciences and who approach Brecht from different perspectives and with different methods to study his plays and the situations in his plays from a contemporary point of view.

1. OTURUM SESSION I (14.00–15.30)
Moderatör Moderator: **Oğuz Arıcı** (Yazar Writer, Dramaturg, Öğretim Üyesi Lecturer / İstanbul Üniversitesi)
Konuşmacılar Panelists: **Emin Alper** (Sinema Yönetmeni Film Director, Tarihçi Historian, Öğretim Görevlisi Lecturer / İstanbul Teknik Üniversitesi), **Gökçe Çataloluk** (Hukukçu Legist, Öğretim Üyesi Lecturer / İstanbul Bilgi Üniversitesi)

2. OTURUM SESSION II (16.00–17.30)
Moderatör Moderator: **Nilgün Firidinoğlu** (Dramaturg, Araştırma Görevlisi Research Asisstant / İstanbul Üniversitesi)
Konuşmacılar Panelists: **Ali Cem Budak** (Hukukçu Legist, Öğretim Üyesi Lecturer / Kocaeli Üniversitesi), **Güven Gürkan Öztan** (Siyaset Bilimci Political Scientist, Öğretim Üyesi Lecturer / İstanbul Üniversitesi)

Salon İKSV
15.05.2016 Pa. Su. 14.00–15.30 / 16.00–17.30
Rezervasyon için For reservation: rezervasyon@iksv.org

GENÇ ELEŞTİRMENLER SEMİNERİ
YOUNG CRITICS SEMINAR

■ Tiyatro Eleştirmenler Birliği; IATC işbirliği ve İstanbul Tiyatro Festivali'nin katkıları ile uluslararası bir eleştiri atölyesi gerçekleştiriyor. Seminerler üç ayrı grup için üç farklı dilde düzenlendi. Fransızca grubuna Jean-Pierre Khan, İngilizce grubuna Deepa Punjani ve Türkçe grubuna Oğuz Arıcı'nın moderatörlük yapacağı seminerlerde, katılımcılar izledikleri oyunlar üzerine eleştiriler yazacaklar.

■ IATC and its Turkish section TEB are organising Young Critics Seminar with the collaboration of Istanbul Theatre Festival. The seminars will be held in three different languages, English, French and Turkish and the moderators are Jean-Pierre Khan, Deepa Punjani and Oğuz Arıcı. The Seminars will take place between 16-21 May.

16.05.2016 Pt. Mo.
21.05.2016 Ct. Sa.
Detaylı bilgi ve başvuru için For more details and application: tiyatroelestirmeleribirligi@gmail.com

PERFORMANS: EPIMELEIA HEAUTOU
PERFORMANCE: EPIMELEIA HEAUTOU

■ Bu performans, yaşamlarının belirli bir anında yolları dans yolunda kesişen iki kadının, farklı bir çalışma hedefleyerek bir araya gelmeleri sonucunda ortaya çıkar. Biri *Dans Düşüncesi* kitabını yazmak için çalışırken dans üzerine düşünmekten yorgun düşmüş, diğeri ise dans edebilmek için çokuluslu danışmanlık şirketindeki avukatlık görevinden istifa etmiştir. Seyircinin kendilerini çepeçevre sardığı bir mekânsal yerleşme alanının içinde gerçekleşecek olan performans; dansın kendi hakikati içinden ilerleyerek, hakikat hakkında söylemsel beden üzerinden konuşmak ve hareket etmek isteyen bu iki dansçı/koreograf arasındaki diyalogdan oluşur. Çeşitli kutupsallıklardan beslenen anlatımıyla mizah ve hüzünle örülen bu diyaloğun yapısında, dansta ifade yolları arayışında bakışını yeniden bedene çeviren bir anlayışın belirginleştiği görülür.

■ Lives of two women, one who grew extremely tired of thinking about dance while writing her book *Dans Düşüncesi* (The Thought of Dance), and the other who resigned her post as an attorney in an international law firm to dance, intersect in dance and this performance is the product of their coming together. The performance takes place in a space enclosing the audience and is formed of a performative dialogue between these two dancers-choreographers whose aim is to talk by the discursive body about truth and move, taking the truth of dance as a starting point. The narrative is supported by conflicts, humour and sorrow, and the focus is on body in the search for expressive methods in dance.

Koreografi Choreography: **Ayrin Ersöz** Dansçılar Dancers: **Canan Yücel Pekiçten, Ayrin Ersöz** Ses Tasarımı Sound Design: **Etem Kaplan** Işık Tasarımı Light Design: **Ayşe Sedef Ayter**

Alt'ın desteğiyle.
With contribution of Alt.

Alt
20.05.2016 Cu. Fr. 20.30 (45')
21.05.2016 Ct. Sa. 18.00 (45')
Rezervasyon için For reservation: rezervasyon@iksv.org

ATÖLYE ÇALIŞMASI: HAREKETTEN FİZİKSEL EYLEMLERE
WORKSHOP: FROM MOVEMENT TO PHYSICAL ACTIONS

■ "Çağdaş Dans Teknikleri" atölyesinde, fiziksel eylemlerin dans hareketleri ile ilişkileri, bedensel duygulanımlar ile dans tekniği arasındaki paralellikler çalışmanın ana fikrini oluşturacak. Dansı dinamiklerin değişimi, mekânsal varlık olarak hareket eden insanın her an değişebilen ayrıcalıksız bir eylemi, zamanda bir varoluş biçimi olarak tanımlayabilmek için denemelerin gerçekleştirileceği atölyeye profesyonel dansçı ve dans öğrencileri başvurabilir. "Dans Tiyatrosu ve Doğaçlama" atölyesinde, dansın ve oyunculuğun iki ayrı bağımsız yapı olarak tanımlanabilmesi ve ardından kendi alanlarındaki bu bağımsız tanımlamalar ile hesaplaşmaları yolunda özel ve ilgili sorular üretmek üzerine çalışma gerçekleştirilecek. Profesyonel dansçılar, oyuncular ve müzisyenler ile dans, oyunculuk ve müzik bölümü öğrencileri başvurabilir. Yapılan çalışmaların sonunda iki grup birlikte performans sergileyecektir. Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı Sahne Sanatları Bölümü Bale Anasanat Dalı Başkanı Doç. Dr. Selçuk Göldere tarafından verilecek atölyeler için katılımcı sayısı 20 kişiyle sınırlıdır.

■ The Contemporary Dance Techniques workshop will focus on the relationship of physical actions with dance movements and the parallelism between bodily affection and dance technique. Professional dancers and students of dance departments can participate in this workshop where exercises will be made to define dance as the change of dynamics, an ever-changing, unexceptional action of a person moving as a spatial being, and a state of being in time. The Dance Theatre and Improvisation workshop will focus on questions relevant to defining dance and acting as two separate things and settling of this independence. The workshop is open to professional dancers, actors and musicians as well as students of dance, acting and music departments. The two groups will stage a performance after the workshops. The workshops will be conducted by Dr. Selçuk Göldere.Participation will be limited to 20.

MSGSÜ Çağdaş Dans ASD'nin desteğiyle.
With contribution of MSFAU Contemporary Dance Brh.

MSGSÜ Çağdaş Dans Ana Sanat Dalı
18.05.2016–22.05.2016 Atölye Workshop
Çağdaş Dans Teknikleri
Contemporary Dance Techniques 09.30–11.00
Dans Tiyatrosu ve Doğaçlama
Dance Theatre and Improvisation 11.30–13.00
22.05.2016 Veda Töreni Performance 15.00-15.45
Başvuru için To apply: tiyatro.iksv.org

SÖYLEŞİ: ŞİİR-TİYATRO / VSEVOLOD MEYERHOLD - NÂZIM HİKMET
PANEL: POETRY-THEATRE / VSEVOLOD MEYERHOLD - NÂZIM HİKMET

■ 20. yüzyıl tiyatrosunda yaratıcılığıyla çığır açmış Vsevolod Meyerhold'un sahne çalışmalarında şiir/şairler ile ilişkileri hep özel bir yer tuttu. Çağının sahne plastiğinde, oyunculuğunda, reji anlayışında devrim denebilecek düzeyde derin değişimler yaratan Meyerhold, yeni sahne dili arayışlarında şiir-sahne/sahneleme

ilişkisinden çokça yararlandı. Nâzım Hikmet ömrü boyunca tiyatro ile de hep içli dışlı oldu; bu arada birçok oyun kaleme aldı. Üstelik Nâzım Hikmet, sanatı üzerinde Ekim Devrimi'nin hemen sonrasında tanıştığı Meyerhold Tiyatrosu'nun büyük bir etkisi olduğunu söylüyordu. Burada kastedilen Nâzım'ın kaleminden çıkmış oyunlardan ziyade, onun şiiri üzerindeki tiyatro-Meyerhold etkisiydi. Bu söyleşide, Meyerhold'un tüm yazılarını yayımlamış, Meyerhold tiyatrosu konusunda dünyadaki en önemli uzmanlardan biri olan CNRS Sahne Sanatları Araştırma Laboratuvarı eski müdürü Béatrice Picon-Vallin ve *Tiyatro-Devrim ve Meyerhold* kitabını derleyen oyun yazarı ve çevirmen Ali Berktay, Meyerhold ve Nâzım Hikmet ekseninde şiir-tiyatro ilişkisini konuşacaklar.

■ Vsevolod Meyerhold's breakthrough creativity in 20th century theatre was indisputable and his relationships with poetry/poets always held a special place in his stage works. The change he brought to plasticity on stage, acting and directing were revolutionary and he utilised poetry-stage/staging relationship very often in the search for a new verbal conception for the stage. Nâzım Hikmet was closely involved in theatre throughout his life and wrote many plays himself. Furthermore, he always said Meyerhold's theatre, which he met after the October Revolution, had a great influence on his artistic output. By artistic output, he meant the theatre-Meyerhold effect on his poems rather than his plays. In this panel, Béatrice Picon-Vallin, former director of CNRS Performance Arts Research Lab and one of world's leading Meyerhold scholars who published all of Meyerhold's essays; translator Ali Berktay, who compiled the book *Tiyatro-Devrim ve Meyerhold* (Theatre-Revolution and Meyerhold) will talk about the relationship between poetry and theatre taking Meyerhold and Nâzım Hikmet as an axis.

Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Evi
21.05.2016 Ct. Sa. 15.00
Rezervasyon için For reservation: rezervasyon@iksv.org

OKUMA TİYATROSU VE SÖYLEŞİ: KARDEŞLERİMİ ARIYORUM
READING THEATRE AND PANEL: I CALL MY BROTHERS

■ Merkezde bomba yüklü bir arabanın patlamasıyla şehri korku sarar. Bu korku bir kere yerleşti mi, uçaklar füzelere, sırt çantaları bombalara ve tüm sakallılar potansiyel düşmanlara dönüşür. Amor, paranoyanın hâkim olduğu tehdit edici bir ortamda "normal" davranmaya çalışarak ilerler; bir yandan da Shavi, Valeria, Ahlem ve Tyra'nın telefonlarına cevap verir. Yazar Jonah Hassan Khemiri, göçmenlerin ve yabancıların temsilini merkeze yerleştirmekte ve yazım biçimiyle on üç karakteri canlandıran dört oyuncuya yüksek bir ritmi zorunlu kılmaktadır. *Kardeşlerimi Arıyorum* başkalarına ve kendimize karşı önyargılarımızla ilgili eğlenceli ve öfkeli bir hesaplaşma. Oyun okumasının ardından yaratıcı ekip ve oyunun çevirmeni Ali Arda ile bir söyleşi de gerçekleştirilecek.

■ Fear sets in town after a bomb-loaded car explodes in the centre. When such fear sets in, planes become missiles, backpacks bombs and all bearded people potential enemies. Amor tries to proceed behaving "normally" in a threatening environment dominated by paranoia. On the other hand he answers calls from Shavi, Valeria, Ahlem and Tyra. Swedish playwright Jonah Hassan Khemiri, as in his other texts, puts the representation of refugees and foreigners in the centre and imposes a challenging task on the four actors who have to play thirteen characters. *I Call My Brothers* is an entertaining and resentful story on our prejudices against others and ourselves. After the reading of the play, there will be a panel with the creative team and Ali Arda, the translator of the play.

Yöneten Directed by: **biriken** Oynayan Performer: **Rıza Kocaoğlu**

Swedish Arts Council ve SALT Galata'nın değerli işbirliğiyle.
With valuable collaboration of Swedish Arts Council and SALT Galata.

SALT Galata
21.05.2016 Ct. Sa. 15.00
Rezervasyon için For reservation: rezervasyon@iksv.org

ATÖLYE ÇALIŞMASI: MEYERHOLD TEKNİĞİ VE ŞİİR
WORKSHOP: MEYERHOLD TECHNIQUE AND POETRY

■ Biyomekanik tekniğin ve beden kullanımının en temel ilkelerinin tanıtılacağı atölyede, bu hareketlerin dizelerle ilişkisi üzerinde de durulacak. Ayşe Emel Mesçi tarafından gerçekleştirilecek atölye, sekiz kadın ve sekiz erkek oyunculuk öğrencisine açık.

■ This workshop will introduce the basic principles of biomechanics and use of body and study the relationship of these movements with the text. Conducted by Ayşe Emel Mesçi, the workshop will be limited to eight female and eight male participants.

Müjdat Gezen Tiyatrosu
22.05.2016 Pa. Su. 14.00–18.00
Başvuru için To apply: tiyatro.iksv.org

SÖYLEŞİ: SAHNE SANATLARI ALANINDA OYUNCU STATÜSÜ VE HAKLARI
PANEL: ACTOR'S STATUS AND RIGHTS IN THE FIELD OF PERFORMING ARTS

■ İstanbul Tiyatro Festivali ve Oyuncular Sendikası tarafından ortaklaşa düzenlenen bu söyleşi, ülkemizde sahne sanatları alanında çalışan oyuncu, dansçı ve tüm performans sanatçılarının çalışma statülerini ve haklarını konu ediniyor. Tiyatro oyuncuları, dansçılar ve performans sanatçılarının hakları nelerdir; sözleşmeleri, statüleri ve çalışma şartları nasıl olmalıdır gibi soruların cevaplanacağı panelde, ülkemizde sahne sanatları alanında çalışan sanatçıların yasal olarak mevcut, ancak pratikte uygulanmayan kanuni hakları detaylı olarak incelenecek. Emmanuel de Lange'ın ve Fransa Oyuncular Sendikası Başkanı Denys Fouqueray'nin yer aldığı, profesyonel oyuncuları ve özellikle sahne sanatları alanında çalışan tüm sanatçıları ilgilendiren bu söyleşi, İstanbul Tiyatro Festivali ve Oyuncular Sendikası tarafından ortaklaşa düzenlenen ilk etkinlik olma özelliğine de sahip.

■ Co-organised by the Istanbul Theatre Festival and the Actors' Union, this panel will discuss the status and rights of all actors, dancers and performance artists working in performing arts in our country. What are the rights of theatre actors, dancers and performance artists? How should their contracts be drafted and what should the conditions be? This panel will try to provide answers to these questions by comparing different examples in Europe and the world and further provide an in-depth evaluation of performance artists' rights, which exist legally but not put into practice. Emmanuel de Lange and Head of Syndicat Francais des Artistes-Interpretes Denys Fouqueray will also be among panelists. The first collaboration between the Istanbul Theatre Festival and the Actors' Union, this panel aims to offer practical solutions for professional actors, especially those working in the field of performing arts.

British Council ve Institut Français'nin değerli işbirliğiyle.
With valuable collaboration of British Council and Institut Français.

Uniq İstanbul'un desteğiyle.
With contribution of Uniq Istanbul.

Uniq Hall Toplantı Salonu
22.05.2016 Pa. Su. 15.00
Rezervasyon için For reservation: rezervasyon@iksv.org

ATÖLYE ÇALIŞMASI: KEREM GELEBEK
WORKSHOP: KEREM GELEBEK

■ 1981'de doğan Kerem Gelebek iki yıl İstanbul Devlet Konservatuvarı Dans Bölümü'nde çalıştıktan sonra Angers'deki Ulusal Çağdaş Dans Merkezi'ne geçti. Jordi Gali, Nicolas Floc'h, Vera Mantero, Sylvain Prunenec, Ko Murobushi, Shelley Senter, Emmanuelle Huynh, Mustafa Kaplan, Filiz Sızanlı, Fanny de Chaillé ve Philippe Ramette'in performanslarında görev aldı. 2007'de uluslararası Dance Camera festivalinin koordinasyonunu üstlendi. Christian Rizzo ile *mon amour* (2008), *l'oubli, toucher du bois* (2010), *Erwartung, Pierrot lunaire, La Voix humaine* (2010; Théâtre du Capitole de Toulouse yapımı) gibi özgün yapımlarda çalıştı ve *le bénéfice du doute* (2012), *sakınan göze çöp batar* (2012) ve *d'après une histoire vraie* (2013) ile çalışmalarını sürdürdü. *gerçek hayattan alınmıştır* ile İstanbul seyircisiyle buluşacak olan Kerem Gelebek bu atölyede, gösterinin oluşum aşamalarından ve bazı pratiklerinden bahsedecek, doğaçlamanın deneyimlemeye döndürülmesi üzerine temel noktalar üzerinde duracak. Dans bölümü öğrencileri ve profesyonellere açık olan atölyeye katılım 20 kişiyle sınırlıdır.

■ Born in 1981, Kerem Gelebek studied for two years at the Istanbul Conservatory of Dance before joining the Centre National de la Danse Contemporaine in Angers. He participated in performances by Jordi Gali, Nicolas Floc'h, Vera Mantero, Sylvain Prunenec, Ko Murobushi, Shelley Senter, Emmanuelle Huynh, Mustafa Kaplan, Filiz Sızanlı, Fanny de Chaillé, Philippe Ramette... In 2007, he coordinated the international festival Dance Camera Istanbul. In 2008, he began working with Christian Rizzo on the original productions *mon amour* (2008), *l'oubli, toucher du bois* (2010), *Erwartung, Pierrot lunaire, La Voix humaine* (2010 – a production by the Théâtre du Capitole de Toulouse) and is continuing alongside Rizzo with *le bénéfice du doute* (2012), the solo *sakınan göze çöp batar* (2012) and *d'après une histoire vraie* (2013). He will be meeting the Istanbul audience with *d'après une histoire vraie*. In this workshop he will talk about the development phases of the performance and focus on the process of turning improvisation into an experience. The workshop is open to dance department students and professional and limited to 20 participants.

MSGSÜ Çağdaş Dans ASD'nin desteğiyle.
With contribution of MSFAU Contemporary Dance Brh.

MSGSÜ Çağdaş Dans Ana Sanat Dalı
24.05.2016 Sa. Tu. 16.00–18.00
Başvuru için To apply: tiyatro.iksv.org

ATÖLYE ÇALIŞMASI: İÇİNDEKİ KOMİĞİ KEŞFET
WORKSHOP: FIND YOUR FUNNY

■ Spymonkey'in *clown* tiyatrosunun temel ilkelerinin tanıtılacağı kısa bir girişten sonra, sizin komikliğinizi keşfedeceğiz. Net ve kesin yönlendirmelerin yapılacağı güvenli ve eğlenceli bir ortamda, komedi becerilerinizi geliştirmeniz ve rafine etmenize yardımcı olup, seyirciyi karnı ağrıyıncaya kadar nasıl güldürebileceğinizi göreceğiz. Pozitif bir grup dinamiğiyle dürtülerinizin peşinden gidecek, refleks geliştirebilecek, maceracı olacak ve riskler alacaksınız. Bu hayli eğlenceli atölye çalışmasında oyunlar oynayacak, hem grup içinde hem de seyirciyle aranızda bir güven geliştirme egzersizi yapacaksınız. Atölye çalışması yalnızca profesyonellere açıktır ve katılımcı sayısı 24 kişiyle sınırlıdır.

■ In this short introduction to the fundamental principals of Spymonkey's clown theatre, we will look at how to discover what makes you uniquely funny. Through clear and specific instruction, we will support you to develop and hone your comedic skills in a safe and fun environment, and practice making an audience belly laugh. A positive group dynamic will allow you focus on following your impulses, being spontaneous, adventurous and taking risks. In this highly enjoyable workshop you will play games, do exercises to develop trust and complicity within the group and with an audience. The sessions will be about creating a fresh, trusting and highly enjoyable workshop in an atmosphere of revelation to discover you're funny. The workshop is open to professionals and limited to 24 participants.

British Council'ın değerli işbirliğiyle.
With valuable collaboration of British Council.

Üsküdar Stüdyo Sahne
25.05.2016 Ça. We. 11.30–14.30
Başvuru için To apply: tiyatro.iksv.org

SÖYLEŞİ: "MILES, SARTRE İLE PARİS'TE NE KONUŞTU?"
PANEL: "WHAT DID MILES AND SARTRE TALK ABOUT IN PARIS?"

■ *Needles and Opium* oyununun ikinci gösterimi öncesinde gerçekleşecek olan bu söyleşide, oyunun da konusunu oluşturan Miles Davis'in Paris seyahati ve bunun çevresinde gelişen olaylar üzerinden, cazın 1950'lerden günümüze gelişimini konuşacağız. Amerikan cazının Avrupa'ya gelişi ve buradaki etkileri, Miles Davis ve Juliette Gréco'nun oyuna da konu olan aşk hikâyesi, Paris entelektüel hayatının Miles'ın müziği ve hayatı üzerinde etkileri gibi konular etrafında dönecek olan bu söyleşide müzik yazarları Murat Beşer, Feridun Ertaşkan ve İstanbul Caz Festivali'nden Harun İzer yer alacak.

■ In this panel taking place before the second staging of *Needles and Opium*, we will take Miles Davis's Paris trip, the central theme of the play, and what happened and move on to discuss the course jazz had taken since 1950 to-date. The arrival of American jazz at Europe and its influence on the old continent, the love affair between Miles Davis and Juliette Gréco, how the Parisian intellectual life influenced Miles's music and life are some of the main topics of this panel with music writers Murat Beşer and Feridun Ertaşkan, and Harun İzer from Istanbul Jazz Festival.

İstanbul Caz Festivali işbirliğiyle.
With valuable collaboration of Istanbul Jazz Festival.

Tamirane
28.05.2016 Ct. Fr. 17.00–18.00
Rezervasyon için For reservation: rezervasyon@iksv

PARTİ PARTY: EDİZ HAFIZOĞLU NAZDRAVE PLAYS MILES DAVIS (KONSER) & HÜNKAR UĞUR (DJ SET)

■ Farklı tarz müziklerle adından söz ettiren Nazdrave, bu kez Miles Davis için çalıyor. Yeni jenerasyonun en başarılı davulcularından Ediz Hafızoğlu'nun dikkat çeken projesi Nazdrave, kendisini ve müziğini belli kalıplarla sınırlamadan, beraber çalıştığı müzisyenler için yazdığı ve çok farklı türleri bir araya getirdiği parçaların yanı sıra, geceye özel Miles Davis'in hareketli parçalarından oluşan repertuvarı ile zımba gibi bir konser sunuyor. Katılımın ücretsiz olacağı gecenin ikinci yarısında ise, Arkaoda ve Peyote gibi mekânlardaki setlerinden tanıdığımız Hünkar Uğur, DJ kabininde olacak. Müzikteki zaman, coğrafya, tür ve enstrüman gibi öğeleri bir kenara bırakıp Miles'in deneysel bakışına, günümüz argosuyla "kafasına" odaklanacak.

■ Nazdrave is known to chart into different styles of music and this time he plays for Miles Davis. Ediz Hafızoğlu is one of the most acclaimed drummers of his generation and with his remarkable project Nazdrave, he is ready to present a concert worthy of the artist with a repertoire including pieces of different genres he wrote for the musicians he collaborates and Miles Davis's rhythmic pieces. The second part of the night will see DJ Hünkar Uğur, whom we know from his sets in venues like Arkaoda and Peyote. Uğur will focus on Miles's experimental approach, leaving aside time, geography, genre and instrument in music. Admission is free.

İstanbul Caz Festivali işbirliğiyle.
With valuable collaboration of Istanbul Jazz Festival.

Tamirane
28.05.2016 Ct. Fr. 22.00–02.00
Rezervasyon için For reservation: rezervasyon@iksv

ALT
Bomontiada
Tarihi Bomonti Bira Fabrikası
Birahane Sokak No. 1
Bomonti, Şişli
T: (212) 334 08 41/334 01 90

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ
Bağdat Caddesi
Haldun Taner Sokak No. 11
Caddebostan, Kadıköy
T: (216) 467 25 68

CEVAHİR SAHNESİ İSTANBUL DEVLET TİYATROSU
Cevahir AVM
Büyükdere Caddesi No. 22
Şişli
T: (212) 380 12 38

FRANSIZ KÜLTÜR MERKEZİ
Kuloğlu Mahallesi
İstiklal Caddesi No. 4
T: (212) 393 81 11

GARAJİSTANBUL
Yeni Çarşı Caddesi
Kaymakam Reşat Bey Sokak
No. 11/A
Galatasaray, Beyoğlu
T: (212) 244 44 99

HARBİYE MUHSİN ERTUĞRUL SAHNESİ İBB ŞEHİR TİYATROLARI
Gümüş Caddesi No. 3
Harbiye, Şişli
T: (212) 455 39 19

KUMBARACI50
Kumbaracı Yokuşu No. 50/2
Beyoğlu
T: (212) 243 50 51

MSGSÜ BOMONTİ YERLEŞKESİ 2. KAT
Silahşör Caddesi No. 71
Bomonti, Şişli
T: (212) 246 00 11

MODA SAHNESİ
Bahariye Caddesi
Halil Ethem Sokak No. 34/27
Kadıköy
T: (216) 330 58 00/01

MÜJDAT GEZEN TİYATROSU 29 EKİM SAHNESİ
Kırtasiyeci Sokak No. 46
Kadıköy
T: (216) 449 59 52-53

NÂZIM HİKMET KÜLTÜR VE SANAT EVİ
Boru Çiçeği Sokak No. 2
Şişli
T: (212) 252 63 14-15

PERA MÜZESİ
Meşrutiyet Caddesi No. 65
Beyoğlu
T: (212) 334 99 00

SAHNE KHAS
Kadir Has Üniversitesi
Kadir Has Caddesi
Cibali
T: (212) 533 65 32

SALON İKSV
Nejat Eczacıbaşı Binası
Sadi Konuralp Caddesi No. 5
Şişhane
T: (212) 334 07 00

SALT GALATA
Bankalar Caddesi No. 11
Karaköy
T: (212) 334 22 00

TALİMHANE TİYATROSU
Abide-i Hürriyet Caddesi
Blackout AVM C Blok No. 211
Şişli
T: (212) 238 85 09

TAMİRANE
Uniq İstanbul
Maslak, Ayazağa Caddesi
No: 4C/109
Ayazağa, Sarıyer
T: (212) 286 07 07

TATBİKAT SAHNESİ
Nispetiye Caddesi No. 14
Beşiktaş
T: (212) 282 50 10

TİYATRO PERA
Sıraselviler Caddesi No. 26
Taksim
T: (212) 245 44 60

UNIQ HALL, UNIQ İSTANBUL
Maslak, Ayazağa Caddesi No. 4
Ayazağa, Sarıyer
T: (212) 286 03 91

ÜSKÜDAR TEKEL SAHNESİ ÜSKÜDAR STÜDYO SAHNESİ İDT
Paşa Limanı Caddesi No. 66
Üsküdar
T: (216) 532 02 03

YELDEĞİRMENİ SANAT MERKEZİ
İskele Sokak No. 43/1
Kadıköy
T: (216) 337 00 58

YUNUS EMRE KÜLTÜR MERKEZİ MÜŞFİK KENTER SAHNESİ BBTİ
9. Kısım Atrium yanı
Ataköy
T: (212) 414 96 47-48

ZORLU PSM DRAMA SAHNESİ ZORLU PSM STÜDYO
Koru Sokak No. 2
Zincirlikuyu, Beşiktaş
T: (850) 222 67 76

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI

ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI
ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS

YÖNETİM KURULU
BOARD OF DIRECTORS

Başkan
Chairman
BÜLENT ECZACIBAŞI

Başkan Yardımcıları
Vice Chairmen
AHMET KOCABIYIK
PROF. DR. MÜNİR EKONOMİ

Üyeler
Members
NURİ ÇOLAKOĞLU
HAYRİ ÇULHACI
AHMET MİSBAH DEMİRCAN
OYA ECZACIBAŞI
TAYFUN İNDİRKAŞ
PROF. YEKTA KARA
ERGUN ÖZEN
ETHEM SANCAK
DR. MİMAR KADİR TOPBAŞ
OYA ÜNLÜ KIZIL

Kurumsal Kimlik Danışmanı
Corporate Identity Advisor
BÜLENT ERKMEN

Hukuk Danışmanı
Legal Advisor
AV. SADİFE KARATAŞ KURAL

İletişim ve İş Geliştirme Danışmanı
Communications and Business Development Consultant
ARZU ULUDAĞ ELAZIĞ

İdari İşler Danışmanı
Administrative Affairs Advisor
RIFAT ÖKTEM

YÜRÜTME KURULU
EXECUTIVE BOARD

Başkan
Chairman
BÜLENT ECZACIBAŞI

Üyeler
Members
AHMET KOCABIYIK
PROF. DR. MÜNİR EKONOMİ

DENETİM KURULU
AUDITORS

FATMA OKAN (BORUSAN HOLDİNG A.Ş.)
İHSAN SOMAY (ARÇELİK A.Ş.)

YÖNETİM
MANAGEMENT

Genel Müdür
General Director
GÖRGÜN TANER

Mali ve İdari İşler Başkanı
Head of Finance and Administration
AHMET BALTA

Pazarlama ve İş Geliştirme Direktörü
Marketing and Business Development Director
TUBA TORTOP

Sponsorluk Programı Direktörü
Sponsorship Programme Director
YASEMİN KERETLİ ÇAVUŞOĞLU

Medya İlişkileri Direktörü
Media Relations Director
AYŞE BULUTGİL

İnsan Kaynakları ve İdari İşler Direktörü
Human Resources and Administration Director
SEMİN AKSOY

İstanbul Müzik Festivali Direktörü
Istanbul Music Festival Director
DR. YEŞİM GÜRER OYMAK

İstanbul Film Festivali Direktörü
Istanbul Film Festival Director
KEREM AYAN

İstanbul Bienali Direktörü
Istanbul Biennial Director
BİGE ÖRER

İstanbul Tiyatro Festivali Direktörü
Istanbul Theatre Festival Director
DR. LEMAN YILMAZ

İstanbul Caz Festivali Direktörü
Istanbul Jazz Festival Director
PELİN OPCİN

İstanbul Tasarım Bienali Direktörü
Istanbul Design Biennial Director
DENİZ OVA

Kültür Politikaları Çalışmaları Direktörü
Cultural Policy Studies Director
ÖZLEM ECE

Yönetici Asistanı
Executive Assistant
NİLAY KARTAL

İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ
ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

DANIŞMA KURULU
ADVISORY COMMITTEE

PROF. DR. DİKMEN GÜRÜN
ZEYNEP ORAL
DR. BEKİ HALEVA
DOÇ. DR. AYRİN ERSÖZ
VINCENT BAUDRILLE

FESTİVAL
THE FESTIVAL

Direktör
Director
DR. LEMAN YILMAZ

Operasyon Koordinatörü
Operations Coordinator
HANDAN UZAL DÜNDAR

Prodüksiyon Sorumlusu
Production Associate
EZGİ GÖKSU ÖZTÜRKMEN

Asistan
Assistant
BELFU GÜLRA KABA

Yan Etkinlik Sorumlusu
Side Event Associate
AYŞE DRAZ

Prodüksiyon
Production
UMUT KURÇ, FAPRİKA
ERDAL HAMAMCI, İKSV

Editör
Editor
MEHMET EGRİK

Konuk Ağırlama Yöneticisi
Hospitality Manager
LINDA BANJSKA

Konuk Ağırlama Asistanı
Hospitality Assistant
BAŞAK GÜLEÇ

Elektronik Üstyazı Koordinasyonu
Electronic Surtitling Coordination
NERMİN SAATÇİOĞLU

Mekân Sorumluları
Venue Associates
BESENA SKENDULI
BİRAZER SEYDAN
CANSU UZUN
DEFNE GÜÇLÜER
DENİZ KIVILCIM
EREN ERTEKİN
FIRAT KUŞÇU
GÜNGÖR GÜN
İZLEM OKTAY
MEHMET CANER SOYULMAZ
SERHAN ERBEK
SEFA TOKGÖZ
TUĞBA YALÇINKAYA
YUSUF BAHAR

MEDYA İLİŞKİLERİ
MEDIA RELATIONS

Direktör
Director
AYŞE BULUTGİL

Yöneticiler
Managers
ÖZLEM BEKİROĞLU ALDOĞAN
ELİF OBDAN GÜRKAN
(Uluslararası Basın
International Media)

Görsel İçerik Sorumlusu
Visual Archive Associate
ÖZGE ÖZGÜLERYÜZ
POYRAZ TÜTÜNCÜ

Sorumlular
Associates
AYŞEN GÜRKAN
ZEYNEP SEYHUN
(Uluslararası Basın
International Media)
AYŞE ZEYNEP GÜLDİKEN
ERDEM ARDA GÜNEŞ

Arşiv Fotoğrafları
Archive Photos
ALİ GÜLER

Arşiv Videoları
Archive Videos
HAMİT ÇAKIR
MEHMET KARTBAK
MURAT ÇAKIR

İKSV STÜDYO
İKSV STUDIO

Yönetici
Manager
SELÇUK METİN

SPONSORLUK PROGRAMI
SPONSORSHIP PROGRAMME

Direktör
Director
YASEMİN KERETLİ ÇAVUŞOĞLU

Yönetici
Manager
ZEYNEP PEKGÖZ

Koordinatör
Coordinator
ZEYNEP KARAMAN

Sponsorluk İlişkileri Sorumlusu
Sponsorship Relations Associate
IRMAK KALELİ

Operasyon Sorumlusu
Operation Associate
PELİN DAVİDYAN

Asistan
Assistant
MELİSSA ECE KÖPÜK

PAZARLAMA VE İŞ GELİŞTİRME
MARKETING AND BUSINESS DEVELOPMENT

Direktör
Director
TUBA TORTOP

Pazarlama Yöneticisi
Marketing Manager
İREM AKEV ULUÇ

Satış ve İş Geliştirme Yöneticisi
Sales and Business Development Manager
DİLAN BEYHAN

Pazarlama Sorumluları
Marketing Associates
CANSU AŞKIN
MERİÇ YİRMİLİ

Üyelik Programı Koordinatörü
Membership Programme Coordinator
YILDIZ LALE YILDIRIM

Üyelik Programı Sorumlusu
Membership Programme Associate
GÜLCE ŞAHİN

Üyelik Programı Asistanı
Membership Programme Assistant
BÜŞRA TANRIKULU

Satış ve İş Geliştirme Sorumluları
Sales and Business Development Associates
GONCA VAROL
LARA ERAM

Bilet Satış Operasyonları Koordinatörü
Ticket Sales Operations Coordinator
ERCAN KAYA

Bilet Satış Asistanı
Ticket Sales Assistant
NEVA ABRAR

Davetiye Asistanı
Invitation Assistant
IŞIL ÖZTÜRK

Saha Operasyonları Sorumlusu
Field Operations Associate
SEZER KARİ

Saha Operasyonları Asistanı
Field Operations Assistant
ENES YAYLA

Dijital Medya Sorumlusu
Digital Media Associate
BAHAR HELVACIOĞLU

Sosyal Medya Asistanı
Social Media Assistant
SEDEF CAN

CRM Sorumlusu
CRM Associate
ÖZGE GENÇ

Gişe Görevlileri
Box Officers
DENİZ TELEK
BURAK AKGÜN

KURUM KİMLİĞİ VE YAYINLAR
CORPORATE IDENTITY AND PUBLICATIONS

Yönetici
Manager
DİDEM ERMİŞ

Editörler
Editors
MERVE EVİRGEN
ERİM ŞERİFOĞLU

Yayın Operatörü
Publications Operator
FERHAT BALAMİR

Grafikerler
Graphic Designers
SELİN PERVAN
ALİ EMRE DOĞRAMACI

Web Sitesi Yöneticisi
Webmaster
SEZEN ÖZGÜR

PRODÜKSİYON
PRODUCTION

Koordinatör
Coordinator
ERDAL HAMAMCI

Asistan
Assistant
ALİ ULUÇ KUTAL

BİLGİ VE BELGE MERKEZİ
INFORMATION AND RECORDS CENTRE

Yönetici
Manager
ESRA ÇANKAYA

MALİ VE İDARİ İŞLER
FINANCE AND ADMINISTRATION

Mali ve İdari İşler Başkanı
Head of Finance and Administration
AHMET BALTA

MALİ İŞLER
FINANCE

Yöneticiler
Managers
AHMET BURUK (Bütçe ve Muhasebe Budget and Accounting)
BAŞAK SUCU YILDIZ (Finans Finance)

Muhasebe Sorumluları
Accounting Associates
KADİR ALTOPRAK
DENİZ YILMAZ

Muhasebe Asistanı
Assistant
ÇİĞDEM ARSLAN

KAMU DESTEKLERİ VE ULUSLARARASI FONLAR
PUBLIC AND INTERNATIONAL GRANTS

Yönetici
Manager
ASLI YURDANUR

İNSAN KAYNAKLARI VE İDARİ İŞLER
HUMAN RESOURCES AND ADMINISTRATION

Direktör
Director
SEMİN AKSOY

İnsan Kaynakları Uzmanı
Human Resources Specialist
EREN ERTEKİN

İnsan Kaynakları Asistanı
Human Resources Assistant
CANSU ZÜLFİKAR

Bina Yönetimi ve Güvenlik Yöneticisi
Building Administration and Security Manager
ERSİN KILIÇKAN

Sistem Yöneticisi
System Administrator
KADİR AYYILDIZ

Bilgi İşlem Asistanı
Information Technology Assistant
TAHSİN OKAN ERDEM

Danışma Görevlisi
Reception Officer
AYŞE HAZAL İSPİRLİ

Depo Sorumluları
Warehouse Officers
MUZAFFER SAYAN
ŞERİF KOCAMAN

Yardımcı Hizmetler
Services
ÖZDEN ATUKEREN
AŞKIN BİRCAN
İBRAHİM ÇAKMAK
AYDIN KAYA
HAYRULLAH NİŞANCI
SERAP SÜRGİT
MÜZEYYEN ÖZTÜRK

KÜLTÜR POLİTİKALARI ÇALIŞMALARI
CULTURAL POLICY STUDIES

Direktör
Director
ÖZLEM ECE

Araştırma Uzmanı
Research Specialist
CEREN YARTAN

SALON İKSV
SALON İKSV

Mekân ve Prodüksiyon Sorumlusu
Venue and Production Manager
EGEMEN ETİ

Operasyon Koordinatörü
Operations Coordinator
DENİZ KUZUOĞLU

Ses Mühendisi
Sound Engineer
SİNAN ÖZÇELİK

Sahne Amiri
Stage Supervisor
UFUK ŞAKAR

Işık Tasarımcısı
Lighting Engineer
EFE SÜMER

Asistan
Assistant
DENİZ SAĞDIÇ

FESTİVAL KATALOĞU
FESTIVAL CATALOGUE

YAYINA HAZIRLAYAN EDITOR
Mehmet Egrik

ÇEVİRİ TRANSLATION
Evren Erlevent
Kutay Kence
Aykut Şengözer

DÜZELTİ PROOFREADING
Evren Barın

GRAFİK TASARIM GRAPHIC DESIGN
Kerem Yaman, BEK

GRAFİK UYGULAMA GRAPHIC APPLICATION
Ferhat Balamir, İKSV

FESTİVAL KAMPANYASI
FESTIVAL CAMPAIGN

REKLAM AJANSI ADVERTISING AGENCY
bravoistanbul

© İstanbul Kültür Sanat Vakfı
Tüm hakları saklıdır.
Bu yayının herhangi bir bölümü İstanbul Kültür Sanat Vakfının yazılı izni olmadan kayıt, fotokopi ve bilgi depolama dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yöntemle yeniden basılamaz veya çoğaltılamaz.
All rights reserved.
No part of this publication may be reproduced in any form or by any electronic or mechanical means, including photocopy, recording or other information retrieval systems, without permission in writing from the Istanbul Foundation for Culture and Arts.

İstanbul, Mayıs May 2016
978-605-5275-29-7

İstanbul Tiyatro Festivali
İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI
Istanbul Theatre Festival
ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS
Nejat Eczacıbaşı Binası
Sadi Konuralp Caddesi No: 5
Şişhane 34433 İstanbul
T: (212) 334 07 00
F: (212) 334 07 02
E: theatre.fest@iksv.org
tiyatro.iksv.org